
Dokument nr. 15:8

(2009–2010)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1156 – 1320

6. mai – 2. juni 2010

Innhold

Spørsmål	Side
1156. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. opplæringstilbud for barn med lese- og skrivevansker, besvart av kunnskapsministeren	13
1157. Fra stortingsrepresentant Endre Skjervø, vedr. reduksjonene i bevilgningene til kvalifiseringsprogrammet, besvart av arbeidsministeren	14
1158. Fra stortingsrepresentant Per-Kristian Foss, vedr. strategi for bekjempelse av svart økonomi, besvart av justisministeren	16
1159. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. kvinner med bekkeløsningsproblemer, besvart av helse- og omsorgsministeren ...	17
1160. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. frihandelsavtalen mellom EFTA og Colombia, besvart av nærings- og handelsministeren	18
1161. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. gutt som stammer, besvart av arbeidsministeren.....	19
1162. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke Jensen, vedr. kongekrabbeforvaltning, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	20
1163. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. elgjakt, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	21
1164. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. eksport av trelast, besvart av nærings- og handelsministeren	22
1165. Fra stortingsrepresentant Siri A. Meling, vedr. ny hundelov, besvart av justisministeren	23
1166. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. fedmeoperasjoner, besvart av helse- og omsorgsministeren	23
1167. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. tilskudd til fornybar energi, besvart av olje- og energiministeren	24
1168. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. videre fremdrift for Egersund Næringspark, besvart av samferdselsministeren.....	25
1169. Fra stortingsrepresentant Anders B. Werp, vedr. klager på arealplaner, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	26
1170. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. omsorgslønn i Trysil, besvart av helse- og omsorgsministeren	26
1171. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. avvikling av avtalen med Akutt- og korttidsavdelingen på Solstrand, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	27
1172. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. lakselus, besvart av fiskeri- og kystministeren	28
1173. Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. Fiskebåtredernes forbund, besvart av fiskeri- og kystministeren	29
1174. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. veistubb mellom ny og gammel E18, besvart av samferdselsministeren	30

	Side
1175. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. tildelingen av midler til lufthavnselskapene Skien Lufthavn AS og Notodden Lufthavn AS, besvart av samferdselsministeren	31
1176. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. vindkraftstøtte, besvart av olje- og energiministeren	32
1177. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. Fosenvegene, besvart av samferdselsministeren	33
1178. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. prosjektet "Aurora", besvart av justisministeren	33
1179. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. eksamen i helsefag, besvart av kunnskapsministeren	34
1180. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. jødedommen i videregående skole, besvart av kunnskapsministeren.....	34
1181. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. PPU-plasser ved Høyskolen Stord - Haugesund, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	35
1182. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. Lions Club International sin Røde Fjær-aksjon 2009, besvart av helse- og omsorgsministeren	36
1183. Fra stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug, vedr. sykestipendet fra Statens lånekasse, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	37
1184. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. tilfredsstillende togtilbud fra andre nordiske og europeiske land i tilfelle nye askeskyer over Norge, besvart av samferdselsministeren	38
1185. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. statseide selskaper, besvart av finansministeren.....	38
1186. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. hensyn til å ivareta Schengen-forpliktelsene overfor reisende fra Svalbard til Norge, besvart av justisministeren.....	39
1187. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. rv 41, den såkalte Telemarksvegen, besvart av samferdselsministeren	40
1188. Fra stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug, vedr. prøveprosjektet "forsøk med fremmedspråk på 6.-7. årstrinn 2010-2012", besvart av kunnskapsministeren.....	40
1189. Fra stortingsrepresentant Oskar Jarle Grimstad, vedr. vannfall/hjemfall, besvart av olje- og energiministeren.....	41
1190. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. ammekuas hverdag med FrPs forslag til budsjett for jordbruksavtalen, besvart av landbruks- og matministeren	42
1191. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. drap i nære relasjoner, besvart av justisministeren	43
1192. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. opphold for gutt fra USA, besvart av justisministeren.....	43
1193. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. støyreduksjon, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	44
1194. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. samhandlingsmidler, besvart av helse- og omsorgsministeren	45
1195. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Mordechai Vanunu, besvart av utenriksministeren	46

1196. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. hvor mange oljekjeler i private husholdninger som er blitt konvertert til fornybar energi basert på pellets eller briketter, besvart av olje- og energiministeren.....	47
1197. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. skogfinnene, besvart av miljø- og utviklingsministeren	47
1198. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. problem med falske mynter, besvart av finansministeren	48
1199. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. at kirken blir et fristed for kriminelle som unndrar seg soning eller innvandrere som motsetter seg utsendelse, besvart av justisministeren	49
1200. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. støtte til de selvstyrende palestinske myndigheter, organisasjoner og områdeutvikling på Vestbredden og i Gaza regionen, besvart av utenriksministeren.....	50
1201. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. transparens i prissettingen på Nordpool, besvart av olje- og energiministeren	51
1202. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. BPA-ordningen (Brukerstyrt personlig assistent), besvart av helse- og omsorgsministeren	51
1203. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. spillemidler, besvart av kulturministeren.....	52
1204. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. drivstoffprisene hos forhandler, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	53
1205. Fra stortingsrepresentant Oskar Jarle Grimstad, vedr. selfangstnæringen, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	54
1206. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. hasj-rus, besvart av arbeidsministeren	55
1207. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. Havforskningsinstituttet, besvart av fiskeri- og kystministeren	55
1208. Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. fordelingen av midler til fagskolene, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	56
1209. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. slankeoperasjon ved psykisk lidelse, besvart av helse- og omsorgsministeren	57
1210. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. fritak for betaling av bompenger, besvart av samferdselsministeren	59
1211. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. Norges Banks GIPS-rapport, besvart av finansministeren.....	59
1212. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. spillpolitikken, besvart av kulturministeren.....	60
1213. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. differensiert arbeidsgiveravgift, besvart av kommunal- og regionalministeren.....	61
1214. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. planleggingsmidler til Statens Vegvesen, besvart av samferdselsministeren.....	61
1215. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. flytogets materiell som beredskapskapaistet på jernbanen i Norge, besvart av samferdselsministeren.....	62

	Side
1216. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. lærlinger i barnehagen, besvart av kunnskapsministeren	62
1217. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. reisetilbud for syke mennesker, besvart av helse- og omsorgsministeren	63
1218. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. kosesjongsgrænse for kyllingproduksjon, besvart av landbruks- og matministeren	64
1219. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. VTA (varig tilrettelagte arbeidsplasser) i Fredrikstad, besvart av arbeidsministeren	65
1220. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. revisorgransking, besvart av finansministeren	66
1221. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. ny velferdsteknologi som f.eks. støvsugarrobotar, besvart av helse- og omsorgsministeren	67
1222. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. kompensasjon av mva ved bygging av idrettsanlegg, besvart av kulturministeren	68
1223. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. internasjonale barnehager, besvart av kunnskapsministeren	69
1224. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. juks med rapporteringen av tellingen av lakselus hos norske oppdrettere, besvart av fiskeri- og kystministeren	70
1225. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. håndheve bestemmelsene om båtførerbevis, besvart av justisministeren	71
1226. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. biomedisinsk og -teknologisk forskning, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	71
1227. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. Stad skipstunnel, besvart av fiskeri- og kystministeren	72
1228. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. ventetidene for behandling av søknader for spesialister, besvart av arbeidsministeren	73
1229. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. Stad skipstunnel, besvart av fiskeri- og kystministeren	74
1230. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. bakgrunnen for at Skangass AS bygger nytt LNG anlegg i Risavika uten de nødvendige tillatelser etter forurensingsloven, besvart av miljø- og utviklingsministeren	75
1231. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. Møystad gård, besvart av landbruks- og matministeren	75
1232. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. kildeskatt, besvart av finansministeren	77
1233. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. grunnleggende menneskerettigheter i Egypt, besvart av utenriksministeren	78
1234. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. forfølgelse av Ahmadiyya med egyptiske myndigheter, besvart av utenriksministeren	79
1235. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. oljesand, besvart av olje- og energiministeren	79
1236. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. midler til rehabiliteringstilbudet ved Reuma Sol, besvart av helse- og omsorgsministeren	80

	Side
1237. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. økning i avgifter for nettradioer, besvart av kulturministeren	81
1238. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Norsk Eiendomsinformasjon AS, besvart av justisministeren	81
1239. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. elbiler, besvart av finansministeren	83
1240. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. energikilder, besvart av olje- og energiministeren	83
1241. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. skader på veier og broer i Norge, besvart av samferdselsministeren	83
1242. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. flytransport, besvart av samferdselsministeren	84
1243. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. tosporede familievernet, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	85
1244. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. rettferdsvederlag, besvart av kunnskapsministeren	86
1245. Fra stortingsrepresentant Laila Dávøy, vedr. fasttannlege, besvart av helse- og omsorgsministeren	87
1246. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. føde og akutt ved Volda sjukehus, besvart av helse- og omsorgsministeren ..	89
1247. Fra stortingsrepresentant Stine Renate Håheim, vedr. Konvoi med humanitære forsyninger til Gaza, besvart av utenriksministeren	90
1248. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. fagbrev som bilmekaniker, besvart av samferdselsministeren	91
1249. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. parkering for hjemmesykepleiere, besvart av samferdselsministeren	92
1250. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. problem med gamle og helsefarlege vassrør, besvart av miljø- og utviklingsministeren	93
1251. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. kvalifikasjoner hos utenlandsk helsepersonell, besvart av helse- og omsorgsministeren .	94
1252. Fra stortingsrepresentant Laila Gustavsen, vedr. tilfredsstillende boforhold for arbeidsinnvandrere, besvart av arbeidsministeren	95
1253. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. utnevning av Liv Helen Sæter som ny leder i Gjenopptakelseskommissjonen, besvart av justisministeren	96
1254. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. sommerstengte lensmannskontorer, besvart av justisministeren	97
1255. Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. personopplysningsloven og lagring av e-poster, besvart av justisministeren	98
1256. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. oljekatastrofen i Mexico-gulven, besvart av fiskeri- og kystministeren	99
1257. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. oppgradert E39 på strekningene Stavanger-Bergen-Ålesund-Trondheim til gul midtstripe, besvart av samferdselsministeren	100
1258. Fra stortingsrepresentant Tore Nordtun, vedr. hærverk på parkerte biler i Ålgård sentrum, besvart av justisministeren	101
1259. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. studiekompetanse for elever med ME, besvart av kunnskapsministeren	102

	Side
1260. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. mangel på sikkerhetsutstyr og svakheter i kjøretøyparken til norske styrker i utlandet, besvart av forsvarsministeren	94
1261. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. Pet-scanneren på Haukeland sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	95
1262. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. sluttbrukererklæringer for alle overførslar av militært materiell, besvart av utenriksministeren	96
1263. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. transseksualisme og kjønnsidentitet, besvart av helse- og omsorgsministeren	97
1264. Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. beredskapslagring av korn, besvart av landbruks- og matministeren	97
1265. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. tapet av tamrein som blir drept av fredet rovvilt, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	98
1266. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønaas Kjos, vedr. pasienter i psykiatrien, besvart av helse- og omsorgsministeren	99
1267. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønaas Kjos, vedr. behandling av et barn at de blir flyttet rundt fra sted til sted, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren.....	100
1268. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. planer om innlevering av personlige våpen i HV, besvart av forsvarsministeren	100
1269. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. rv 13 Vangsnes-Vik, besvart av samferdselsministeren	101
1270. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. boplikt, besvart av justisministeren.....	102
1271. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. rasvarslingsystemet for Nordnesfjellet i Kåfjord, besvart av olje- og energiministeren.....	103
1272. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. internasjonale løsninger for blinde og svaksynte, besvart av kulturministeren	104
1273. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. tilbakebetaling av skatt, besvart av arbeidsministeren	105
1274. Fra stortingsrepresentant Anders B. Werp, vedr. tidsbruk i rettfærdsvederlagutvalgene, besvart av justisministeren	106
1275. Fra stortingsrepresentant Dagrun Eriksen, vedr. Briskeby skole, besvart av kunnskapsministeren	107
1276. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. indre konflikter og uenigheter i Olympiatoppen, besvart av kulturministeren	108
1277. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. endrede komitologiprosedyrer, besvart av utenriksministeren.....	110
1278. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. avstemningsreglene i EUs programkomiteer, besvart av utenriksministeren.....	110
1279. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. bruken av ICD-10 og ICF og WHO's retningslinjer, besvart av helse- og omsorgsministeren	111
1280. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. driften av Forsvarets musikk, besvart av forsvarsministeren.....	112

	Side
1281. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. Forsvarts Veteransenter på Bæreia i Hedmark, besvart av forsvarsministeren .	113
1282. Fra stortingsrepresentant Torkil Åmland, vedr. Alvøen Båtservice, besvart av miljø- og utviklingsministeren	113
1283. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. at Trafikketaten benytter handikaplassene når de skal skrive ut parkeringsbøter, besvart av samferdselsministeren	114
1284. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. feilklassifiseringer ved tollvedtak, besvart av finansministeren.....	115
1285. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. klimakvoter, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren.....	116
1286. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. ENØK-prosjekt, besvart av olje- og energiministeren.....	116
1287. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. vedtaket som påla Opplysningsvesenets fond å selge festetomter til langt under markedspris, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	117
1288. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. ferjeavløsningsprosjekter, besvart av samferdselsministeren	117
1289. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. kostnadene ved åpningsmarkeringen av Bybanen i Bergen, besvart av samferdselsministeren.....	118
1290. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. arbeidsrutinene i Skattetaten, besvart av finansministeren.....	118
1291. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. Finanstilsynet, besvart av finansministeren	119
1292. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. mindre polititilgjengelighet i Oslo, besvart av justisministeren.....	120
1293. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. HVs innsatsstyrke på Sørlandet, VARG, besvart av forsvarsministeren	121
1294. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. rusavhengige i Oslo, besvart av helse- og omsorgsministeren	122
1295. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. krigspensjon, besvart av arbeidsministeren.....	123
1296. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. VW Tiguan, besvart av finansministeren	124
1297. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. fagforeningskontingent, besvart av finansministeren	125
1298. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. ideell institusjoner, besvart av helse- og omsorgsministeren	125
1299. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. oppdrett av kongesnegle, besvart av fiskeri- og kystministeren	126
1300. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Gassnova SF, besvart av olje- og energiministeren.....	127
1301. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. Sunnaas sykehus, ikke eget helseforetak, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	128
1302. Fra stortingsrepresentant Sylvi Graham, vedr. helseekspress fra Follo til Ahus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	128
1303. Fra stortingsrepresentant Peter N. Myhre, vedr. bistand til Tanzania, besvart av miljø- og utviklingsministeren	129

	Side
1304. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. uavhengig gransking av alle aktørers rolle - før, under og etter Full City-havariet utenfor Langesund i Telemark, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	130
1305. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. streik, besvart av arbeidsministeren	131
1306. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. IMDis behandling av saken mot HRS (Human Rights Service), besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	132
1307. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. regelverket ved installasjon av gasstanker, besvart av justisministeren	133
1308. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønnaas Kjos, vedr. omlegging av tilskuddsordningen for ressurskrevende brukere, besvart av kommunal- og regionalministeren	133
1309. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. Human Rights Service (HRS), besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren.....	134
1310. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. konsesjonsrunde, besvart av olje- og energiministeren	135
1311. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. ESA, besvart av finansministeren.....	136
1312. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. sikring av årets avgangskull ved Polithøyskolen jobb fra høsten 2010, besvart av justisministeren	137
1313. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. kvaliteten på de skuddsikre vestene som er levert til Forsvaret fra leverandøren NFM-gruppen, besvart av forsvarsministeren	138
1314. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. brannsikkerheten, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren.....	139
1315. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. veipricing, besvart av samferdselsministeren.....	140
1316. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. opprustning av svømmebasseng, besvart av kulturministeren.....	140
1317. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. støtte til Innovasjon Møbel, besvart av nærings- og handelsministeren.....	141
1318. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. landbruksdebatten, besvart av landbruks- og matministeren	142
1319. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. garantiordning for norsk kraftkrevende industri, besvart av nærings- og handelsministeren	142
1320. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. kildeskatt på pensjoner, besvart av finansministeren	143

*Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1156 – 1320) for sesjonen 2009-2010.*

Partibetegnelse:

*A Det norske Arbeiderparti
FrP Fremskrittspartiet
H Høyre
KrF Kristelig Folkeparti*

*Sp Senterpartiet
SV Sosialistisk Venstreparti
V Venstre*

Amundsen, Per-Willy (FrP)	1306, 1309
Anundsen, Anders (FrP)	1259, 1284, 1307
Asmyhr, Hans Frode Kielland (FrP)	1199, 1248
Aspaker, Elisabeth (H)	1156, 1271
Bekkevold, Geir Jørgen (KrF)	1187, 1304
Bredvold, Per Roar (FrP)	1164, 1231, 1281
Dåvøy, Laila (KrF)	1245, 1298, 1301
Eide, Rigmor Andersen (KrF)	1173, 1208, 1264
Ellingsen, Jan Arild (FrP)	1260, 1268, 1313
Eriksen, Dagrun (KrF)	1275
Eriksson, Robert (FrP)	1273, 1305
Flåtten, Svein (H)	1224, 1319
Foss, Per-Kristian (H)	1158
Fredriksen, Jan-Henrik (FrP)	1163, 1279
Giltun, Vigdis (FrP)	1161, 1170, 1206, 1219, 1283
Gitmark, Peter Skovholt (H)	1293
Graham, Sylvi (H)	1302
Grande, Trine Skei (V)	1195, 1196, 1228, 1230, 1262, 1272, 1300
Grimstad, Oskar Jarle (FrP)	1189, 1205
Gundersen, Gunnar (H)	1185, 1197, 1232
Gustavsen, Laila (A)	1252
Hagesæter, Gjermund (FrP)	1220, 1221, 1250, 1270, 1316
Halleland, Terje (FrP)	1168
Hanekamhaug, Mette (FrP)	1183, 1188
Helleland, Linda C. Hofstad (H)	1254
Hjemdal, Line Henriette (KrF)	1235
Høksrud, Bård (FrP)	1175, 1174, 1209, 1210, 1237, 1238, 1296
Horne, Solveig (FrP)	1280
Høglund, Morten (FrP)	1234
Høie, Bent (H)	1182, 1236, 1294
Høybråten, Dagfinn (KrF)	1171, 1263
Håbrekke, Øyvind (KrF)	1177, 1212, 1243, 1244
Håheim, Stine Renate (A)	1247
Isaksen, Torbjørn Røe (H)	1295
Jensen, Frank Bakke (H)	1162
Johansen, Morten Ørsal (FrP)	1253
Kambe, Arve (H)	1194, 1198, 1222
Kjos, Kari Kjønnaas (FrP)	1266, 1267, 1308
Korsberg, Øyvind (FrP)	1203, 1204, 1276
Kristiansen, Ivar (H)	1200
Lien, Tord (FrP)	1172, 1193, 1207
Lødemel, Bjørn (H)	1229

Meling, Siri A. (H)	1165
Micaelsen, Torgeir (A)	1311
Michaelsen, Åse (FrP)	1191
Myhre, Peter N. (FrP)	1303
Nesvik, Harald T. (FrP)	1225, 1227, 1256
Nordtun, Tore (A)	1258
Nørve, Elisabeth Røbekk (H)	1246, 1317
Olsen, Per Arne (FrP)	1166, 1202
Reiertsen, Laila Marie (FrP)	1179, 1249, 1261
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	1178, 1213, 1214, 1312
Rytman, Jørund (FrP)	1160, 1211
Sanner, Jan Tore (H)	1223
Schou, Ingjerd (H)	1184, 1192, 1215
Sjøli, Sonja Irene (H)	1159, 1251
Skjervø, Endre (FrP)	1157
Skumsvoll, Henning (FrP)	1167
Solvik-Olsen, Ketil (FrP)	1176, 1201, 1239, 1240, 1285, 1286
Sortevik, Arne (FrP)	1241, 1242, 1288, 1289, 1315
Starheim, Åge (FrP)	1269
Syversen, Hans Olav (KrF)	1233, 1292
Søreide, Ine M. Eriksen (H)	1277, 1278
Tajik, Hadia (A)	1255
Tenden, Borghild (V)	1226, 1257, 1310
Thorsen, Bente (FrP)	1180, 1181, 1216, 1287, 1314
Trældal, Torgeir (FrP)	1190, 1217, 1218, 1265, 1299, 1318
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	1297, 1320
Vaksdal, Øyvind (FrP)	1186, 1290, 1291
Werp, Anders B. (H)	1169, 1274
Åmland, Torkil (FrP)	1282

Dokument nr. 15:8

(2009-2010)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1156

Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker

Besvart 19. mai 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Dysleksi er ofte et alvorlig hinder for god læring og mestring.

Hva vil statsråden gjøre for at alle barn med lese- og skrivevansker i skolen møtes med tidlig innsats og får et opplæringstilbud som gir dem kvalifisert hjelp på veien til å knekke lesekoden?»

BEGRUNNELSE:

Østlandssendingen hadde 29.04.2010 er reportasje fra Skedsmo kommune der en familie med et barn med lesevansker til slutt ser seg nødt til å engasjere privatlærer. Læreren som er spesialist på dysleksi, bidrar til at eleven som nå går i 4.klasse, relativt raskt greier å knekke lesekoden i følge TV-reportasjen. Foreldrene beskriver dialogen med skolen som en kamp for at barnet skal få bedre hjelp til å lære seg å lese. Skolen har etter deres mening vært lite imøtekommende og ikke gitt barnet mulighet til å overvinne sine lesevansker.

Svar:

Det er et grunnleggende prinsipp at opplæringen skal tilpasses evnene og forutsetningene til den enkelte elev, lærling og lære kandidat. Dette gjelder for alle elever, også elever med dysleksi. Når det gjelder den konkrete saken det vises til i begrunnelsen for spørsmålet har departementet hatt kontakt med fylkesmannen.

Kunnskapsdepartementet har tatt mange grep for å gi et godt opplæringstilbud til alle. Høsten 2008 økte vi timetallet i norsk med to uketimer på barne-

trinnet. Med utgangspunkt i timetallsøkningen ble læreplanen i norsk revidert med virkning fra høsten 2008 for å styrke leseferdigheten på barnetrinnet. Videre har vi etablert et omfattende videreutdannings-tilbud. Kompetanse og kvalitet – strategi for videreutdanning av lærere 2009-2012 har som formål å styrke elevenes læring og motivasjon i grunnopplæringen ved å øke lærernes faglige, fagdidaktiske og pedagogiske kompetanse gjennom målrettet og landsdekkende gjennomføring av videreutdanning. Ett av satsingsområdene er å øke antallet lærere med spesialkompetanse i leseopplæring, fortrinnsvis på barnetrinnet. Det er også gitt etterutdanningstilbud i lesing i perioden 2008-2010. Lærere i kommuner med lavt skår på nasjonale prøver har fått tilbud om å delta.

Det er viktig med tidlig innsats. I 2008 endret Stortinget opplæringsloven slik at kommunen på 1. til 4. årstrinn skal sørge for at den tilpassa opplæringen i norsk eller samisk og matematikk innebærer særlig høy lærertetthet, og særlig er retta mot elever med svake ferdigheter i lesing og regning.

Våren 2010 blir det gjennomført obligatoriske kartleggingsprøver for 1., 2. og 3. trinn i leseferdighet, og for 2. trinn i tallforståelse og regneferdighet. Kartleggingen kan gi læreren og skolen mulighet til å avdekke elever med svake ferdigheter og iverksette tiltak for de elevene som trenger ekstra oppfølging. I tilknytning til disse prøvene er det også laget veiledningsmaterieil. Dette materiellet inneholder teori i tilknytning til lese- og skrivevansker. Det beskriver hva de ulike delprøvene i kartleggingsprøvene fanger opp av informasjon om elevenes leseferdigheter. Og

ikke minst beskrives hvilke tiltak lærerne, foreldre og elevene kan arbeide med for å møte elevenes utfordringer og vansker.

Nasjonalt senter for leseopplæring og leseforskning i Stavanger har god kompetanse på fagområdet og holder jevnlig kurs om leseopplæring og lesevaner for lærere, spesialpedagoger og ansatte i PPT.

I tillegg er det viktig å understreke at elever som ikke har eller som ikke kan få et tilfredsstillende utbytte av det ordinære opplæringstilbudet, har rett til spesialundervisning. Før kommunen eller fylkeskommunen fatter vedtak om spesialundervisning skal det utarbeides en sakkyndig vurdering av de særlige behovene til eleven. Dette for å vise om eleven har

behov for spesialundervisning, og hva slags opplæringstilbud som bør gis.

I juli 2009 leverte Midtlyngutvalget NOU 2009:18 Rett til læring. Denne rapporten gir blant annet råd om hvordan man skal sikre en helhetlig kommunal, fylkeskommunal og statlig tiltakskjede for barn, unge og voksne med særskilte behov. Jeg vil komme tilbake til Stortinget med en egen melding om dette temaet i løpet av 2011.

Jeg er svært opptatt av at alle elever skal få utvikle de grunnleggende ferdighetene. Og jeg kommer også i det videre arbeidet til å være opptatt av å sikre barn med lese- og skrivevansker et opplæringstilbud som gjør dem i stand til å lese og skrive.

SPØRSMÅL NR. 1157

Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Endre Skjervø

Besvart 12. mai 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Ser statsråden at følgende av reduksjonene i bevilgningene til kvalifiseringsprogrammet og raskere tilbake-prosjektet blir for dramatiske og vil regjeringen sørge for at man bevilger de nødvendige midlene i revidert statsbudsjett?»

BEGRUNNELSE:

Mange varsler nå at tiltak som kommer inn under arbeidsrettet rehabilitering blir problematisk å gjennomføre all den tid regjeringen har varslet en kraftig reduksjon i overføringen i år. Bare i Steinkjer kommune varsler man at man må redusere fra 55 til 36 brukere som følge av dette, mens Verran kommune må redusere fra 9 til 5 brukere. Det fremstår noe merkelig at man legger opp til å bygge ned gode målrettede tiltak all den tid behovet synes å øke. Loven er tydelig på at alle brukere som fyller vilkårene for deltakelse i programmet skal få tilbud om det. Kommunene har ikke lov til å nekte deltakelse grunnet økonomi, eller avslutte program. Dette vil jo måtte bety at kommunene enten må bryte loven eller at man ekstraordinært vil måtte ta midler fra andre sektorer, som igjen vil ramme andre brukere av for eksempel eldreomsorgstjenester, sosialhjelp eller lignende. Likeledes har blant annet Friskgården, Innherred Produkter og Reko, som driver med arbeidsrettet rehabilitering i flere fylker, varslet at de nå må redusere og delvis stoppe sin aktivitet på grunn av at NAV har

varslet at det ikke finnes midler igjen i 2010. Arbeidsrettet rehabilitering, oppfølging og avklaring er alle tiltak under paraplyen "raskere tilbake" og er viktige virkemidler for å nå målsetningen om flere i arbeid. Regjeringens kutt får nå dramatiske utslag for kommuner og andre tilbydere av disse tjenestene, men ikke minst så vil dette ramme alle personene som nå vil falle utenfor systemet.

Svar:

Kvalifiseringsprogrammet

Kvalifiseringsprogrammet er et kommunalt ansvar som forvaltes av de lokale NAV-kontorene. Det har hvert år siden innføringen blitt bevilget midler over statsbudsjettet til dekning av beregnede merkostnader for kommunene knyttet til programmet. Som følge av at kvalifiseringsprogrammet har blitt faset inn i takt med etableringen av NAV-kontor, har bevilgningen samlet sett blitt styrket hvert år etter innføringen. Bevilgningen i 2010 for å dekke kommunale merkostnader er på om lag 769 mill. kroner, en økning på nesten 210 mill. kroner sammenlignet med i 2009. Det er således ikke riktig at bevilgningen til kvalifiseringsprogrammet er blitt redusert, selv om det er enkelte kommuner som opplever at bevilgningen i 2010 er lavere enn den var i 2009.

Tilskudd av midler til den enkelte kommune tar utgangspunkt i en fordeling basert på sosialhjelpsnøkkelen i inntektssystemet, som er justert for tids-

punktet NAV-kontorene i kommunen er etablert og ut i fra et beregnet forløp for antall deltakere i den enkelte kommune.

Dersom den faktiske aktiviteten i ett år har vært lavere enn den beregnede, innebærer det at det er gitt et statlig tilskudd til en høyere aktivitet enn den faktiske gjennomføring isolert sett tilsier. Det er forutsatt at eventuelt ubenyttede midler ett år brukes til formålet i senere år. Kommunene hadde samlet en lavere aktivitet knyttet til programmet både i 2008 og 2009 enn forutsatt i bevilgningen. Flere kommuner vil videre i 2010 ha en beregnet tilgang av deltakere som er lavere enn avgangen.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har orientert meg om at enkelte kommuner er misfornøyd med tilskuddet for 2010. Direktoratet har i den sammenheng sett behov for å gi oppdatert informasjon om bakgrunnen for fordelingen. Etaten har også hatt kontakt med enkeltkommuner der det er behov for å gjennomgå og drøfte fordelingen konkret.

Jeg viser også til at Regjeringen i Kommuneproposisjonen for 2011 har foreslått å innlemme tilskuddet til kvalifiseringsprogrammet i kommunenes rammetilskudd i 2011. I 2011 gis det innlemmede beløpet en særskilt fordeling og holdes utenfor fordelingen etter kostnadsnøkkelen i inntektssystemet. Det vil i den forbindelse også bli vurdert om det er behov for endringer i måten tilskuddet blir fordelt på mellom kommuner sammenlignet med fordelingen for 2010.

Raskere tilbake

Den økonomiske rammen som Arbeids- og velferdsetaten har til disposisjon for å gjennomføre tiltak og tjenester i 2010 under ordningen raskere tilbake, er om lag 20 prosent lavere enn i 2009. Det skyldes at rammen i 2009 var høyere enn bevilget beløp som følge av at det ble overført betydelige beløp fra 2008. Selv om bevilgningen i 2010 er på samme reelle nivå som den var i 2009, medfører dette at aktiviteten må reduseres sammenlignet med 2009.

Ifølge Arbeids- og velferdsdirektoratet har dette i 1. kvartal 2010 ikke gitt vesentlige utslag for aktiviteten i ordningen samlet sett, men det har vært en reduksjon i henvisningene til døgnbasert arbeidsrettet rehabilitering. Lavere antall henvisninger til døgntilbudet har blant annet sammenheng med at dette tilbudet har en høy pris.

Det forventes at fylkene gjennomfører sin aktivitet innenfor tildelt budsjettamme. Ifølge Arbeids- og velferdsdirektoratet innebærer dette at antall henvisninger vil reduseres noe gjennom 2010, noe som også vil gjelde dagtilbud innen arbeidsrettet rehabilitering. Hvordan midler og plasser konkret fordeles mellom ulike tiltak og tiltaksarrangører avgjøres av Arbeids- og velferdsetaten.

Jeg har forståelse for at denne situasjonen med mindre midler tilgjengelig til ordningen raskere tilbake i 2010 enn i 2009 er utfordrende for blant annet tiltaksleverandører. Regjeringen har i RNB imidlertid prioritert en styrking av midler til arbeidsmarkedstiltak generelt. Alle tiltakene som Arbeids- og velferdsetaten kan tilby sykmeldte gjennom ordningen raskere tilbake, herunder arbeidsrettet rehabilitering, kan tilbys både sykmeldte og andre med behov som del av den ordinære bevilgningen til arbeidsmarkedstiltak. Det vil dermed være opp til Arbeids- og velferdsetaten å vurdere hvem som har behov for eksempelvis arbeidsrettet rehabilitering, uavhengig av om vedkommende er sykmeldt eller ikke.

Regjeringen er opptatt av å videreutvikle tilbud innen arbeidsrettet rehabilitering og styrke kunnskapene om hva som virker på dette feltet. I budsjettet for 2010 er det avsatt midler til metodeutviklingsforskning innen arbeidsrettet rehabilitering som evalueres. Ordningen raskere tilbake og arbeidsrettet rehabilitering vil vi også vurdere i sammenheng med andre tiltak innenfor IA-avtalen og resultatet av effektevaluering av raskere tilbake fra Samfunns og næringslivsforskning AS. Evalueringen ventes ferdig i månedsskiftet mai-juni i år.

SPØRSMÅL NR. 1158**Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Per-Kristian Foss****Besvart 11. mai 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Er det i tråd med regjeringens strategi for bekjempelse av svart økonomi når Nord-Trøndelag politidistrikt har henlagt samtlige 60 anmeldelser mot bedrifter der skattemyndighetene mener det foreliggende åpenbare lovbrudd?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til reportasje i DN 5/5-10 der det fremgår at samtlige saker er henlagt uten å starte etterforskning, mens representanter for Skatt Midt-Norge karakteriserer regnskapsførselen i de anmeldte bedriftene som straffbar.

Det er også vanskelig å se at uttalelsene fra politiet i DN 5/5 om foretaksstraff bidrar til økt skattemoral.

Svar:

Jeg forstår spørsmålet slik at det gjelder vår strategi på justissektoren mot økonomisk kriminalitet, som også omfatter det mer uklare begrepet svart økonomi. Innledningsvis vil jeg presisere at spørsmålet tar utgangspunkt i enkeltsaker som hører under påtalemyndighetens ansvarsområde, og at jeg som justisminister ikke kan gripe inn disse.

Kampen mot økonomisk kriminalitet er et viktig satsningsfelt for regjeringen. Vår strategi er å satse betydelig og systematisk på politiet generelt, og på dette feltet spesielt. En konsekvens er at i statsbudsjettet for 2010 har politiet fått tidenes økning på hele 1,3 milliarder kroner. I 2010 videreføres også krisepakken fra 2009 på 460 sivile stillinger. Denne generelle styrkingen av politiet gir også resultater i økt evne til å håndtere økonomisk kriminalitet.

For å sikre tilfanget av politiutdannede tjenestemenn i vår langsiktige satsning på politiet, tar politihøgskolen i år opp rekordhøye 720 studenter.

Når det gjelder økonomisk kriminalitet spesielt, har vi i 2009 og 2010 styrket Økokrim med 20 nye stillinger. Vi har også tidligere styrket Økokrim betydelig, både med stillinger og med ressurser. Jeg kan her vise til at Økokrim har fått 11 stillinger og betydelige ressurser til å utvikle det meget avanserte finansielle etterretningssystemet ASK, som ble satt i ordinær drift i 2008. Systemet produserer finansielle etterretningsanalyser som følges opp i politidistrikterne.

I 2009 tilførte vi Oslo Politidistrikt 17 nye stillinger til bekjempelse av økonomisk kriminalitet. Orga-

nisatorisk har alle politidistrikter egne tverrfaglige Økoteam, og ordningen med bistandsrevisorer (skatterevisorer) er blitt landsdekkende.

På Politihøgskolen er finansiell etterforskning nå innført som en del av grunnutdanningen. Dette kommer i tillegg til at faget tilbys som et fordypningsfag. Endelig gjennomføres det årlig etterutdanningskurs i bekjempelse av økonomisk kriminalitet der medlemmer av politidistriktenes økoteam har prioritet. Over tid gir dette en økt generell kompetanse innenfor økonomisk kriminalitet i politiet.

Jeg har forelagt problemstillingen om den nevnte henleggelsessituasjonen i Nord-Trøndelag politidistrikt for Riksadvokaten. Riksadvokatembetes svarer:

”Basert på innhentet redegjørelse fra statsadvokaten og politiet kan følgende opplyses:

Det er avsagt 3 fellende dommer i en hovedsak mot ledelsen i Screen Communication. Hovedmannen ble idømt 3 år og 6 måneders fengsel i tingretten og ankeforhandlinger er berammet lagmannsretten i august/september 2010.

I kjølvannet av denne hovedsaken har det vært opprettet et stort antall delsaker, ca. 15 saker har angått korrupsjon, dvs. enkeltpersoner i firmaer som mottok "goder" for å gjøre gjenyttelser. Alle korrupsjonssakene er rettskraftig avgjort.

Videre ble ca 60 saker om utroskap som alle er henlagt av politiet under henvisning til straffeprosessloven § 224. Det er opplyst at henleggelsene skjedde etter en totalvurdering hvor bla følgende momenter ble vektlagt:

- samtlige forhold lå relativt langt tilbake i tid (1999 - 2005)
- grunnlagsmaterialet som forelå i flere av anmeldelsene var dårlig, noe som ville ha medført en forholdsvis omfattende etterforskning spredt på flere politidistrikt
- flere av de anmeldte selskapene var pr 2010 opphørt eller fusjonert
- foretaksstraff mot firmaene ble vurdert som vanskelig, først og fremst fordi det i de fleste tilfellene syntes å ha vært enkeltpersoner som mer eller mindre hadde handlet på eget initiativ
- usikkert om utroskapsforholdene har hatt noen større skattemessige konsekvenser.”

Som nevnt over kan jeg ikke overprøve disse vurderingene. Men jeg vil samtidig understreke at jeg ikke har noen grunn til å tro at de beror på annet enn et solid, faglig påtaleskjønn. Jeg vil i den forbindelse vise til følgende bemerkning fra Riksadvokaten:

”Statsadvokaten har uttrykt forståelse for den prioriteringen som er gjort. Det er vist til at dersom disse sakene skulle ha vært fulgt opp med etterforskning og eventuell irettføring ville dette åpenbart ha båndlagt

viktige ressurser i lang tid framover, med den naturlige konsekvens at andre - og kanskje viktigere saker innenfor området økonomisk kriminalitet - ikke hadde blitt behandlet.”

Sakene er en del av et større sakskompleks, og jeg vil her fremheve at saken er et godt eksempel på at også mindre politidistrikt har evne til å ta på seg store og komplekse saker. Jeg er enig med Riksadvokaten når han skriver:

”Statsadvokaten fremholder det positive i at et relativt lite politidistrikt har greid å gjennomføre en såpass omfattende etterforskning, og det på et rettsområde hvor det på forhånd ikke var særlig praksis fra tidligere.”

Etter min mening er dette et godt eksempel på at vår satsning på politidistriktenes økoteam har vært riktig. Det er opplyst at Nord-Trøndelag politidistrikt de siste årene har maktet å opprette et lite, men effektivt team knyttet til økonomiske straffesaker, noe jeg mener av denne saken bekrefter.

SPØRSMÅL NR. 1159

Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli

Besvart 12. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hvordan vurderer statsråden muligheten for å etablere et nasjonalt kompetansesenter som kan sikre et bedre tilbud til kvinner med bekkeløsningsproblemer?»

BEGRUNNELSE:

Hvert år får ca. 20 000 kvinner alvorlige bekkeløsningsplager. 1/3 av disse kvinnene har fremdeles plager ett år etter fødselen. Bekkenplager under og etter svangerskap kan føre til nedsatt funksjonsevne og store problemer for kvinnen som rammes og hennes familie. Pasientene opplever et fragmentert og mangelfullt tilbud, særlig i forhold til rehabilitering. God opptrening er avgjørende for at disse kvinnene skal kunne fungere i hverdag og jobb. Den ordinære helsetjenesten mangler kompetanse om god behandling av bekkeproblemer.

Det kan være hensiktsmessig å etablere et nasjonalt kompetansesenter for bekkeproblemer, for å bidra til at pasientene får et bedre tilbud.

Svar:

De fleste kvinner som har bekkeløsning under og etter svangerskap har forbigående plager. Det er imidlertid noen som er svært plaget og som trenger profesjonell hjelp. Jeg har forelagt spørsmålet for Helsedirektoratet. Det er ikke fastslått at hver tredje fødende har vedvarende plager mer enn ett år etter fødselen.

Kvinner med bekkeløsningsplager som trenger rehabilitering har samme rettigheter som andre pasi-

enter. Slike plager må tas hånd om i den ordinære helsetjenesten i et samarbeid mellom primærlege, fysioterapeut og eventuell rehabiliteringsinstitusjon. Spesialisthelsetjenesten kan bistå med råd og veiledning og behandlingsretningslinjer.

Resultater fra norsk forskning har vist at spesifikt stabiliserende øvelser for bekkenet gjennomført under instruksjon av fysioterapeut hjelper. Behandlingen har som formål å bedre holdningen og bevare en fornuftig bekkestabilisering. Mange kvinner er godt hjulpet av fysioterapi både før og etter fødsel. Denne tjenesten har kommunen ansvar for å gi til befolkningen i sin kommune. Det er i tillegg etablert skjeringsordninger for egenandel i forbindelse med fysioterapi til kvinner med bekkeløsningsplager under og etter svangerskap.

I Nasjonal strategi for habilitering og rehabilitering forslås tiltak og virkemidler for tjenesteutvikling på habiliterings- og rehabiliteringsfeltet. Helsedirektoratet arbeider med oppfølging av denne strategien. Å etablere et nasjonalt kompetansesenter er ikke nødvendigvis det mest hensiktsmessige tiltak eller virkemiddel i denne sammenheng.

I 2008 og 2009 har det vært en større gjennomgang av alle lands- og flerregionale funksjoner og nasjonale kompetansesentra i spesialisthelsetjenesten i regi av de regionale helseforetakene. Helsedirektoratet har vurdert rapporten fra de regionale helseforetakene som også har vært forelagt Nasjonalt råd for kvalitet og prioritering. Helsedirektoratets vurdering ble oversendt Helse- og omsorgsdepartementet 15.3.2010.

I vurderingene både fra de regionale helseforeta-

kene og fra Helsedirektoratet, anbefales det å opprette en landsfunksjon for særlig avanserte bekkenska-der. Man anslår at dette dreier seg om 10-15 pasienter årlig. En landsfunksjon har også kompetansesenteroppgaver som blant annet innebærer å formidle kunnskap til helsetjenesten. Anbefalingene er nå til vurdering i Helse- og omsorgsdepartementet.

Jeg vil orientere nærmere om dette arbeidet i Prop. 1 S (2010-2011). Det tas sikte på at et nytt system for godkjenning av nasjonale kompetansesentra og landsfunksjoner trer i kraft fra januar 2011.

SPØRSMÅL NR. 1160

Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 20. mai 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Frihandelsavtalen mellom EFTA og Colombia ble signert i november 2008, og vil i følge regjeringen blant annet medføre at norsk næringsliv vil kunne få et konkurransefortrinn overfor bedrifter i EU, som ikke har handelsavtale med Colombia.

Når kan Stortinget forvente å få seg forelagt avtalen til ratifisering, og hvordan stiller utenriksministeren seg til påstandene fra blant annet Latin-Amerikagruppene om at ingen vil forsvare avtalen og at den har blitt fremforhandlet uten noen form for demokratisk prosess?»

BEGRUNNELSE:

Da avtalen var ferdigforhandlet uttrykte nærings- og handelsminister Sylvia Brustad at avtalen ivaretar norske næringsinteresser samt er i tråd med regjeringens politikk i forhold til beskyttelse av menneskerettigheter, sosiale standarder og arbeidstakerrettigheter i handelsavtaler. Attac, Latin-Amerikagruppene og samtlige av regjeringspartienes ungdomspartier har imidlertid signert et opprop for å stanse handelsavtalen med Colombia.

Svar:

Utenriksministeren og jeg er blitt enige om at spørsmålet bør besvares av nærings- og handelsministeren som ansvarlig statsråd for EFTAs handelsavtaler. Departementet arbeider med å forberede ratifisering av handelsavtalen mellom EFTA-statene og Colombia. Jeg legger vekt på en grundig behandling av saken før den fremmes for Stortinget. Det er ikke fastslått konkret tidspunkt for fremleggelse for Stortinget.

Når det gjelder prosessen rundt avtalen vises det til at det både under forhandlingene, og etter at forhandlingene var avsluttet, har vært egne møter og dialog med bl.a. representanter fra LO, UNIO, Amnesty, Flyktningshjelpen og andre organisasjoner vedrørende avtalen og situasjonen for blant annet fagforeningsrepresentanter og internt fordrevne i Colombia. Regjeringen er opptatt av å fremme menneskerettigheter, sosiale standarder og arbeidstakerrettigheter i Colombia, og har tatt dette opp i de sammenhenger der det er relevant. Dette er et arbeid som vil fortsette i fremtiden.

SPØRSMÅL NR. 1161**Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun****Besvart 12. mai 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«En 16 åring søkte NAV om å få støtte til SpeechEasy men han fikk avslag fordi han er under 18 år. Han låser seg inne, har store sosiale problemer og står nå i fare for å utvikle psykiske problemer fordi han stammer. Trygderetten ga i 2008 en klager medhold i at en 12-åring hadde rett til SpeechEasy. I svar på skriftlig spørsmål av 28.01.09 svarer statsråd Dag Terje Andersen at NAV skal følge opp avgjørelsen i denne saken.

Vil statsråden følge opp og sørge for at også denne 16 år gamle gutten får anledning til å prøve ut SpeechEasy?»

BEGRUNNELSE:

Fra 2007 ble det igangsatt et prøveprosjekt for hjelpemidlet SpeechEasy for personer over 18 år med talevansker, f.eks. stamming. Prosjektet var ifølge statsråd Dag Terje Andersen ikke formelt avsluttet i januar 2009, men er sannsynligvis avsluttet nå. I oktober 2008 anket en gutt på 12 år, som stammet, et avslag fra NAV om å få prøve SpeechEasy, til Trygderetten. Gutten fikk fullt medhold av en enstemmig Trygderett. I januar 2009 stilte Karin Andersen er skriftlig spørsmål til statsråd Dag Terje Andersen om statsråden ville ta et initiativ til at de som trengte hjelpemiddelet ville få det. Statsråden svarte og viste til Trygderettens avgjørelse i anke nr. 08/01450. "Jeg legger til grunn at etaten følger opp Trygderettens avgjørelse i denne saken og at etaten for øvrig tilstår hjelpemidler når lovens vilkår er oppfylt". Trygderetten baserte sin avgjørelse på §§ 10-6 og 10-7 i ftrl. Det tas ikke forbehold om alder i de nevnte paragrafer. Det er ikke akseptabelt at et ungt menneske skal risikere å få hele sin fremtid ødelagt dersom det finnes midler som kan forhindre en slik utvikling. I et samfunnsøkonomisk perspektiv er en slik utvikling en dårlig løsning ettersom NAV vil få betydelig større utgifter til ytelser og behandling i fremtiden dersom muligheten til å løse problemet nå forkastes.

Svar:

Arbeids- og velferdsetaten satte i 2007 i gang en forsøksordning med SpeechEasy for personer over

18 år som var i arbeid eller utdanning. Hensikten var å høste erfaringer for å kunne avgjøre om denne typen hjelpemiddel er noe som bør kunne tilbys til personer som stammer. Midler til dette ble gitt etter regjeringens forslag i St.prp. nr. 69 (2006-2007), noe som også er videreført i budsjettet for 2010. Andre tilbyderes produkter er likestilt og prøves ut på lik linje med SpeechEasy innenfor rammen av ordningen.

Et vilkår for å få et hjelpemiddel etter folketrygdløven § 10-7 er at hjelpemiddelet er hensiktsmessig, enten for å bedre vedkommendes funksjonsevne i dagliglivet (§ 10-6) eller for å skaffe eller beholde høvelig arbeid (§10-5). Ofte vil det ikke være tvil om et hjelpemiddel er hensiktsmessig. Når det gjelder SpeechEasy og tilsvarende produkter, er disse spesielle vet at man ikke vet om det er hensiktsmessig for den enkelte før det er utprøvd og tilpasset.

I kjennelsen fra Trygderetten som representanten viser til i sitt spørsmål, omgjorde retten Arbeids- og velferdsetatens vedtak bl.a. etter en konkret vurdering om at SpeechEasy ville være et nødvendig og hensiktsmessig hjelpemiddel for den aktuelle gutten. Retten baserte avgjørelsen bl.a. på opplysninger i erklæringer om guttens nytte av SpeechEasy etter at han i lengre tid hadde prøvd dette i egen regi.

Når daværende statsråd Dag Terje Andersen i brev av 29. januar 2009 sa at han la til grunn at etaten følger opp Trygderettens kjennelse, refererer det seg til den konkrete saken og at gutten skulle få det Trygderetten mente han hadde krav på. Kompetansen til å avgjøre enkeltsaker er lagt til Arbeids- og velferdsetaten med Trygderetten som uavhengig ankeinstans.

Jeg kan ikke kommentere den enkeltsaken som tas opp i representantens spørsmål, da dette må avgjøres av de instanser som er gitt kompetanse til å behandle saken.

Jeg vil likevel legge til at som følge av at departementet har mottatt en rekke henvendelser både i forkant og etter dette skriftlige spørsmålet om denne problemstillingen, ser jeg behov for å oppsummere og vurdere erfaringene med forsøksordningen og dagens praksis så langt. Jeg tar sikte på å foreta en slik gjennomgang i budsjettproposisjonen for 2011.

SPØRSMÅL NR. 1162**Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Frank Bakke Jensen****Besvart 11. mai 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«I NRK Nordnytt 6 mai fremkommer det opplysninger om at bunnfaunaen i Varangerfjorden er ødelagt som følge av kongekrabbeinvasjonen. Dette ifølge et notat forsker Jan Sundet visstnok har sendt fiskeri og kystdepartementet i november 2009.

Når ble statsråden kjent med tilstandsnotatet til forsker Jan Sundet, og hvorfor ble ikke dette gjort kjent i forkant av høringsprosess for ny kongekrabbeforvaltning?»

Svar:

Dagens forvaltning av kongekrabbe er basert på St.meld. nr 40 (2006-2007) Forvaltning av kongekrabbe, som Stortinget behandlet i mars 2008. Det er i det siste presentert forskningsresultater som belyser økosystemeffekter som følge av kongekrabbens inntreden i norske områder. Det ble imidlertid allerede i stortingsmeldingen uttrykt at:

”Regjeringen ønsker – i et føre-var-perspektiv – å rette oppmerksomheten mot eventuelle effekter på økosystemet som følge av kongekrabbens inntreden, samtidig som det må tas hensyn til næringsaktører og kystsamfunn i områder hvor kongekrabben allerede er etablert”.

Stortinget sluttet seg til en målsetting om å begrense en videre spredning av kongekrabbe i norske havområder, og sikre en lavest mulig bestand av kongekrabbe utenfor det kvoteregulerte området øst for 26°Ø. Innenfor det kvoteregulerte området skal bestanden forvaltes på en måte som bidrar til næringsaktivitet og sysselsetting.

Notatet som representanten Bakke Jensen viser til er nok rapporten ”Effekter av kongekrabben på bløtbunn i Varanger: sammenfatning av foreløpige resultater for undersøkelser i perioden 2006-2009” fra april i år, og som er utarbeidet av Eivind Oug (Norsk institutt for vannforskning) m.fl. Dette notatet er basert på et foredrag som ble holdt på konferansen Arctic Frontiers i Tromsø den 26. januar 2010, og rapporten er utarbeidet for Direktoratet for naturforvaltning.

En sammenfatning av disse resultatene er kort omtalt i Havforskningsinstituttets bestandsvurdering for kongekrabbe i 2009, som i tråd med etablert praksis ble oversendt fra Havforskningsinstituttet til Fiskeridirektoratet 13. november 2009, med kopi til Fiskeri- og kystdepartementet. Denne bestandsvurderingen ligger til grunn for reguleringsopplegget påføl-

gende reguleringsår og kvotefastsettingen.

I denne rapporten er det lagt inn følgende omtale av økosystemeffektene av kongekrabben;

”Havforskningsinstituttet har siden 2008 hatt et samarbeid med NIVA og Akvaplan-Niva for å undersøke effekter av kongekrabben på bunnfauna og bunn-sediment. Innsamlet materiale fra august 2008 er delvis opparbeidet og er beregnet ferdig i løpet av høsten. I denne undersøkelsen har en sammenlignet med tilsvarende undersøkelser som ble foretatt i Bøkfjorden og ved Byluft i 1995. De foreløpige resultatene viser en betydelig endring i faunaen, hvor store individer av enkelte arter er borte og at faunaen i dag i hovedsak består av små muslinger og små børstemark. Det er også mye som tyder på at mengden organismer (biomasse) er redusert betraktelig. De undersøkte stasjonene er vist i figur 4.

Årets undersøkelser ble gjennomført i bl.a. Kobbholmfjorden, det området hvor kongekrabben har vært lengst i norske farvann. Her ble det i tillegg til bunnfaunastudier også foretatt undersøkelser av bunn-sedimentet. De foreløpige resultatene indikerer at tilstanden til bunn-sedimentene sannsynligvis er betydelig endret etter at kongekrabben har fjernet store deler av bunnfaunaen. Hvis dette er tilfelle innebærer det at stoffomsetningen i bunn-sedimentene vil være svært redusert og de naturlige remineralisering-prosessene av organisk materiale går langsomt. Det er ikke mulig å si hvorvidt dette er en irreversibel prosess, men det vil uansett ta lang tid før bunn-sedimentene går tilbake til sin opprinnelige tilstand.”

I Havforskningsrapporten 2010, som ble presentert for noen uker siden omtales økosystemeffektene av kongekrabbe slik:

”Forskningen omkring økosystemeffekter av kongekrabbe har hovedsakelig hatt fokus på spredningspotensialet og effekter på bunnfauna.

Merkeforsøk har vist at kongekrabben i hovedsak bare vandrer korte avstander, og at det meste av vandringerne er årstidsvandring mellom grunt og dypt vann. Enkelte individer, særlig store hunnkrabber med rogn, vandrer likevel langt. For at krabben skal spre seg på denne måten, er overlevelse av krabbelarvene avgjørende. Foreløpige studier viser at larven overlever med temperaturer fra ÷1 til 14 oC, og tåler kort-tidspåvirkninger fra ÷2 til 24 oC. Dette indikerer at kongekrabben kan etablere seg i områder både lenger sør og nord enn tidligere antatt.

Forskning på effekter på bunnfaunaen er gjennomført både på norsk og russisk side i Barentshavet. Russiske undersøkelser viser begrensede effekter. På norsk side er effektene betydelig større: både antall arter, størrelse på enkeltarter og mengde dyr generelt i områder hvor kongekrabben har vært lenge er betydelig redusert. Det gjenstår imidlertid mye forskning før konklusjoner kan trekkes.”

Forskningsresultatene som representanten Bakke Jensen viser til er knyttet til et begrenset område i Varangerfjorden, og som Havforskningsinstituttet skriver i sin rapport viser tilsvarende undersøkelser begrenset effekt i russiske farvann, og det gjenstår mye forskning før det kan trekkes konklusjoner når det gjelder kongekrabbens effekt på bunnfaunen og økosystemet.

I forvaltningen av kongekrabben er imidlertid kunnskap om økosystemeffekter og påvirkningen på bunnfaunaen i områder hvor krabben er etablert av stor betydning, og dette er noe jeg vil vurdere i forbindelse med årets gjennomgang av kongekrabbeforvaltningen.

Fiskeridirektoratet sendte på høring et forslag om deltakelse og reguleringer av fangsten etter kongekrabbe den 8. mars 2010, og høringsfristen var satt til 20. april. Tilstandsnotatet som representanten Bakke Jensen viser til er altså utarbeidet i samme periode som høringen har foregått, og kunne vanskelig bekjentgjøres før høringen tok til. Resultatene var imidlertid allerede offentlig kjent gjennom presentasjonen under konferansen Arctic Frontiers i slutten av januar.

Jeg venter nå på et reguleringsforslag fra Fiskeridirektoratet, og som et ledd i departementets behandling av dette forslaget vil naturligvis også resultatene fra undersøkelsene i Varangerfjorden bli vurdert.

SPØRSMÅL NR. 1163

Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen

Besvart 12. mai 2010 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Styret i Finnmarkseiendommen (FEFO) ønsker ikke å bøye seg for vedtak fattet av departementet og vil videreføre 60/40 fordeling av elgjakta på finnmarkseiendommen. Alta Elgjegerforening har fått medhold i sin klage både fra departementet og FEFOs egen kontrollkomite med høyesterettsadvokat Kristen Normann. Over forståelsen av hva en 60/40 fordeling innebærer.

Hva vil statsråden foreta seg slik at FEFO i praksis følger opp Dept. vedtak av 19/03-010?»

BEGRUNNELSE:

Alta Elgjegerforening fikk den 19/03 medhold i sin klage til Fornyings-, administrasjon og kirkedepartementet på tidligere vedtak fattet av FEFO om fordelingen av elgjakt i Finnmark. FEFOs vedtak innebærer at inntil 60 % av fellingskvoten kan forbeholdes innenbygds jaktlag, mens alle utenbygds jaktlag stiller likt med innenbygds jaktlag ved trekning av de resterende 40 prosent. I praksis betyr dette at store deler av allmennheten/jegere i Finnmark mister tilgang til elgjakt, og likebehandlingsprinsippet av fylkets egne innbyggere ved tilgang til jakt og bruk av felles ressurser blir undergravd.

Klagen til Alta Elgjegerforening går i korthet ut på at de anser at lovanvendelsen tilsier at 60 % av fellingskvoten kan forbeholdes innenbygds jaktlag og 40 % forbeholdes utenbygds jaktlag.

Departementet kom fram til følgende konklusjon den 19-03-010. Sitat:

"På denne bakgrunn, og ut i fra en samlet vurdering, vedtar Fornyings-, administrasjons og kirkedepartementet med dette å oppheve det foreliggende vedtaket (av FEFO) om fordeling av elgjakt i Finnmark, jf. forvaltningsloven § 34 fjerde ledd. Ved videre behandling av spørsmålet forutsettes lagt til grunn Departementets syn på adgangen til å forbeholde deler av elgjakta for innenbygdsboende."

Departementet gir altså Alta Elgjegerforening full støtte i sin klage.

Problemet er at FEFO ikke følger opp, eller legger til grunn departementets syn på adgangen til elgjakta.

Det essensielle i dette er jo til syvende og sist, er det Departementet som bestemmer og er klageinstans for de eller den som føler seg galt behandlet.

Eller kan FEFO tillate seg å gjøre alt etter eget forgodtbefinnende.

Svar:

Representanten Fredriksen viser til at Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet ved brev datert 19. mars 2010 fattet vedtak i klagesaken om fordeling av jaktfelt for elgjakt på Finnmarkseiendommens grunn. Vedtaket fra departementet går ut på at Finnmarkseiendommens vedtak i saken oppheves. I brevet forutsetter departementet at Finn-

markseiendommen ved videre behandling av spørsmålet legger til grunn departementets syn på hvor langt Finnmarkseiendommen kan gå i å forbeholde deler av jaktfeltene for elgjakt for innenbygdsboende.

Det er fastsatt i finnmarksloven § 27 sjuende ledd at Finnmarkseiendommens beslutninger om ”innskrenkninger i adgangen til å utnytte fornybare ressurser” kan påklages til departementet, dvs. Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet.

Etter min mening er det klart at det foreligger klageadgang på det aktuelle vedtaket om fordeling av elgjakt, slik at saken skal avgjøres av departementet. Dette har departementet lagt til grunn i brevet til Alta Elgjegerforening 19. mars 2010, og tilsvarende i tidligere klagesak, i brev til Norges Jeger- og fiskerforbund 30. juni 2008. Bestemmelsen om klageadgang kom inn i finnmarksloven i forbindelse med stortingsbehandlingen, og i komitéinnstillingen er bestemmelsen behandlet i tilknytning til spørsmålet om fordelingen av utnyttelse av utmarksressurser mel-

lom ulike brukergrupper, som kommunens innbyggere, fylkets innbyggere og andre, se Innst. O. nr. 80 (2004-2005) s. 45.

Finnmarkseiendommen har i brev datert 26. april orientert departementet om styrets vedtak på styremøtet 24. april og begrunnelsen for vedtaket. På denne bakgrunn legger departementet opp til å klargjøre rekkevidden av klageadgangen etter finnmarksloven § 27 i et brev til Finnmarkseiendommen. Jeg forventer selvsagt at Finnmarkseiendommen forholder seg lojalt til de vedtak departementet fatter som klageinstans etter finnmarksloven § 27.

For ordens skyld vil jeg gjøre oppmerksom på at Finnmarkseiendommens vedtak 24. april går ut på å erstatte vedtaket Finnmarkseiendommen selv fattet på styremøte 23.-24. mars med et nytt vedtak. Dette nye vedtaket kan påklages etter finnmarksloven § 27 av de som har rettslig klageinteresse i saken. Departementet vil behandle eventuelle klager på det nye vedtaket på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 1164

Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 18. mai 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden bidra til at Norge kan øke sin eksport av trelast/trevarer?»

Svar:

Regjeringen arbeider aktivt for trevareindustrien gjennom å legge til rette for bedre markedsadgang i utlandet. Mesteparten av norsk eksport av trevarer og trelast går til våre nordiske naboer. Fri markedsadgang til disse landene sikres gjennom EØS-avtalen. I andre markeder møter eksportørene toll. Derfor forhandler vi for tiden med blant annet Kina, India og Ukraina om bedre rammebetingelser. I handelsavta-

leforhandlingene prioriteres økt markedsadgang for industrivarer, inkludert trevarer og trelast.

Det offentlige virkemiddelapparatet spiller også en viktig rolle. Innovasjon Norges ”Trebasert Innovasjonsprogram” har som målsetning at Norge skal være et forbilde i verdiskapende foredling og ny anvendelse av trevirke. Sentrale tiltaksområder i 2010 er økt bruk av tre i bymessig bebyggelse, industrialisering av produksjonsprosesser og i landbrukets egen bygningsmasse. Bedriftsutvikling, teknologiutvikling og kompetanseheving vil bidra til at norske trevareeksportører kan styrke sin internasjonale konkurransekraft.

SPØRSMÅL NR. 1165**Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Siri A. Meling****Besvart 12. mai 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Etter innføring av ny hundelov er blindehunder ikke lenger definert som tjenestehunder. Dette har negative konsekvenser blant annet for muligheten for trening av hund i arbeidstid og trening av hund uten bånd i perioder av året med båndtvang.

Vil statsråden ta initiativ til å innlemme blindehunder i begrepet tjenestehund for på denne måten å tilrettelegge forholdene for blinde mennesker?»

Svar:

Hund og hundehold reguleres av hundeloven av 4. august 2003. I § 9 oppstilles unntak fra sikringsre-

glene, og det er riktig at bestemmelsen ikke unntar førerhunder for båndtvang. Derimot finnes det mulighet for unntak fra sikringsreglene ved kommunalt vedtak etter § 9 første ledd bokstav e, som også er nevnt i rundskriv G-17/2003 om hundeloven.

Jeg finner det ikke problematisk at spørsmål om unntak fra sikringsreglene overlates til kommunen, da kommunen selv er nærmest til å vurdere de lokale forholdene.

Hundeloven § 9 avløser tidligere reguleringer i viltloven, bufeloven og reindriftsloven om båndtvang, og heller ikke der er førerhunder nevnt i unntaksbestemmelsene.

SPØRSMÅL NR. 1166**Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 19. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Undertegnede er gjort kjent med at fedmeoperasjoner ikke lenger skal kunne gis til pasienter gjennom ordningen med "raskere tilbake". Det vises i denne sammenheng til den svært lange ventetiden som allerede eksisterer knyttet til disse operasjonene i Norge.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at pasienter med behov for fedmeoperasjoner, blir gitt dette, uten å måtte vente i svært lang tid, og vil hun vurdere å innlemme disse pasientene i ordningen med "raskere tilbake"?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er gjort kjent med at fedmeoperasjoner ikke lenger skal kunne gis til pasienter gjennom ordningen med "raskere tilbake". Det vises i denne sammenheng til den svært lange ventetiden som allerede eksisterer knyttet til disse operasjonene i Norge.

Det er slik undertegnede ser det, svært uheldig, at det er så lang ventetid for denne pasientgruppen. Dette medfører sykefravær, lavere livskvalitet og store

helsemessige problemer som er relatert til denne sykdommen.

Det bør derfor legges til rette for bruk av både privat og offentlig kapasitet som i dag er ubenyttet, samt videre, sørge for at fedmeoperasjoner igjen innlemmes i ordningen med "raskere tilbake".

Det bes om statsrådets redegjørelse til disse spørsmålene.

Svar:

For 2010 har de regionale helseforetakene fått stilt til disposisjon om lag 484 mill. kroner fra ordningen "Raskere tilbake". Hensikten med ordningen er å bringe personer som mottar sykepenger raskere tilbake til arbeidslivet og dermed redusere sykefraværet og utstøting fra arbeidslivet. Tilbudene søkes innrettet med tanke på å nå målet om redusert sykefravær.

Innenfor denne ordningen er en stor del av tilbudene rettet mot pasienter med muskel- og skjelettlidelser. Innenfor dette fagområdet utgjør ortopedisk kirurgi en stor andel. Videre er tverrfaglige og tverrspecialiserte poliklinikker for personer med sammensatt sykdomsbilde og mer uspesifikke lidelser et nytt tilbud.

Når det gjelder sykelig overvekt er det i Oppdragsdokument 2010 presisert at de regionale helseforetakene skal utrede, gjennomgå og vurdere ventetiden for pasientgrupper med lang ventetid. Det skal iverksettes tiltak for å redusere ventetiden for kirurgisk behandling av sykelig overvekt.

Departementet har innhentet informasjon fra de regionale helseforetakene når det gjelder avtaler om tilbud innenfor "Raskere tilbake".

Når det gjelder tilbud om operasjoner for sykelig overvekt innenfor ordningen "Raskere tilbake", bevilget Helse Sør-Øst RHF midler gjennom denne ordningen til operasjon av pasienter med sykelig overvekt i 2008 og 2009. Operasjonene ble foretatt ved flere sykehus i regionen. For 2010 valgte Helse Sør-Øst RHF å endre innretningen på behandlingstilbud som gis gjennom ordningen "Raskere tilbake". Bakgrunnen er å oppfylle intensjonen om få sykmeldte personer raskere tilbake i arbeid.

Innenfor "Raskere tilbake" gis det imidlertid tilbud til pasienter med sykelig overvekt gjennom konservativ behandling ved Sykehuset i Vestfold HF, Oslo universitetssykehus HF Aker, Sykehuset Telemark HF og Sørlandet sykehus HF.

I tillegg er det slik at tilbudet om eventuell operasjon ved overvekt tilbys gjennom det ordinære helsetilbudet ved flere av helseforetakene og skal etter opplysninger fra Helse Sør-Øst dekke "sørge for"-ansvaret.

Helse Vest RHF har ikke etablert prosjekt eller tiltak til personer med overvekt innenfor "Raskere tilbake". Det er lagt til grunn at det må være en tilstrekkelig sammenheng mellom tiltaket og resultatet, som skal være raskere tilbake i arbeid. Helse Vest RHF vurderer det slik at kirurgi for sykelig overvekt

ikke hører naturlig hjemme under ordningen "Raskere tilbake".

I Helse Midt-Norge RHF har det hittil ikke vært utført operasjoner for sykelig overvekt innenfor ordningen "Raskere tilbake".

Helse Midt-Norge RHF legger vekt på at livsstilsendring er fundamentet i all behandling av sykelig overvekt i tillegg til operasjoner for sykelig overvekt.

Det er lagt opp til at tverrfaglige overvektopoliklinikker skal være etablert i alle helseforetak i 2010. Antall operasjoner for sykelig overvekt er gradvis trappet opp.

Ett helseforetak planlegger å foreta operasjoner for sykelig overvekt innenfor ordningen "Raskere tilbake" i 2010.

Helse Nord RHF har ikke gitt tilbud om operasjoner for sykelig overvekt gjennom ordningen "Raskere tilbake". I 2009 og i inneværende år er det iverksatt flere tiltak for å styrke utrednings- og operasjonskapasiteten. I Helse Nord er "flaskehalsen" for disse pasientene utredning. Det vurderes å etablere en kveldspoliklinikk ved Helse Nord's senter for sykelig overvekt ved Nordlandssykehuset ved hjelp av midler fra ordningen "Raskere tilbake", for å øke utredningskapasiteten.

Helse Nord RHF følger de faglige retningslinjene utarbeidet av fagmiljøene i de fire regionale helseforetakene. Disse vektlegger at den preoperative og postoperative fasen bør skje i nær tilknytning til pasientens hjemsted. Helse Nord RHF ønsker derfor å benytte lokalsykehusene og lærings- og mestringssentrene til denne oppgaven, og at behandling av sykelig overvekt skal foregå i nært samarbeid med kommunehelsetjenesten.

SPØRSMÅL NR. 1167

Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll

Besvart 21. mai 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Regjeringen skal innføre Grønne sertifikater i 2012. Fornybar energi bygget etter 07.09.2009 nyter godt av ordningen. Eldre anlegg får ikke tilskudd. Kvinnherad kommune har dårlig økonomi, og vært på Robekk-listen. Utbygget småkraft er ca 120 GWh. Med den svenske ordningen på 20 øre/kWh ville tilskuddet bli over 20 mill kr. Kommunen ville da få større skatteinntekter. Sp hevder alltid å være distriktpartiet.

Er statsråden bekvem med at det ikke blir gitt tilskudd til fornybar energi bygget i perioden 2004-07.09.2009?»

BEGRUNNELSE:

I 2003 la Bondevikregjeringen gjennom Olje og Eneergidepartementet fram et notat med tittelen "Strategi for økt etablering av små vannkraftverk".

På side 12 står det bl.a.:

"Det har kommet signaler om at investeringer i fornybar elektrisitetsproduksjon nå stopper opp i påvente av etableringen av et grønt sertifikatmarked. Investorene frykter at de vil miste mulighetene til å få inntekter fra salg av sertifikater dersom de bygger anlegg før sertifikatmarkedet er etablert. En slik investeringsstopp er uheldig, og Olje og energidepartementet ønsker å motivere byggstarten for nye anlegg. På denne bakgrunn vil sertifikatberettigede anlegg som har byggstart etter 1. januar 2004 få sertifikater, selv om et pliktig sertifikatmarked måtte bli etablert etter dette tidspunktet".

Alle de tre partier som nå danner den Rød-Grønne Regjeringen støttet under behandlingen av Energi-meldingen forslaget om å gi klarsignal om å støtte til- deling av grønne sertifikater fra 1. januar 2004.

SPØRSMÅL NR. 1168

Innlevert 6. mai 2010 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 31. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Vil Statsråden ta initiativ for en videre fremdrift for Egersund Næringspark?»

BEGRUNNELSE:

Egersund Næringspark er under etablering i Dalane. For en videre fremdrift i etableringen er en avhengig av en avklaring med Statens Vegvesen for kryssløsning ved E-39 og Fv 42. Reguleringsplanen for området er godkjent med rekkefølge krav. Dette gjør at den videre fremdrift for Næringsparken er stoppet opp. Regionen er svært avhengig av nærings- området og flere aktører ønsker en avtale som kan bringe prosjektet videre.

Svar:

Det er stilt rekkefølgekrav til reguleringsplanen om at nytt to-planskryss på E39 skal være etablert før arbeidet med næringsparken igangsettes. To-planskryss vil være en del av ny Rv 42 fra E39 til Sleveland og ligger inne i "Fylkesdelplan for areal og transport i Dalane" som prioritet nr. 3.

Reguleringsplan for nytt to-planskryss er vedtatt,

Svar:

Formålet med elsertifikatene er å bidra til økt produksjon fra fornybare energikilder. Overgangsordningen ble etablert for å sikre fortsatt utbygging av fornybar kraft fram til det felles elsertifikatmarkedet med Sverige er etablert. Dette var også begrun- nelsen for Bondevikregjeringen da den etablerte en overgangsordning i 2003. Regjeringens opplegg for overgangsordningen er basert på en helhetsvurdering og det var viktig å skjære gjennom vanskelige gren- sedragninger og avklare ordningen framover. Vann- kraftverk med byggstart etter 1.1.2004 og installert effekt inntil 1 MW (mikro- og minikraftverk) er in- kludert i ordningen.

men det er ikke reguleringsplanen for Egersund Næ- ringspark. Statens vegvesen har stilt krav om at nevnte to-planskryss skal tas inn i reguleringsplanen for Egersund Næringspark. Tiltakshavers konsulent jobber med å samkjøre planene slik at plan for Egersund Næringspark kan sendes ut til 2. gangs behandling. Denne planen ble utarbeidet under forutsetning av at tiltakshaver finansierer krysset.

Når planen er godkjent i kommunen må det utar- beides byggeplaner for tiltak. Når byggeplaner er godkjent og rekkefølgetiltak opparbeidet, kan arbei- det med næringsparken igangsettes.

Det er under forberedelse en Dalane-pakke som forutsetter bygging av toplanskryss mellom Rv 42 og E39, det samme krysset. Her er rv 42 og to-plan- skryss forutsatt finansiert med bompenger. Etter- som Dalane-pakken ikke er endelig vedtatt, er finan- sierung ikke på plass.

Jeg er kjent med at Egersund kommune ønsker en løsning som ivaretar framdrift for Egersund nærings- park og legger til grunn at kommunen og Statens veg- vesen holder kontakt med sikte på en løsning som ivaretar ulike hensyn.

SPØRSMÅL NR. 1169**Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Anders B. Werp****Besvart 18. mai 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Hvor mange klager på arealplaner (som for eksempel kommuneplaner og reguleringsplaner) mottok miljøverndepartementet fra kommunene i henholdsvis 2008 og 2009, og i hvor mange av disse fikk kommunen medhold?»

BEGRUNNELSE:

I en debatt om lokalt selvstyre i NRK Her og nå, 6. mai, uttaler stortingsrepresentant Heikki Holmås at

"... av 2.000 arealplaner som kommunene behandlet i fjor, havnet kun 50 på miljøverndepartementets bord."

Det er av interesse å vite hvor mange av disse klagenene til departementet som henholdsvis ble tatt til følge og som ble avslått.

Svar:

I spørsmålet bes besvart hvor mange klager på arealplaner som Miljøverndepartementet mottok fra kommunene i 2008 og 2009 og hvor mange av disse sakene kommunene fikk medhold i. Jeg antar spørsmålet gjelder innsigelsessaker, ikke klager, ettersom det vises til Heikki Holmås uttalelse til NRKs program Her og Nå 6. mai i år der innsigelser ble omtalt.

I 2008 behandlet Miljøverndepartementet 37 saker der det forelå innsigelse til kommunale planer og reguleringsplaner. Av disse ble innsigelsene fra statlige og regionale myndigheter tatt til følge i 25 av sakene, mens 9 av planene ble godkjent slik de forelå fra kommunens side. I 3 av sakene ble planene delvis godkjent slik kommunen hadde vedtatt dem.

I 2009 behandlet Miljøverndepartementet 49 innsigelsessaker. Av disse ble innsigelsene fra statlige og regionale organer tatt til følge i 28 saker. I 7 av sakene ble planene delvis godkjent slik kommunen hadde vedtatt dem. Miljøverndepartementet godkjente 14 av de 49 planene (kommuneplaner og reguleringsplaner) som var til behandling i departementet i 2009.

SPØRSMÅL NR. 1170**Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun****Besvart 19. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Østlendingen har skrevet om en funksjonshemmet dame, og farens kamp mot kommunen, som i en sårbar tid fratok foreldrene omsorgslønn. Verken omsorgsyter eller bruker ble hørt, og ordningen er ikke erstattet av nytt tilbud selv om omsorgsbehovet er like stort. Behovet for ordningen var flere ganger stadfestet av leger, av Fylkesmannen og av kommunen selv, og den hadde vart i over 10 år.

Mener statsråden at kommunen har tatt nok hensyn til bruker og pårørende i denne saken, og er sosialtjenesteloven fulgt opp?»

BEGRUNNELSE:

I Østlendingen 29. januar hvor denne saken første gang er omtalt spør journalisten hvorfor omsorgsløn-

na er tatt bort og får følgende svar fra kommunens virksomhetsleder.

"Jeg er ikke sikker på at jeg kan si noe sjøl om jeg blir løst fra taushetsplikta".

Etter hjemmebesøk i 2007 ble det av pleie- og omsorgstjenesten i kommunen slått fast at den syke datteren trengte tilsyn 24 timer i døgnet og hjelp til mange daglige gjøremål. Etter at rapporten forelå, ble timetallet utvidet fra 80 til 84 timer i måneden, fordelt på foreldrene. Den pleietrengendes mor, gikk bort før jul, og ble gravlagt i romjula. Få uker før morens død, hadde kommunen sendt ut et brev om at hele omsorgslønna ville bli inndratt fra årsskiftet uten noen helsefaglig begrunnelse eller endring i hjelpebehovet. To dager etter begravelsen var den fjernet.

Det mest naturlige å forvente i en slik situasjon var at faren hadde fått flere timer i omsorgslønn nå som han ble alene om oppgavene, og ikke at hele ordningen ble fjernet.

Saksbehandlerens begrunnelse for fjerning av ordningen er at kommunen ikke har fått de helseopplysninger de etterspør, noe faren mener de har fått.

Faren, som også er hjelpeverge sier at han ikke ønsker å utsette datteren for nye undersøkelser nå. Kommunens representant har svart med å be om at faren fratras rollen som hjelpeverge noe overformynderiet ikke har etterkommet.

Denne saken har opprørt mange i Trysil, spesielt med tanke på den situasjonen familien har vært i det siste året.

Den hjelpetrengende er fremdeles ikke kontaktet personlig snart fem måneder etter endringen, og det ikke er satt inn andre tiltak i stedet for omsorgslønn.

Det er selve fremgangsmåten til kommunen i denne saken mange stiller seg kritiske til, og om hensynet til brukere og pårørende er ivaretatt på en tilfredsstillende måte i forhold til sosialtjenesteloven. I ulike rapporter om omsorgslønn er det fremkommet at brukermedvirkningen er for dårlig i de fleste sakene. Slik jeg ser det er brukermedvirkning viktig for å tilpasse tilbud og ordninger som er til beste for brukerne.

SPØRSMÅL NR. 1171

Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 12. mai 2010 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken

Spørsmål:

«I Dokument nr. 15:1061 (2009-2010) besvarer statsråden spørsmål fra representanten Håbrekke slik: "I forbindelse med avvikling av avtalen med Akutt- og korttidsavdelingen på Solstrand arbeides det med rekruttering av fire nye beredskapshjem". Disse barna skal altså flyttes fra institusjon til beredskapshjem og så til fosterhjem, i stedet for fra institusjon til fosterhjem slik målet har vært.

Er statsråden enig i at oppsigelsen av avtalen med Solstrand betyr en ekstra flytting for de aktuelle barna?»

Svar:

Jeg vil takke stortingsrepresentant Høybråten for hans spørsmål. Det gir meg muligheten til å presisere et forhold der det ikke skal være rom for tvil.

Svar:

Stortingsrepresentant Vigdis Giltuns spørsmål omhandler en konkret sak i Trysil kommune. Som statsråd ønsker jeg ikke å gå inn i enkeltsaker. Departementet har imidlertid fått opplyst av Fylkesmannen i Hedmark at det foreligger en klage i den aktuelle saken. Videre at klagen er til behandling hos fylkesmannen og at resultatet av klagesaken vil foreligge innen svært kort tid.

På generelt grunnlag vil jeg understreke at det er av sentral betydning at kommunen lytter og tar hensyn til brukere og pårørende i sin saksbehandling, og at dette tydelig framkommer i gjeldende lovgivning.

Regjeringen er opptatt av å legge til rette for at nære pårørende som ønsker det, skal kunne påta seg omsorgsoppgaver for familiemedlemmer med nedsett funksjonsevne og/eller som har alvorlig sykdom. Vi er samtidig opptatt av å ivareta muligheten for å kunne kombinere langvarig omsorg for nære pårørende med deltaking i yrkes- og samfunnsliv. Som kjent for Stortinget har regjeringen besluttet å nedsette et offentlig utvalg som skal gjennomgå pårørendeomsorg som erstatter kommunale tjenester, herunder ordningen med omsorgslønn.

Jeg vil understreke, på samme måte som i Dokument nr. 15:1061 (2009-2010), at ingen barn som bor på Akutt- og korttidsavdelingen på Solstrand barnevernsenter vil bli flyttet som følge av at avtalen med Bufetat avvikles 1. juli. Det er tenkt at disse barna skal bo der frem til tiltaket fases ut, og at de dermed ikke skal flyttes i beredskapshjem i påvente av videre tilbud. Oppsigelsen av avtalen er derfor ikke ment å bety en ekstra flytting for de aktuelle barna.

Bufetat har vurdert at rekrutteringen av fire nye beredskapshjem vil kunne erstatte kapasiteten til Akutt- og korttidsavdelingen på Solstrand barnevernsenter innen 1. juli i år. Per dags dato er det tilstrekkelig med beredskapshjem i Haugesundsområdet (rundt Solstrand). Ettersom Region Vest bygger opp beredskapshjemstilbudet parallelt med at institusjonstilbudet reduseres, vil de fire nye beredskaps-

hjemmene også bidra til å sikre at Region Vest har et tilstrekkelig beredskapshjemstilbud på det tidspunktet oppsigelsesfristen på avtalen med Solstrand utløper.

Jeg vil minne om at avvikling av avtalen med Akutt- og korttidsavdelingen på Solstrand skyldes faglige hensyn. Korttidsavdelingen på Solstrand tilbyr omsorgsplasser til barn i aldersgruppen 6 -12 år. Bufetat mener at barn under 12 år ikke er tjent med å plasseres i institusjon, og har derfor vurdert at de ikke har behov for denne typen plasser. Videre er det flere omsorgsplasser i Region Vest enn behovet tilsier. Med omsorgsplasser menes institusjonsplasser for barn og ungdom som er plassert utenfor hjemmet fordi foreldrene ikke kan gi dem den omsorgen de tren-

ger. Samtidig er det et udekket behov for plasser til ungdom med alvorlige adferdsvansker. Solstrand har sagt seg villig til å endre tilbudet ved å tilby omsorgsplasser til barn over 12 år. En slik endring ville imidlertid føre til et ytterligere overskudd på denne typen plasser i regionen. Å endre målgruppen fra omsorgsplasseringer til ungdom med alvorlige atferdsvansker, er imidlertid å anse som en vesentlig endring som ikke kan gjøres innenfor eksisterende avtale. Avtalen med Solstrand barnevernsenter er som følge av dette sagt opp.

Jeg har tillit til at Bufetat gjennomfører denne prosessen på en måte som i første rekke ivaretar det enkelte barns behov.

SPØRSMÅL NR. 1172

Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 12. mai 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Mener statsråden det er heldig å overføre ansvaret for koordinering av lakselusdataene fra det uavhengige forskningsinstituttet NINA til forvaltningsenheten Havforskningsinstituttet?»

BEGRUNNELSE:

I brev fra Mattilsynet til NINA, datert 23. april 2010 fremkommer det at Mattilsynet vil overføre koordineringsansvaret for overvåking av lakselus fra forskningsinstituttet NINA til forvaltningsenheten Havforskningsinstituttet (HI). Det er ingen tvil om at fagfolkene både i NINA og HI har den nødvendige kompetanse til å utføre dette arbeidet. Men NINA er et uavhengig forskningsinstitutt, mens HI er en etat underordnet Fiskeridepartementet. Lakselusspørsmålet vekker stor debatt både om hvor alvorlig de dokumenterte lakselustall er for villaksen og hvilke tiltak som skal iverksettes er gjenstand for debatt. Man kan anta at dersom Fiskeridepartementets etater nå også skal gis ansvaret for innhenting og koordinering av tallmaterialet for lakselusnivåene så vil det også bli en debatt om lakselus tallene.

Svar:

La meg først gjøre det klart at Havforskningsinstituttet er et nasjonalt rådgivende forskningsinstitutt, og ikke et forvaltningsorgan eller forvaltningsenhet.

Instituttet driver forskning og rådgiving på ett fritt grunnlag uavhengig av departementet og annen forvaltning. I så måte er de faglige rådene som kommer fra Havforskningsinstituttet like uavhengige som de faglige rådene som kommer fra Norsk institutt for naturforskning (NINA). Jeg har således tiltro til at både Havforskningsinstituttet og NINA leverer faglig råd som er uavhengig av finansieringskilder.

Det er Mattilsynet som selv avgjør bruken av egne budsjettmidler ved valg av kunnskapsleverandør eller oppdragsutfører til overvåking og rådgiving, innenfor de føringer som er lagt i stortingsdokumenter, tildelingsbrev og andre styringsdokumenter. Det at Mattilsynet nå tar sikte på å legge koordineringen av overvåking av lakselus på villfisk til Havforskningsinstituttet er derfor Mattilsynets egen vurdering, som jeg tar til etterretning. I denne sammenhengen kan det også være verd å minne om at selve overvåkingen, dvs. generering av grunnlagsdata, vil være delt mellom NINA og Havforskningsinstituttet, slik det har vært i flere år.

Det er matloven som hjemler regulering av lakselus, enten det er på oppdrettsfisk eller villfisk. Matloven er et resultat av en omfattende reform av matforvaltningen som ble lagt fram for Stortinget ved flere anledninger tidlig på 2000-tallet, bl.a. gjennom St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 8 (2002-2003), Ot.prp. nr. 100 (2002-2003) og St.prp. nr. 1 (2003-2004).

Ett av de viktige grepene som ble tatt med matre-

formen var å etablere ryddige og klare ansvarsdelinger mellom risikovurdering, risikohåndtering og fastsettelse av akseptabelt beskyttelsesnivå. Vitenskapskomitéen for Mattrygghet (VKM), som administrativt ligger under Helse- og omsorgsdepartementet, har ansvaret for å levere risikovurderinger til Mattilsynet for alle områder som matloven regulerer. VKM sin faggruppe for dyrehelse og dyrevelferd (herunder fiskehelse og -velferd) består av fagpersoner fra Norges veterinærhøgskole, Universitetet for miljø og biovitenskap, Veterinærinstituttet, Havforskningsinstituttet, Fagsenteret for fjørfe og SINTEF.

Et annet viktig grep var å stadfeste ansvaret for å gi Mattilsynet den nødvendige kunnskapsstøtte, slik at Mattilsynet kan treffe avgjørelser og innrette sine overvåknings- og kontrollprogram på best mulig måte. Det følger av matreformen at Mattilsynets kunnskapsstøtteinstitusjoner er Bioforsk, Folkehelseinstituttet (FHI), Norsk institutt for ernærings- og sjømatforskning (NIFES), Veterinærinstituttet og Havforskningsinstituttet. Disse institusjonene oppgaver er bl.a. å drive forskningsbasert rådgiving og laborato-

rie/beredskapsfunksjoner, til støtte for Mattilsynets oppgaver gjennom bevilgninger fra matdepartementene (FKD, HOD og/eller LMD). Mattilsynet skal derfor som utgangspunkt hente forvaltningsråd fra disse institusjonene kostnadsfritt.

Innen fiskehelse og -velferd er ansvaret for å gi Mattilsynet kunnskapsstøtte og rådgiving delt mellom Veterinærinstituttet (VI) og Havforskningsinstituttet. Utgangspunktet for denne delingen er at Norge har to offentlig finansierte institutter som begge ligger helt i front internasjonalt, bl.a. innenfor ulike deler av fiskehelse og -velferdsområdet. VI har hovedtyngden av sin kompetanse og rådgivningsoppgave knyttet til sykdom i oppdrett og sykdomsspredning (epidemiologi), mens Havforskningsinstituttet har hovedtyngden av sin kompetanse og rådgivningsoppgave knyttet til sykdom hos villfisk, interaksjon mellom villfisk og oppdrettsfisk, og fiskevelferd. Denne arbeidsfordelingen er også stadfestet gjennom budsjettproposisjoner som Stortinget har sluttet seg til og i institusjonenes tildelingsbrev.

SPØRSMÅL NR. 1173

Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide

Besvart 12. mai 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Fiskebåtrederne forbund har vært kritiske til avtalen om delelinjen for det omstridte havområdet i Barentshavet.

Hva er statsrådets svar på kritikken fra Fiskebåtrederne?»

BEGRUNNELSE:

Audun Maråk, adm. direktør Fiskebåtrederne Forbund, skriver blant annet følgende i et innlegg i Nordlys 30.04.10:

"Ut fra det vi så langt vet om avtalens innhold, er svaret etter mitt syn at Norge har lite å feire. Det er neppe grunnlag for å hevde at avtalen åpner opp for nye fiskemuligheter. Nå kan det være at avtaleteksten ivaretar fiskeriinteressene på en akseptabel måte. Det kan selvsagt nyansere bildet i forhold til næringsinteressene, men ikke i forhold til fordelingen av det omstridte området mellom midtlinjen og sektorlinjen."

Svar:

I brev fra Fiskebåtrederne Forbund av 28. april 2010 uttrykker forbundet bekymring for løsningen

med en delelinje med Russland i Barentshavet og konsekvenser for fiskeriene.

Samarbeidet med Russland om forvaltningen av de levende marine ressursene i Barentshavet har historisk lagt opp til helhetlig forvaltning av bestandene i hele deres utbredelsesområde. Fiskeriforvaltningen har vært, og vil fortsatt være, fokusert på ansvarlighet, felles forvaltningstiltak for fellesbestander og stabile rammebetingelser for aktørene som skal leve av fiskeriene. For sentrale bestander er det oppnådd enighet om kvoter og felles tekniske regler for fisket. Denne politikken har vært ført gjennom Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i flere tiår. Norge og Russland tar sikte på å videreføre denne forvaltningsmodellen også etter at en avtale om avgrensning er på plass.

Ved presentasjonen av forhandlingsløsningen ble det understreket hvilken særlig økonomisk betydning de levende ressurser i Barentshavet har for Norge og Den russiske føderasjon og landenes kystsammfunn. Behovet for å unngå økonomiske omveltninger i kystdistrikter hvis innbyggere vanligvis har fisket i området ble fremhevet. Videre understreket partene

viktigheten av det tradisjonelle norske og russiske fisket i Barentshavet. Norge og Russland som kyststater har en grunnleggende interesse av og et hovedansvar for bevaring og ansvarlig forvaltning av de levende ressurser i Barentshavet og Polhavet, i samsvar med folkeretten. Inngåelsen av en overenskomst om maritim avgrensning og samarbeid i Barentshavet og Polhavet skal derfor ikke skade noen av partenes fiskemuligheter. For dette formål ble det anbefalt å videreføre det nære samarbeidet mellom de to land

innen fiskerisektoren og å bevare den relative stabiliteten i deres fiskerivirksomhet. Tilsvarende er det anbefalt bestemmelser om fortsatt samarbeid i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon, samt nødvendige overgangsordninger.

Jeg vurderer med dette at de fiskerimessige hensyn og interesser er ivaretatt på en god måte i det forhandlingsresultat som er oppnådd, og at det ikke er grunnlag for de bekymringer som Fiskebåt gir uttrykk for.

SPØRSMÅL NR. 1174

Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 21. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Statens vegvesen er i full gang med å planlegge en midlertidig veistubb mellom ny og gammel E18 til 40 mill. kroner som har fått tilnavnet "Hanken", fordi traseen for ny E18 avsluttes ca. 1 km fra Hobøl grunnet uenighet mellom nabokommuner om traseen videre.

Vil regjeringen ta i bruk statlig regulering for å forhindre denne unødvendige ressursbruken, og for å unngå at ny E18 blir forsinket med flere år?»

BEGRUNNELSE:

E6 i Minnesund ble forsinket med 10 år på grunn av uenighet om trasevalg mellom nabokommuner, og fordi Ap, SV og Sp ikke var villige til å bruke statlig regulering. Dette er i ferd med å gjenta seg på E18, der ny trasé slutter 1 km øst for fylkesgrensen i Hobøl, og det fører til at man kanskje må bruke 40 mill. kroner på bygge midlertidig vei mellom ny og gammel E18. Denne midlertidige veien har fått tilnavnet "Hanken", og Statens vegvesen er i full gang med planleggingen. Spørsmålet er om Regjeringen også denne gangen vil la lokal uenighet forhindre nødvendig bygging av ny norsk infrastruktur. Fremskrittspartiet har for øvrig gått inn for sammenhengende motorvei med minst fire felter på hele E18 i Norge, og er villige til å bruke statlig regulering.

Svar:

Etter opplysninger jeg har fått fra Statens vegvesen er det ikke uenighet mellom nabokommuner som er årsaken til at det planlegges en midlertidig tilknytning mellom ny og eksisterende E18 ved fylkesgren-

sen mellom Østfold og Akershus. Årsaken er ulik planframdrift for delstrekningene Knapstad – Akershus grense i Hobøl kommune og Akershus grense – Retvedt i Ski kommune.

Reguleringsplanarbeidet for Knapstad – Akershus grense ble startet i september 2009, og planvedtak forventes i juli 2011. Strekningen ligger i sin helhet i Hobøl kommune, med unntak av den midlertidige tilknytningen på fylkesgrensen som delvis legger beslag på arealer Ski kommune.

Regulering av den midlertidige tilknytningen på fylkesgrensen gjennomføres for å kunne bygge strekningen Knapstad – Akershus grense uavhengig av tidspunkt for planavklaring i Ski kommune. Usikkerheten om planavklaring i Ski kommune har ikke utgangspunkt i at det er konflikter, men at planleggingen i Ski kommune nylig er satt i gang og kommet mye kortere enn i Hobøl kommune.

Arbeidet med kommunedelplan for E18 i Ski kommune etterfølger en gjennomført konseptvalgutredning (KVU) som avklarte en tidligere konflikt mellom Ås og Ski kommuner. Det er gjennomført ekstern kvalitetssikring (KS1) av KVU'en. Prosessen med KVU og KS1 har resultert i at videre planlegging skal baseres på alternativer som tar utgangspunkt i dagens trase i Ski kommune.

Statens vegvesen har opplyst at vedtak av kommunedelplan for Akershus grense – Vinterbro tidligst kan foreligge i løpet av 2012. Etterfølgende prosesser med reguleringsplan, byggeplan, konkurransegrunnlag og valg av entreprenør vil kreve 2-3 år. Dersom det oppstår konflikter, vil prosessen med kommunedelplan og reguleringsplan kreve lengre tid.

Med kravet til planlegging etter plan- og byg-

ningsloven og øvrige forberedelser til bygging, er det etter min vurdering riktig å planlegge en midlertidig tilkopling mellom ny og eksisterende E18 ved fylkesgrensen. Jeg vil be Statens vegvesen gå i dialog med Ski kommune med sikte på en planavklaring som også gir mulighet til å fullføre utbyggingen fram til Retvedt i Ski kommune i stedet for å bygge den midlertidige tilkoplingen. Bygging helt fram til Retvedt er også i samsvar med omtalen av prosjektet i

St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010-2019.

Når det gjelder bruk av statlig plan, vil jeg generelt gjøre oppmerksom på at Statens vegvesen og andre myndigheter med ansvar for større samferdselsanlegg og teknisk infrastruktur, i stor grad er gitt mulighet til å styre framdriften i planarbeidet uten bruk av statlig plan, jf. plan- og bygningsloven § 3-7, tredje ledd.

SPØRSMÅL NR. 1175

Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 20. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Samferdselsdepartementet har i forbindelse med tildelingen av midler til lufthavnselskapene Skien Lufthavn AS og Notodden Lufthavn AS tildelt henholdsvis 3,5 mill. kr til Skien og 9,5 mill. kr til Notodden. Det er bra at Notodden lufthavn får 9,5 mill. kr, men det virker underlig at Skien Lufthavn kun blir tilgodesett med 3,5 mill. kroner.

Kan jeg derfor be om å få statsråden/departementets begrunnelse for forskjellsbehandlingen av de to lufthavnene, og vil statsråden sørge for likebehandling av lufthavnene?»

Svar:

Lufthavnene i Norge med rutetraffic som drives utenfor Avinor AS, ble omtalt i Nasjonal transportplan 2010–2019, jf. St.meld. nr. 16 (2008–2009). Det ble der lagt opp til at etter en samlet vurdering av transportstandarden i influensområdene, aktiviteter av lokal karakter ved lufthavnene, gunstige synergieffekter i driften av lufthavnene mot annen kommunal drift, samt de økonomiske utfordringene i Avinor, skulle de nevnte lufthavnene beholde sin nåværende status som ikke-statlige lufthavner utenfor Avinor. Stortinget sluttet seg ved behandlingen av NTP 2010 – 2019 til dette, jf. Innst. S. nr. 300 (2008–2009).

Som ledd i arbeidet med Nasjonal transportplan fikk Samferdselsdepartementet høsten 2008 gjennomført en utredning av rutetjenester og driftsopplegg på de ikke-statlige lufthavnene i Notodden, Skien og Stord. I utredningen ble det identifisert investeringsbehov på lufthavnene i Notodden og Skien, som regjeringen ønsket å bevilge midler til gjennom et en-

gangs investeringstilskudd på til sammen 12 millioner kr i 2010. Dette ble fulgt opp med bevilgninger i statsbudsjettet for 2010. Det ble også gitt tilsagn om inntil 1 mill. kr i investeringstilskudd fra Samferdselsdepartementet til Notodden lufthavn AS i 2009, men dette beløpet kunne ikke utbetales som planlagt i 2009 fordi utbetalingen ville ha medført overskridelse av grensen for bagatellmessig støtte til Notodden Lufthavn etter statsstøttereguleringen. Beløpet på 1 mill. kr overføres fra statsbudsjettet for 2009 til 2010, slik at det til sammen er tilgjengelig inntil 13 mill. kr til støtte til investeringsbehov på lufthavnene i Notodden og Skien i 2010.

Samferdselsdepartementet sendte den 10.12.2009 brev til lufthavndriftsselskapene Notodden Lufthavn AS og Skien Lufthavn AS, der departementet gjorde oppmerksom på at den vedtatte investeringsstøtten vil bli gitt etter søknad, spesifisert på hvert enkelt tiltak/anskaffelsesmål. Samferdselsdepartementet mottok deretter tidlig i 2010 søknader fra Skien Lufthavn og Notodden Lufthavn om støtte til investeringstiltak.

I rapporten "Lufthavnene i Notodden, Skien og Stord, Markedsmessige og økonomiske analyser" utarbeidet av Handelshøgskolen i Bodø, Senter for Innovasjon og Bedriftsøkonomi i januar 2009, ble det ved Notodden flyplass, Tuven, identifisert et behov for reasfaltering av rullebanen med en anslått kostnad på 8 mill. kr. I søknaden fra Notodden Lufthavn AS om tilskudd er det beregnet en kostnad på om lag 11 mill. kr. Imidlertid fikk Samferdselsdepartementet supplerende opplysninger fra Notodden Lufthavn AS 24.2.2010 om at kostnaden til reasfaltering etter anbudskonkurranse blir om lag 9,3 mill. kr. I tillegg er det i søknaden om tilskudd bedt om støtte på i alt 1

mill. kr til en rekke utbedringer, hvorav en del er utført i 2009.

Ved Skien lufthavn, Geiteryggen, ble det i rapporten fra januar 2009 identifisert et investeringsbehov knyttet til innkjøp av ny brannbil med garasje til en beregnet kostnad på 3,7 mill. kr. I søknaden av 14.1.2010 søkte Skien lufthavn om investeringsmidler til utbedring av sikkerhetsområder, innflygingslysanlegg og navigasjonsanlegg til en samlet kostnad på 8 mill. kr.

Til sammen ble det søkt om 20 mill. kr til investeringstiltak fra de to lufthavnene.

Samferdselsdepartementets har lagt opp til at de tilgjengelige midlene til støtte til investeringsbehov på lufthavnene i Notodden og Skien i 2010 skal gå til å støtte konkrete investeringsprosjekter, etter søknad fra lufthavnene. Det er dermed ikke lagt som noen forutsetning at det tilgjengelige støttebeløpet skulle deles likt.

Av enkeltprosjektene det er søkt om støtte til, utgjør asfaltarbeidene på Notodden det klart største, samtidig som dette tiltaket er kritisk for å opprettholde videre drift på Notodden lufthavn. Dette har bi-

dratt til at Notodden Lufthavn AS har fått tilsagn om den største andelen av de tilgjengelige investeringsmidlene. I tillegg overføres den ene millionen som allerede er gitt tilsagn om, til Notodden fra 2009. Notodden er den lufthavnen som har lavest passasjergrunnlag og dermed det laveste inntjeningspotensialet av de to lufthavnene. Notodden Lufthavn er også en viktig del av infrastrukturen for det norske allmennflygingsmiljøet (luftsport).

Samferdselsdepartementet har ved tildelingen av investeringstilskuddene forutsatt at tilskuddene godkjennes av EFTA Surveillance Authority (ESA) som statsstøtte forenelig med EØS-avtalen. De statsstøtterelevante vurderingene vil gjøres med utgangspunkt i de tiltakene departementet har besluttet å tildele støtte til. Utbetaling av støtten kan ikke skje før det foreligger godkjenning av notifiseringene av hvert enkelt tilskudd. Årsaken til at Samferdselsdepartementet har bestemt tildelingen av tilskuddsbeløpene før de kan utbetales, er at departementet ønsker å gi de to lufthavnene best mulig forutsetninger for å planlegge, basert på de investeringstilskuddene departementet vil gi hver enkelt av dem.

SPØRSMÅL NR. 1176

Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 21. mai 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Enova har en vesentlig rolle i å innfri regjeringens målsettinger innen fornybar energi. Statsråden uttalte på NRK Debatten 06.05.10 at han ikke var fornøyd med resultatene innen vindkraft.

Hvilke forestående runder med tildeling av vindkraftstøtte har Enova på kalenderen, og hvilke målsettinger har Enova og/eller statsråden for disse rundene?»

Svar:

Enova avsluttet nylig en vindkraftrunde, der foretaket ga tilsagn om støtte på 631,5 millioner kroner til tre vindkraftprosjekt på Lista, Ytre Vikna og Havøy-

gavlen. Anleggene har en forventet samlet årsproduksjon på om lag 325 GWh.

Olje- og energidepartementet styrer Enova på overordnet nivå. Jeg viser til omtalen av vindkraftmålet i budsjettproposisjonen for 2010, jf. Proposisjon nr.1 S (2009-2010) der det ble redegjort for status. Det er lagt opp til at Enova fortsatt skal ha en stor satsing på vindkraft i 2010. Ut over dette er det opp til Enovas styre å beslutte hvordan de vil innrette virksomheten for å nå det samlede målet 18 TWh miljøvennlig energiproduksjon og energisparing innen utgangen av 2011, herunder om de vil gjennomføre flere runder med tildeling av vindkraftstøtte. Basisår for målet om 18 TWh er 2001.

SPØRSMÅL NR. 1177**Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke****Besvart 20. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Når vil Stortinget få seg forelagt sak om Fosenvegene, og vil statsråden bidra til så rask fremdrift som mulig slik at Stortinget kan ta stilling til utbyggingsskjemaet?»

BEGRUNNELSE:

Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag fylkeskommuner stiller nå 60 millioner kroner til rådighet slik at anleggsarbeidet på Fylkesvei 715 Vanvikbakken og 755 Vanvikan-Leksvik kan starte allerede i høst. Fylkesveg 710 Valsø - Ingdal planlegges for oppstart i 2010/2011. Realisering av totalpakken er imidlertid avhengig av Stortingets vedtak og Stortingets god-

kjenning av planer for bompengefinansiering. For at "Fosenvegene" ikke skal bli forsinket, er det viktig at Stortinget får veipakken til behandling så raskt som mulig.

Svar:

Lokale vedtak om bompengefinansiering av utbyggingen av fylkesvegnettet på Fosen er gjort i 2008 og 2009. Statens vegvesen arbeider nå med grunnlaget for en stortingsproposisjon for bompengefinansiering av Fosenvegene. Det er min ambisjon å legge fram en proposisjon for Stortinget så snart som mulig, og forhåpentligvis i løpet av 2010.

SPØRSMÅL NR. 1178**Innlevert 7. mai 2010 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 21. mai 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Gjennom prosjektet "Aurora" har ALF as satt igang et viktig arbeid for å bistå kvinner før, under og etter straffegjennomføring. Det er nå 30 deltakere og responsen på tiltaket har vært positiv. Dette prosjektet er uttalt å være høyt prioritert og viktig også for Bergen fengsel. Dette synes å passe godt inn med tilbakeføringsgarantien, men det virker ikke som det er avsatt midler til tiltak som er omhandlet tilbakeføringsgarantien.

Medfører dette riktighet, eller er det et ønske om å støtte slike prosjekt?»

BEGRUNNELSE:

På ALF as i Bergen har de satt i gang et prosjekt, "Aurora", med assistert innsettelse og assistert løslatelse samt at man starter et planmessig individuelt arbeid med kvinner så tidlig som mulig, helst på det tidspunktet hun blir siktet/tiltalt. Dette for å motvirke "glippsoner" og tilbakefall. Prosjektet har allerede 30 deltakere, og synes å passe godt inn med tilbakeføringsgarantien. Kriminalomsorgen avslår likevel

søknad om prosjektmidler på bakgrunn av at det ikke er avsatt midler til tiltak som er omhandlet tilbakeføringsgarantien. Dersom det ikke lykkes i å skaffe penger til drift av prosjektet kan det ende med at tiltaket må legges ned.

Svar:

Jeg er godt kjent med forholdene rundt kvinneprosjektet Aurora.

Bergen fengsel og Kriminalomsorgen region Vest var sentrale i etableringen av prosjektet i samarbeid med attføringsbedriften ALF as.

Jeg er også godt kjent med det arbeidet senteret driver overfor kvinnelige innsatte.

Det er av høy kvalitet, og det er korrekt at konseptet passer godt inn i tilbakeføringsgarantien.

Utgifter til dette prosjektet – som andre – må imidlertid tas av de rammer som regionen og fengslet har fått tildelt. Midler ut over dette har Justisdepartementet ikke til slike prosjekter – om de er aldri så gode.

SPØRSMÅL NR. 1179**Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 14. mai 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva vil kunnskapsministeren foreta seg i aktuell sak?»

BEGRUNNELSE:

I Bergens Tidende 3. mai kan en lese om 25 elever som har tatt eksamen i helsefag. Dessverre viser det seg at vitnemålet ikke er gyldig etter at retningslinjer for eksamen er lagt om for 2010. Noe disse ikke var klar over ved studiestart. Det blir feil å straffe disse og en bør vel heller få til en smidig løsning på aktuelt problem. Vi trenger alle de hendene vi kan innen nettopp helsefagyrkene i fremtiden.

Svar:

Etter de opplysningene jeg har mottatt, gjelder saken spørsmål om den eksamen praksiskandidater må avlegge før de kan melde seg til fagprøven. Gjeldende eksamenskrav er fastsatt i forskriften til opplæringsloven med virkning fra 1. august 2009. Fram til 1. august 2009 var kravet til praksiskandidater at de måtte avlegge en tverrfaglig eksamen før de kunne melde seg til fag- eller svenneprøven. Etter 1. august 2009 er kravet at kandidatene må bestå en eksamen på Vg3-nivå før de kan melde seg opp til eksamen. Informasjon om endringene i forskriftene er på vanlig måte kunngjort gjennom Lovdata. Samme dag som endringene trådte i kraft ble det lagt ut generell informasjon på direktoratets hjemmeside om at det var vedtatt endringer i forskriften til opplæringsloven.

Fylkesmannen i Hordaland har i brev 13. november 2009 besvart en henvendelse fra Hordaland fyl-

keskommune som gjaldt spørsmål om tolkning av forskriften til opplæringsloven om forholdene mellom realkompetansevurdering og eksamen for praksiskandidater. Her ble kravet til eksamen presisert.

Jeg har fått opplyst av Utdanningsdirektoratet at Hordaland fylkeskommune likevel arrangerte eksamen etter den gamle ordningen i januar 2010. Fylkeskommunen har i ettertid kommet til at det nye eksamenskravet må følges, og har derfor besluttet at kandidatene som avla eksamen etter gammel ordning i januar må avlegge skriftlig eksamen på Vg3-nivå.

Det er fylkeskommunen som har ansvaret for å gi et forsvarlig opplæringstilbud og gjennomføre eksamener i samsvar med gjeldende regelverk. Fylkeskommunen har blitt gjort kjent med det nasjonale regelverket, men har likevel ikke tilbudt kandidatene en korrekt eksamen. Jeg forutsetter at fylkeskommunen gjør det som er nødvendig for å avhjelpe den uheldige situasjonen de aktuelle kandidatene er kommet opp i.

Forskriften til opplæringsloven har en generell hjemmel for å gi dispensasjon fra reglene om vurdering i særskilte tilfelle. Det er anledning til å søke direktoratet om dispensasjon fra det gjeldende eksamenskravet i forskriften. Relevante momenter i dispensasjonssaker kan være at det er gjort feil og at det er gitt mangelfull eller feilaktig informasjon.

Uten å foregripe resultatene i de konkrete sakene, mener jeg det er viktig at fylkeskommunen vurderer om de skal søke om dispensasjon. Jeg vil holde meg orientert om den videre gangen i saken. Jeg vil også be Utdanningsdirektoratet om å vurdere kravet om at praksiskandidater må bestå eksamen etter vg3-nivå på nytt.

SPØRSMÅL NR. 1180**Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 14. mai 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Det er dokumentert at antisemittismen er økende i Norge. Vi står overfor store utfordringer fremover, siden Norge med Oslo i første rekke er blitt en multietnisk og multireligiøs samfunn. I en slik situ-

asjon er det av høyeste betydning at skoleelever får et faglig godt innblikk i jødedom som religion.

Hvordan stiller ministeren seg til det faktum at jødedom kan velges vekk i faget religion og etikk i videregående skole, mens Islam er obligatorisk?»

Svar:

Jeg mener jødedommen er godt dekket i læreplanverket for Kunnskapsløftet. Læreplan i religion, livssyn og etikk på 1. til 10. årstrinn er fellesfag for alle elevene og har et omfattende timetall. Formålet med faget er at elevene skal ha kjennskap til at religiøs og livssynsmessig mangfold i stadig større grad setter preg på samfunnet. Kjennskap til ulike religioner og livssyn, etikk og filosofi skal gi forutsetninger for livstolking, etisk bevissthet og forståelse på tvers av tros- og livssynsgrensene. Jødedom er et hovedområde i RLE-faget og faget gir en sammenhengende og bred innføring i jødedommen gjennom hele grunnskolen. Ifølge kompetansemålene i faget innen hovedområdet jødedom, skal elevene etter 10. trinn blant annet kunne ”gi en oversikt over mangfoldet i jødedommen, viktige historiske hendelser og jødedommens stilling i Norge og verden i dag”.

Videre er det et kompetansemål i læreplanen i fellefaget samfunnsfag på 7. årstrinn som omhandler nasjonale minoriteter i Norge. Her skal elevene skal beskrive hovedtrekkene ved historien og levevilkårene til minoritetene. Jødedommen er en av fem nasjonale minoriteter.

Selv om læreplan i religion og etikk i videregående skole ikke har jødedom som et eget kompetansemål, vil flere av målene nødvendigvis berøre jødedommens stilling og historiske rolle, f. eks gjennom målformuleringer som at elevene skal kunne:

- presentere hovedtrekk ved religions- og livssynsmangfoldet i lokalsamfunnet og storsamfunnet i Norge

og

- drøfte samarbeid og spenninger mellom religioner og livssyn og reflektere over det pluralistiske samfunnet som en etisk og filosofisk utfordring

I videregående skole er historie et fellesfag for alle elever som skal ha studiekompetanse, mens faget Religion og etikk derimot ikke er obligatorisk for alle dem fra yrkesfaglig studieprogram som i Vg3 velger påbygging til generell studiekompetanse. Historiefaget skal stimulere til engasjement og aktiv deltakelse i samfunnslivet ved å utvikle evnen til kritisk, analytisk og kreativ tenkning. Historiefaget skal videre bidra til å øke forståelsen for at alle samfunnsrepresentanter verdier og holdninger som er resultater av historiske prosesser. Faget skal også fremme toleranse, gjensidig respekt og forståelse for menneskerettighetene, å gi innsikt i demokratiets betydning for vårt samfunn.

Jeg kan også informere om at det nå er opprettet en arbeidsgruppe som skal fremme forslag til hvordan man best kan bekjempe uønskede holdninger knyttet til rasisme og antisemittisme i skolen. Dette skjer blant annet på bakgrunn av rapporter om hets av jødiske skolebarn, og antisemittiske tendenser blant elever i skolen. Arbeidsgruppen vil blant annet komme med anbefalinger om hvordan skolen kan arbeide systematisk og helhetlig for kunnskap og toleranse og mot rasisme og antisemittisme på bakgrunn av folks etniske, religiøse og kulturelle tilhørighet. Jeg ser frem til å få gruppens anbefalinger ved utgangen av 2010.

SPØRSMÅL NR. 1181

Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 12. mai 2010 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«Det er et stort behov for utdannede lærere i kommunene i Nord Rogaland og Sunnhordland. Høyskolen Stord - Haugesund har mange søkere til praktisk og pedagogisk utdanning. Økonomien er en flaskehals og gjør at inntaket blir begrenset. De siste årene er det spesielt de store byene som har fått tildelt PPU-plasser.

Vil ministeren sørge for at HSH får tildelt flere PPU-plasser uten å måtte redusere ved skolens andre studietilbud?»

BEGRUNNELSE:

Praktiske og pedagogisk utdanning er en vei inn i læreryrket. Studenter som har en bachelor eller mastergradutdanning i fag fra universitet eller høyskole trenger en ettårig påbygging i pedagogikk, fagdidaktikk og praksis for å bli fullt utdannet lærer.

PPU er ikke en grunnutdanning som søkes gjennom Samordnt Opptak, men en lokal utlysning på lik linje med videreutdanninger. Tallet på søker blir dermed ikke registret.

Søknadstallene i HSHs region er i år svært høye,

373 første prioritetsøkere i 2010 til 20 plasser. Til orientering hadde HSH i fjor 308 søkere. Skolen tok opp 100 studenter som de finansierte ved bruk av avdelingsressurser til ikke oppfylte plasser.

Nå er det ikke flere "frie" plasser igjen. Behovet for kvalifiserte lærere i distriktet er stort. Det er derfor viktig at en øker tallet på tildelte studieplasser også ved HSH som er en viktig aktør i kompetanseoppbygging i Nord Rogaland og Sunnhordland.

Svar:

Høgskolen Stord/Haugesund har i flere år tatt opp studenter til deltidsorganisert praktisk-pedagogisk utdanning ved å disponere ledig kapasitet innenfor lærerutdanningene samlet. Som følge av nedgang i søkningen til bl.a. allmennlærerutdanning de senere årene, har institusjonene hatt mulighet til å omdisponere ressurser til andre lærerutdanninger med god søkning eller til videreutdanning for lærere. Som følge av den økte søkningen til lærerutdanning i 2009 ble det opprettet 980 nye studieplasser til dette utdanningsområdet i Revidert nasjonalbudsjett i 2009. 300 av studieplassene gikk til praktisk-pedagogisk utdan-

ning, og Høgskolen Stord/Haugesund ble tildelt 10 av disse. I tillegg fikk høyskolen 30 fleksible studie-plasser til desentralisert utdanning og videreutdanning. Totalt ble Høgskolen Stord/Haugesund tildelt 50 nye studieplasser som er videreført i 2010.

Samlet er det omtrent like høy søkning til høyere utdanning i 2010 som i 2009. Det er særlig gledelig mange søkere til de nye grunnskolelærerutdanningene og de femårige integrerte lærerutdanningene, mens førskolelærerutdanning har redusert søkning. Også Høgskolen Stord/Haugesund har nedgang i antallet førsteprioritetsøkere i Samordna opptak til førskolelærerutdanningen. Siden opptak til praktisk-pedagogisk utdanning foregår lokalt, er det foreløpig ingen samlet oversikt over søker tall for denne utdanningen.

Det er ikke fremmet forslag om nye studieplasser i Revidert nasjonalbudsjett for 2010. Målet er en god balanse mellom tilbud og etterspørsel etter studie-plasser, og jeg vil følge nøye med på utviklingen i studenttilstrømmingen for å vurdere behovet for studie-plasser framover.

SPØRSMÅL NR. 1182

Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 19. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil regjeringen vurdere på nytt om det var riktig å ikke gi en gave til Lions Club International sin Røde Fjær-aksjon 2009, med bøssebæreraksjon og artistgalla på TV2, siden regjeringen har bidratt til de tilsvarende aksjonene både før og etter?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til at Lions Club International gjennomførte Røde Fjær aksjonen i 2009, der formålet var en utbygging av Blindeforbundets Hurdalsenter. Aksjonen var både en bøssebæreraksjon og en innsamling i forbindelse med artistgalla på TV2. I forbindelse med slike nasjonale innsamlingsaksjoner på NRK og TV2 har Regjeringen så vidt jeg har oversikt over alltid gitt en gave. Dette er tilfelle både på de to før Røde Fjær 2009 (NRK (Blå kors) og TV2 (NRC)) og etter (NRK (Care) og TV2(Plan)(SOS Barnebyer)).

I en begrunnelse gitt av Statssekretær Rigmor Aaserud i Helse- og omsorgsdepartementet vises det

til at Norges Blindeforbund får statlig støtte for sin virksomhet.

Hvis en ser på de organisasjonene som tilsvarende aksjoner har gått til tidligere så har også disse organisasjonene fått ulike statlige tilskudd til sin ordinære virksomhet, uten at dette er blitt brukt som argument for at Regjeringen ikke skal gi en gave i forbindelse med innsamlingsaksjonen. Nå fremstår det slik at Regjeringen ikke ønsker å støtte formålet med aksjonen - nemlig å bygge ut tilbudet til blinde- og svaksynte ved Hurdalsenteret.

Svar:

Både NRK og TV2 arrangerer årlige innsamlingsaksjoner til inntekt for ulike humanitære/ bistandsorganisasjoner. Det er tradisjon at regjeringen hvert år gir en gave til NRKs TV-aksjon. I tillegg har det siden 2005 vært bevilget midler til TV2s hovedinnsamlingsaksjon i hovedsak over Utenriksdepartementets/NORADs budsjett. Ut over dette er praksis

at det ikke gis støtte til andre aksjoner. Et unntak ble gjort i forbindelse med Røde Fjær aksjonen i 2004, en aksjon i samarbeid mellom Den Norske Kreftforening og TV2. Det ble her gitt et bidrag på 2 mill. kroner over Helse- og omsorgsdepartementets budsjett.

Innsamling av midler til gode formål foregår i regi av mange ideelle organisasjoner. Det synes vanskelig å gi en gave til én særskilt organisasjon framfor andre tilsvarende organisasjoner med den begrun-

nelse at de har TV-dekning for sin innsamlingsaksjon.

Frivillige organisasjoner gjør en betydelig innsats i vårt samfunn, og regjeringen får regelmessig anmodning om å gi gaver til ulike formål. Etter en totalvurdering besluttet regjeringen ikke å støtte Lions Røde Fjær aksjon i 2009. På bakgrunn av den vurderingen som her ble gjort, finner jeg ikke grunnlag for å vurdere denne saken på nytt.

SPØRSMÅL NR. 1183

Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug

Besvart 12. mai 2010 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for årsaken til at sykestipendet fra Statens Lånekasse for utdanning kun utbetales ved 100 % uførhet, og ikke åpner for at graden av uførhet vurderes og korreleres med antall oppnådde studiepoeng?»

BEGRUNNELSE:

Dagens ordning i Statens Lånekasse for utdanning når det kommer til sykestipend sier at dersom en blir syk etter påbegynt utdanning kan en søke om sykestipend som gjør lån om til stipend i perioden man er syk. Blant noen av kriteriene for å få dette innvilget er at man er 100 % syk, og at en ikke mottar andre ytelser som for eksempel sykelønn ved en eventuell deltidsjobb.

De som faller utenfor denne ordningen er de som er regnet som delvis studieufør. Med dette menes at grad av uførhet regnes som at studenten er i stand til å produsere deler av de tretti studiepoeng som tilsvarer full progresjon i studiet. Denne gruppen studenter har i dag ikke krav på sykestipend, verken fullt eller delvis slik at det korrelerer direkte med den tapte studieprogresjonen.

Svar:

Ordningen med sykestipend fra Lånekassen er en del av sikkerhetsnettet som bidrar til å redusere de økonomiske konsekvensene for den enkelte av sykdom under utdanningen. Ordningen innebærer at lån blir omgjort til stipend for den perioden studenten er sykemeldt, og bidrar dermed til å oppfylle formålet med utdanningsstøtteordningen om å sikre lik rett til utdanning uavhengig av funksjonsevne.

I dagens regelverk er det en del begrensninger i retten til sykestipend. Studenten må være helt studieufør for å ha rett til sykestipend. Studenter som mottar sykepenger i forbindelse med jobb eller mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden for sykdomsperioden, kan ikke samtidig motta sykestipend fra Lånekassen. Begrunnelsen for dette er å unngå dobbeltdekning av offentlige ytelser til samme formål. En utvidelse av ordningen med sykestipend vil ha budsjettmessige konsekvenser som må vurderes opp mot andre tiltak innenfor utdanningsstøtteordningene.

Kunnskapsdepartementet gjennomfører for tiden en levekårsundersøkelse for studenter. Levekårsundersøkelsen vil gi ny og viktig informasjon om studenters levekår, herunder studenter som blir syke under utdanning. Dette vil være et viktig grunnlag for departementets videre arbeid med å videreutvikle støtteordningene.

SPØRSMÅL NR. 1184**Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 20. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Hvilke initiativ har samferdselsministeren tatt de siste ukene for å påse at det er et tilfredsstillende togtilbud fra andre Nordiske og Europeiske land i tilfelle nye askeskyer over Norge?»

BEGRUNNELSE:

I lys av den senere tids askestøv over Norge og Skandinavia og derav følgende vanskeligheter med flyvirksomhet kan det være på sin plass å gjennomgå beredskapen for å sikre tilstrekkelig kapasitet og samarbeid med selskap ute i Europa. Dette for å sikre norske interesser mht fremkommelighet for folk og gods.

Det er en rekke aktører som driver ulike type togselskap på kontinentet. Det være seg DB, DSB, SJ og andre. Kontakt med slike kan være av interesse.

Svar:

I forbindelse med de ekstraordinære problemene som oppstod som en følge av vulkan- utbruddet på Island, startet NSB og Flytoget raskt et godt samarbeid for å minimere ulempene for de berørte flypassasjer-

rene. Flytoget leide ut sitt materiell til NSB for bruk på Østfoldbanen slik at materiellet NSB bruker der kunne settes inn på langdistanse- strekninger. Jeg er godt fornøyd med arbeidet de to jernbaneselskapene gjorde i denne akutte situasjonen.

Når det gjelder togtilbud til og fra andre nordiske land har NSB i dag samarbeidsavtaler med Svenska Järnvegar (SJ) på strekningen Stockholm – Oslo S og med Tågkompaniet (TKAB) på strekningene Karlstad – Oslo S og Göteborg – Oslo S. NSB opplyser om at dette innebærer at det raskt kan etableres samarbeid på tvers av landegrensene om nye hendelser oppstår. Dersom nye askeskyer over Norge og Skandinavia medfører innstilte flyavganger, vil NSB derfor kunne gjøre tilsvarende disposisjoner som ble gjort forrige gang, blant annet samarbeide med SJ og TKAB om mulige forsterkninger i togtrafikken mot Stockholm og Göteborg.

På bakgrunn av siste tids hendelser har NSB informert meg om at selskapet er i ferd med å innarbeide denne type problemstillinger i sine beredskapsplaner og at i denne sammenheng vil behovet for økt samarbeid med andre togselskaper bli ivaretatt.

SPØRSMÅL NR. 1185**Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 19. mai 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Svaret som statsråden gir på spørsmål 1140 avslører manglende respekt for det ansvar et styreformannsverv innebærer. Det er alvorlig, spesielt når det kommer fra finansministeren.

Hvordan mener statsråden at regjeringen skal kunne ansvarliggjøre norske selskaper og statseide selskaper spesielt i forhold til utfordringer på etikk-området eller på barnearbeid om styreformannen skal kunne unnskyldes seg med at det foregikk i et datterselskap og han "ikke fikk kjennskap til eller ble orientert" om det?»

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 7. mai 2010 på spørsmål 1140 fra Stortinget, der jeg bl.a. opplyser at styret i Cermaq ASA ikke behandlet datterselskapet Ewos AS sitt kjøp av fiskeolje fra GC Rieber Oil AS i den tiden jeg var styreleder, og at jeg som styreleder verken fikk kjennskap til, eller ble informert om, den aktuelle handelen. Dette er opplysninger om faktiske forhold og ingen vurdering av styrearbeidet i Cermaq ASA.

Som jeg også skriver i mitt svar av 7. mai 2010, har jeg som finansminister ikke synspunkter på styrearbeidet i Cermaq ASA, verken nå eller i den tiden

jeg var styreleder i selskapet. Statens forventninger til, og vurderinger av, selskaper der staten har eierinteresser uttrykkes og utøves gjennom statens opptreden som aksjonær.

Statens aksjer i Cermaq ASA forvaltes av Nærings- og handelsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1186

Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 18. mai 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hva har justisministeren konkret gjort for å følge opp de signaler han ga til Stortinget 15. juni 2009, med hensyn til å ivareta Schengen-forpliktelsene overfor reisende fra Svalbard til Norge?»

BEGRUNNELSE:

Under behandlingen av Stortingsmelding nr. 22 (2008-2009) om Svalbard påpekte Fremskrittspartiet at alle borgere i praksis tilstås opphold på Svalbard uavhengig av om de kommer fra et traktatland eller ikke. Dersom en person reiser fra Svalbard til Norge, eksempelvis til Tromsø lufthavn blir man ikke underlagt pass- eller visumkontroll til tross for at dette er Schengens yttergrense.

Under debatten i Stortinget 15. juni i fjor tok undertegnede i replikkordskifte opp denne problemstillingen og påpekte at denne praksis vanskelig kunne forsette.

I sitt svar svarte justisministeren at dette var forhold man nå var i ferd med å se på, slik at man skulle få korrekt anvendelse av det regelverket som gjelder for grensepassering. Justisministeren hevdet videre at man i det arbeidet som pågikk bl.a. ved gjennomgang av utlendingsforskriften var det viktig å ta hensyn til at man ikke laget altfor rigide regler, men at man skulle utarbeide et regelverk som var funksjonelt, og som skulle ivareta de hensyn som bl.a. fulgte av Schengen-forpliktelsene.

Svar:

Med utgangspunkt i det svar jeg ga under debatten i Stortinget i fjor har det pågått et arbeid som in-

volverer flere departementer for å komme frem til et hensiktsmessig regelverk på dette området. Som jeg også opplyste i debatten vil det være nødvendig å ta flere hensyn her, som i første omgang ikke nødvendigvis trekker i samme retning.

Om kort tid vil mitt departement sende et forslag til endringer i Utlendingsforskriften ut på høring. Forslaget vil regelfeste hvordan personer som reiser mellom Svalbard og fastlandet skal kontrolleres ved inn- og utreise. Utgangspunktet for disse reglene er Schengenbestemmelsene om personkontroll ved kryssing av en ytre grense. Det er jo slik at Svalbard som territorium faller utenfor Schengenområdet. På den annen side er Svalbard en del av kongeriket Norge, og dette bør få konsekvenser for art og omfang av kontrollen for så vidt gjelder norske borgere.

Forslaget til nye regler er at utenlandske borgere viser pass eller annet godkjent reisedokument, mens norske borgere viser pass, eller nasjonalt identitetskort når dette er introdusert i Norge. Proposisjon med forslag om innføring av nasjonalt i.d.-kort vil bli sendt til Stortinget før sommerferien I påvente av at nasjonalt identitetskort er innført foreslås at norske borgere legitimerer seg ved fremvisning av annet godkjent legitimasjonskort, eksempelvis førerkort, bankkort/kreditt med navn og bilde, samt forsvarerts identitetskort.

Ved å utforme bestemmelsene på denne måten kan man forene de ulike hensynene som gjør seg gjeldende i sakens anledning.

De nye reglene i Utlendingsforskriften forventes å kunne vedtas og tre i kraft i løpet av inneværende år.

SPØRSMÅL NR. 1187**Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold****Besvart 20. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Rv 41, den såkalte Telemarksvegen, er klassifisert som stamvei, og er etter forvaltningsreformen ikke overtatt av fylkeskommunene. Derimot er dette en av veiene som staten har overtatt, noe som er helt i tråd med det som har vært ønsket regionalt. Riksvei 41 er en viktig stamvei for flere fylker og av stor betydning for lokalt næringsliv, men er i dag i svært dårlig forfatning noe som går ut over både framkommelighet og sikkerhet.

Kan statsråden bekrefte at det foreligger nødvendige planer for oppgradering av rv 41?»

Svar:

Rv 41 går fra kryss med E18 ved Kjevik i Kristiansand til kryss med E134 ved Brunkeberg i Telemark, og er om lag 180 km lang. I forbindelse med forvaltningsreformen ble det bestemt av rv 41 fortsatt skal klassifiseres som riksveg.

I perioden 2010-2013 legges det opp til å finansiere flere gang- og sykkelvegtiltak langs rv 41 i Kristiansand og Birkenes, gjennom Samferdselspakke for Kristiansandsregionen fase 1. I tillegg er det planlagt å starte bygging av gang- og sykkelveg langs rv 41 på strekningen Lauvdalen – Treungen i Telemark i denne perioden. Ut over dette ligger det ikke inne spesi-

elle tiltak langs rv 41 i Statens vegvesens handlingsprogram for perioden 2010-2013.

Arbeidet med Nasjonal transportplan for perioden 2014-2023 er imidlertid startet opp. I den forbindelse gjennomfører Statens vegvesen rutevise utredninger for riksvegnettet. I dette arbeidet vil etaten vurdere både kortsiktige og langsiktige tiltak for utvikling av riksvegnettet. De rutevise utredningene vil være et viktig grunnlag for prioriteringene i Nasjonal transportplan 2014-2023, særlig for rv 41 og andre vegstrekninger som ikke inngikk i stamvegnettet ved forrige revisjon av Nasjonal transportplan. Rv 41 i Agder- fylkene og Telemark inngår i ruta E134 Drammen – Haugesund med tilknytninger. For rv 41 i Telemark pågår dessuten et samarbeid mellom Statens vegvesen og Vest-Telemarkrådet for å utforme en strategi for utbedring av rv 41 gjennom fylket. Dette arbeidet vil bli koordinert med de rutevise utredningene.

Arbeidet med utredningene er nettopp startet opp. Det er derfor for tidlig å si noe om framtidige prioriteringer av oppgraderingstiltak på rv 41. Mer detaljert planlegging og prosjektering av slike tiltak bør derfor forventes til de overordnede vurderingene er kommet noe lenger.

SPØRSMÅL NR. 1188**Innlevert 10. mai 2010 av stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug****Besvart 21. mai 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden sørge for at flere skoler og kommuners deltakelse på prøveprosjektet "forsøk med fremmedspråk på 6.-7. årstrinn 2010-2012" blir muliggjort gjennom å åpne for en ny utlysning og påmeldingsfrist?»

BEGRUNNELSE:

Det ble i vår opprettet og utlyst et prøveprosjekt for grunnskoler i landet kalt "forsøk med fremmedspråk på 6.-7. årstrinn 2010-2012". Grensen ble satt

til 100 deltakende skoler. Prosjektet er meget spennende og flere kommuner og skoler har meldt sin interesse for å delta på dette.

Søkefristen er nå gått ut og kvoten på antall skoler som kunne delta på prøveprosjektet er ikke fylt opp. Flere skoler og kommuner har meldt at de ønsket å delta, men at søkefristen gitt for respons var alt for kort. Interessen for deltakelse er fortsatt stor blant skolene, og en vil anta at det fra statens side er ønskelig å fylle opp den satte kvoten på antall deltakende skoler for prosjektet.

I den forbindelse vil en finne det naturlig å sørge for en nytlysning av prosjektet for å gi flere skoler og kommuner mulighet til å delta på prosjektet.

Svar:

Gode ferdigheter i fremmedspråk er viktige i dagens globaliserte samfunn. Mange forskere og fagdidaktikere peker på at det for en del elever byr på utfordringer å lære et nytt fremmedspråk på ungdomstrinnet. Jeg ønsker å høste bredere erfaring med innhold i fremmedspråklæring på 6. – 7 årstrinn og få kunnskap om lokale behov. Derfor settes det fra høsten 2010 i gang et toårig forsøk med inntil 100 elevgrupper i et utvalg kommuner. Faget skal legge et grunnlag for og motivere til videre fremmedspråklæring, være aktivitetsrettet og bidra til positive holdninger til flerspråklighet.

Fylkesmannsembetene rapporterte i uke 17 - 18 om status for antall innmeldte skoler fra skoleeierne, som da var rundt 70 elevgrupper. Utdanningsdirektoratet melder at per 10.05.10 er ennå ikke alle registrerte innstillinger fra alle fylkesmannsembeter regis-

trert i direktoratets arkivsystem. Et par fylker har av ulike grunner fått utsatt frist for tilbakemelding til direktoratet. Endelig antall elevgrupper i forsøket kan følgelig ikke fastslås, men ifølge direktoratet er det realistisk å regne med om lag 80 elevgrupper. Avsluttende registrering vil skje 18. - 19. mai. Da vil vi ha et faktisk antall elevgrupper som grunnlag for videre oppfølging.

Jeg ser ikke nødvendigvis antallet 100 som avgjørende for å kunne følge opp føringer og intensjoner i oppdragsbrevet fra departementet, men legger avgjørende vekt på representativitet som kriterium for det endelige utvalget av elevgrupper og samlet antall i forsøket. Av hensyn til at fylkesmennes arbeid med saken er i avslutningsfasen og at forsøket må planlegges både i Utdanningsdirektoratet og i de deltakende skolene, ønsker jeg ikke å foreta en ny utlysning. Jeg vil imidlertid åpne for at skoler som er interessert, men som ikke har meldt seg innen fristen kan ta kontakt med sin fylkesmann og at det blir gjort en vurdering av om disse skolene kan delta.

SPØRSMÅL NR. 1189

Innlevert 11. mai 2010 av stortingsrepresentant Oskar Jarle Grimstad

Besvart 21. mai 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Ved utløpet av konsesjonsperioden, beholder kommunen fallretten og tilhørende eiendommer, eller gikk disse over til staten siden det var et privat selskap som fikk konsesjonen eller gikk rettighetene og eiendommen tilbake til opphavelige grunneiere?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmål ang LOV 1917-12-14 nr 16: Lov om erverv av vannfall m.v.

Kort historikk:

I 1917 inngikk en gruppe grunneiere en avtale med et privat selskap om salg av fallretter, sitat:

"...overdrager herved vore Rettigheder.....for dettes Brug for saa lenge som den udvundne Kraft anvendes til Brug for stedets Oppsidere".

Løyve for produksjon av strøm vart gitt av Det kongelige Departement for de offentlige Arbeider med en konsesjonstid på 40 år, sitat:

"Det tillates.... at utføre det i andragende med beskrivelse av 20. desember 1917 omhandlede høispændte elektriske anlæg med generatorstørrelse 125 k.v.a."

I 1934 overtar kommunen kraftverket, sitat

"..avtale mellom det private selskap og kommunen; gjeng eighedsretten til verket med tilhørende vassrettar yver til ....kommune".

Kraftproduksjonen opphørte i 1954 og løyve gikk ut i 1957.

Ved å se på lov om erverv av vannfall/hjemfall er det grunn til å stille seg følgende spørsmål:

Svar:

Ut fra spørsmålet er det ikke mulig for meg å finne relevante opplysninger om hvilken sak dette dreier seg om, eller hva problemstillingen gjelder som representanten Grimstad ønsker mitt syn på.

Om representanten Grimstad forventer at jeg skal gi et fyldestgjørende svar, må departementet få opp-

lyst hvilket kraftselskap som er involvert, i tillegg til hvilken kommune og hvilket vassdrag spørsmålet gjelder.

Jeg gjør representanten oppmerksom på de gene-

relle redegjørelser for reglene om offentlig eierskap til og leie av vannkraftressursene som jeg ved flere anledninger har gitt Stortinget i den senere tid.

SPØRSMÅL NR. 1190

Innlevert 11. mai 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 20. mai 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«I svar fra statsråden på spørsmål 1151 om ammekyr siste avsnitt skriver Statsråden "Jeg tillater meg å peke på at muligheten for å bedre hverdagen for ammekua ville vært vesentlig dårligere med FRPs forslag til budsjett for jordbruksavtalen de siste årene." Kan statsråden dokumentere sine påstander?»

Svar:

Jeg synes det er gledelig at representanter for Fremskrittspartiet er opptatt av økonomien i jordbruket. Jeg har ved flere anledninger kommentert Fremskrittspartiets landbrukspolitikk, og partiets budsjettforslag for bevilgninger til landbruket de seneste årene. I følge Dagens Næringsliv den 12. mai omtaler spørsmålsstilleren mitt utsagn om en forverret økonomisk situasjon for ammekyr med et FrP-budsjett slik:

"Det er en fantastisk påstand. Jeg vil at han skal dokumentere det. Det er arrogant av en statsråd å påstå noe slikt."

Jeg vil vise til FrP sitt alternative budsjettforslag for 2010. Partiet har for øvrig lagt fram tilsvarende budsjettforslag på landbrukssiden i en rekke år. FrP

har betydelige kuttforslag på de fleste poster under Landbruks- og matdepartementet, men om man i denne sammenheng konsentrerer seg om Jordbruksavtalen, kapittel 1150, er situasjonen følgende for året 2010:

Regjeringen foreslo en økning av bevilgningene med vel 500 mill. kroner som utgjør ca. 4 pst, mens FrP foreslo et kutt på 7 450 mill. kroner som tilsvarer en reduksjon på ca 58 pst. I jordbrukets totalregnskap som Budsjettnemnda for jordbruket legger fram til jordbruksforhandlingene, ble gjennomsnittlig vederlag til arbeid og egenkapital i jordbruket for 2009 beregnet til 10,5 mrd. kroner. Det betyr at FrP sitt budsjettforslag alene ville redusere inntektene i jordbruket med anslagsvis 70 pst. på ett år. Regnet per årsverk betyr budsjettforslaget et kutt i inntektene for jordbruket tilsvarende ca 130 000 kroner. Det betyr at dersom FrP sine kuttforslag blir jevnt fordelt, ville bruket med 20 ammekyr som representanten Trældal viser til i Dagens Næringsliv, få negativ inntekt i 2010 – altså gå med underskudd.

Jeg kan ikke se at det kan være tvilsomt at regjeringens politikk gir både ammekuprodusenter og andre produsenter i landbruket helt andre og langt bedre økonomiske rammebetingelser enn hva FrP tilbyr gjennom sine budsjettalternativ.

SPØRSMÅL NR. 1191**Innlevert 11. mai 2010 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen****Besvart 26. mai 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Vil statsråden oppheve vedtaket om personvern knyttet til saker hvor drap i nære relasjoner har funnet sted?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har lovet at de ville ha fullgjennomgang av samtlige saker hvor kvinner var drept av sin partner i perioden 2000–2007. Stortinget vedtok forskning på partnerdrap våren 2008. Forsker og kriminolog Vibeke Ottesen søkte oppdraget. I tillegg forberedte Ottesen seg på å granske samtlige partnerdrap i perioden 1980 til 2009. Nå 2 år senere gir personvernombudet ved Oslo universitetssykehus forskningen rødt lys men argumentet om at samfunnsnyten til studien anses ikke å oppveie for den personvernulempen studien medfører for den enkelte.

Parallelt til dette ser vi at når det gjelder drap og voldssaker mot barn med døden til følge, ikke legges slike begrensninger til grunn.

Det kan synes som om barnedrapsforskning har større samfunnsnytte enn forskning på partnerdrap.

Kompetansesenteret, som er Ottesens arbeidsgiver, har bestemt seg for ikke å klage vedtaket inn til Datatilsynet med begrunnelsen om at en tror en slik klage ikke vil føre frem og vil være bortkastet tid.

Selv om regjeringen sier de ønsker mer kunnskap

om drap i familier, så kan det synes som om det ikke er aktuelt for justisdepartementet å prøve å omgjøre vedtaket.

Svar:

Behovet for kunnskap som setter oss bedre i stand til å forebygge vold i nære relasjoner er stort. Denne volden kan i ytterste konsekvens føre til tap av liv og det er bare gjennom bedre forståelse av hvilke faktorer som utløser voldshandlingene vi kan utvikle mer treffsikre hjelpe- og beskyttelsestiltak.

Som et ledd i gjennomføringen av regjeringens handlingsplan om vold i nære relasjoner "Vendepunkt" er det tatt initiativ til å gjennomføre en forskningsbasert kartlegging av drap i nære relasjoner. Kartleggingen gjennomføres i form av to forskningsprosjekter, hvorav det ene nå er gitt tillatelse både av den regionale etiske komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk (REK) og av personvernombudet ved Oslo Universitetssykehus. Det andre prosjektet er ikke funnet å tilfredsstillende krav som settes til databehandling av personopplysninger/helseopplysninger i helse- og personvernlovgivningen og er derfor ikke gitt tillatelse.

Når det gjelder representantens spørsmål vil jeg gjøre oppmerksom på at Justisdepartementet ikke kan omgjøre vedtak eller beslutninger truffet av personvernombud eller andre ansatte i helsevesenet.

SPØRSMÅL NR. 1192**Innlevert 11. mai 2010 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 18. mai 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«En 19 år gammel, etnisk norsk gutt med norske forfedre på både mors og fars side bosatt i USA ønsker å være i Norge ett år for å lære norsk. Han har bekreftet opptak på Hjortsberg skole i Halden. Han har returbillett. Hans besteforeldre har garantert økonomisk for oppholdet. Han venter og venter på svar.

Er det slik at denne type søknader står i samme kø for besvarelse som asylsøkere?»

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at det er Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda som avgjør saker og klager etter utlendingsloven. Jeg har ikke myndighet til å gripe inn i enkeltsaker som ikke gjelder riktets sikkerhet eller utenrikspolitiske hensyn. Jeg kan derfor ikke kommentere den konkrete saken du referer til og kjenner heller ikke saken. Spørsmålet fra representanten Schou er imidlertid om "denne

type søknader” står i samme kø for besvarelse som asylsøkere”.

Enhver som ikke er norsk statsborger, og som ikke er unntatt fra visumplikten, må som utgangspunkt ha oppholdstillatelse for å kunne reise inn i Norge. En utlending som er født av foreldre hvorav minst en var norsk borger på søkerens fødselstidspunkt, har rett til oppholdstillatelse dersom øvrige vilkår er oppfylt, jf. utlendingsforskriften § 8-10.

Når det gjelder saksbehandlingstiden ved søknad om ulike tillatelser, avhenger den av antall saker som kommer inn. Også sammensetningen av saker og hvordan Utlendingsdirektoratet prioriterer sakene er forhold som påvirker saksbehandlingstiden. Direktoratet er organisert slik at ulike typer oppholdssaker

og asylsaker behandles i ulike avdelinger. Søknader om oppholdstillatelse og søknader om asyl står derfor ikke i samme kø. På direktoratets nettside oppgis saksbehandlingstider med utgangspunkt i hvor lang tid det har tatt å behandle de fleste søknadene de siste tre månedene.

Det er et mål å få ned saksbehandlingstiden i alle type saker. I saldert budsjett 2010 er det lagt til grunn at det vil komme 18 500 asylsøkere til Norge. Asylprognosen er nå nedjustert til 13 500, i forbindelse med fremleggelsen av revidert nasjonalbudsjett 2010, noe som frigjør om lag 125 saksbehandlerårsverk. På bakgrunn av dette har jeg forventninger om at antall ubehandlede saker, så vel oppholdssaker som asylsaker, vil reduseres betydelig i 2010.

SPØRSMÅL NR. 1193

Innlevert 11. mai 2010 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 20. mai 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Under behandling av stortingsmelding om Rikets Miljøtilstand i 2007, la regjeringen frem en målsetning om å redusere støy med 10 % i forhold til 1999 nivå. Et mål som ble redusert fra 25 %, for å bli mer "realistisk". Realistiske mål er bra, men de bør likefullt søkes å nås.

Hvordan jobber regjeringen med å nå dette målet og hvordan ligger man an i forhold til å nå målet i 2020?»

Svar:

Handlingsplan mot støy 2007-2011 omtaler en rekke ulike tiltak som må iverksettes for å kunne nå målene om redusert støybelastning i 2020, og både veimyndighetene, helsemyndighetene og miljøvernmyndighetene har ansvar for å gjennomføre tiltak på dette området.

Det kan nevnes at norske myndigheter (Vegdirektoratet og Klima- og forurensningsdirektoratet)

jobbet aktivt opp mot EU for å få en god merkeordning for bildekk, og det er blitt gjennomslag for at merkingen også skal omfatte støy. Merkeordningen (forordning 1222/2009/EF) og nye strengere grenser til dekkstøy (Reg (EC) No 661/2009) trer i kraft i EU fra 2012 og kan bidra til å redusere støyplagene i Norge.

Vegdirektoratet har gjennomført et større etatsprosjekt for mer miljøvennlige vegdekker, med særlig vekt på støy. Dette prosjektet ble sluttrapportert i fjor.

Videre vil retningslinjen for støy i arealplanlegging T-1442, som kommuner skal legge til grunn i arealplanlegging, bidra til å forhindre støyplager.

For øvrig har Miljøverndepartementet også til vurdering et forslag fra Klima- og forurensningsdirektoratet om å redusere grensene for tillatt støynivå innendørs. Hensikten med forslaget er å oppnå Regjeringens målsetting om å redusere antallet av de mest støyutsatte med 30 % i 2020 i forhold til 2005.

SPØRSMÅL NR. 1194**Innlevert 11. mai 2010 av stortingsrepresentant Arve Kambe****Besvart 21. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«I revidert nasjonalbudsjett for 2010 finner regjeringen det nødvendig å øke de beskjedne bevilningene til samhandlingsreformen til 73 millioner, og inviterer til søknader om samarbeid mellom kommuner og lokalmedisinske sentre. Jeg viser til tidligere spørsmål om det utmerkede samarbeidet mellom Haugesund kommune og Haugesund Sanitetsforenings Revmatismesykehus vedrørende fysioterapitilbudet som nå må legges ned.

Vil en søknad fra kommunen og HSR om penger til å fortsette med ordningen være innenfor denne budsjettposten?»

BEGRUNNELSE:

Da Bjarne Håkon Hanssen, som Helse- og omsorgsminister, for to år siden besøkte Haugesund, roste han samarbeidet mellom HSR og Haugesund kommune og kalte dette for god samhandling og eksempel til etterfølgelse.

Det er en kjensgjerning at det fysikalske tilbudet ved HSR i samarbeid med kommunen er et tilbud helt i tråd med intensjonene i samhandlingsreformen.

Fra og med statsbudsjettet for 2010 har Stortinget vedtatt at poliklinisk fysioterapi i foretak ikke lenger skal gi rett til refusjon fra det offentlige.

Fram til nå har Haugesund Sanitetsforenings Revmatismesykehus stått som mottaker av ett driftstilskudd fra Haugesund kommune og fordelt oppgavene på en rekke av sykehusets fysioterapeuter. Fysioterapiinstituttet ved Revmatismesykehuset har vært definert som en del av helsetjenesten i regionens kommuner, og særlig for Haugesund, som har betalt driftstilskuddet.

Ordningen har fungert utmerket og gitt en enestående fleksibilitet samt åpnet for et stort volum av pasienter. I løpet av ett år er det snakk om over 10.000 konsultasjoner fordelt på godt over tusen pasienter. Tilbudet har i realiteten eksistert ved (HSR) Haugesund Sanitetsforenings Revmatismesykehus siden 1957 og avtalefestet med driftstilskudd siden 1984.

Det er ganske underlig i en tid der regjeringen ønsker en samhandlingsreform så legger man ned glimrende samarbeidstilbud som eksisterer med gode resultater for alle. Her har det vært pasientbehandling med høy kvalitet, høy kapasitet, gode lokaler og samdrift i sykehusets lokaler.

Departementets arbeid med samhandlingsreform, sammenhengende behandlingsskjede og utvisking av gråsoneproblematikk mellom forvaltningsni-

våene skulle tale for at statsråden ser at HSR og Haugesund kommune er i en særstilling med utstrakt samarbeid som førstelinjetjeneste.

Kronisk syke i Haugesundregionen kan miste et behandlingstilbud de har hatt i over 50 år. Resultatet er dårlige vilkår for fysioterapeuter, lengre behandlingsskøer, et dårligere tilbud, svekket rehabilitering, flere sykemeldinger og redusert livskvalitet.

Nedleggelsen av tilbudet har vekket sterke reaksjoner, protestmøter er avholdt og det er et bredt folkelig engasjement som har kulminert med en svært rask voksende Facebook-gruppe med over 7.700 medlemmer. Gruppen heter "Stopp innskrenking av Revmatismesykehusets tilbud."

Jeg håper statsråden kan gå gjennom saken på nytt og se på om nettopp slike saker som dette kan være gode eksempler på samhandling og dermed kan kommuner inn under den nye ordningen i budsjettet.

Det er viktig for både pasienter, HSR og haugesund kommune at man får et svar på dette slik at unødig arbeid kan unngås og i stedet brukes til pasienters beste.

Svar:

Det er bred politisk enighet om at rehabilitering og fysioterapi er viktige tjenester for befolkningen. Det vil derfor være både naturlig og viktig at kommuner vektlegger slike tjenester i det lokale arbeidet med samhandlingsreformen. Her er det aktuelt både med samarbeid mellom kommuner og mellom primær- og spesialisthelsetjeneste.

Når det gjelder de 73 mill. kronene som Stortinget i år har bevilget til utvikling av lokalmedisinske sentre og kommunalt samarbeid om helse- og omsorgscentre m.m. som kommunene kan søke om, gikk søknadsfristen ut 7. mai. Interessen har vært stor, og det er mottatt en rekke gode søknader fra kommuner og kommunesamarbeid. Helsedirektoratet opplyser at Haugesund kommune har søkt om tilskuddsmidler til å utvikle Helsetorgmodellen i samarbeid med andre kommuner innenfor Helse-Fonna-området. Det vil ta noe tid før behandlingen av alle søknader og fordelingen av tilskuddsmidler er sluttført.

Det er kommunene som skal sørge for fysioterapi til kommunens innbyggere. I henhold til kommunehelsetjenesteloven kan kommunen velge å gjøre dette enten ved å ansette fysioterapeuter på fast lønn eller å inngå avtale med privatpraktiserende fysioterapeuter. Haugesund kommune kjøper i dag fysioterapitjenester til kommunens befolkning blant annet på bak-

grunn av en driftsavtale de har inngått med Hagesund Sanitetsforenings Revmatismesykehus (HSR). Denne avtalen, som har eksistert i mange år, men som hele tiden har vært i strid med gjeldende regelverk, har Hagesund kommune nå sagt opp.

Hagesund kommune og andre omkringliggende kommuner kan fortsatt kjøpe fysioterapitjenester av privatpraktiserende fysioterapeuter ved å tildele driftstilskudd til disse etter vilkår som er hjemlet i gjeldende rammeavtale som er inngått mellom KS og Norsk Fysioterapeutforbund (ASA- 4313). Fysioterapeutene kan praktisere i de aktuelle lokaliteter i sykehuset som tidligere, eventuelt i private praksiser i andre lokaler i kommunen eller omkringliggende

kommuner. På bakgrunn av driftsavtalen med kommunen vil så fysioterapeutene kunne motta refusjon gjennom en direkte oppgjørsavtale med HELFO.

Ved å forholde seg til det gjeldende avtaleverk, vil det altså være fullt mulig å fortsette fysioterapitilbudet for Hagesund og de omkringliggende kommunene for de aktuelle pasientgruppene. En mulig ordning er at en eller flere kommuner "spleiser" på en eller flere driftsavtaler til fysioterapeuter i Hagesund kommune. En slik ordning eksisterer allerede i dag i enkelte kommuner. For å opprettholde volumet på ca 10 000 konsultasjoner per år, vil det være nødvendig å tildele flere driftsavtaler.

SPØRSMÅL NR. 1195

Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 20. mai 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«På hvilken måte arbeider utenriksministeren for å sikre grunnleggende menneskerettigheter for Mordechai Vanunu, og hvilke konkrete tiltak vil utenriksministeren igangsette for å medvirke til at Vanunu kan få utreisetilattelse fra Israel?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til det store engasjementet det har vært – og fortsatt er – i Norge mht. situasjonen for Mordechai Vanunu.

Gjennom flere år har Vanunus tale- og bevegelsesfrihet vært underlagt omfattende restriksjoner av israelske myndigheter, og han tillates ikke å reise ut av Israel. Som kjent har Vanunu en stående invitasjon til å besøke Universitetet i Tromsø, noe han har takket ja til – gitt at han gis muligheten til utreise.

Etter undertegnedes mening har norske myndigheter så langt opptrådt for passivt i forhold til Vanunus situasjon. Eksempelvis er det tidligere fremholdt fra departementets side at en eventuell utstedelse av norsk nødpass – slik flere aktivister har oppfordret til – ikke vil være til nytte for Vanunu siden han ikke får utreisetilattelse.

Undertegnede mener at norske myndigheter må strekke seg langt for å bistå Vanunu, og ønsker en forsikring fra statsråden om at departementet gjør det som er i dets makt for sikre Vanunus grunnleggende rettigheter, samt en orientering om hvilke tiltak man på kort og lang sikt vil igangsette for å medvirke til at Vanunu kan få utreisetilattelse fra Israel.

Svar:

Utenriksdepartementet følger nøye med på utviklingen i saken om Mordechai Vanunu. Vi har tatt opp saken med israelske myndigheter og vil fortsette å gjøre dette så lenge restriksjonene på Vanunus yttings- og bevegelsesfrihet forblir uendrede. Det er jevnlig kontakt mellom Norge og Israel om denne saken.

Det er det israelske rettsvesenet som har pålagt Vanunu forbudet mot å forlate landet. En beslutning om å heve denne restriksjonen må også tas av en israelsk domstol. Regjeringen vil fortsette å fremholde overfor Israel at Vanunus rettigheter ikke må krenkes.

SPØRSMÅL NR. 1196**Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 26. mai 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Hvor mange oljekjeler i private husholdninger er blitt konvertert til fornybar energi basert på pellets eller briketter gjennom regjeringens støtteopplegg siden enigheten i klimaforliket i 2008?»

BEGRUNNELSE:

I klimaforliket heter det følgende: Partene anser det som viktig med økt innsats på tiltak for å erstatte oljefyring med fornybar energi. Partene legger til grunn at de økte rammene i Energifondet bidrar til en betydelig økt aktivitet og betydelig økte resultater innen konvertering av oljefyring og omlegging til fornybar energi. Partene er enige om at det skal sikres målrettet og koordinert virkemiddelbruk for økt utbygging av bioenergi med inntil 14 TWh innen 2020. Partene er enige om at det skal etableres en støtteordning til konvertering av oljekjeler til fornybar varme i regi av Enova. Partene er videre enige om at det skal arbeides videre med å sikre at det ikke legges om fra olje til strøm ved utskifting av oljekjel i bestående bygg.

Det etterspørres hvor mange anlegg som er blitt ferdigstilt.

Svar:

Å fremme økt bruk av andre energibærere enn strøm, naturgass og olje til oppvarming er spesifisert som et hovedmål i avtalen mellom Olje- og energidepartementet og Enova.

Enova forvalter flere programmer som fremmer overgang fra bruk av olje til bruk av fornybar energi. Programmene favner alt fra mindre tiltak i eneboliger til større prosjekter i næringsbygg og industribedrifter. I 2008 opprettet Enova et nytt støtteprogram for lokale energisentraler som er rettet mot tiltak i flerbolighus, næringsbygg, offentlige bygg, idrettsanlegg og industribygg, samt mindre sammenslutninger av slike.

Enova har også en omfattende satsing rettet mot å øke utbredelsen av fjernvarmeinfrastruktur. Etter hvert som fjernvarme blir mer tilgjengelig vil stadig flere byggeiere få tilbud om et reelt alternativ til bruk av fyringsolje.

Enova rapporterer hvert år på klimaeffekten av sin virksomhet. Det finnes imidlertid ikke tall på hvor mange oljekjeler som har blitt konvertert til fornybar energi basert på pellets eller briketter i private husholdninger siden 2008. Enova anslår at de i perioden 2001-2009 har bevilget tilsagn til prosjekter som er forventet å redusere forbruket av oljeprodukter med om lag 350 000 tonn per år. Aktiviteten på dette området har vært økende, fra et resultat på 50 000 tonn redusert oljeforbruk per år i 2008, til et resultat på nærmere 90 000 tonn redusert oljeforbruk per år i 2009. Anslagene omfatter prosjekter innen fjernvarme, bygg og industri. Resultatene viser at Regjeringen følger opp forpliktelsen fra klimaforliket om økt aktivitet på dette området.

SPØRSMÅL NR. 1197**Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 20. mai 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«I dok. 15:143 (2007-2008) er statsråden klar på at skogfinnene er en minoritet og at Norge har et ansvar for kulturarven. Det ble også opplyst at riksantikvaren i 2003 startet en kartlegging som skal munne ut i en verneplan for kulturminner og kulturmiljø knyttet til nasjonale minoriteter, deriblant skogfinnene.

7 år er lang tid, hvordan er framdriften for denne verneplanen og vil verneplanen inneholde noe om hvilken rolle f.eks. språk og utdanning spiller?»

BEGRUNNELSE:

Skogfinsk kultur har lokalt vært framme i media grunnet mulig nedleggelse av Kilen skole i Åsnes. Dette er en skole midt i det skogfinske området og

har dermed bidratt til fokus på skogfinsk kultur. Det argumenteres bl.a. for at opprettholdelse av skolen er viktig for den skogfinske kulturen. Det er imidlertid tungt for en enkelt kommune å ta belastningen ved å opprettholde et slikt tilbud uten at det ligger nasjonale interesser og stimulanser bak.

Oppfølging av statsrådets klare utsagn i dok. 15:143 (2007-2008) og kommunalkomiteens klare flertallsmerknad fra budsjettbehandlingen høsten 2006 kan dermed være viktig å få klarhet i for Åsnes kommune.

Svar:

Riksantikvaren har etter at Norge i 1999 ratifiserte Europarådet rammekonvensjon om beskyttelse av nasjonale minoriteter satt i gang et systematisk arbeid overfor de nasjonale minoritetene knyttet til deres kulturminner. Arbeidet er gjennomført i samarbeid med representanter for minoritetene, og munnet i 2007 ut i en rapport.

Hovedmålet har vært å kartlegge behovet for identifikasjon og vern knyttet til nasjonale minoriteter og andre minoriteters kulturminner. Prosjektet konkluderte med at vern av minoritetenes kulturminner bør inngå som en naturlig del av kulturminneforvaltningens øvrige arbeid. Samarbeidet med minoritetene vil bli gjennomført blant annet gjennom konkrete istandsettingsprosjekter, registreringer og dokumentasjon av kulturarven. Som eksempel kan nevnes at Riksantikvaren blant annet har arrangert et opplæringsprosjekt i spesielle byggteknikker for håndverkere med finske aner.

Miljøverndepartementet og Riksantikvaren har ansvar for faste kulturminner, herunder også kulturminnene for de nasjonale minoritetene.

Når det gjelder spørsmålet om skolen i Åsnes, så er skolestruktur et kommunalpolitisk ansvar. Jeg har derfor ingen synspunkter til spørsmålet om mulig nedleggelse av Kilen skole.

SPØRSMÅL NR. 1198

Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 21. mai 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Fra myntsamlermiljøet i Norge er det en gryende bekymring for en økning i falske historiske mynter produsert i bl.a. Kina og distribuert via internett. Stadig flere ønsker å samle på gamle mynter og det er nylig avdekket svært gode forfalskninger av spesidaler og enkronerstykker fra 1800-tallet. Interessen for et forbud mot dette hos norske myndigheter er liten muligens grunnet at problemet foreløpig er lite.

Synes finansministeren det er et problem med falske mynter og synes statsråden at et norsk forbud er aktuelt?»

BEGRUNNELSE:

Mange kjøpere vil nok skjønne at myntene er falske, men etter hvert kan dette bli et problem med svindel, særlig for småsamlere som betaler dyrt for falske produkter.

Myntene er ikke gangbare lengre, men verdiforringelsen for de som har samlinger i millionklassen kan bli stor om dette fortsetter.

Det er et begrenset fagmiljø i Norge, hvor en av aktørene er Skanfil Auksjoner AS som formidler

samleobjekter til en hel verden, med avdelinger i Oslo, Sarpsborg, Trondheim og Danmark. De er bekymret for utviklingen og ønsker at myndighetene ser på mulighetene for en lovregulering mot å selge falske produkter innen mynt- og seddelområdet.

En annen aktør er Oslo mynthandel som gjennom den internasjonale myntsamlereforeningen IAPN lenge har jobbet for å stoppe spredningen av falske mynter.

Det å få salgs- og auksjonssider på internett til å stoppe distribusjonen er svært viktig, men ofte ikke nok har det vist deg.

Svar:

Etter straffeloven §§ 174 – 176 er det blant annet forbudt å trykke, lage eller på annen måte fremstille uekte penger som gangbare penger, å anskaffe slike falske penger, og å utgi dem som ekte. Straffen er fengsel i inntil 10 år. Bestemmelsene har til formål å sikre tilliten til penger som betalingsmiddel.

Når det gjelder ikke gangbare penger, bestemmer straffeloven § 185 annet ledd at forfalskning av et dokument eller anskaffelse av et falsk dokument for å

benytte det eller la det fremstå som ekte, straffes med bøter eller med fengsel i inntil to år. Videre er selve benyttelsen, for eksempel salg, straffbart etter §§ 182 og 183 og straffes med inntil fem år. Domfelles gjerningsmannen etter §§ 182 eller 183 kan han ikke også straffes etter § 185.

Visse forberedelseshandlinger er også kriminalisert i § 186, for eksempel anskaffelse av stempel, segl ol.

Etter omstendighetene er dessuten salg og forsøk på salg av forfalskede gjenstander straffbart som bedrageri, jf. straffeloven § 270 flg.

Ovennevnte bestemmelser i straffeloven 1902 er i hovedsak videreført i straffeloven 2005, som er vedtatt men foreløpig ikke i kraft.

Jeg er enig i at forfalskning og salg av falske historiske (ikke gangbare) mynter, vil kunne utgjøre et problem for dem som for eksempel samler på slike

gjenstander. Som det fremgår ovenfor, vil slik forfalskning kunne rammes av flere av straffelovens bestemmelser.

For øvrig antar jeg at den enkelte ved kjøp av påståtte verdifulle gjenstander bør utvise særskilt akt-somhet og foreta grundige undersøkelser før avtale om kjøp inngås. Jeg mener at dette i særlig grad gjelder seg gjeldende ved kjøp og salg over internett, hvor det ikke nødvendigvis er lagt opp til at gjenstanden kan undersøkes fysisk før avtalen inngås og betaling finner sted.

Jeg vil for øvrig nevne at mønsteret på norske mynter og pengesedler er undergitt opphavsrettslig beskyttelse etter lov 12. mai 1961 nr. 2, men etter denne lovens § 40 varer opphavsretten i ”opphavsmannens levetid og 70 år etter utløpet av hans døds-år”.

SPØRSMÅL NR. 1199

Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 25. mai 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I Romerikes Blad den 12. mai kritiserer kirken politiet for å ha gått inn i kirken og hentet en person som forsøkte å unndra seg soning. Vedkommende ble etterpå sendt ut av landet, noe som kirken også kritiserer. Det blir feil hvis kirken skal være et fristed for kriminelle som unndrar seg soning eller innvandrere som motsetter seg utsendelse.

Vil statsråden forsvare politiets rett til å hente folk ut av kirkene som forsøker å unndra seg straffeforfølgning?»

Svar:

Den personen som spørsmålet refererer til ble i 2009 idømt en ubetinget fengselsstraff for brudd på Vegtrafikkloven. Han ble innkalt til soning, men møtte ikke i henhold til innkallingen. Han ble dessuten bøtelagt for sitt manglende fremmøte til soning. Boten ble i form av et forelegg meddelt han i april i år etter at politiet ble oppmerksom på at han oppholdt seg i et kirkebygg på Romerike. Etter beslutning av

påtalemyndigheten ved Romerike politidistrikt ble så han hentet ut av kirken den 19. april d.å. Han ble deretter innsatt til soning av dommen.

Vedkommende har i tillegg til straffesaken også en utlendingssak registrert på seg i Norge. Jeg har fått opplyst av politiet at sistnevnte sak har ikke vært vektlagt i forbindelse med beslutningen om å hente han ut av kirken for soning av dommen.

Jeg er enig i at kirken ikke skal fristed for personer som unndrar seg soning. Retningslinjer om politiets håndtering av kirkeasylanter gitt av Justisdepartementet til landets politimestere den 4. mars 1999, reflekterer dette. Det heter bl.a. i retningslinjene at når personer har gått i kirkeasyl for å unndra seg soning av dom er det opp til påtalemyndigheten å ta stilling til om vedkommende skal hentes ut av kirkeasylet.

Ut i fra den informasjonen jeg har synes politiet i dette tilfellet å ha handlet i samsvar med gjeldende retningslinjer.

SPØRSMÅL NR. 1200**Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 27. mai 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«På flere områder er det over statsbudsjettet bevilget støtte til de selvstyrende palestinske myndigheter, organisasjoner og områdeutvikling på Vestbredden og i Gaza-regionen.

Hvor stor er den samlede norske statlige støtten og hvilke prosjekter har fått norsk støtte direkte og indirekte over de siste fem år?»

Svar:

Den samlede støtten til Det palestinske området (PAL) for de siste fem år er:

2006: 662 mill. kroner

2007: 771 mill. kroner

2008: 810 mill. kroner

2009: 859 mill. kroner

2010: 816 mill. kroner (budsjett)

Støtten fordeler seg på følgende kapittel/poster: Kap. 152, post 78 Regionbevilgning for Midtøsten, kap. 163, post 71 Humanitær bistand, kap. 164, post 70 Fred og forsoning og demokratiltak, kap. 160, post 73 Kultur, kap. 168, post 70 Kvinner og likestilling, kap. 160, post 70 Sivilt samfunn, og kap. 170, post 75 UNRWA.

Hovedformålet med den norske bistanden er å bidra til en palestinsk statsdannelse som ledd i en tostatsløsning mellom Israel og palestinerne. Derfor er institusjonsbygging på palestinsk side et prioritert område. Støtten over kap. 152, post 78 Regionbevilgning for Midtøsten går i hovedsak til budsjettstøtte og langsiktige prosjekter innenfor utdanning og energi. Støtten over denne posten har de siste fem årene økt fra 136 mill. kroner i 2006 til 423 mill. kroner i 2010. Også støtten over kap. 160, post 73 har som mål å bidra til institusjonsbygging, gjennom blant annet støtte til det palestinske kunstakademiet og oppbyggingen av et nasjonalmuseum. Denne støtten er for inneværende år 9 mill. kroner.

Den humanitære støtten over kap. 163, post 71 Humanitær bistand har blitt redusert til fordel for økt støtte over kap. 152, post 78 Regionbevilgning for Midtøsten. Støtten er for 2010 på 150 mill. kroner.

FNs hjelpeorganisasjon for palestinske flyktninger, UNRWA, driver skoler og helsetilbud til palestinske flyktninger i Libanon, Syria, Jordan, på Vestbredden og i Gaza. Støtten til UNRWA over kap. 170, post 75 FNs organisasjon for palestinske flyktninger (UNRWA) ble i 2007 økt fra 100 mill. kroner til 150 mill. kroner.

Støtten over kap. 160, post 70 Sivilt samfunn og kap. 164, post 70 Fred, forsoning og demokratiltak er på hhv. 30 mill. og 40 mill. Denne støtten går til sivil samfunn med hovedfokus på menneskerettigheter og forsoningsarbeid. En del av den støtten som tidligere har vært gitt over kap. 160, post 70 Sivilt samfunn gis nå over kap. 152, post 78 Regionbevilgning for Midtøsten. Støtten over kap. 168, post 70 Kvinner og likestilling er på 6 mill. Dette er et nytt bidrag innenfor budsjettet for 2010 og ledd i økt satsning på dette området.

Utover det som gis i budsjettstøtte (233 mill. kroner i 2010) og de langsiktige prosjektene under institusjonsbyggingsagendaen (utdanning og energi), gis den norske støtten gjennom en rekke norske og palestinske organisasjoner. På norsk side er Røde Kors, Flyktninghjelpen, NORWAC, Norsk Folkehjelp, Kirkens Nødhjelp, Redd Barna og Palestinakomiteen hovedsamarbeidspartnere. Disse organisasjonene er i hovedsak involvert i humanitære prosjekter innenfor utdanning, helse, beskyttelse og mer langsiktige utviklingsprosjekter. På palestinsk side samarbeider Norge med en rekke rettighetsbaserte organisasjoner innenfor områder som MR, demokratifremme, kvinners rettigheter, juridiske rettigheter, barns rettigheter, anti-korrupsjon etc.

SPØRSMÅL NR. 1201**Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 26. mai 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Avisen Europower skriver i april 2010 utgaven at Econ Pöyry har forsøkt å finne ut hvordan kraftprisene rett før jul steg helt opp i 12 kr/kwt. I følge undersøkelsen vil ingen aktører innrømme at de har priset seg så høyt. Fortums dyreste enhet, det oljefyrte Karlshamnsverket, ble angivelig tilbudt til priser under 1,5 kr/kwt. En slik historie svekker tilliten til Nordpool.

Hva har statsråden gjort og hva ytterligere vil han gjøre for å øke transparens i prissettingen på Nordpool?»

Svar:

I dag foregår over 70 prosent av krafthandelen i Norden gjennom den fysiske kraftbørsen Nord Pool Spot A/S. De resterende 30 prosentene av krafthandelen foregår gjennom bilaterale kontrakter. Nord Pool Spot (NPS) er blant Europas mest transparente og likvide kraftbørser. Handelen på NPS og i det finansielle markedet overvåkes av Nord Pools markedsovervåkningsavdeling, i samarbeid med NVE, Konkurransetilsynet og Finanstilsynet. For eksempel evaluerer/gjennomgår NVE og Konkurransetilsynet den konkrete kraftsituasjonen i vinter.

NPS kommuniserer med markedet gjennom pu-

blisering av enkelte data, og gjennom markedsmeldinger (Urgent Market Messages (UMM)) som sendes ut til alle markedsaktører (og alle andre som ønsker å motta de). NPS' regler stiller strenge krav til aktørene for utsendelse av UMMer. NordREG, de nordiske regulatorenes samarbeidsforum, opplyser at NPS' regelverk på området er blant de strengeste og mest åpne som finnes i Europa. I følge NPS selv er det ingen annen kraftbørs i Europa som gir ut så mye informasjon til markedsdeltakerne som NPS.

NPS har markedsplasskonsesjon fra NVE og er eid av de nordiske systemoperatørene i felleskap. Myndighetene kan når som helst rekvirere data fra NPS, og bruke dette som de vil. De har altså allerede i dag full tilgang til all data fra NPS.

Informasjon omkring de enkelte aktørers budgivning er konfidensiell informasjon, som behandles meget strengt i NPS. Behandlingen av denne typen data er regulert av regler og avtaler mellom NPS og aktørene i markedet.

For øvrig viser jeg til NVEs arbeid med en rapport om kraftsituasjonen i vinter. Jeg vil ikke utelukke en ytterligere oppfølging av de markedsmessige forholdene som førte til de høye prisspikene i vinter. Dette vil jeg eventuelt komme nærmere tilbake til etter jeg har mottatt NVEs rapport.

SPØRSMÅL NR. 1202**Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 21. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Undertegnede er kjent med at Trondheim kommune er i ferd med å foreta endringer i BPA-ordningen (Brukerstyrt personlig assistent), som har skapt sterke reaksjoner blant brukere og pårørende. Endringene medfører blant annet at BPA kun gis til fritidstilbud, samt at det settes en øvre ramme på 25 timer pr bruker.

Kan det bes om statsrådets redegjørelse om hvorvidt disse endringene er i tråd med regjeringens intensjon, samt videre knyttet til lovligheten av en slik endring?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er kjent med at Trondheim kommune er i ferd med å foreta endringer i BPA-ordningen (Brukerstyrt personlig assistent), som har skapt sterke reaksjoner blant brukere og pårørende. BPA skal kun gis til fritidstilbud, samt en øvre ramme på 25 timer pr bruker.

Det er, slik undertegnede ser det, svært uheldig dersom BPA-ordningen i Trondheim gjøres mindre fleksibel og tilgjengelig, slik de foreliggende endringer vil medføre. Det er også et spørsmål hvorvidt dette er lovmessig tillatt.

Det bes på denne bakgrunn om statsrådets vurdering av det overnevnte tema.

Svar:

Brukerstyrt personlig assistanse er en måte å organisere praktisk og personlig bistand på, jf. sosialtjenesteloven § 4-2 bokstav a. Bestemmelsen gjelder praktisk bistand og opplæring, herunder brukerstyrt personlig assistanse, til dem som har et særlig hjelpebehov på grunn av sykdom, funksjonshemming, alder eller av andre årsaker.

Brukeren innehar arbeidslederrollen og påtar seg større ansvar for organisering og innhold i forhold til sine behov. BPA innebærer at tjenestemottakeren har egne, faste assistenter som vedkommende har arbeidslederansvaret for. Dette gir brukeren mulighet til å styre hvem som skal være assistent, hva assistenten kan gjøre og hvor og til hvilke tider hjelpen skal gis. Dette bidrar til bedre ressursutnyttelse, fleksibilitet og kvalitetssikring. Målet er at brukeren får et aktivt og mest mulig uavhengig liv til tross for sterk funksjonshemming.

Retten til BPA følger de vanlige reglene for bistand etter sosialtjenestelovens kapittel 4 som forutsetter at vedkommende fyller de generelle vilkårene i § 4-3. Ordningen omfatter personer med funksjonsnedsettelse som har behov for assistanse i dagliglivet, både i hjemmet og utenfor hjemmet. Ordningen er ikke avgrenset til fritidsaktiviteter. Ved behandling av den enkelte søknad om BPA, må det foretas en individuell, konkret vurdering av brukerens behov.

På samme måten som for de andre tiltakene etter § 4-2, har kommunen plikt til å ha et tilbud om tjenes-

ten, og det er kommunen som i utgangspunktet skal avgjøre hvilke tjenester som er mest hensiktsmessige. Det er imidlertid viktig å påpeke den plikten kommunen har etter sosialtjenesteloven § 8-4 til å rådføre seg med brukeren og legge stor vekt på brukerens synspunkter. Ordningen må også ses i lys av sosialtjenestelovens formål, som er å bidra til at den enkelte får mulighet til å leve og bo selvstendig og til å ha en aktiv og meningsfylt tilværelse i fellesskap med andre, jf. § 1-1 bokstav b.

Kommunens vedtak skal angi rammen for den bistanden som tildeles som brukerstyrt personlig assistanse. Utmålingen skal ligge på et forsvarlig nivå. Rammen skal være den samme som kommunen ville gitt om den selv skulle stått for tjenesteytingen. Den nærmere fordelingen av de tildelte timene blir opp til brukeren.

Jeg kjenner ikke det nærmere innholdet i saken om BPA i Trondheim, men vil understreke at det ikke er adgang til å fravike de prinsippene som følger av redegjørelsen ovenfor. Jeg vil også vise til at den som søker om tjenester etter sosialtjenesteloven vil ha klagerett til fylkesmannen dersom en søknad om brukerstyrt personlig assistanse ikke innvilges. Kommunens vedtak kan settes til side av fylkesmannen etter klage hvis kommunens skjønnsutøvelse er "åpenbart urimelig" eller lovstridig, jf. sosialtjenesteloven § 8-7.

Når det gjelder den videre utviklingen av BPA-ordningen, vil jeg vise til at departementet nå arbeider med en ny lov for helse- og omsorgstjenesten i kommunene. Et utkast til lov skal etter planen sendes på høring senere i år.

SPØRSMÅL NR. 1203

Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg

Besvart 25. mai 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«I avisa Nordlys 4. mai 2010 fremkommer det at statsråden vil endre kriteriene for å motta spillemidler. Det fremkommer at det blir kutt på tilskuddet på 25 % som kommunene i Troms og Finnmark får. For kommunene i Nordland og Namdalen blir kuttet på 20 %.

På hvilke måter er dette forankret i idrettsbevegelsen og hvilke konsekvensutredninger er gjort med tanke på de konsekvenser dette har for anleggsutbygning i de berørte områder?»

Svar:

Det ble varslet i Ot.prp. nr. 10 (2008-2009) Om lov om endringer i forvaltningslovgivningen mv. (gjennomføringen av forvaltningsreformen) under punkt 2.4. Kultur, at Kulturdepartementet ville ta initiativ til en gjennomgang av dagens kriterier for fordeling av spillemidler til idrettsanlegg.

Kriteriene gjelder for fordeling av spillemidler til fylkeskommunene. Fylkekommunene prioriterer og viderefordeler spillemidler til ordinære idrettsanlegg i kommunene. Tilskuddet fra spillemidlene er inves-

teringstilskudd (et statlig topptilskudd) til nybygging og rehabilitering av ordinære idrettsanlegg i kommunene.

Kriteriegruppa ble nedsatt i februar 2009. Gruppa har bestått av en representant fra fylkeskommunene og en fra KS (begge oppnevnt av KS), en fra Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) og en fra idrettens særforbund, samt representanter fra Kulturdepartementet.

Gruppas rapport ble sendt på høring 26. januar

2010 og da høringsfristen gikk ut 1. mai 2010 forelå høringssvar fra 16 fylkeskommuner, 83 kommuner, Sametinget, KS i Troms og i Finnmark, samt fra NIF og deres underliggende ledd.

Departementet har ikke tatt stilling til endring av kriteriene, men vil nå gjennomgå høringssvarene og vurdere de innspillene som er mottatt. Eventuelle endringer kan tidligst bli gjort gjeldende for fordelingen av spillemidler til idrettsanlegg i kommunene i mai 2011.

SPØRSMÅL NR. 1204

Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg

Besvart 25. mai 2010 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Ser statsråden behov for nye tiltak for å sikre mer konkurranse og mer forutsigbar og naturlig variasjon på drivstoffprisene hos forhandler?»

BEGRUNNELSE:

Den lokale prisen på drivstoff påvirkes av den lokale konkurransesituasjonen og den enkelte forhandler står fritt til å bestemme pumpeprisen ut til kunden. Tilpasning til konkurransen og få konkurrenter er ofte grunnen til at prisene er like på ulike stasjoner. Som et eksempel så fremkommer det i Bladet Tromsø 27. april at bensinprisen steg med over 2 kroner literen i løpet av 20 minutter hos forhandlerne i Tromsø. Det er også kjent at det er variasjoner i drivstoffprisen i løpet av ukedagene og at det er liten variasjon på prisen mellom de ulike stasjonene og at de følger hverandre når det gjelder pris. Dette kan skyldes at stasjonene observerer hverandre og prisen settes således. Enkelte har tatt til ordet for at forhandlerne burde varsle om sin egen drivstoffpris noe frem i tid, eks. 24 timer, for å hindre at forhandlerne følger hverandre i pris. Et slikt varslingsystem vil medføre at hver enkelt stasjon må gjøre egen vurdering om hva som vil være rett pris i markedet og følge den prisen som de selv har varslet. Dette vil trolig medføre at forhandlerne varsler ulike priser og pris på drivstoff vil være et konkurranseelement hele tiden til glede for forbrukeren.

Svar:

Markedet for drivstoff er viktig for norske forbrukere. Det er positivt at mange er opptatt av velfun-

gerende markeder. Samtidig er det viktig for meg å understreke at dersom Konkurransetilsynet, som har ansvaret for det løpende tilsynet med markedsforholdene, skal kunne gripe inn i et marked, må det foreligge et grunnlag for inngrep etter konkurranseloven. Det er retningsgivende for konkurransepolitikken at det bør sannsynliggjøres at handlingene man griper inn mot har skadevirkninger, og at et eventuelt inngrep er egnet til å bedre situasjonen for forbrukerne.

I begrunnelsen til representantens spørsmål vises det til forslag om at drivstoffprisen burde varsles noe frem i tid. Det er høyst usikkert om prisnivået totalt sett vil gå opp eller ned, sammenlignet med situasjonen med dagens prismønster om et slikt tiltak ble satt i verk. Et slikt system med varsling av fremtidige priser ville også gjøre det nødvendig med betydelige ressurser for å kunne håndheve og føre tilsyn med ordningen.

I samsvar med overordnede prioriteringer følger Konkurransetilsynet markedet fortløpende og har gjort flere undersøkelser de siste årene, senest høsten 2009. Gjennom arbeidet med drivstoffmarkedet har tilsynet innhentet opplysninger og dokumentasjon som etter tilsynets vurdering viser at aktørene på selvstendig grunnlag tilpasser seg konkurransesituasjonen i markedet.

Tilsynet uttaler at den lokale prisen på drivstoff påvirkes av den lokale konkurransesituasjonen og den enkelte forhandler står fritt til å bestemme pumpeprisen ut til kunden. Tilpasning til konkurransen er ofte grunnen til at prisene er like på ulike stasjoner, mens forskjeller i prisnivå fra område til område i hovedsak skyldes ulike konkurranseforhold.

I dag observeres det et prismønster som innebæ-

rer at prisen i uken ofte er på sitt laveste punkt søndag kveld eller mandag morgen. Konkurransetilsynet observerer at den lokale konkurransen i markeder hvor flere bensinstasjonskjeder er representert, generelt er relativt sterk utover i uken og helgen. Etter tilsynets oppfatning kan ukemønsteret bidra til en differensiering av prisene som kan virke skjerpene på konkurransen. Fordelen med dagens ukentlige prismønster er at prisbevisste kunder vil vite at prisene er lavere i helgene og fylle bensin da. Dette betyr at en del kunder vil flytte sin etterspørsel fra dager der de vet at

prisen er relativt høy, til dager med de laveste prisene. Samlet sett vil dette kunne komme forbrukerne til gode.

Som jeg også tidligere har nevnt i svar på spørsmål om drivstoffmarkedet, støtter jeg Konkurransetilsynets arbeid med og prioritering av drivstoffmarkedet gjennom oppfølging og undersøkelser slik det er gjort de siste årene, senest høsten 2009. Jeg ser ikke behov for særskilte konkurransepolitiske tiltak ut over dette.

SPØRSMÅL NR. 1205

Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Oskar Jarle Grimstad

Besvart 25. mai 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Er statsråden komfortabel med rammevilkåra og forutsigbarhet til ei næring der vi har lange tradisjoner men færre og færre makter å stå opp mot miljøorganisasjoner på den ene siden og svake økonomiske muligheter på den andre, og vil statsråden sørge for gode og forutsigbare rammevilkår som gir utøverne tid og mulighet til god sesongplanlegging?»

BEGRUNNELSE:

Vi kan lese i mediaoppslag sterk kritikk av norske myndigheters håndtering av selfangstnæringen. Fiskebåtrederens Forbund er svært kritisk og avdelingsleder Tor-Are Vaskinn utaler, sitat:

Norske myndigheters styring av selfangsten er tull og vas fra ende til annen; sitat slutt.

Det blir vist til sen avklaring på økonomiske vilkår og manglende tillatelser helt fram mot fangststart. Med kjennskap til viktigheta av beskatning av selbestanden for å holde den på et forsvarlig nivå så er denne forvaltningen ikke god nok og bidrar til ytterlig avskalling av aktører som kunne være aktuelle til denne fangsten.

Svar:

Den norske selfangstnæringen karakteriseres dessverre av hovedbetingelser som i sterk grad har satt sitt preg på både næringens lønnsomhet, fremtidsutsikter og rekruttering og myndighetenes muligheter til å bidra til å legge til rette for utvikling av denne næringen. Etterspørselen etter selprodukter har over en årrekke vært så svak at fangsten ikke har gitt nevneverdige inntekter samtidig som de interna-

sjonale rammevilkårene har vært svært utfordrende for næringen og myndighetene. EUs forbud mot import og omsetning mv av selprodukter og Russlands beslutning om å stenge for den tradisjonelle fangsten og kun tillate fangst av hanndyr over ett år, er tydelige eksempler på det siste.

Innenfor denne forståelsesrammen har jeg villet bidra til at næringen og potensielle aktører på fangst-siden og innenfor landindustri skal stå best mulig rustet. Hovedvirkemiddelet for å støtte opp om selfangstskutene har i de seneste årene vært å gi ulike former for tilskudd. Det har vært gitt betydelige tilskudd både til fangst, produktutvikling og oppgradering av utstyr. Fartøytilskuddet ved fangst har de siste årene ligget i størrelsesorden 1,4 til 3,2 mill. kr per fartøy årlig. Dette er grundig gjennomgått i stortingsmelding nr. 46 (2008-2009) om norsk sjøpattedyrpolitikk, hvor regjeringen har lagt opp til å videreføre fartøystøtten for å opprettholde fangst i Vesterisen.

De siste årene har vi i stor grad lagt opp til stabile økonomiske rammevilkår for selfangstskutene. Hovedvilkårene i støtteopplegget har derfor i hovedsak vært videreført fra år til år. Samtidig er jeg opptatt av at næringen får komme med synspunkter på rammevilkårene, og jeg er opptatt av at vi i samråd med næringen finner fram til en god måte å disponere midlene på. Etter innspill fra næringen justerte vi derfor enkelte momenter i årets støtteopplegg.

Dette er bakgrunnen for at det i år, på samme måte som tidligere år, ble brukt noe tid etter Stortingets budsjettvedtak før det endelige støtteopplegget for årets fangst ble fastsatt. Jeg vil ta med meg erfaringene fra forberedelsene til årets sesong i planleggingen av neste års opplegg.

SPØRSMÅL NR. 1206**Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun****Besvart 21. mai 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«En ung mann som har ruset seg på hasj en periode har selv bestemt seg for å bli rusfri. Han har sluttet og ruse seg og leverer urinprøver i en tre ukers periode. Mannen har jobb som sjåfør i en bedrift, men er av legen blitt fratatt sertifikatet som han kan få tilbake når testperioden er over og han er akseptert som rusfri. I mellomtiden kan han ikke jobbe. Legen kan ikke sykemelde ham fordi han ikke er "syk".

Har Nav noen ytelse som kan gi mannen en inntekt mens han venter på å gå tilbake til jobb?»

BEGRUNNELSE:

Denne mannen er fast bestemt på at han vil bli rusfri og har selv tatt initiativet til å bli "kurert". Han leverer i en periode urinprøver for å bevise at han holder seg "ren". Han er imidlertid ikke syk og kan ikke sykemeldes eller motta sykepenger. Med et yrke som sjåfør, som han nå midlertidig ikke kan utøve, har han ingen inntekt. Det virker svært lite motiverende for en ungdom som har tatt tak i livet sitt, som gjerne vil jobbe og som forbedrer sin livsførsel for å kunne underholde seg selv og sine, å måtte henvende seg på

sosialkontoret for nødhjelp til livsopphold - hvis dette er eneste løsningen. Faren for tilbakefall er stor dersom han ikke får hjelp og føler at innsatsen er verdt målet.

Svar:

Folketrygdens ordninger med sykepenger, arbeidsavklaringspenger og uførepensjon skal kompensere for bortfall av inntekt som skyldes helserelaterede forhold. Dagpenger kan tilstås ved tap av inntekt ved arbeidsledighet.

For personer som ikke har rett til ytelser fra folketrygden, kan det gis ytelser etter sosialtjenesteloven. Dette gjelder økonomisk stønad (sosialhjelp) eller kvalifiseringsstønad. Kvalifiseringsstønad gis til deltakere i kvalifiseringsprogram, der målgruppen er personer med vesentlig nedsatt arbeidsevne og som har begrensede rettigheter til ytelser fra folketrygden. Det er gitt lite opplysninger i saken, og jeg kan ikke håndtere enkeltsaker.

For å få en konkret vurdering av hvilke ytelser han eventuelt kan ha rett til, bør den aktuelle personen henvende seg til sitt lokale NAV-kontor.

SPØRSMÅL NR. 1207**Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 25. mai 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Jeg viser til svar på spørsmål 1172 (2009-2010) og brev fra Mattilsynet til NINA datert 12.5.2010.

Kan statsråden redegjøre for hvordan to enheter i staten både kan være "uavhengig av departementet og annen forvaltning" og "å betrakte som samme juridiske enhet"?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til svar på spørsmål 1172 (2009-2010) Jeg har ikke stilt spørsmål med Havforskningens kompetanse, men med den nære tilknytningen til fiskeriforvaltningen og hvorvidt det i seg selv kan bidra

til unødvendig debatt om dataene. I sitt svar sier statsråden at:

"Instituttet driver forskning og rådgivning på ett fritt grunnlag uavhengig av departementet og annen forvaltning."

Mattilsynet er tilsynelatende av en annen oppfatning da de i brev til NINA av 12.5.2010 skriver at:

"Mattilsynet og Havforskningsinstituttet er dermed å betrakte som samme juridiske enhet."

Disse motstridende uttalelsene fra statens side viser vel at det er noen utfordringer knyttet til kommunikasjonen rundt måten dette er tenkt organisert på.

Svar:

Når det gjelder Havforskningsinstituttet (HI) og Mattilsynet som "samme juridiske enhet" så er denne uttalelsen hentet fra et brev fra Mattilsynet til NINA, datert 12. mai 2010. Dette sitatet er ikke Mattilsynets egne vurderinger, men hentet fra Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementets veileder til lov om offentlige anskaffelser, som slår fast at etter denne loven er Staten å betrakte som én juridisk person. Dette er altså verken Mattilsynets eller min vurdering eller tolkning, men føringen fra fagansvarlig departement om hvordan lov om offentlige anskaffelser skal tolkes.

Når det gjelder Havforskningsinstituttets "uavhengighet fra departementet og annen forvaltning" så er HI et forvaltningsorgan med egne 01-poster m.v. på statsbudsjettet, jf. kap. 1020 og 1021. Bevilgningen går gjennom Fiskeri- og kystdepartementet, som legger føringer på hva pengene skal brukes til. Departementet har ingen styringsrett med resultatene av forskningen, eller hvordan forskerne tolker resultatene, dvs. hvilke råd de gir forvaltningen. Dette er i utgangspunkt likt for alle slike institutter i hele statssektoren.

Det bør derfor være klart at Havforskningsinstituttet er et rådgivende forskningsinstitutt hvis hovedformål er å fremskaffe kunnskap om det som skjer i havet og kystsonen med det formål at forvaltningen (Fiskeridirektoratet, Mattilsynet og Fiskeri- og kyst-

departementet m.fl.) kan utøve sin forvaltning på best mulig faglig grunnlag. Det bør også være klart at det denne saken dreier seg om er koordinering av overvåkning og rådgiving for Mattilsynet, og ikke selve overvåkingen.

Mattilsynet står i utgangspunktet fritt til å inngå avtaler om tjenesteleveranser og kunnskapsstøtte. Men, siden de tre matdepartementene (Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet) bevilger midler direkte til Mattilsynets kunnskapsstøtteinstitusjoner som jeg gjorde rede for i mitt første svar, kan Mattilsynet hente støtte fra disse uten ytterligere kostnader for Mattilsynet. På dette punkt må jeg imidlertid føye til at i forhold til mitt svar på spørsmål 1172, så opplyser Mattilsynet at de også har inngått avtale med Norges Veterinærhøgskole.

Avslutningsvis vil jeg peke på at jeg er opptatt av at Mattilsynet utnytter sine ressurser på best mulig måte. Dette vil naturlig føre til at det fra tid til annen vil foretas endringer i overvåkningsprogram, for å møte endringer i risikobildet. Et eksempel på dette er at Mattilsynet har økt sine bevilgninger til overvåkning av lakselus betydelig i 2010. På grunn av den utfordrende lusesituasjonen har Mattilsynet styrket overvåkningsprogrammet med nasjonale laksefjorder (NLF) og nasjonale laksevassdrag (NLV). Rammen er økt fra 2,75 mill. kroner i 2009 til 4,75 mill. kroner i 2010.

SPØRSMÅL NR. 1208

Innlevert 12. mai 2010 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide

Besvart 20. mai 2010 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«Regjeringen foreslår i kommuneproposisjonen at fordelingen av midler til fagskolene skal følge den gamle ordningen som tar utgangspunkt i antall elever i hvert fylke, uavhengig av hva den enkelte elev koster. Flere linjer på fagskolene i Møre og Romsdal er i fare. I Ålesund gjelder det maskinteknikk og i Kristiansund andreårsstudenter i nautikk og skipsteknisk drift. Fagskoletilbudene innenfor maritime og offshorerettede fagtilbud er underfinansiert.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre dette studietilbudet?»

BEGRUNNELSE:

Fagskolene er et viktig tilbud for ungdom som velger praktiske fag, og elevene får en kompetanse

som arbeidslivet trenger. Fagskolene kan også ta imot ledige arbeidstakerne og gi dem nødvendig etter- og videreutdanning. I forbindelse med forvaltningsreformen ble drifts- og finansieringsansvaret for fagskolene overført fra Kunnskapsdepartementet til fylkeskommunene i 2010, og tilskuddet innlemmet i inntektssystemet. For 2010 ble det gjort en særskilt fordeling av tilskuddet utenfor utgiftsutjevnningen, på basis av antall registrerte studenter. Det foreslås at midlene også for 2011 gis en særskilt fordeling basert på studenttall.

Svar:

Fagskolene er en viktig brikke i det norske utdanningssystemet. De bidrar til et differensiert utdanningstilbud, tilpasset ulike yrkesgrupper og ulike be-

hov i arbeidsmarkedet. Fagskoleloven har som formål å sikre fagskoleutdanninger av høy kvalitet gjennom en offentlig godkjenningsordning, hvor NO-KUT er godkjenningsorgan. Loven tar utgangspunkt i at tilbudet av fagskoleutdanning primært skal være styrt av arbeidslivets etterspørsel etter kvalifisert arbeidskraft. Det kan likevel gis offentlig tilskudd til særskilt prioriterte utdanninger. Dette følger imidlertid ikke automatisk av godkjenning som fagskole. I hovedsak er det tekniske utdanninger og helse- og sosialutdanninger som fram til i dag har mottatt offentlig tilskudd.

Når det gjelder tekniske fagskoler, herunder maritime og offshorerettede fagskoler som er viktige i Møre og Romsdal, så har de fram til 31. desember 2009 fått offentlig tilskudd gjennom en statlig ramlestyrt ordning. Tilskuddet har blitt beregnet på grunnlag av studenttall innrapportert til Kunnskapsdepartementet. Det betyr at tilskuddet per student har variert fra år til år avhengig av totalt antall studenter. Det er fylkeskommunene som har forestått den endelige fordelingen av tilskuddet til de forskjellige utdanningene, men de støtteberettigede tekniske fagskolene i Møre og Romsdal har samlet sett fått det samme tilskuddet per student som fagskolene ellers i landet. Til tross for variasjonen i studenttilstrømmingen har bevilgningsrammen også vært relativt stabil i de senere år, og den enkelte fagskole har hatt og har fortsatt et selvstendig ansvar for å planlegge og dimensjonere tilbudet etter tilgjengelige ressurser.

Fylkeskommunen har med forvaltningsreformen, jfr. Ot.prp. nr. 10 (2008–2009) Om lov om endringer i forvaltningslovgivningen mv. (gjennomføring av forvaltningsreformen) og Innst. O. nr. 30 (2008–2009), fått ansvar for å sørge for at det finnes et godkjent fagskoletilbud innenfor fylket, som tar hensyn til lokale, regionale og nasjonale kompetansebehov. Som en følge av dette har fylkeskommunene også fått et utvidet finansieringsansvar for fagskolene, og

bevilgningen til fagskoler på Kunnskapsdepartementets budsjett har i forbindelse med Prop. 1 S (2009–2010) og Innst. 12 S (2009–2010), blitt overført til fylkeskommunens rammetilskudd. Disse midlene har til nå primært gått til tekniske fagskoler. Når det gjelder forvaltningen av tilskudd til fagskoler innen helse- og sosialfag, skal dette for en periode fortsatt gjøres av Helse- og omsorgsdepartementet.

Fylkeskommunene driver i dag de tekniske fagskoleutdanningene. De har imidlertid ikke noe lovpålagt ansvar for drift av disse utdanningene. Det nye ansvaret for å sørge for et fagskoletilbud innebærer at fylkeskommunene får utvidet mulighet til å gjøre lokale vurderinger av hvilke typer fagskoler det særskilt skal legges til rette for gjennom offentlige tilskudd. Møre og Romsdal fylkeskommune vil med andre ord i større grad ha anledning til å disponere og målrette fagskolebevilgningene i fylket ut i fra lokalt kompetansebehov og andre relevante forhold.

Midlene til fagskoler som i 2010 ble overført til fylkeskommunenes rammetilskudd, har i år blitt fordelt mellom fylkeskommunene på bakgrunn av studenttall. I kommuneproposisjonen 2011 (Prop. 124 S (2009–2010)) foreslås det at midlene også for 2011 skal fordeles basert på studenttall, men at grunnlagtallene skal oppdateres. Grunnen til dette finner en i flere uavklarte spørsmål knyttet til endringer i kostnadsnøkkelen for fylkeskommunene. Dette er forhold som må avklares før ny kostnadsnøkkel presenteres.

Den offentlige finansieringsordningen for fagskoler har med andre ord nylig blitt endret, og nye endringer vil etter planen finne sted. Jeg har tillit til at fylkeskommunene forvalter sitt finansieringsansvar på fagskolefeltet på en god måte, og kan ikke se at det på det nåværende tidspunkt er behov for å iverksette tiltak overfor fagskolene, eller fylkeskommunene, for å sikre studietilbudene.

SPØRSMÅL NR. 1209

Innlevert 14. mai 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 31. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Når helsepersonell forteller at store psykiske problemer som har ført til at en person har forsøkt å ta selvmord ikke er store nok til at man kan få hjelp

til å gjøre noe med det så reageres det veldig sterkt. Undertegnede er også kjent med at andre har fått dekket operasjoner pga. psykiske problemer så virker denne episoden svært spesiell.

Er statsråden tilfreds med helsepersonellens

håndtering, og mener statsråden at psykiske problemer av denne typen ikke er alvorlige nok og at det er greit å ikke få hjelp?»

BEGRUNNELSE:

En person har helt siden barneårene hatt store utfordringer med å akseptere utseendet sitt, og har forsøkt alt for å få bort den fysiske plagen. En rekke slankekurer, dietter, trening osv. er prøvd ut, men ingenting har gitt resultater og problemene har bare blitt større og gått over fra å "bare" være fysiske til å bli store psykiske.

Derfor oppsøkte vedkommende fastlegen sin og fortalte at dette tar opp for mye av døgnet tid og legger en stor demper på livskvalitet. Personen dette gjelder, spurte legen om muligheten for å få en operasjon. Legen trodde kanskje pasienten kunne få det i henhold til sin sykehistorie, og pasienten ble sendt til Drammen Private Sykehus. De har avtaler med det offentlige. Etter at pasienten og kirurgen hadde snakket sammen om hva som var plagen, kikket kirurgen nøye rundt og tegnet opp hva som måtte gjøres. Deretter fortalte han hva det vil koste fordi pasienten ikke ville få det dekket. Pasienten spør da: "Er det ingen mulighet for meg å få dette dekket?"

- Nei sa kirurgen, hadde du hatt fysiske plager i forhold til dette så hadde du fått det. Men psykiske lidelser hadde ikke noe å si!

Svar:

Jeg er ikke kjent med det aktuelle eksempelet som det henvises til i spørsmålet og kan heller ikke gå inn i enkeltsaker. Jeg vil imidlertid på generelt grunnlag påpeke at det er viktig at pasientene får god informasjon både om grunn sykdom og forhold av individuell karakter det må tas hensyn til når en vurdering av behandlingsform, herunder operasjon, skal foretas. I henhold til pasientrettighetsloven § 2-3 har man som pasient rett til fornyet vurdering av sin helsetilstand av spesialisthelsetjenesten.

Alle pasienter som oppfyller kravene til operasjon for fedme har krav på en vurdering for slik behandling. Helsedirektoratet har i 2009 utarbeidet en prioriteringsveileder for sykkelig overvekt.

Det er viktig å understreke at ikke alle pasienter med sykkelig overvekt vil være aktuelle for operasjon. Ifølge Helsedirektoratets prioriteringsveileder kan pasienter med sykkelig overvekt få tilbud om kirurgisk behandling når dette er faglig begrunnet og etter en individuell vurdering. Sykelig overvekt i seg selv gir ikke rett til kirurgisk behandling.

Pasienter med psykiske problemer er ikke utelukket fra operativ behandling, men vurderingen gjøres ut fra den somatiske lidelsen og ikke som behandling av pasientens psykiske problemer/lidelser. Pasientens psykiske plager må vurderes opp mot muligheten til å gjennomføre de endringer i spisevaner og leveste som en slik operasjon krever for at resultatet skal bli tilfredsstillende. Jeg vil understreke at det er de samme kravene som må oppfylles for å få foretatt en fedmeoperasjon enten man betaler operasjonen selv eller operasjonen gjøres i den offentlige helsetjenesten.

Sykkelig overvekt er en kompleks tilstand, og mange pasienter vil kunne ha behov for tiltak innenfor psykisk helsevern i tillegg til somatiske helsetjenester for å redusere vekt og følgesykdommer. Tverrfaglig utredning og behandling i samarbeid med primærhelsetjenesten er viktige tiltak for å bidra til optimale og effektive behandlingsforløp for pasienten. Det er også viktig å støtte dem som har vektrelaterte helseproblemer til å etablere helsefremmende livsstrategier.

Forekomsten av overvekt og fedme er økende blant barn og voksne i Norge. Også forekomsten av sykkelig overvekt er økende. Dette er en alvorlig utvikling, ikke minst fordi vi vet at mange får tilleggs lidelser. Forebygging er derfor svært viktig.

Helsedirektoratet har under ferdigstilling retningslinjer som setter fokus på forebygging, vurdering og behandling i primærhelsetjenesten. Dette er svært viktige verktøy for helsepersonell når det gjelder forebygging av fedme og er et viktig tiltak for å bedre den fysiske og psykiske helsen til den som sliter med overvekt.

SPØRSMÅL NR. 1210**Innlevert 14. mai 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 26. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Samferdselsdep. har godkjent at beboere rundt bomstasjonene på Være og Klett skal slippe og betale bompenger. Fritaket er begrunnet med at beboerne i disse områdene må passere en bomstasjon for å nå skole, barnehager og andre servicefunksjoner.

Vil statsråden sørge for at det samme fritaket også vil gjelde i de andre/kommende bomstasjonene i landet som f.eks. bomringen i Kristiansand som nå også har søkt om dette eller er det slik at dette fritaket kun skal gjelde det rødgrønne utstillingsvinduet Trondheim?»

Svar:

De generelle fritaksordningene er beskrevet i Statens vegvesens håndbok 199 "Takstretningslinjer for bompengeprosjekter på offentlig veg". Eventuel-

le avvik fra disse retningslinjene blir normalt omtalt i de aktuelle stortingsproposisjoner.

Samferdselsdepartementet har imidlertid i særskilte tilfeller gitt fritak etter en individuell vurdering av den konkrete saken. Fritaket i Trondheim er et eksempel på dette. Trondheim kommune har gått inn for fritak for beboere på Være og Klett. Departementet har etter en grundig vurdering godkjent fritak for bomavgift på de vilkårene som Trondheim har søkt om, med den forutsetningen at ordningen blir evaluert som en del av trinn 2 av miljøpakke Trondheim.

Eventuelle nye søknader vil også bli behandlet som enkeltsaker og vurdert på selvstendig grunnlag. Jeg kan derfor ikke på nåværende tidspunkt si noe om resultatet av eventuelle andre søknader om fritaksordninger som avviker fra takstretningslinjene.

SPØRSMÅL NR. 1211**Innlevert 14. mai 2010 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 26. mai 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Mener statsråden at Norges Banks GIPS-rapport er i henhold til kravene i GIPS-standarden?»

BEGRUNNELSE:

I stortingsmelding 10 (2009-2010), skriver finansdepartementet at Norges Bank følger den internasjonale rapporteringsstandarden GIPS (Global Investment Performance Standard). I GIPS-standarden er det imidlertid et krav om at fond skal rapportere vesentlig bruk av derivater og belåning:

"FIRMS MUST disclose the presence, use, and extent of leverage or derivatives (if material), including a sufficient description of the use, frequency, and characteristics of the instruments to identify risks." (punkt 4.A.5 i 2005-versjonen av GIPS).

Norges Bank GIPS-rapport, som ble utgitt i forbindelse med årsrapporten for 2009, inneholder inngenting om derivater eller belåning, til tross for ut-

strakt bruk av både derivater og belåning i store deler av perioden rapporten dekker.

Svar:

Global Investment Performance Standards (GIPS) er en internasjonal standard for beregning og presentasjon av historiske investeringsresultater for selskaper som forvalter midler på vegne av en tredjepart. Det er frivillig å etterleve standarden, og den er basert på prinsippet om selvregulering.

Det er ikke et formelt krav i retningslinjene fra Finansdepartementet til Norges Bank om at de skal følge kravene i GIPS. Departementet har varslet at det vil komme nye retningslinjer for forvaltningen av SPU og at et sentralt punkt er kravene til offentlig rapportering. I det utkastet til retningslinjer som ble sendt ut på høring i august i fjor, ble det lagt opp til et formelt krav om at avkastningstall skal utarbeides i samsvar med GIPS-standarden.

Departementet uttalte i Meld. St. 10 (2009-2010)

Forvaltningen av Statens pensjonsfond i 2009 at Norges Bank følger GIPS-standard. Det var basert på Norges Banks omtale i deres årsrapport for 2009 og Ernst & Youngs uavhengige verifisering.

Norges Bank offentliggjorde i forbindelse med sin årsrapport om forvaltningen av SPU tre dokumenter:

- GIPS Manual
- Norges Bank Investment Management (NBIM) Performance results
- Ernst & Young GIPS verification report

Det framgår av brev fra Norges Bank til Finansdepartementet 21. mai 2010 at tallene som presenteres og den metoden som benyttes i den publiserte avkastningsrapporten (NBIMs Performance results) er konsistent med de avkastningstall som tidligere er publisert i kvartals- og årsrapporter. Rapporten er ment å gi et mest mulig utfyllende bilde av avkastningshistorikken ved en oppstilling av nøkkeltall, samt et sett av noter med utdypende informasjon om porteføljegruppene det rapporteres for. Brevet fra

Norges Bank er lagt ut på departementets sider på internett (www.regjeringen.no/spf).

Norges Bank har i brevet orientert om at de vil oppdatere notene i denne rapporten med mer informasjon om investeringsstrategi og investeringsmandat basert på tidligere publisert materiale samt med bruk av derivater og belåning, da dette ikke foreligger i første versjon. Informasjonen om bruk av derivater og belåning vil ifølge Norges Bank være basert på informasjon som i all hovedsak allerede er publisert i årsrapport og årsregnskap.

Jeg tar til etterretning at Norges Bank etter en fornyet vurdering har ønsket å oppdatere notene i GIPS-rapporten. Banken opplyser at oppdateringen av GIPS-rapporten ikke betyr at tidligere rapporterte tall endres og at alle rapporterte avkastningstall inkluderer effekter av derivater og belåning. Informasjonen som legges til vil imidlertid gi de som kun leser GIPS-rapporten et noe mer utfyllende bilde. Det framgår videre av bankens brev at GIPS-rapporten vil være gjenstand for løpende oppdateringer og forbedringer.

SPØRSMÅL NR. 1212

Innlevert 14. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 28. mai 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Vil statsråden foreta en gjennomgang av spillpolitikken og legge denne frem for Stortinget?»

BEGRUNNELSE:

I Stortingsmeldingen om frivillighet St. meld nr. 39 (2006-2007) varslet regjeringen at den ville foreta en jevnlig gjennomgang av spillpolitikken for å høste ny erfaring. Norsk Tipping går nå stadig nye veier for å opprettholde sine inntekter. Investeringsfondet er snart brukt opp. Norsk Tipping har nå varslet at de vil sette spilleautomater inn i dagligvarebutikkene. Kulturministeren har også til vurdering Norsk Tippings engasjement i Euro Jackpot hvor premieutbetalinger kan nærme seg en milliard kroner. Det blir stadig tydeligere at det er behov for en gjennomgang omkring hva som er fornuftige rammer for Statens eget spill-selskap i arbeidet for å sikre inntekter til gode formål.

Svar:

Etter at den nye tippenøkkelen trådte i kraft i 2009 blir overskuddet fra Norsk Tippings spillvirk-

somhet nå fordelt med 45,5 pst. til idrett, 36,5 pst. til kultur og 18 pst. til samfunnsnyttige og humanitære organisasjoner som ikke er tilknyttet Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF). Samtidig ble grasrotordningen iverksatt 1. mars 2009 gjennom Norsk Tipping. I 2009 mottok lokale lag og foreninger 211 mill. kroner i støtte gjennom grasrotordningen.

Den største utfordringen norsk pengespillpolitikk står overfor er konkurransen fra utenlandske nettspill som ikke har norsk tillatelse. Lotteritilsynet har anslått at nordmenns kjøp av pengespill i utlandet via internett ble redusert til ca 3 milliarder kroner i 2009. Tilsvarende estimat for 2008 var ca 6 milliarder kroner.

I desember 2008 vedtok Stortinget endringer i lotteri- og pengespillovgivningen som forbyr betalingsformidling for pengespill som ikke har norsk tillatelse, jf. Ot.prp. nr 80 (2007-2008). Det er fastsatt forskrifter om gjennomføringen av forbudet, som vil bli iverksatt fra 1. juni 2010.

Norsk Tipping vurderer løpende om spillporteføljen er satt sammen på riktig måte for å ivareta

nordmenns spillelyst innenfor sosialt ansvarlige rammer. Når selskaper foreslår nye spill skal Kulturdepartementet vurdere om disse er i henhold til retningslinjer fastsatt av Stortinget. Spillmarkedet er i

stadig endring. Det må derfor med jevne mellomrom forestas gjennomgang av spillpolitikken. Jeg vil komme til Stortinget med en slik gjennomgang på en egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1213

Innlevert 14. mai 2010 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 21. mai 2010 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Differensiert arbeidsgiveravgift er et av våre viktigste distriktpolitiske virkemidler. EU går snart i gang med å utforme en ny ordning, og det vil være viktig at Norge kan beholde den. Av flere årsaker kunne det vært riktig å gjennomgå inndeling av sone på nytt. I Risør er f.eks. arbeidsgiveravgiften 14,1 %. Men Risør har høyere arbeidsledighet og scorer dårligere på levekår enn mange andre kommuner med lavere arbeidsgiveravgift.

Har statsråden fått signal fra EU om ny inndeling, og vil hun vurdere å senke avgiften for Risør?»

Svar:

Ordnings med differensiert arbeidsgiveravgift ble gjeninnført fra 1.1.2007. Ordningen er godkjent av ESA med utgangspunkt i ESAs og Kommisjonens retningslinjer for regionalstøtte.

Differensiert arbeidsgiveravgift er i retningslinjene regnet som driftsstøtte, og vilkårene for hvilke områder som kan få slik støtte er svært strenge. Ifølge retningslinjene kan regioner som representerer eller

tilhører en landsdel (NUTS II-region) med under 8 innbyggere per km², kvalifisere for slik driftsstøtte. I tillegg kan ”mindre tilstøtende områder”, som oppfyller det samme befolkningstetthetskriteriet, inkluderes i ordningen. Det enkelte land må videre vise at virkemidlet er nødvendig og hensiktsmessig for å hindre eller redusere kontinuerlig befolkningsnedgang i de aktuelle områdene.

Ordnings med differensiert arbeidsgiveravgift er godkjent ut 2013, deretter må ordningen vurderes på nytt etter de EØS-retningslinjene som vil gjelde fra 2014. Det er foreløpig ikke kommet signaler fra EU om retningslinjene for regionalstøtte etter 2013. Det er blant annet derfor for tidlig å vurdere soneinndeling generelt og Risør spesielt.

Den differensierte arbeidsgiveravgiften er et treffsikkert distriktpolitisk virkemiddel. Ordningen sikrer sysselsettingen i distriktene direkte og er en viktig forutsetning for at folk kan bosette seg der de vil. Regjeringen vil arbeide målrettet for at Norge har stort nok handlingsrom til å kunne videreføre en offensiv distrikts- og regionalpolitikk også etter 2013.

SPØRSMÅL NR. 1214

Innlevert 14. mai 2010 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 26. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«I revidert nasjonalbudsjett er det satt av 50 millioner ekstra til planleggingsmidler til Statens Vegvesen.

Kan statsråden redegjøre for hvordan disse midlene skal fordeles på konkrete prosjekt, og hvor mye av midlene som er øremerket Aust-Agder og E18 Arendal – Tvedestrand?»

Svar:

Den foreslåtte bevilgningsøkningen på 50 mill. kr til planlegging skal sette Statens vegvesen bedre i stand til å gjennomføre de prosjektene som er prioritert i Nasjonal transportplan 2010-2019. Samferd-

selsdepartementet er i dialog med Statens vegvesen om fordelingen av disse midlene. Jeg må derfor komme tilbake til dette når det foreligger endelige avklaringer.

SPØRSMÅL NR. 1215

Innlevert 18. mai 2010 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou

Besvart 31. mai 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Det er viktig og nødvendig å ha en gjennomarbeidet beredskapsplan for alle områder som berører samferdselsområde i fall kriser skulle oppstå. Utslipp fra vulkanutbrudd på Island har til fulle vist behovet dette.

Er flytogets materiell en del av nødvendig beredskapskapasitet på jernbanen i Norge i fall situasjonene skulle gjenta seg?»

Svar:

NSB ga et tilbud til tusenvis av passasjerer som skulle fly da vulkanutbrudd og askeutslipp førte til omfattende innstilte fly og stengte flyplasser. NSB satt opp over 3200 ekstra seter hver dag og dette tilsvarte om lag 35 fly. Innleide Flytog bidro til å øke

kapasiteten og i denne sammenheng viser jeg også til mitt svar av 20. mai d.å. på spørsmål nr. 1184 vedrørende samme problemstilling.

NSB har i tillegg til ordinære beredskapsplaner utarbeidet planer for alternativ beredskaps -kapasitet i tilfelle nye vulkanutbrudd. Planene er basert på erfaringer fra siste periode med stengte flyplasser. Flere ulike scenario med tilhørende løsninger er utarbeidet og innleie av Flytog inngår i planene.

Vedlegg til svar:

Lenke til skriftlig spørsmål nr. 1184:

<http://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Sporsmal/Skriftlige-sporsmal-og-svar/Skriftlig-sporsmal/?qid=46687>

SPØRSMÅL NR. 1216

Innlevert 18. mai 2010 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 25. mai 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Karmøy kommune betaler to millioner kroner i lønn til lærlinger. Men totalt koster det kommunen seks millioner kroner fordi de utløser fire millioner i ekstratilskudd til private barnehager. Dette selv om lærlingene holdes utenfor krav om bemanning i barnehagene.

Vil ministeren forsøke å finne en løsning som gjør det mer attraktivt å ta inn lærlinger både i kom-

munale og private barnehage under like konkurransevilkår?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge artikkel i Haugesunds Avis den 26.04.2010 så må kommunene føre kostnader knyttet mot lønnsutgifter på lærlinger i barnehagen inn i KOSTRA tallet. Dette er således med og danner

grunnlag for kommunens utbetaling til de private barnehagene i kommunen.

Dette kan synes urimelig i og med at lærlingene ikke erstatter fast ansatte, men kommer i tillegg til dem og ikke brukes til å oppfylle krav om bemanning i barnehagene.

Karmøy kommune har klaget saken inn for Fylkesmannen, uten å få medhold om at lærlinglønnen skal holdes utenfor beregning av tilskuddet. Dette kan virke urimelig med tanke på ulikt konkurransegrunnlag.

Både private og kommunale barnehager har behov for utdannet personell. Og for kommuner som har en vanskelig økonomisk situasjon kan det bety at de slutter med å ta inn lærlinger siden ordningen er så kostbar.

Svar:

Med hjemmel i barnehageloven er det i forskrift om likeverdig behandling av barnehager i forhold til offentlige tilskudd slått fast at det er kommunen som skal sørge for at alle godkjente barnehager i kommunen mottar offentlig tilskudd på en samlet sett likeverdig måte, jf § 3 i forskriften.

Kommunen er forpliktet til å dekke kostnader til ordinær drift i barnehager som ikke dekkes av andre offentlige tilskudd og foreldrebetaling. Ordinær drift omfatter basistilbudet i barnehagene. Lærlingressurser kommer i tillegg til barnehagens ordinære bemanning og er ikke en del av barnehagens basistilbud og skal derfor holdes utenfor beregningsgrunnlaget ved utmåling av tilskudd til ikke-kommunale barnehager.

Videre går det frem av merknadene til forskriften at tilskudd til ordinær drift også omfatter indirekte økonomisk støtte til drift, for eksempel når barneha-

gen får gratis lokaler eller lokaler med husleie betydelig under markedsleie. Ut av dette kan det ikke tolkes at utgifter knyttet til lærlinger skal være med i beregningsgrunnlaget.

Reglene om videregående opplæring i bedrift, herunder reglene om rettigheter og plikter til en lærebedrift, er fastsatt i opplæringsloven. Om en offentlig eller privat barnehage ønsker å være en lærebedrift og ha lærlinger er etter barnehageloven en frivillig sak. En kommune som velger å ha lærlinger vil få tilskudd til dekning av utgifter ved opplæringen. Lønnen lærlingen får er begrunnet i verdiskapingen lærlingen tilfører lærebedriften. Virksomheter som tar inn lærlinger har rett til tilskudd til fra fylkeskommunen etter opplæringsloven. Også dette momentet trekker i retning av at utgifter knyttet til lærlinger ikke skal være med i beregningsgrunnlaget etter barnehageloven. Jeg vil understreke at muligheten for å være lærebedrift er den samme for offentlige og private barnehager. Private barnehager kan derfor etablere seg som lærebedrift med rett til tilskudd på lik linje som offentlige barnehager.

Departementet vil ta kontakt med Fylkesmannen i Rogaland når det gjelder den konkrete saken det her vises til.

Departementet har sendt ut forslag til ny forskrift om likeverdig behandling av barnehager ved tilde-ling av offentlige tilskudd. Også i den nye forskriften legges det opp til at det er kostnader knyttet til ordinær drift i ikke-kommunale barnehager som kommunen har plikt til å finansiere. Det vil si at dagens ordning der utgifter knyttet til lærlinger holdes utenfor beregningsgrunnlaget for tilskudd til ikke-kommunale barnehager er foreslått videreført.

SPØRSMÅL NR. 1217

Innlevert 18. mai 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 21. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hva kan statsråden gjøre slik at pasientene mellom Narvik og Tromsø kan få et bedre reisetilbud, som er mere human for syke mennesker?»

BEGRUNNELSE:

Helsebussen mellom Narvik og Tromsø er under enhver kritikk. Bussen er ikke bare for pasienter, men også for vanlige passasjerer som skal samme veien.

Pasienter som er nyopperert sitter i bussen som tar rundt 5 timer, som oppleves som en stor belastning både fysisk og psykisk. Jeg er kjent med at det finnes helsebusser andre steder i landet som har mulighet til hvile under transporten og hvor helsepersonell er til stedet. Disse bussene er forbeholdt pasienter til og fra sykehus, og kjører ikke som vanlig rutebuss/skolebuss som tilfelle er her mellom Narvik og Tromsø.

Svar:

Pasienter og ledsager har rett til dekning av nødvendige utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling. Dette følger av pasientrettighetsloven § 2-6 og syketransportforskriften. Utgangspunktet er at det er reiseutgifter etter takst for billigste reisemåte med rutegående transportmiddel, for eksempel med buss eller tog, som pasienten og ledsageren har rett til å få dekket, jf. pasientrettighetsloven § 2-6 jf. syketransportforskriften § 5. Pasienter og ledsager kan imidlertid få dekket reise med dyrere transportmiddel, for eksempel bil eller drosje, "...ved behov for øyeblikkelig hjelp, når pasientens helsetilstand gjør det nødvendig, når kommunikasjonsmessige forhold gjør det nødvendig eller dersom de samlede utgiftene ved bruk av annen transport ikke er høyere enn de samlede utgiftene ved bruk av rutegående transportmiddel." jf. syketransportforskriften § 5 annet ledd.

Det er legen eller annet aktuelt helsepersonell som avgjør om pasienten av medisinske grunner skal tilbys transport med et dyrere transportmiddel.

Jeg har innhentet informasjon fra Helse Nord RHF om reisetilbudet for pasienter mellom Tromsø og Narvik. Helsebussen tur/retur Tromsø-Narvik er,

som representant Torgeir Trældal skriver, en buss som går i ordinær rutetransport, og det er derfor både pasienter og andre reisende som tar bussen. Universitetssykehuset Nord-Norge HF opplyser at de også har en helsebuss tur/retur Tromsø-Storslett (Nord-Troms).

Disse helsebussene er i hovedsak beregnet på "friske" pasienter som klarer seg selv. Det er pasientens behandler som avgjør om pasienten kan ta helsebussen eller av medisinske grunner må tilbys annen transport, for eksempel drosje.

I tillegg til å benytte rutegående transportmidler, er jeg kjent med at pasienter flere steder i landet også kan tilbys transport i såkalte "helseekspresser". Disse bussene er, som representant Trældal viser til, blant annet bemannet med helsepersonell og er kun til bruk for pasienter. Helseekspressruter lyses ut på anbud av helseforetak. Bakgrunn for at Universitetssykehuset Nord-Norge HF ikke har lyst ut anbud på helseekspressruter, er at det vurderes at det ikke er tilstrekkelig pasientgrunnlag for helseforetaket for å tilby denne type transport. I Nord-Norge vil alternativet for de som av medisinske årsaker ikke kan benytte helsebuss, være drosje.

SPØRSMÅL NR. 1218

Innlevert 18. mai 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 26. mai 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Hvilke tiltak vil Statsråden iverksette for å forebygge en eventuell dyretragedie?»

BEGRUNNELSE:

I Bondebladet 12. mai står to kyllingprodusenter frem og forteller at de har problemer med regjerings konsesjonsgrense, og ber om strakstiltak. De sier at de er bekymret for produsentenes ve og vel, og er redd for at det kan gå ut over dyrevelferden. De utaler: Når økonomien er så presset, er det lett å få et annet fokus enn å produsere. Til nå har det for det meste vært snakk om sau i forbindelse med dyretragedier. Vi er redde for at vi kan få se det i fjørfenæringen også.

Svar:

Innledningsvis ønsker jeg å presisere at en hver produsent må forholde seg til de lover og regler som gjelder, enten dette er knyttet til dyrevelferd eller annet regelverk. Dette gjelder for øvrig generelt for alle grupper i samfunnet.

I begrunnelsen for spørsmålet vises det spesifikt til konsesjonsgrensene for kraftfôrbasert produksjon. Lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen sitt hovedformål er å regulere strukturen i svine- og fjørfenæringen. Husdyrkonsesjons-regelverket er et viktig virkemiddel for å bremse utviklingen mot et mer industrialisert husdyrhold innenfor svine- og fjørfenæringene.

Dersom man hever konsesjonsgrensene, vet vi ut fra tidligere erfaring, at et stort antall av produsentene vil søke å utvide sin anleggskapasitet. Når den samlede produksjonen i markedet økes uten at etter-

spørselen nødvendigvis øker tilsvarende, vil dette føre til prispress og dårligere økonomisk resultat for det enkelte foretak.

På kort sikt kan jeg derfor ikke se at en heving av konsesjonsgrensene vil gi en forbedring av resultatene for produsentene. På lang sikt vil en måtte regne

med at en slik heving vil føre til at produksjonen vil foregå på færre og mer industrialiserte enheter.

Jeg ønsker ikke å stimulere til en slik utvikling og har derfor ingen planer om å endre konsesjonsgrensene.

SPØRSMÅL NR. 1219

Innlevert 18. mai 2010 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 27. mai 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«NAV-avsatte i desember 2009 penger til 20 VTA-plasser i Fredrikstad, men kommunen måtte vente på behandling av budsjettet i januar d.å. for å se om de kunne etterkomme kravet fra NAV om å dekke 30 % av kostnadene. Mangel på kommunikasjon mellom NAV og kommunen er årsaken til at NAV nå har brukt opp pengene som skulle sørget for at 20 funksjonshemmede som står på venteliste skulle få en arbeidsplass.

Hva mener statsråden kan gjøres for å rydde opp i denne saken slik at de uskyldige brukerne får det tilbudet de skulle hatt?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til en sak som ble omtalt i Fredrikstad blad 10. og 11. mai 2010.

VTA (varig tilrettelagte arbeids)-plassene i Fredrikstad er vellykkede arbeidstilbud som gjør hverdagen meningsfylt for mange funksjonshemmede som ikke kan fungere på en ordinær arbeidsplass. Det finnes ingen oversikt over hvor mange som har behov for et slikt arbeidstilbud, men 20 står på venteliste som arbeidssøkere. Disse 20 kunne fått det Yngve Naglestad selv betegner som "drømmejobben", og skuffelsen er derfor stor når administrativt "rot" fører til at de fortsatt må vente i det uvisse på et jobbtilbud. Delt økonomisk ansvar kan føre til samhandlingsproblemer som rammer brukerne, noe jeg mener at denne saken er et eksempel på. Hvis staten hadde tatt det totale økonomiske ansvaret hadde ikke en slik situasjon vi her er vitne til oppstått. Når dårlig samhandling og mangel på kommunikasjon fører til tap av et viktig arbeidstilbud til personer som ikke kan søke seg arbeid i det åpne markedet må feilen rettes opp så de uskyldige ikke rammes. I revidert har regjeringen mulighet til å tilføre midler som kan benyttes til ulike

arbeidsmarkedstiltak og VTA -plasser og det burde derfor være mulig å avsette midler nå selv om pengene fra det opprinnelige budsjettet er brukt opp.

Jeg håper at den kritikkverdige håndteringen av denne saken, som nå rammer uskyldige, kan rettes opp raskt så de 20 søkerne får den jobben kunne hatt. Gode tilrettelagte arbeidsplasser tar tid å bygge opp, og det er derfor viktig at allerede eksisterende arbeidsplasser ikke blir nedlagt. Forutsigbarhet er viktig når det gjelder denne typen arbeidsplasser både av hensyn til alle som jobber der, men også av hensyn til at også disse arbeidsplassene skal kunne være konkurransedyktige i markedet med sine produkter og tjenester.

Svar:

Jeg har innhentet opplysninger fra Arbeids- og velferdsdirektoratet, og jeg kan på bakgrunn av dette gi følgende orientering.

Hvert fylke fordeler tildelt bevilgning til arbeidsrettede tiltak til ulike NAV-konto basert på en rekke ulike kriterier. Det enkelte NAV-kontor fordeler bevilgningen på ulike typer tiltak ut fra en vurdering av hva som best fyller brukernes behov for å komme tilbake i arbeid og aktivitet, hensyntatt også til en mer generell markedsvurdering og inngåtte avtaler med tiltaksbedrifter.

NAV Østfold har gjort en analyse av fordelingen av VTA-plasser per region/per NAV lokalt, og denne viser bl.a. at NAV Fredrikstad har fått tildelt sin andel av samlet antall VTA-plasser i fylket per utgangen av 2009.

Det bekreftes fra NAV Østfold at det har vært en kommunikasjon mellom NAV Fredrikstad og Fredrikstad kommune høsten 2009 om en økning i antall tiltaksplasser i VTA-tiltaket som i utgangspunktet var tenkt fordelt på to tiltaksbedrifter i regionen. Per

desember 2009 ga Fredrikstad kommune tilbakemelding til Arbeids- og velferdsetaten om at kommunen ikke hadde mulighet til å stille med kommunal medfinansiering.

Ultimo desember 2009/primus januar 2010 fordelte NAV Østfold tiltaksplasser til regionene i henhold til ovennevnte modell, og tiltaksplassene var da i realiteten disponert. Ultimo januar 2010 kom det så melding om at Fredrikstad kommune likevel var interessert i videre dialog om saken. På dette tidspunktet var det ikke ledige tiltaksplasser.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har orientert meg om at NAV Østfold og NAV Fredrikstad vil ta kontakt med Fredrikstad kommune for å få en bedre oversikt og ny dialog om saken. Videre vil en drøfte muligheten for et samarbeid for berørte brukere sett i relasjon til de rammevilkår som NAV Østfold har per dato og for resten av 2010 med hensyn til antall tiltaksplasser og økonomisk ramme.

SPØRSMÅL NR. 1220

Innlevert 18. mai 2010 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 26. mai 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Hvilke kriterier har Finanstilsynet for å åpne granskning av en revisor som følge av en bekymringsmelding om vedkommendes virksomhet eller uavhengighet, og er kriteriene hjemlet noe sted?»

BEGRUNNELSE:

I noen tilfeller er det mistanke om at revisor ikke har tilstrekkelig uavhengighet eller utfører sin virksomhet ihht. revisorloven, og dette kan få store økonomiske konsekvenser for enkeltpersoner, som f.eks. aksjeeiere.

Man kan da sende en henvendelse til Finanstilsynet om å se nærmere på revisors virksomhet og uavhengighet, men få til svar at Finanstilsynet ikke ønsker å gå videre med saken.

Noen har også inntrykk av at Finanstilsynet helst prioriterer større saker. På Finanstilsynets hjemmeside finnes det lite informasjon om kriterier for å granske en revisor etter et oppdrag man mener er i strid med lover og regelverk. Det ønskes derfor besvart om det i Finanstilsynet arbeides etter bestemte kriterier, og om disse er lovhjemlet, hjemlet i forskrift eller om dette kun er en ren skjønnsvurdering.

Hvis det er slik at Finanstilsynet kun er en offentlig kontrollinstans for store alvorlige saker etter egne prioriteringer, ønskes finansministerens vurdering av hvorvidt det burde opprettes en enhet som er egnet til å behandle kritikkverdige saker av mindre format, slik at også den vanlige borgers rettigheter i større grad blir ivaretatt.

Svar:

Etter lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finanstilsynsloven) § 3 første ledd skal Finanstilsynet se til at foretak, institusjoner og personer under tilsyn – herunder revisorer og revisjonsselskaper som er godkjent etter revisorloven – ”virker på en hensiktsmessig måte i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov”.

Med bakgrunn i spørsmålet fra representanten Hagesæter har jeg innhentet informasjon fra Finanstilsynet om hvordan tilsynet følger opp henvendelser knyttet til revisors virksomhet. Tilsynet uttaler i brev til departementet 20. mai 2010:

”Alle innrapporteringer og henvendelser som Finanstilsynet mottar blir underlagt en særskilt vurdering. Avgjørende for om det blir åpnet tilsynssak er blant annet sakens alvorlighet, hvor godt underbygget innrapporteringen er, om det er registrert flere signaler på samme revisor, hvor lenge siden revisor var underlagt kvalitetskontroll og resultatet av denne, og om det gjelder revisjon av et foretak av allmenn interesse eller en tilsynsenhet.

Oppfølgingen overfor revisor vil kunne være i form av stedlig tilsyn eller skriftlig korrespondanse. Dersom det innrapporterte forhold kan tyde på systemsvikt eller gjennomgående mangelfull revisjon vil stedlig tilsyn bli gjennomført. Resultatet av en tilsynssak vil kunne bli at innrapporteringen ikke medfører tilsynsmessige tiltak fra Finanstilsynets side, eller at mangler påpekes fra Finanstilsynet og forutsettes rettet av revisor. I de mest alvorlige sakene vil revisors godkjenning bli tilbakekalt.”

Finanstilsynet opplyser at det ved utgangen av 2009 var 5 943 godkjente revisorer (registrerte og

statsautoriserte revisorer) og 820 godkjente revisjonsselskaper. I 2009 mottok Finanstilsynet til sammen 163 innrapporteringer på revisorer fra Den norske Revisorforening, skattemyndighetene og konkursbo. I tillegg mottar tilsynet henvendelser fra andre, og blir også gjennom medieoppslag gjort oppmerksomme på forhold som kan indikere mangelfull revisjon. I 2009 avsluttet Finanstilsynet 90 tilsynssaker, hvorav 8 vedtak om tilbakekall av godkjenningen som revisor.

Lovgivningen inneholder ikke bestemte kriterier for hvordan Finanstilsynet skal følge opp meldinger knyttet til revisorers virksomhet. Utgangspunktet etter finansstilsynsloven er at tilsynet skal påse at godkjente revisorer driver virksomheten i samsvar med lovgivningen. Hvorvidt de enkelte henvendelser som tilsynet mottar skal følges opp i form av at det åpnes tilsynssak, må nødvendigvis vurderes konkret i den enkelte sak. De førende premisser for hvordan formålet med tilsynsvirksomheten best kan iverksettes er nedfelt i Finanstilsynets strategi, Finansdepartementets årlige tildelingsbrev og Finanstilsynets årlige virksomhetsplan. I alle disse dokumentene er det lagt til grunn at tilsyn med revisorer som reviderer foretak av allmenn interesse skal prioriteres. Ut over dette vil det, som tilsynet viser til, være flere momen-

ter som spiller inn ved vurderingen om tilsynssak skal åpnes.

Lovstridig virksomhet fra revisors side kan medføre store konsekvenser for enkeltpersoner og for samfunnet. Jeg er derfor opptatt av at det offentlige tilsynet med revisorer og revisjonsselskaper fungerer tilfredsstillende. Som ledd i et velfungerende tilsynssystem er det viktig at meldinger om mulige lovstridige forhold følges opp av tilsynsmyndigheten. I denne sammenhengen viser jeg til at Finanstilsynet opplyser at alle innrapporteringer og meldinger blir særskilt vurdert.

Departementets behandling av klager på Finanstilsynets vedtak om tilbakekall av autorisasjon som revisor, viser etter mitt syn at Finanstilsynet ikke utelukkende prioriterer de større sakene, men griper inn overfor revisor ved alvorlige overtredelser av revisors plikter, uavhengig av om saken er "stor" eller "liten".

På denne bakgrunn kan jeg derfor ikke se at det er grunnlag for å konkludere med at Finanstilsynet utelukkende konsentrerer sin virksomhet om "store alvorlige saker". Jeg kan derfor ikke se at det er et behov for, eller at det er hensiktsmessig, å opprette en forvaltningsenhet som skal behandle "kritikkverdige saker av mindre format".

SPØRSMÅL NR. 1221

Innlevert 18. mai 2010 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 31. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Fleire kommunar i Noreg har tatt i bruk ulike typar av velferdsteknologi. Danske forskarar har rekna ut at det kan sparast ca. 5 000 årsverk i dansk offentlig sektor berre ved å ta i bruk støvsugarrobotar. Med 430 kommunar i Noreg må det leggjast føringar sentralt dersom ny teknologi skal kunne takast i bruk over alt.

Vil statsråden ta initiativ for å hjelpa kommunane i gang med å ta i bruk ny velferdsteknologi som f.eks. støvsugarrobotar?»

Svar:

I rapporten "Robotstøvsugning i den offentlige sektor: Effekter og utfordringer" anslås det at Danmark kan spare opp mot 1.000 stillinger i statlige bygg på å ta i bruk robot-basert støvsugning. Anven-

des samme beregningsgrunnlag for hele den offentlige sektor, antydes det at besparelsen kan femdobles. Rapporten bygger på foreløpige erfaringer fra bruk av robotstøvsuger i noen få danske pleiehjem, der renholdsmedarbeiderne i gjennomsnitt kunne redusere støvsugeroppgaven til ¼ av tiden. Det understrekes at dette gjelder renhold av store ensartede gulvarealer, og ikke kan overføres til brukernes hjem.

Servicestyrelsen tester nå dette ut i et prosjekt om bruk av støvsugerroboter i pleiesentre i fire danske kommuner, som skal avsluttes og evalueres høsten 2011. Det er i utgangspunktet antatt at Danmark kan spare inntil 500 årsverk på nasjonalt nivå, men det kan altså ikke trekkes noen entydige konklusjoner om gevinsten av dette forsøket før neste år.

Det er også norske kommuner som nå tar slike hjelpemidler i bruk i rengjøringen. Jeg går ut fra at dette ikke bare skjer i helse- og sosialsektoren, men

blir vurdert både i offentlige bygg og private næringsbygg m.v. Dersom dette gir slike besparelser som det antydes, er det grunn til å stille spørsmål ved om man bør bruke statlige tilskuddsmidler eller rundskriv for å påskynde denne utviklingen. I tillegg kan man spørre seg om kommunene trenger ekstra økonomiske incitamenter for å gjøre noe som er åpenbart lønnsomt. Jeg finner det ellers interessant at den danske rapporten konkluderer med at det fra statens side

”ofres tilsynelatende mere energi på at få kommuner og borgerne til at bruke robotstøvsugere til at gjennomføre besparelser på budgetterne, end der internt i staten er opmærksomhed om nedbringelse af omkostningerne til rengjøring”.

Så her kan det kanskje være viktig at vi fra statlig side først ”feier for vår egen dør”.

Når det gjelder utvikling og bruk av ny velferdsteknologi, ser jeg at vi står overfor en rivende utvikling. Mitt utgangspunkt er imidlertid at dette ikke skal drives fram som effektiviseringstiltak, men først og fremst skal ha som mål:

- å bidra til at den enkelte skal kunne mestre sin egen livssituasjon uavhengig av andre

- å bidra til å skape økt trygghet både for pårørende, hjelpepersonell og den enkelte
- å frigjøre en del av den tid helse- og sosialpersonell bruker på administrasjon, møter, forvaltningsoppgaver og reise m.v. til mer direkte brukerrettet arbeid.

Hvis velferdsteknologien så i tillegg gir gevinster, kommer det vel med i møte med de demografiske utfordringer samfunnet står overfor.

Regjeringen har nedsatt et utvalg som bl.a. skal sette velferdsteknologien inn i en slik sammenheng og finne nye løsninger på framtidens store omsorgsutfordringer. Utvalget ledes av Kåre Hagen, og vil legge fram sin innstilling neste vår.

Jeg viser ellers til at en stor del av hjelpemidlene på det velferdsteknologiske området allerede i dag finnes, formidles og forvaltes gjennom NAVs hjelpemiddelsentraler, som er fullt på høyde med utviklingen. Her finnes f.eks. datahjelpemidler, høyteknologiske kommunikasjonshjelpemidler, hjelpemidler ved kognitiv funksjonsnedsettelse og varslingshjelpemidler.

SPØRSMÅL NR. 1222

Innlevert 18. mai 2010 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 28. mai 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Regjeringen har i forbindelse med RNB2010 foreslått å bevilge kr. 50 mill. ,- i 2010 til en ramlestyrt ordning for kompensasjon av mva ved bygging av idrettsanlegg. Flere idrettslag har ventet på avklaringen før man våger å ta investeringsbeslutning. Fortsatt gjenstår en vesentlig avklaring. Dersom bevilgningen er for liten blir alle godkjente søkere likt avkortet.

Vil avkortinger i et budsjettår medføre at foreninger får restbeløpet betalt over neste års budsjett, eventuelt flere år, eller vil det være en endelig sum?»

BEGRUNNELSE:

Norges Idrettsforbund har anslått behovet til ca kr 150 millioner.

Mange idrettslag og foreninger har startet bygging og mange er forventet å starte bygging i løpet av 2010. Mange vil være avhengig av mva-refusjon for

å få finansieringen helt på plass, mens andre vil være avhengig av den for å få driften til å gå rundt.

Ettersom man ikke kan sende inn søknad før anlegget er ferdigstilt, vil man med regjeringens forslag til modell ikke vite hva man får i tilskudd før en god stund etter at bygget er ferdig og byggelånet skal konverteres til vanlig lån. Hvis antall søkere da blir så mange at opprinnelig søknadssum blir halvert når utbetaling skal skje, vil mange få en utfordring.

Idrettslag må få vite om de får momsrefusjon for hele investeringen knyttet til de anleggselementer som er berettiget til tilskudd fra spillemidlene, mens de nok kan akseptere at utbetalinger kommer over flere år.

Haugesund Idrettslag er nå i en slik avgjørende investeringsfase etter at prosjektering er gjennomført.

Derfor haster det med en avklaring fra kulturministeren.

Svar:

Den nye ordningen for kompensasjon av merverdiavgift ved bygging av idrettsanlegg er en ramlestyrt ordning. Det vil bli gitt kompensasjon innenfor den rammen Stortinget bevilger for det enkelte år.

Dersom bevilgningen ikke rekker til full kompensasjon, vil den prosentvise avkortningen være lik for alle godkjente søkere.

Tildelingen vil være et engangsbeløp på grunnlag av mottatt søknad.

SPØRSMÅL NR. 1223

Innlevert 19. mai 2010 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner

Besvart 1. juni 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«The International Kindergarden i Bærum, har i likhet med mange internasjonale barnehager andre steder, vært drevet i mange år og vært åpne for alle. Nå har barnehagen fått et "råd" fra kommunen om å endre vedtektene. Med henvisning til et brev fra Departementet til Fylkesmannen fra 2007 bes barnehagen om å begrense opptaket til barn av foreldre som har midlertidig opphold, eller som planlegger å flytte til et engelskspråklig land.

Med hvilken hjemmel kan retten til å gå i en internasjonal barnehage begrenses til en gruppe barn?»

BEGRUNNELSE:

På dette området må det åpenbart være uklare retningslinjer og ulik praksis i kommunene. Det har vært bred enighet om verdien av et mangfold i barnehagetilbudet. Det må selvsagt være klare retningslinjer for barnehager, men det virker ubegripelig dersom barn med fast bosted i Norge skal stenges ute fra en barnehage med den begrunnelse at hovedspråket i barnehagen er engelsk. For internasjonale skoler er det et vurderingskriterium for støtte at skolen er åpen for alle. Det virker underlig dersom myndighetene krever at barnehagen, som er et frivillig tilbud, skal ha norsk som hovedmål dersom den er åpen for alle, mens en obligatorisk skole tvert imot må være åpen for alle dersom den har f. eks engelsk som hovedmål og skal motta offentlig støtte.

Svar:

I henhold til gjeldende rett er det barnehageeieres ansvar å fastsette barnehagens vedtekter. Vedtektene skal gi opplysninger som er av betydning for forel-

drenes/de foresattes forhold til barnehagen, herunder opptakskrets og opptakskriterier, jf. lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 7 første og fjerde ledd.

Opptakskriteriene må være objektive og etterprøvbare. Dette innebærer at de bør være så konkrete som mulig slik at det i etterkant lar seg gjøre å vurdere om tildelinger av barnehageplasser er i samsvar med dem.

Barnehagens vedtekter er ikke gjenstand for godkjenning. Kommunen kan gi råd om innholdet i vedtektene, og kan som tilsynsmyndighet pålegge retting dersom vedtektene er i strid med barnehageloven eller dens forskrifter.

Kommunen kan imidlertid ikke pålegge barnehagen andre prioriteringer enn det som følger av barnehageloven § 13 om rett til prioritet for barn med nedsett funksjonsevne og barn det er fattet vedtak om etter lov om barnevernstjenester §§ 4-12 og 4-4 annet og fjerde ledd. Det betyr at kommunen ikke kan bestemme innholdet i barnehagens opptakskriterier, herunder prioriteringen av barn. Kommunen må sørge for å gjøre seg kjent med barnehagenes vedtekter slik at kommunen kan planlegge utbyggingsmønster og driftsformer tilpasset brukernes ønsker og behov.

I spørsmålet vises det til et brev fra departementet til Fylkesmannen i Oslo og Akershus fra 2007. Departementet har i brev av 18. desember 2007 ikke uttalt seg om barnehagens opptakskriterier og opptak av barn i internasjonale barnehager. Jeg viser således til gjeldende regler om opptakskrets og opptakskriterier slik det er redegjort for ovenfor. Jeg ser imidlertid at det kan være grunnlag for å se på disse reglene i lys av utviklingen i barnehagesektoren.

SPØRSMÅL NR. 1224**Innlevert 19. mai 2010 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 28. mai 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Direktoratet for naturforvaltning mener iflg. Dagens Næringsliv 18/5 at det jukses med rapporteringen av tellingen av lakselus hos norske oppdrettere. Mattilsynet som ansvarlig for oppfølging av luseforskriften sier at de stoler på tallene.

Hvilken oppfatning har fiskeriministeren og regjeringen av tallene, hvis noen, og hva vil statsråden gjøre for at oppdrettsnæringen kan få samstemte signaler fra myndighetene på et område hvor gjensidig tillit er helt vitalt for næringens fremtid og omdømme?»

Svar:

Stortinget har gjennom matreformen slått fast prinsippet om at det er den enkelte virksomhet som har hovedansvaret for å sikre etterlevelsen av regelverk gitt i eller i medhold av matloven. Havbruksnæringen er derfor pålagt å ha intern- og egenkontrollsystemer som er tilpasset ansvaret og som for øvrig sikrer at offentlige krav og bestemmelser blir fulgt, blant annet gjennom forskriften IK-akvakultur. Revisjon av virksomhetenes kontrollsystemer anses som et hensiktsmessig virkemiddel i moderne tilsynsfilosofi. Revisjonene må imidlertid suppleres av mer tradisjonelle tilsynsmetoder, så som inspeksjoner, kontroller, prøveuttak og laboratorieanalyser.

Med formål å utnytte ressursene best mulig er Mattilsynets tilsyn risikobasert – også tilsynet med havbruksnæringen. I praksis betyr dette at omfanget av tilsyn med næringen blir tilpasset sannsynligheten for og konsekvensen av regelbrudd. Videre skal resultater fra områdeovervåking og tilsyn ligge til grunn for prioritering av ressursinnsatsen.

I arbeidet med å håndtere høye forekomster av lakselus i norske oppdrettsmerder, har Mattilsynet skjerpert den generelle tilsynspraksisen ovenfor havbruksnæringen. Havbruksnæringen er forpliktet gjennom regelverket til jevnlig å telle påslaget av lakselus på lokalitetene. Virksomhetene er pålagt å rapportere disse tellingene til Mattilsynet elektronisk gjennom Havbruksdata. Rapporteringsordningen gir Mattilsynet et godt bilde av lusesituasjonen og er et viktig verktøy i det risikobaserte tilsynet. Uventede lave tall eller avvik i tall fra samme oppdrettsområde, kan danne grunnlag for tilsynsbesøk. Tilsvarende gjelder dersom det foreligger konkret mistanke om underrapportering av tallene.

Mattilsynet har så langt i år utført 286 tilsynsbe-

søk på oppdrettsanlegg i Norge, herunder 126 i april måned. Inspeksjonene omfatter både anleggsbefaring og oppfølging av rapporterte lusetall. I forbindelse med den nasjonale våravlusingen ble det i Region Hordaland og Sogn og Fjordane utført til sammen 72 inspeksjoner i april, noe som tilsvarer ca 50 % av lokalitetene med stående biomasse i regionen. Flertallet av inspeksjonene inkluderte kontrolltelling av lus. Mattilsynet melder at de innrapporterte tallene i stor grad samsvarer med kontrolltellingene.

Jeg har gjennom Miljøverndepartementet fått opplyst at Direktoratet for naturforvaltning (DN) ikke sitter på egen kunnskap eller har andre opplysninger enn Mattilsynet. DN har mer prinsipielle innvendinger og uttrykker skepsis mot denne typen rapporteringsordning på generelt grunnlag.

Mattilsynet har, blant annet på bakgrunn av manglende mistanke om underrapportering, ikke funnet det nødvendig å evaluere ordningen. Erfaringer fra årets kontrolltelling tyder på at Mattilsynet har gjort riktig i å ikke prioritere ressurser på en slik evaluering. For ordens skyld vil jeg tilføye at det heller ikke er faglige holdepunkter for at tellemetodene som benyttes gir feilaktige resultater. I anledning det såkalte Hardangerfjordprosjektet ledet Veterinærinstituttet undersøkelser for å avdekke forskjeller mellom lusetelling utført av oppdrettere og et spesialopplært telleteam. For alle stadier av lus ble konklusjonen at det ikke er noen systematiske forskjeller på oppdretternes eller teamets tellingene. Forsøkene varte i perioden 2003 til 2006.

Det kan også nevnes at veterinær/fiskehelsetjeneste i forbindelse med pålagte besøk på anleggene, ofte forestår lusetellingene som et ledd i sine undersøkelser. Disse tellingene kan virke som intern kontroll av oppdretters egne tellingene.

Jeg viser til at Mattilsynet er ansvarlig tilsynsmyndighet for fiskehelse, inkl. lakselus, i Norge. Mattilsynet har ikke avdekket noen feil som gir grunn til å tro at akvakulturnæringen systematisk underrapporterer lusetallene. Jeg kan på nåværende tidspunkt derfor ikke se at det er grunnlag til å så tvil om innrapporteringen – verken hva gjelder tallene eller systemet som sådan. På bakgrunn av ovenstående redegjørelse mener jeg at både myndighetene og havbruksnæringen kan legge til grunn Mattilsynets vurderinger og oversikter når det gjelder status og utvikling for lakselus – i oppdrett og ville bestander.

SPØRSMÅL NR. 1225**Innlevert 19. mai 2010 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 27. mai 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«I forbindelse med at det nå er innført krav om båtførerbevis for personer født etter 1980 dersom de skal føre en båt over 8 meter og/eller med motor på mer enn 25 HK, samt innført straffebestemmelser i tråd med denne nedringen for å trygge ferdselen til sjøs så finner jeg grunn til å stille spørsmål om hvordan man har tenkt å håndheve disse bestemmelsene bl.a. i Møre og Romsdal der det per i dag kun finnes 1 operativ politibåt i hele fylket som er lokalisert i Molde?»

BEGRUNNELSE:

Når Stortinget vedtar lover, og dette følges videre opp av Regjeringen gjennom utarbeidelse av forskrifter, så må det kunne forventes at dette gjøres i den hensikt at disse skal følges opp. Regjeringen vedtok 28. november at det skulle stilles krav til båtførerbevis for førere av fritidsbåter som enten har en lengde på mer enn 8 meter eller en motorytelse på mer enn 25 HK. Dette gjelder personer født etter 1980. Stortinget har videre vedtatt straffebestemmelser i tråd med dette for å sikre trygg ferdsel på sjøen. Når det gjelder hvordan dette skal håndheves så melder det seg mange spørsmål. Har politiet ressurser, mannskap og økonomi til å håndheve disse bestemmelsene? I Møre og Romsdal, med sin betydelige småbåttrafikk så finnes det bare en operativ politibåt, og denne er lokalisert i Molde. Dette innebærer blant annet at hele Sunnmøre står uten båt for å kunne foreta de kontroller som er nødvendig. det er derfor svært viktig at det blir stilt både ressurser, mannskap og båter tilgjengelig for politidistriktene slik at de kan få

gjort jobben de blir satt til å utføre.

Svar:

Hovedhensikten med innføring av båtførerbevis var todelt. For det første ønsket man å sikre at båtførere innehar visse minstekunnskaper om ferdsel til sjøs, for derved blant annet å forebygge ulykker. For det annet ønsket man å etablere et system, der det er mulig å utestenge personer fra slik ferdsel. Dette oppnås ved å åpne for inndragning av båtførerbevis eller å nedlegge kjøreforbud for personer som har gjort seg skyldig i alvorlige brudd på det aktuelle regelverket.

Ordningen med båtførerbevis kan derfor ikke i alle relasjoner sammenlignes med for eksempel førerkortordningen for bil, herunder kan det ikke forventes at man bruker like store ressurser i forbindelse med rutinemessige kontroller av båtførere som av bilførere. Dette kommer også til uttrykk i punkt 7 i Ot. prp. nr. 85 (2009-2010), der det heter:

”Departementet kan se at det isolert sett vil kunne medføre en styrking av sjøsikkerheten om kontrollnivået til sjøs ble øket. Arbeidsgruppen har også vært inne på at et økt kontrollnivå vil medføre en mer effektiv håndhevelse av reglene om obligatorisk båtførerbevis. Det er imidlertid ingen forutsetning for å iverksette ordningen at det skjer en økning av kontrollnivået samtidig som ordningen trer i kraft. Etter departementets oppfatning kan det være grunn til å vurdere en gradvis økning av kontrollnivået etter hvert, men dette må ses i sammenheng med andre fremtidige prioriteringer og det fremtidige ressursbehov for politiet, samt andre tiltak som settes i verk for å bedre sikkerheten til sjøs.”

SPØRSMÅL NR. 1226**Innlevert 19. mai 2010 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 26. mai 2010 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for på hvilken måte det legges til rette for øke innovasjonspotensialet knyttet til biomedisinsk og -teknologisk forskning i

Norge, samt om statsråden vil vurdere flere virkemidler som kan matche intensjonene innenfor feltet som bl.a. ligger i den gjeldende forskningsmeldingen?»

BEGRUNNELSE:

Norge har etter hvert bygd opp en betydelig biomedisinsk og bioteknologisk kompetanse, og både politiske myndigheter, forskningsinstitusjoner og -bedrifter er opptatt av å få mer ut av de midlene som investeres i forskning innenfor dette feltet.

Det er i de senere år satt fokus på, og uttrykt ambisjoner om, økt innovasjon innenfor feltet gjennom blant annet institusjonenes oppdragsdokumenter og gjeldende forskningsmelding. Det er gode intensjoner, men disse må følges opp av adekvate virkemidler slik at økt innovasjon også kan skje i praksis.

Etter det undertegnede har fått opplyst er det et betydelig press på TTOene ved de ulike institusjonene i forhold til egne midler knyttet til kommersialisering av forskningsprosjektene. Samtidig er det et grunnleggende behov for ytterligere tidlig-/såkornfinansiering av større og tidkrevende prosjekter. I tillegg etterlyses det et større fokus på enkelte spisskompetanseområder innenfor feltet som det kan tenkes å være interessant å satse spesielt på i årene som kommer.

Svar:

Medisin, helse og bioteknologi har i flere år vært prioriterte områder i norsk forskningspolitikk og er videreført i det nye målbildet for norsk forskning som er presentert i St.meld. nr. 30 (2008-2009) Klima for forskning.

Bioteknologisk forskning er blitt betydelig styrket på flere områder gjennom de siste ti årene, både

kvalitets- og kapasitetsmessig. Dette er særlig drevet fram av FUGE-satsingen (FUNksjonell GENomforskning), som ble etablert som et eget program i Norges forskningsråd i 2002. Sentrale satsingsområder i FUGE har vært grunnforskning, helse og marin forskning. FUGE har bidratt til oppbygging av kompetanse, viktige teknologiplatformer, nasjonalt samarbeid og nasjonal arbeidsdeling.

Forskningsrådet opplyser at av de 35 sentra for fremragende forskning (SFF) og sentra for forskningsdrevet innovasjon (SFI) som er etablert, driver 11 med forskning og utvikling som faller inn under kategorien biomedisin/-teknologi. Dette viser at feltet i dag representerer sterke forskningsområder i Norge som danner et godt grunnlag for innovasjon og videre faglig utvikling.

Vi må fortsatt støtte både den langsiktige kompetansebyggingen på dette feltet og legge til rette for at forskningen tas i bruk i form av nye produkter og tjenester. I St.meld. nr. 30 (2008-2009) Klima for forskning, fremmet derfor regjeringen et tiltak om å utvikle balanserte strategier for forskning, utvikling og kommersialisering innenfor de brede teknologiområdene IKT, bioteknologi og material-/nanoteknologi. Vi vurderer nå hvordan tiltaket skal følges opp. I denne sammenheng er det naturlig å se på hele verdikjeden fra idé til produkt/tjeneste/prosess. Vi vurderer også hvordan FORNY-programmet i Forskningsrådet, som er et program som støtter kommersialisering av forskningsresultater, skal videreutvikles og videreføres.

SPØRSMÅL NR. 1227

Innlevert 19. mai 2010 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 27. mai 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Realisering av Stad skipstunnel er noe som har stått på den politiske dagsorden over lang tid og mange hadde nok sett for seg at dette snart skulle kunne ut i et vedtak om realisering av dette viktige prosjektet. Selv blant APs egne stortingsrepresentanter er frustrasjonen stor over at en nå har bedt om en 17. utredning i denne saken.

Når kan det forventes at det foreligger et forslag om beslutning om hvorvidt Stad skipstunnel skal bygges eller ikke, og hvorfor er den nye utredningen som er bestilt hemmeligstempelt?»

BEGRUNNELSE:

Det har nylig blitt gjort kjent at Regjeringen nok en gang har bedt om en ny utredning vedrørende prosjektet om en Stad skipstunnel. Dette er den 17. utredning om dette prosjektet. Frustrasjonen over stadige utsettelser og utredninger skaper nå stor frustrasjon både lokalt og sentralt. Selv stortingsrepresentant Svein Gjelseth fra AP uttaler til Sunnmørsposten at han anser det som nå skjer som en ren provokasjon. Han uttaler at han ikke "trodde sine egne ører" da han fikk vite fra en ekspedisjonssjef at saken er hemmeligstempelt av statsråd Lisbeth Berg-Hansen. Stor-

tingsrepresentant Svein Gjelseth uttaler videre til Sunnmørsposten at han har begynt å tvile på at departementet opptrer uhildet i denne saken. Mange deler den frustrasjonen som her kommer frem og det må jo snart forventes at det foreligger et endelig forslag til en beslutning om dette prosjektet skal realiseres eller ikke. Det er grunn til å stille spørsmål om hva det er som egentlig skjer når selv stortingsrepresentanter fra statsrådets eget parti kommer med så klare antydninger om mistillit til det arbeidet som pågår.

Svar:

I St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010-2019 er det gjort rede for arbeidet med utredning av Stad skipstunnel. I 2007 ble det besluttet å sette i gang nye utredninger av prosjektet, blant annet på bakgrunn av innspill fra fylkesordførerne i Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane. Kystverket fikk i oppdrag å foreta en ny utredning om Stad skipstunnel, herunder utvidet dimensjon og nytteverdi.

Utredningen av Stad skipstunnel med dimensjoner for større skip gjør det nødvendig å gjennomføre ekstern kvalitetssikring (KS1 og KS2) av prosjektet.

Det er igangsatt arbeid med nye utredninger som skal imøtekomme forbedringspunkter som er fremkommet gjennom kvalitetssikringsprosessen, blant annet krav til bedre dokumentasjon av behovene og nytteverdien av en skipstunnel.

Arbeidet er noe forsinket, men det legges opp til å ferdigstille kvalitetssikringen (KS1) i 2011. Dette innebærer at arbeidet fortsatt er i rute i forhold til tidsplan skissert i St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010-2019. I Nasjonal transportplan er det vist til at Regjeringen innenfor planrammen har tatt høyde for eventuell oppstart i siste halvdel av planperioden. Forutsetningen er at prosjektet har samfunnsmessig nytte, og at regjeringen beslutter å gå videre med prosjektet.

Dokumenter er unntatt offentlighet med begrunnelse at dette er saksforberedelse før fremlegging av saken. Utredningen vil bli offentlig når den er ferdigstilt og kvalitetssikret. Med utgangspunkt i den eksterne kvalitetssikringen (KS1) skal det tas stilling til videre håndtering av prosjektet. Stortinget vil bli forelagt saken på behørig måte.

SPØRSMÅL NR. 1228

Innlevert 20. mai 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 28. mai 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Hvorfor har ventetidene for behandlinger av søknader for spesialister økt den siste tiden og hva vil statsråden gjøre for å få disse ned til noen få dager?»

BEGRUNNELSE:

Ventetidene for behandling av søknader for spesialister med arbeidstilbud i Norge har de siste par årene vært meget kort, ca 1 uke. Denne raske saksbehandlingstiden skyldes blant annet opprettelsen av servicesenteret for utenlandske arbeidstakere i Oslo. På nettsiden til servicesenteret kan vi lese at målet er å innvilge søknader ”i løpet av kort tid.” Nå har undertegnede blitt gjort kjent med at ventetidene i det siste har økt og at behandlingstiden nå er opp mot 12 uker. Det er svært belastende for norsk næringsliv at saksbehandlingstidene øker. Undertegnede er gjort kjent med at hovedkontorer og prosjekter nå blir plassert i andre land, blant annet fordi Utlendingsdirektoratet har for lang saksbehandlingstid for spesialister.

Svar:

Det er riktig at det felles servicesenteret for utenlandske arbeidstakere i Oslo har bidratt til rask saksbehandling. På bakgrunn av erfaringene fra Oslo er tilsvarende sentre tilpasset lokale behov også opprettet i Stavanger og Kirkenes. Målene for sentrenes virksomhet er å innvilge søknader som er korrekt utfylt, inneholder all nødvendig dokumentasjon og oppfyller lovbestemte krav, i løpet av kort tid. Søknader som ikke oppfyller disse kravene, vil ha lengre saksbehandlingstid.

Statistikk fra servicesentrene viser at saksbehandlingstiden for søknader i arbeidssaker, som omfatter flere søknadstyper enn bare fra spesialister, har økt marginalt for senteret i Oslo. Servicesentrene har ikke kompetanse til å avgjøre søknader fra spesialister, men sjekker at nødvendig informasjon og dokumentasjon foreligger og sender sakene til Utlendingsdirektoratet for førstegangsvedtak. Utlendingsdirektoratet har spesiell oppmerksomhet mot disse søknadene.

Sakene er høyt prioriterte og innvilges raskt hvis de er kurante. UDI opplyser at mens det i februar og mars var en median saksbehandlingstid på 8 dager, er den for april 11 dager.

Dersom en sak levert inn ved senteret har 12 ukers saksbehandlingstid skal dette skyldes at saken ikke anses som kurant, og at det for eksempel kan være behov for å innhente ytterligere informasjon før saken kan behandles.

Jeg er svært opptatt av kort saksbehandlingstid i disse sakene. Når nytt elektronisk saksbehandlingssystem er på plass i Utlendingsdirektoratet, er forutsetningen at alle arbeidssaker med fullstendig utfylte søknader med påkrevet dokumentasjon skal behandles innen fire uker. På vei til dette målet er det for 2010 satt et saksbehandlingsmål på åtte uker for ar-

beidssaker generelt. Direktoratet har innført rutiner for å overholde dette i alle arbeidssaker, men noen saker kan likevel ta lengre tid å behandle. Dette vil være der det er behov for å innhente ytterligere informasjon før saken kan behandles. Lengre saksbehandlingstid kan derfor også skyldes forhold utenfor Utlendingsdirektoratets kontroll.

Jeg har fått forsikring om at Utlendingsdirektoratet forholder seg aktivt til det generelle saksbehandlingsmålet for arbeidssaker på åtte uker, og målet om kort saksbehandlingstid for kurante saker levert ved servicekontorene. Siden saksbehandlingstiden har økt noe den siste tiden, setter Utlendingsdirektoratet inn ekstra ressurser fram mot og gjennom sommeren for å håndtere sakene så raskt og effektivt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1229

Innlevert 20. mai 2010 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel

Besvart 26. mai 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Stad skipstunnel er svært viktig for tryggleiken langs kysten, og for næringsutviklinga mange stadar på Vestlandet. Det er mange som har jobba for at skipstunnelen skal bli bygd. Dei siste 20 åra har det vore gjennomført ikkje mindre enn 16 utgreiingar om Stad skipstunnel. Det er lova oppstart i siste delen 10-årsperioden. Krav om nye utgreiingar blir sett på som rein trenering av prosjektet.

Kva vil statsråden gjer for at planane bli ferdige, og når vil det vere godkjende planar for Stad skipstunnel?»

Svar:

I St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010-2019 er det gjort greie for arbeidet med utgreiing av Stad skipstunnel. I 2007 fekk Kystverket i oppdrag å gjennomføre utgreiingar, med tanke på storleik og nytteverdi av prosjektet. Eit av utgreiingsalternativa er utviding av tunneldimensjonane slik at hurtigrutefartøyet "MS Midnatsol" og andre fartøy i same storleik kan passere gjennom.

Utgreiinga av Stad skipstunnel med utvida tun-

nelopning betyr at prosjektet får eit omfang som gjer at det må gjennom ei ekstern kvalitetssikring, i tråd med retningsliner frå Finansdepartementet. Det er satt i gang arbeid med nye utgreiingar som skal rette på manglar som er klarlagt gjennom prosessen med kvalitetssikringa. Det gjeld mellom anna krav til betre dokumentasjon av behov og nytteverdi av ein skipstunnel.

Arbeidet er noko forseinka, men det er lagt opp til at kvalitetssikringa (KS1) skal bli ferdig i 2011. Dette betyr at arbeidet framleis er i rute i forhold til tidsplan skissert i St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010-2019.

I Nasjonal transportplan 2010-2019 er det vist til at regjeringa vil ta stilling til prosjektet og vidare planlegging med utgangspunkt i konklusjonane frå den nemnte kvalitetssikringa. Prosjektet vil bli vurdert for eventuell oppstart mot slutten av planperioden. Ein føresetnad for oppstart er at prosjektet har samfunnsmessig nytte, og at regjeringa går inn for prosjektet. Regjeringa vil på eigna måte komme tilbake til Stortinget med ei samla vurdering av saka, når kvalitetssikringa (KS1) er ferdigstilt.

SPØRSMÅL NR. 1230**Innlevert 20. mai 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 31. mai 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Vil statsråden se nærmere på bakgrunnen for at Skangass AS bygger nytt LNG anlegg i Risavika uten de nødvendige tillatelser etter forurensingsloven?»

BEGRUNNELSE:

I fylkesmannens uttalelse til søknad fra Skangass AS om tillatelse etter forurensingsloven gir fylkesmannen uttrykk for at han håper at den pågående byggingen uten tillatelse fra forurensingsmyndighetene ikke gir signal om at saksbehandlingen i Klima- og forurensningsdirektoratet er å regne som en formalitet.

Fylkesmannen peker videre på at anlegget har dårlige miljøkvaliteter og at det savnes en konsekvensanalyse eller en konsekvensutredning for prosjektet.

I svar på spørsmål om miljø- og utviklingsministeren vil ta initiativ til en gjennomgang av dagens forvaltningspraksis for å se på om intensjonene bak forurensingsloven følges godt nok opp, svarer statsråden at dagens forvaltningspraksis er i tråd med forurensningsloven og dens intensjoner. Det vises til Dokument nr. 15:506 (2009-2010). Bakgrunnen for mitt

spørsmål var en undersøkelse som slo fast at SFT har sagt ja i de 344 siste søknadene om utslipp, og at det har vært pekt på behovet for en strammere forvaltningspraksis.

Byggingen av Skangass sitt LNG-anlegg i Risavika uten at tillatelser etter forurensingsloven er på plass kaster nytt lys over saken.

Svar:

Klima- og forurensningsdirektoratet har mottatt søknad om utslippstillatelse etter forurensningsloven fra Skangass AS av 30. juni 2009 om drift av et LNG anlegg i Risavika i Sola kommune, og meddeler overfor departementet at saken er under behandling.

På generelt grunnlag vil jeg nevne at virksomhet som kan medføre forurensende utslipp krever tillatelse etter forurensingsloven. Dersom bygging av anlegg eller konstruksjoner igangsettes før tillatelse etter forurensningsloven foreligger gjøres dette for eiers egen regning og risiko.

For øvrig kan jeg ikke uttale meg nærmere om en sak som nå er til behandling hos Klima- og forurensningsdirektoratet, og som kan påklages til Miljøverndepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1231**Innlevert 20. mai 2010 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 27. mai 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Landsbruks- og matdepartementet har nylig lagt sin eiendom Møystad gård ved Hamar ut for salg. Ved salgsrundens slutt har man 6 bydere som alle oppfyller departementets krav for eiendommens fremtid. I stedet for å foreta loddtrekning blant de 6, velger departementet under påskudd av "dyktighet" ut en "lokal" familie, hvor han er sønn til tidligere styreformann ved statens eiendom Staur gård AS, og hun er ansatt ved Staur gård AS. Eiendommen har ved dette blitt solgt "innside".

Hva vil ministeren foreta seg i denne saken?»

BEGRUNNELSE:

Gården Møystad g.nr. 180, b.nr.1 i Hamar har vært eid av Staten siden starten av 1900-tallet og har vært brukt som forsøksgård. Staur gård i Stange, ca 15 km unna, eies også av Staten og Møystad gård drives/administreres herfra. Vedrørende driften av Staur gård har det blitt opprettet et aksjeselskap Staur gård AS.

I følge mine opplysninger ble Møystad gård av-ertert onsdag 21.04.10. Den hadde en prisantydning på 4,2 mill. kr. Prisen hadde utspring i takst avhold av Hans Fr. Hommelstad i juni 2009. Det har også tidli-

gere vedrørende salgsprosessen blitt avholdt en tilstandsrapport av takstmann Syver Aalstad. Syver Aalstad var også styreformann i Staur gård AS fra 2001 til 2008. Det ble avholdt visning lørdag 24.04.10 med svært mange fremmøtte. Utover dagene som følger stiger budene på eiendommen raskt, og det kommer da en budinstruks fra Landbruksdepartementet tirsdag 27.04.10 hvor det opplyses om at bud mellom 6,5 og 7 mill. kroner er maksimum for bud, og alle som byr i dette sjiktet vil bli vurdert som aktuelle kjøpere. Avgjørelsen skulle være onsdag 05.05.10 kl. 15.00. Når avgjørelsen foreligger, viser den seg å inneha en svært merkelig avgjørelse. Gården er solgt til sønn (eller som Landbruks- og matdepartementet opplyser selv, en "lokal familie") av tidligere styreformann i Staur gård AS, Syver Aalstad, samme person som tidligere hadde utarbeidet tilstandsrapport for gården. "Utvalgt" kjøper er i tillegg gift med en ansatt på Staur gård AS. Hun ble i følge eget utsagn "headhundet" til Staur gård, mens svigerfaren var styreformann. I tillegg bor familien på Staur gård. Ved kritisk spørsmål om avgjørelsen svarer departementet at den som ble utvalgt er så mye bedre skikket til å drive gården enn de andre interessentene at loddrekning kunne ikke benyttes. Ved nærmere innsyn i alle interessentens informasjon viser dette seg ikke å stemme. Den mest riktige slutningen er nok at alle byderne har sine fortrinn og er av dette like godt skikket. En kan av dette trekke den slutningen at salget ikke tilfredsstillende den habilitet og uhildethet en skal forvente i et demokratisk samfunn når Staten skal avhende eiendom.

Svar:

Jeg viser til skriftlig spørsmål fra representanten Bredvold datert 20. mai 2010 angående salget av Møystad gård, der representanten Bredvold viser til at eiendommen skal ha blitt solgt "innside". Dette medfører selvsagt ikke riktighet. Kjøper, ekteparet Amund og Katrine Aalstad, fikk tilslaget på bakgrunn av at de hadde levert inn det beste budet.

To sentrale prinsipper i et demokrati er forutsigbarhet og likebehandling. Dette gjelder også når staten opptre som selger. Den 27. april sendte megler, på vegne av departementet, ut et skriv til interessentene der de ble bedt om å skrive om sine kvalifikasjoner og sine planer for eiendommen. Det var etter en samlet vurdering av det budgiverne la frem for departementet at ekteparet Aalstad fikk tilslaget. Representanten Bredvold mener departementet heller burde valgt loddrekning blant de innkomne budene. Etter mitt syn ville det betydd en endring i premissene og dermed et brudd med prinsippet om forutsigbarhet.

Representanten Bredvold mener videre at tilknytning til Staur gård AS gjør at salg til ekteparet Aalstad ikke tilfredsstillende prinsipper om habilitet og uhildethet. Staur gård AS drives som ethvert annet statsaksjeselskap, der staten ved Landbruks- og matdepartementet er generalforsamling. Staur gård AS har de senere årene hatt det daglige ansvaret for Møystad gård på statens vegne. Katrine Aalstad er ansatt som bestyrer for gjestegården, en del av selskapets virksomhet som ikke har noen rolle i driften av Møystad gård. Når det gjelder oppdraget til Syver Aalstad, Amund Aalstads far, ble dette avsluttet i november 2008, mens beslutningen om å legge gården ut for salg på det åpne marked ikke ble truffet før i august 2009. Skulle departementet opptrådt annerledes overfor ekteparet Aalstad enn det departementet her har gjort, ville dette innebåret et brudd på prinsippet om likebehandling.

Det har aldri vært departementets hensikt å vurdere budgiverens "skikkethet", noe det heller ikke er grunnlag for å hevde på bakgrunn av saksgangen. Ekteparet Aalstad fikk tilslaget etter en kvalitativ helhetsvurdering av kvalifikasjoner og erfaring, gjennom en saksbehandling der forutsigbarhet og likebehandling sto i første rekke.

Departementet har underskrevet kontrakt med kjøper.

SPØRSMÅL NR. 1232**Innlevert 20. mai 2010 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 26. mai 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Statsråden har i tidligere svar om Kildeskatten lagt stor vekt på at Kildeskatten skal sikre likebehandling av bosatte og ikke bosatte pensjonister i Norge og at dokumenterer man at man ikke skal betale skatt, så faller skatteplikten bort. Det er dessverre fortsatt mange tegn på at ingen av delene innfris. SSB har omfattende tallmateriale omkring inntektsnivå, bosted og skattesituasjon.

Vil statsråden etterspørre analyser for å finne ut om de forutsetningene han har vektlagt, overholdes?»

BEGRUNNELSE:

Det er mange tegn på at Kildeskatten, særlig for de bosatt utenfor EØS-området, gir svært dramatiske utslag for mange pensjonister med lav inntekt. Flere eksempler tyder på at den rammer så hardt at det går på eksistensgrunnlaget løs. Dersom det medfører riktighet er det svært uakseptabelt. Det er uverdigg å glemme grupper som av forskjellige grunner har flyttet fra Norge, men som har fått en skatt som gjør at de ikke lenger nyter godt av norske skattebegrensningsregler. Det er grunn til å tro at mange pensjonister som i dag ikke ville ha betalt skatt av betydning etter norske regler, er ilagt Kildeskatt.

NAV-statistikk for 2009 viser at 63,9 % av pensjonister bosatt i utlandet, var minstepensjonister. Motsvarende tall for pensjonister bosatt i Norge var 26,9 %. Gjennomsnittlig alderspensjon for utenlandsboende var også vesentlig lavere enn den er for innenlandsboende. Disse tallene er indikasjoner på at man kan ha utslag av Kildeskatten, spesielt for de som bor utenfor EØS-området, som både er utslaget og som bryter med statsrådets egen forutsetning om likebehandling, men tallene må bli vesentlig bedre før en kan si det med sikkerhet.

Det er all grunn til å få fram det nødvendige tallmaterialet på dette punkt. Flere av organisasjonene som uttalte seg rundt Kildeskatten forutsatte likebehandling. Pensjonistforbundet sa bl.a. at

"En selvsagt forutsetning for pensjonistenes positive holdning til kildeskatt innebærer at kildeskatten under enhver omstendighet ikke må overstige et beløp tilsvarende den skatt som ville blitt utmålt dersom vedkommende pensjonist hadde vært bosatt i Norge og fått sin skatt beregnet fullt ut etter norske skatteregler. Tilsvarende må gjelde for pensjonister med så lave inntekter at de kommer inn under den norske skattebegrensningsregelen og derfor ikke betaler skatt".

Svar:

Jeg vil begynne der jeg avsluttet mitt svar av 12. februar 2010 på representanten Gundersens forrige spørsmål om kildeskatt på pensjoner: Et nytt generelt kildeskattsystem kan ikke ha som mål at ingen av de utenlandsbosatte skal få høyere skatt enn om de hadde fortsatt å bo i Norge i stedet.

Skattesats og skattegrunnlag for kildeskatten ble drøftet i Ot.prp. 20 (2008-2009) avsnitt 10.4:

"Finansdepartementet har merka seg at det i høringsnotatet til skattesats i høringsnotatet. Departementet held derfor fast ved forslaget om at skattesatsen blir sett til 15 pst. av brutto utbetaling og at dette blir gjort i det årlige skattevedtaket til Stortinget.

Isolert sett ville det ha vore mest rimeleg om også den som har begrensa skatteplikt, kunne bli skattlagt på grunnlag av den totale skatteevna vedkomande har. Internasjonalt er det likevel vanleg at det er staten der vedkomande bur, som tek omsyn til skatteevna. Dette har gode grunnar for seg. Det er vanlegvis i den staten der ein person bur, at vedkomande har tilstrekkeleg inntekt og formue til at det er råd å ta omsyn til skatteevna ved å gi personlege letter og frådrag. I tillegg er det denne staten som har best oversikt over økonomien til vedkomande. Kjeldestaten vil normalt ikkje ha direkte tilgang til kontrollopplysningar om den som ikkje er busett der. I mange tilfelle vil kjeldestaten heller ikkje ha tilgang til slike opplysningar gjennom skatteavtale. Desse tilhøva gjer at kjeldestaten er lite skikka til å skattleggje dei avgrensa skattepliktige etter same reglar som gjeld for dei som bur der og har alminneleg skatteplikt dit.

Den avgrensa plikta til å følgje reglane for allment skattepliktige som følgjer av fellesskapsretten, må sjåast på bakgrunn av at særleg den Europeiske Unionen inneber ein stor grad av integrering mellom medlemsstatane, og at ein der har reglar om utveksling av informasjon mellom medlemsstatane og om hjelp til innkrevjing av andre medlemsstatar sine skattekrav. Departementet kan ikkje sjå at denne regelen er egna til å gjelde overfor pensjonistar som bur utanfor EØS-området.

Etter ei nærmare vurdering ser departementet at dei nemde tilhøva tilseier at retten til å bli skattlagt etter dei alminnelege reglane ikkje bør gjelde automatisk innanfor EØS-området. Også innanfor EØS-området er det trong til kontrollopplysningar om den totale inntekta og formuen til vedkomande. Departementet foreslår derfor at det blir sett som vilkår for retten til å følgje dei alminnelege reglane at pensjonisten bur i ein stat Norge har avtale om utveksling av skatteopplysningar med."

Sitatet fra Odelstingsproposisjonen viser at man har gjort en avveining av ulike hensyn og kommet til at kildeskatten på pensjoner burde innføres som en

skatt på brutto inntekt for land utenfor EØS og for land vi ikke har avtale om informasjonsutveksling med. Det er derfor ikke riktig å omtale resultatet som utilsiktet, selv om man også i proposisjonen tar utgangspunkt i at det ideelle er beskatning etter den totale skatteevnen.

Som redegjort for i mitt svar av 12. februar 2010, var det i 2006 om lag 2 400 personer som bodde i et land der skatteavtalen med Norge gir Norge rett til å skatlegge pensjon fullt ut ved kilden. Som videre opplyst i brevet har ikke departementet tilgjengelig fullstendige inntektsopplysninger for disse, og har således heller ikke statistikk som viser hvor mange av disse som risikerer å måtte betale mer i kildeskatt

enn de ville ha betalt med ordinære norske skatteregler. NAV-statistikken som det vises til, gir kun informasjon om pensjon og trygd betalt av NAV til personer bosatt i utlandet. Hovedgrunnen til at man mangler fullstendig statistikk er at Statistisk sentralbyrås inntekts- og formuesstatistikk, naturlig nok, ikke har informasjon om inntekter og formue som disse personene mottar fra kilder i utlandet.

Etter min mening ville ikke det tallmaterialet det vises til i spørsmålet, bidra med noe avgjørende for denne vurderingen ut over det tallgrunnlaget som ble presentert i proposisjonen avsnitt 11 og høringsnotatet avsnitt 5.1.

SPØRSMÅL NR. 1233

Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 27. mai 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I Egypt er 11 medlemmer av Ahmadiyya menigheten arrestert. Bakgrunnen er uklar, men det er et økende press mot religionsfriheten og det antas at fengslingsgrunnen er "insult against Islam". Trosretningen har en over 80-årig historie i Egypt og aldri opplevd liknende. Det må antas at arrestasjonen er politisk motivert utfra et stadig sterkere press mot annerledes tenkende.

Hvilke muligheter ser utenriksministeren for å påvirke Egypt til å opptre slik at grunnleggende menneskerettigheter blir ivaretatt?»

BEGRUNNELSE:

Ahmadiyya Muslim Jamat er en trosretning innenfor islam som er representert i nær 200 land, herunder Norge og Egypt. I Egypt har man vært tilstede de siste 80 årene og vært vel integrert i samfunnet. Derfor er arrestasjonene kommet som et sjokk på Ahmadiyya og man frykter et mønster tilsvarende det man har opplevd i Pakistan. Menigheten har også blitt utsatt for flere "fatwaer", der man fordømmes som "ikke-muslim". Det er også grunn til å tro at Ahmadiyya er et særlig mål for propagandaen fra Salafi-Wahabi hold.

Svar:

Jeg er kjent med at medlemmer av Ahmadiyya-sekten ble arrestert i Egypt 15. mars i år og holdes fengslet under landets unntakslover, anklaget for blasfemi.

Situasjonen for Ahmadiyya-sekten er dessverre ikke unik. Vi har de senere årene sett økende spenninger mellom religiøse grupperinger i Egypt. Vi følger derfor denne utviklingen tett og i samarbeid med andre land.

Dette var blant annet også bakgrunnen for at vi tok opp vilkårene for ytringsfrihet og menneskerettighetsforkjempere under behandlingen av Egypts periodiske rapportering til FNs menneskerettighetsråd 17. februar i år. Etter mitt syn representerer situasjonen for Ahmadiyya-sekten et eksempel på vilkårene for ytringsfrihet og menneskerettigheter. I dette arbeidet samarbeider vi forøvrig tett med bl.a. Egyptian Initiative for Personal Rights (EIPR).

Utenriksdepartementet skal ha et møte med representanter for Ahmadiyya-sekten her i Norge den 28. mai. Den 10. juni skal FNs menneskerettighetsråd ta endelig stilling til Egypts periodiske rapport. Vi vil benytte den anledningen til konkret å ta opp situasjonen for Ahmadiyya-sekten. Og vi vil også ta det opp i våre bilaterale kontakter med egyptiske myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 1234**Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Morten Høglund****Besvart 27. mai 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Ifølge menneskerettighetsorganisasjonen Egyptian Initiative for Personal Rights (EIPR) ble flere medlemmer av Ahmadiyya arrestert og fengslet i Egypt i mars 2010 med bakgrunn i landets anti-blasfemilover.

Hva gjør utenriksministeren for å ta opp forfølgelse av Ahmadiyya med egyptiske myndigheter generelt, og situasjonen for de fengslede spesielt?»

Svar:

Jeg er kjent med at ni medlemmer av Ahmadiyya-sekten ble arrestert i Egypt 15. mars i år og holdes fengslet under landets unntakslover, anklaget for blasfemi.

Situasjonen for Ahmadiyya-sekten er dessverre ikke unik. Vi har de senere årene sett økende spenninger mellom religiøse grupperinger i Egypt. Vi følger derfor denne utviklingen tett og i samarbeid med

andre land.

Dette var blant annet også bakgrunnen for at vi tok opp vilkårene for ytringsfrihet og menneskerettighetsforkjempere under behandlingen av Egypts periodiske rapportering til FNs menneskerettighetsråd 17. februar i år. Etter mitt syn representerer situasjonen for Ahmadiyya-sekten et eksempel på vilkårene for ytringsfrihet og menneskerettigheter. I dette arbeidet samarbeidet vi tett med EIPR som er en svært seriøs organisasjon.

Utenriksdepartementet skal ha et møte med representanter for Ahmadiyya-sekten her i Norge den 28. mai. Den 10. juni skal FNs menneskerettighetsråd ta endelig stilling til Egypts periodiske rapport. Vi vil benytte den anledningen til konkret å ta opp situasjonen for Ahmadiyya-sekten. Og vi vil også ta det opp i våre bilaterale kontakter med egyptiske myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 1235**Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 3. juni 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Statsråden har i brev til komiteen vedrørende Dokument 8:25 S for 2009-2010 fremholdt at "ifølge de formelle rammene gitt i allmennaksjeloven skal ikke aksjeeierne [...] gripe inn i saker som ligger under styrets kompetanseområde". Ifølge førsteamanuensis i selskapsrett ved Universitetet i Oslo, Beate Sjøfjell, er dette en feilaktig gjengivelse av allmennaksjeloven.

Kan staten etter allmennaksjeloven bruke sin posisjon som majoritetsaksjonær på Statoils generalforsamling til å vedta at selskapet skal trekke seg ut av oljesand?»

Svar:

Regjeringens syn i denne saken må sees i sammenheng med St. meld. nr. 13 (2006-2007) Et aktivt

og langsiktig eierskap, der regjeringen redegjør klart og tydelig for sin eierskapspolitikk. Regjeringen legger til grunn at staten skal være en aktiv, langsiktig, og forutsigbar eier i viktige norske selskap. Hovedformålet med statens eierskap er å bidra til selskape-nes langsiktige verdiskapning og industrielle utvikling. I innst. S. nr. 163 (2006-2007) fikk regjeringen bred tilslutning til denne eierskapspolitikken, også fra Kristelig Folkeparti.

Som nevnt i mitt brev til komiteen vedrørende Dokument 8: 25 S (2009-2010) følger det av allmennaksjeloven at aksjeeierne utøver den øverste myndighet i selskapet gjennom generalforsamlingen.

I følge allmennaksjelovens § 6-12 hører forvaltningen av selskapet under styret og daglig leder. Dette innebærer at den forretningsmessige ledelsen av selskapet og ansvaret for denne ligger hos selskapsledelsen.

Som det fremkommer av St. meld. nr. 13 (2006-2007) er tre områder særlig viktige for en aktiv oppfølging av det statlige eierskapet; valg av medlemmer til styret og bedriftsforsamlinger, klargjøring av statens mål med eierskapet og oppfølging av virksomhetens økonomi i bred forstand. Regjeringen vil at staten som eier gir uttrykk for synspunkter på selskapenes rolle i bred forstand, og følger opp at selskapene er bevisste i sin balansering av lønnsomhetsformålet og forskjellige samfunnshensyn mv. Det er selskapenes styret som fatter de konkrete beslutningene. Regjeringen vil imidlertid ha klare mål med eierskapet, og kommunisere det i den løpende dialogen med selskapet. Dette vil kunne påvirke selskapenes handlinger og holdninger i slike forhold, uten at det gripes inn i enkeltavgjørelser.

Regjeringen har i dokumentet "Regjeringens ei-

erpolitikk" slått fast at det ikke er statsrådets oppgave som forvalter av statens eierskap å treffe avgjørelser som har med driften av selskapet å gjøre, eller som gjelder den nærmere organiseringen av virksomheten innenfor den selskapsrettslige rammen som er fastsatt. Dette gjelder også saker av uvanlig eller kontroversiell karakter. Utvikling og omstilling av selskapets drift og virksomhet, vurdering av større prosjekter og langsiktig strategi er viktige oppgaver for styret og daglig ledelse.

Det følger av ovennevnte at staten ikke bruker sin posisjon som majoritetsaksjonær til å vedta at selskapet skal gå inn i eller ut av slike enkeltprosjekter. Dette er således en gjennomføring av statens etablerte eierskapspolitikk slik den er fremlagt for Stortinget gjennom St. meld. nr. 13 (2006-2007) og gjennom regjeringens oppdaterte eierpolitikkdokumenter.

SPØRSMÅL NR. 1236

Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 1. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hva har statsministeren gjort for å følge opp sine uttalelser om at det bør bevilges mer midler til rehabiliteringstilbudet ved Reuma Sol?»

BEGRUNNELSE:

Statsministeren besøkte Reuma Sol i Alfaz i Spania 16.mai 2009. I følge SpaniaAvisen uttalte Statsministeren at han ønsket å bevilge mer midler til dette tilbudet, som blant annet gir et tilbud til barn med revmatisme.

Reuma Sol drives av Norsk Revmatikerforbund. Opphold ved institusjonen finansieres blant annet gjennom ordningen med behandlingsreiser til utlandet, som forvaltes av Oslo universitetssykehus, Rikshospitalet. Som følge av begrensninger i denne ordningen må deler av tilbudet ved Reuma Sol reduseres, blant annet ved at utendørsbassenget ikke er i bruk. Dette rammer revmatiske barn og andre pasienter.

Svar:

Det er for 2010 bevilget 103.4 mill kroner til ordningen med behandlingsreiser til utlandet, mot 100.2

mill kroner i 2009. Bevilgningen disponeres av Helse Sør-Øst RHF og daglig administrasjon og faglig ansvar for ordningen tilligger Oslo universitetssykehus HF, Rikshospitalet.

Avtalene med de forskjellige behandlingsstedene inngås i henhold til regelverket for offentlige anskaffelser. Avtalene inngås for en periode på inntil fire år, med mulighet for årlig reforhandling av pris og innhold. For barn inngås det ettårige avtaler. I følge Helse Sør-Øst RHF skjer dette pga varierende søkergrunnlag fra år til år. Helse Sør-Øst vil nå se på mulighetene for lengre avtaler også for barn.

For 2010 er det for Reuma Sol avtale om 75 voksne pasienter og 65 barn med ledsagere. I 2009 var det 97 voksne pasienter og 46 barn med ledsagere på dette behandlingsstedet. I tillegg fikk 12 unge uten ledsagere opphold (ekstraordinært tilbud i 2009).

I 2009 var i alt 2840 pasienter med i ordningen med behandlingsreiser til utlandet. Dette var en reduksjon fra 2008 da 3102 pasienter var med. Reduksjonen skyldtes hovedsaklig svineinfluensaen, som førte til at enkelte grupper ble kansellert og flere andre redusert.

SPØRSMÅL NR. 1237**Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 1. juni 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Landets mange nettradioer har i flere år betalt Tono, som samler inn vederlag for bruk av musikk på vegne av låtskrivere og komponister. Vederlaget for dette ligger på 600 kroner per måned. Men nå er også Gramo kommet på banen, og vil også kreve inn avgifter fra alle nettradioene. Dette vil innebære kraftig økning i utgiftene og mange nettradioer kan legges ned pga. kraftig økte kostnader.

Vil statsråden ta noen initiativ for å hindre at mange nettradioer forsvinner pga den kraftige økningen i disse avgiftene?»

Svar:

Ved offentlig framføring av lydopptak har opphavsmenn til opptaket krav på vederlag. Dette følger av åndsverkloven § 2, og Tono forvalter disse rettighetene. I tillegg er det i åndsverkloven § 45b fastsatt at den som offentlig fremfører vernet lydopptak av utøvende kunstners prestasjoner plikter å betale

vederlag for bruken. Både produsenten av lydopptaket og de utøvende kunstnere har etter loven krav på vederlag. Vederlagskravet må gjøres gjeldende gjennom oppkreivings- og fordelingsorganisasjon som er godkjent av departementet. Gramo er godkjent av departementet som slik organisasjon. For offentlig fremføring ved kringkasting ble ordningen innført i 1990, for annen offentlig fremføring i 2001.

Størrelsen på vederlaget fastsettes gjennom forhandlinger mellom Gramo og brukerne av opptakene. Tvist om vederlag etter åndsverkloven § 45b kan hver av partene bringe inn for departementet. Departementet har i henhold til regelverket oppnevnt en særskilt nemnd som behandler slike saker.

Bestemmelsene om at både opphavsmenn, utøvende kunstnere og produsenter har krav på vederlag ved offentlig fremføring av lydopptak er i samsvar med EU-direktiv på området. Jeg har ikke til hensikt å foreslå endringer i disse bestemmelsene.

SPØRSMÅL NR. 1238**Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 31. mai 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Mange norske lokalaviser trykker detaljert informasjon over kjøp og salg av eiendommer og boliger i nærmiljøet, inkludert kjøpers navn, selgers navn og adresse. Informasjonen utleveres av det heleide statlige aksjeselskapet Norsk Eiendomsinformasjon AS. Dessverre ser det nå ut til at dette er informasjon som utenlandsk mafia og andre kriminelle begynner å bruke i sin kriminelle aktivitet.

Er statsråden villig til å revurdere denne ordningen som kan sette folks trygghet for liv og eiendom på spill?»

BEGRUNNELSE:

Norge er et veldig åpent samfunn, der man gjennom et par søk på internett kan finne svært mye offentlig informasjon om enkeltmennesker. Denne

åpenheten har både positive og negative sider. På den ene siden gir et åpent og gjennomsiktig samfunn et sterkt demokrati, siden politiske beslutninger aldri kan bli bedre enn kvaliteten på den informasjonen som er tilgjengelig. På den annen side medfører et åpent og gjennomsiktig samfunn utfordringer når det gjelder personvern og trygghet for liv og eiendom. Dagens virkelighet med stadig mer organisert kriminalitet, utpressing og annen økonomisk kriminalitet, så gjør det at mange av dagens ordninger fremstår som svært naive og utdaterte.

Fakta er dessverre at Norge med Ap, SV og Sp i regjering er en av verstingene på personvern når det gjelder blant annet publisering av sensitive opplysninger om folks inntekt og formue. Dette omfatter ikke bare de åpne skatteliste som avisene markedsfører gjennom overskrifter som "Her kan du sjekke

naboen”, men også lokalavisens publisering av kjøpte og solgte eiendommer i nærmiljøet. Vi har forstått det slik at ordningen har oppstått etter press fra avisene og Redaktørforeningen, som har sin egen agenda. Dersom en familie nettopp har mistet sin kjære bestemor, og har måttet selge bestemorens eiendom for å få råd til å betale arveavgift, kan kriminelle umiddelbart få greie på at gjenlevende familiemedlemmer har fått penger gjennom lokalavisens publisering av eiendomstransaksjoner. Dette kan av enkelte oppfattes nærmest som en invitt til kriminelle om å komme og forsyne seg av penger folk har slitt for i en mannsalder.

Ordningen der Norsk Eiendomsinformasjon AS utleverer sensitiv informasjon til avisene bør opphøre av hensyn til personvernet og folks trygghet for liv og eiendom. Denne praksisen har sikkert ikke vært vondt ment fra politisk side, men konsekvensene for enkeltmenneskene kan bli svært alvorlige.

Svar:

Jeg er enig med stortingsrepresentanten at det kan by på utfordringer å ha et åpent og gjennomsiktig samfunn, hvor blant annet opplysninger om kjøp og salg av eiendommer offentliggjøres.

Jeg er imidlertid ikke tilhenger av å stenge tilgangen til opplysninger om eiendomstransaksjoner, verken ved å hindre Norske Eiendomsinformasjon as i å utlevere opplysninger fra grunnboken, eller ved å stenge tilgangen på andre måter.

Et åpent og tilgjengelig eiendomsregister utgjør en viktig grunnpilar for det norske samfunnet. De siste 400 årene har tinglysingen vært basert på skriftlige nedtegnelser, og i de samme 400 årene har publikum også hatt tilgang til grunnboksopplysninger. Tinglyste eiendomsoverdragelser er, og har alltid vært, offentlig informasjon. Norske aviser har på sin side publisert tinglyste eiendomsoverdragelser i over 80 år.

Grunnbokens fremste formål er å skape notoritet og publisitet rundt rettstiftelser i fast eiendom. Det skal kunne konstateres når disposisjonen er foretatt, hva den gikk ut på og hvem som foretok den. Videre skal publikum ha en relativt enkel adgang til disse opplysningene. En godt utbygd og tilgjengelig grunnbok bidrar til å sikre kredittilgang, noe som er et viktig premiss for å kunne utvikle et levedyktig samfunn. Grunnboken, og samfunnets tilgang til den-

ne, er således en grunnpilar i vårt økonomiske system. Lokalavisenes oppslag bidrar til publisitet rundt eiendomsovergangene.

Det er ikke dermed sagt at forholdet mellom avisenes bruk av opplysninger fra Grunnboken og personvern hensyn er uproblematisk. Særlig gjelder dette der avisene lager nettbaserte eiendomsdatabaser, hvor det kan søkes på navn på eier, og hvor opplysningene også vil være enkelt tilgjengelig for personer med kriminelle hensikter.

Jeg vil likevel vise til at journalistisk virksomhet står i en særstilling når det kommer til behandling av personopplysninger. Personopplysningsloven § 7 gir unntak fra deler av personopplysningsloven for slik virksomhet. I Ot.prp.nr.92 (1998-1999) Om lov om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) side 79 fremgår følgende:

”Regler som begrenser mulighetene til å behandle personopplysninger vil måtte vurderes i forhold til ytringsfrihet og informasjonsfrihet. Det er nødvendig å avveie personverninteressene mot det behovet som enhver måtte ha for å samle, bearbeide og presentere personopplysninger for andre. Spørsmålet vil typisk oppstå når personopplysninger behandles som ledd i journalistisk virksomhet, men kan også være aktuelt i andre sammenhenger som f.eks. når personopplysninger ikles et kunstnerisk uttrykk, eller når de behandles som ledd i ytringer om samfunnsforhold fra enkeltpersoner eller organisasjoner.”

Forholdet mellom bruk av grunnboksopplysninger og personopplysningsloven § 7 var tema for en sak i 2007 som var til behandling hos Datatilsynet og Personvernemnda. Saken dreide seg om en nettbasert eiendomsdatabase laget av Asker og Bærum Budstikke, hvor det var gitt en oversikt over samtlige eiendomsoverdragelser i kommunene tilbake til 2002. Både Datatilsynet og Personvernemnda kom i vedtak datert 28.februar 2007 og 20. november 2007 til at Asker og Bærum Budstikkens Eiendomsdatabase er et journalistisk produkt som faller innenfor personopplysningsloven § 7. Vedtakene synliggjør at hensynet til personvern vil måtte balanseres mot avisenes ytringsfrihet og informasjonsfrihet.

Jeg mener uansett at grunnboken ikke kan stenges for innsyn, og at publisitetshensyn tilsier at opplysninger om eiendomsoverganger bør være allment tilgjengelig.

SPØRSMÅL NR. 1239**Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 1. juni 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Elbiler har i dag mange avgiftsfritak, inklusiv fritak fra engangsavgift, bompenger, parkeringsavgift m.m.. Selv på drivstoffet, strøm, slipper man billig unna, og mange får sågar gratis strøm gjennom offentlige ladestasjoner. I energibransjen hevdes det dog at regjeringen har bestilt et prosjekt for å lage en strømkontakt som kan skille lading av elbil fra annet strømbruk - trolig for å kunne avgiftsbelegge strøm til elbiler på et høyere nivå enn i dag.

Er det riktig at regjeringen har initiert et slikt prosjekt?»

Svar:

Regjeringen har ikke satt i gang prosjekter som har til hensikt å kunne avgiftsbelegge strøm til elbiler på et høyere nivå enn i dag.

Fra Samferdselsdepartementet har jeg fått opplyst at Transnova har gitt støtte til et prosjekt i regi av Zero, hvor ulike teknologier for hurtiglading testes ut. Prosjektet involverer blant annet forhandlere og produsenter av elbiler, samt produsenter av ladeinfrastruktur og energiselskaper. Det er mulig det er dette prosjektet energibransjen sikter til. Men dette er altså ikke et prosjekt som har en side mot avgiftsbelegging av strøm til el-biler.

SPØRSMÅL NR. 1240**Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 3. juni 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Ifølge kraftbransjen har vindkraftturbiner fritak for investeringsavgift, mens investeringer i modernisering av vannkraftturbiner er pålagt investeringsavgift. Avgiftsregimet er dermed ikke nøytralt i forhold til energikilde.

Kan statsråden bekrefte påstanden, og er han i så fall tilfreds med en slik forskjellsbehandling, eller

kan vi forvente at han vil bidra til å gi alle grønne energikilder får det samme avgiftsfritak?»

Svar:

Investeringsavgiften ble avvirket 1. oktober 2002 og har dermed ingen virkning på investeringer i henholdsvis vannkraft - og vindkraftturbiner i dag.

SPØRSMÅL NR. 1241**Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 3. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«En usedvanlig hard vinter 2009-2010 har påført et slitt veinettet ekstra slitasje langt over det som normalt må påregnes. I forbindelse med vårløsning har det den siste tiden også oppstått situasjoner med flom og ras som har ødelagt veier og bruer. Siste overslag

fra regionveisjefen er på nesten 60 mill.kr. i ekstraordinære skader på veinettet i Finnmark, Troms og Nordland.

Hva vil statsråden gjøre for å finansiere ekstraordinære skader på veier og broer over hele landet etter vinter og etter vårflom?»

Svar:

Det er riktig at det har vært store problemer med flom og ras i Nord-Norge denne våren grunnet det varme været med meget rask snøsmelting. Disse kostnadene er nå vurdert til om lag 85 mill. kr, hvorav 40 mill. kr på riksvegnettet og 45 mill. kr på fylkesvegnettet i Nord-Norge. I øvrige deler av landet er skadene vesentlig mindre. Det pågår imidlertid fort-

satt arbeid med å få et bedre bilde av skadeomfanget og et bedre grunnlag for å vurdere kostnadene for å reparere skadene.

Skadene blir nå raskt reparert av Statens vegvesen og fylkeskommunene. Jeg vil følge situasjonen nøye og eventuelt komme tilbake til Stortinget med en vurdering av behovet for ekstra midler i tilknytning til nysaldert budsjett høsten 2010.

SPØRSMÅL NR. 1242

Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 1. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Ved transportkomiteens befarung i Finnmark og Troms i mai 2010 ble betydningen av flytransport i de to nordligste fylkene understreket og behovet for forbedret frekvens og regularitet påpekt. Ikke minst etterlyses tiltak for å senke billettprisene gjennom bedre konkurranse.

Hvordan vil statsråden innenfor rammen av regjeringens Nordområdesatsing arbeide generelt for å bedre frekvens og regularitet og spesielt for å bedre konkurransen innenfor luftfarten slik at dette kan få virkning i løpet av de nærmeste år?»

Svar:

Jeg vil innledningsvis peke på at vi i Norge, gjennom EØS-avtalen, har et åpent, deregulert luftfartsmarked. I dette åpne markedet har alle flyselskaper hjemmehørende i EØS-området i utgangspunktet fri adgang til å etablere nye flyruter i Norge, og mellom Norge og resten av EØS-området. Det aller meste av flytrafikken i Norge er derfor i dag kommersielle flyruter som drives i et marked med konkurranse.

Når det gjelder våre to nordligste fylker, flyr SAS og Norwegian der i konkurranse med hverandre på flere kommersielle ruter mellom lufthavner i Troms og Finnmark og Norges hovedflyplass, Oslo Lufthavn, Gardermoen. I tillegg flyr Widerøe flere regionale ruter i Troms og Finnmark på kommersiell basis. Flyselskapene justerer sin kapasitet og sine frekvenser i markedet i tråd med etterspørselen.

Gjennom EØS-regelverket har flyselskapene også som hovedregel rett til å bestemme billettprisene selv på flyrutene som drives kommersielt. Billettprisene som settes på de kommersielle rutene er derfor markedspriser satt i et marked i konkurranse.

For å sikre et flyrutetilbud der markedet ellers ikke ville gitt et tilfredsstillende tilbud, gir Samferdselsdepartementet tilskudd til regional flyrutedrift på et stort antall flyruter i Norge. Tilskuddene gis gjennom kjøp av flyrutetjenester ved anbudskonkurranse.

Tilgang på regional flytansport er også en viktig del av Regjeringens nordområdesatsing. I Troms og Finnmark sørger staten gjennom flyruteanbud for å opprettholde regionale flyruter på ti mindre lufthavner, fordelt på tre ruteområder, der det til sammen er krav om ca 20 forbindelser. Prisen for å opprettholde dette rutetilbudet har økt de siste årene, og utgjør i dag til sammen om lag 211 mill. kr per år¹.

For at offentlige tilskudd til flyruter skal anses som lovlig statsstøtte, er det krav i EØS-regelverket om at staten pålegger forpliktelser til offentlig tjenesteytelse på rutene det gis tilskudd til, og at rutene tas ut av markedet. Dette betyr at det må tildeles enerett til ett flyselskap for drift av en slik rute, eller av et hensiktsmessig avgrenset ruteområde. Det er også krav om at det må brukes anbud til slik tildeling. På flyrutene som blir underlagt forpliktelser til offentlig tjenesteytelse, kan staten sette krav til hvordan flyrutetjenestene på disse rutene skal utføres. Samferdselsdepartementet setter i dag bl.a. krav til flytype, frekvens, setekapasitet, ruteføring og maksimale billettpriser på anbudsflyrutene. Kravene som settes blir vurdert ved hver ny anbudsutlysning, normalt hvert tredje år. I den forbindelse blir det gjennomført høringer med de berørte fylkeskommunene. Samferdselsdepartementet setter kravene til flyrutene bl.a. ut

¹ Nye kontrakter for ruter i Finnmark og Nord-Troms gjeldende fra 1.4.2010 er inngått med forbehold om at Stortinget vedtar tilleggsbevilgningen som er foreslått i Prop. 106 S (2009-2010).

fra anslag om trafikkutvikling og lokale ønsker om endringer. Imidlertid må departementet ta med i vurderingen at det må forventes at alle utvidelser av tilbudet, enten det gjelder flere frekvenser eller lavere maksimaltakster, vil medføre økte kostnader i den påfølgende anbudskonkurransen. For å begrense statens utgifter, legger Samferdselsdepartementet til rette for et balansert regionalt flyrutetilbud i forbindelse med nye forpliktelser til offentlig tjenesteytelse på regionale flyruter.

Det ble inngått nye anbudskontrakter for statlig kjøp av flyruter på to ruteområder i Finnmark og Nord-Troms gjeldende fra 1.4.2010 til 31.3.2013. I forbindelse med anbudet på disse rutene, opprettholdt Samferdselsdepartementet krav om 20 prosent redusert maksimal billettpris og styrking av tverrforbindelser i Finnmark som Regjeringen innførte i 2007. Det siste ruteområdet i Finnmark med statlig flyrutekjøp (ruten Lakselv-Tromsø) har en kontrakt som gjelder fra 1.4.2009 til 31.3.2012. Det er ikke planlagt å vurdere endringer i det statlig kjøpte flyrutetilbudet i disse fylkene før de gjeldende kontraktene går ut.

Når det tildeles enerett i forbindelse med statens anbud på regionale flyruter, vil kontraktene normalt tildeles flyselskapene som tilbyr tjenesten til den laveste kostnaden for staten. Dermed kan man forvente å oppnå lavere anbudspris for staten gjennom bedre konkurranse om rutene. Det vil imidlertid ikke være noen direkte sammenheng mellom bedre konkurranse om rutene og lavere billettpriser for passasjerene slik anbudskonkurransen blir gjennomført i dag. Indirekte kan bedret konkurranse om anbudsrutene gi

lavere utgifter for staten og dermed gi økonomisk handlingsrom for Samferdselsdepartementet til å vurdere forbedringer i transporttilbudet som kjøpes innenfor fremtidige budsjettammer f.eks. gjennom lavere maksimal billettpris. Dette må selvsagt vurderes opp mot andre formål på statsbudsjettet.

Samferdselsdepartementet har i forbindelse med Prop. 106 S (2009-2010) varslet at departementet tar sikte på å evaluere ordningen med kjøp av regionale flyruter. Departementet vil vurdere hvordan en kan oppnå større konkurranse om anbudsrutene, og effektene av takstreduksjonen på rutene i Finnmark og Nord-Troms.

I forbindelse med en revisjon av EØS-regelverket på området, har EU vedtatt en ny råds- og parlamentsforordning 1008/2008. Den nye forordningen åpner for lengre anbudskontrakter ved kjøp av regionale flyruter. Samferdselsdepartementet tar sikte på at lengre kontraktsperioder kan bidra til bedre konkurranse om anbudsrutene gjennom at ev. nye flyselskap får en lengre horisont om de vurderer å etablere seg på regionale ruter i Norge.

Når det gjelder regularitet på flyruter i Finnmark og Troms, er det grunn til å minne om at dette er deler av landet som ofte har svært krevende værforhold å operere ruteflyginger i. For hva gjelder flyrutene med statlig kjøp, har flyselskapet Widerøe, når man korrigerer for kanselleringer som skyldes vær og andre forhold utenfor flyselskapenes kontroll, rapportert om svært god regularitet siste driftsår (målt fra april 2009 – mars 2010). For alle ruteområdene har flyselskapet holdt seg innenfor de tillatte 1,5 prosent kanselleringer.

SPØRSMÅL NR. 1243

Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 4. juni 2010 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken

Spørsmål:

«Vil statsråden forsikre seg om at det tosporede familievernet videreføres, og at det ikke planlegges for konkurrerende tilbud mellom statlige og kirkelige kontorer i samme område?»

BEGRUNNELSE:

Det er bred enighet om at familievernet i Norge skal ha to spor, både statlige og kirkelige kontorer skal sørge for det samlede tilbudet.

En rapport om fremtidig organisering av familievernet i region vest er nå sendt på høring til alle regionens familievernkontorer. I denne rapporten slås det fast at målet er å gi et likeverdig tjenestetilbud til brukerne, og at dette blant annet innebærer at "brukerne har valgmulighet når det gjelder offentlig og kirkelig kontor". Dette er et nytt prinsipp som innebærer dobbelt dekning av kontorer i de ulike regionene. Dette vil være et brudd med grunntanken i det tosporede familievernet som har bygd på at tilbud fra enten statlig eller kirkelig familiekontor ikke trenger suppleres av

et tilbud fra den andre. Det har gjentatte ganger vist seg å være bred politisk oppslutning i Stortinget om å ta vare på det tosporede familievernet.

Svar:

Som redegjort for i svar på skriftlig spørsmål nr. 1117 fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy som også har stilt spørsmål om familievernet og prosessen i Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) region vest, følger det av lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer (familievernkontorloven) § 2 andre ledd at statlig regional familievernmyndighet, dvs. Bufetat, har et overordnet ansvar for familievernkontorene i regionen. Det følger direkte av loven at denne myndighet på forsvarlig måte skal planlegge, dimensjonere og organisere tjenesten i regionen. Dette innebærer at jeg som statsråd ikke kan gripe inn i eller påvirke pågående prosesser den enkelte region har satt i gang for å ivareta dette mandatet.

Når det er sagt, er jeg kjent med prosjektet Bufetat region vest har iverksatt, og at dette arbeidet har resultert i en rapport som blant annet inneholder forslag til framtidig organisering av kontorene, herunder sammenslåing av kontorer. Etter det jeg forstår er bakgrunnen for prosjektet at familievern tjenesten i region vest ikke har vært gjennomgått siden etableringen av Bufetat-regioner i 2004, og at det er behov for å vurdere om familievernet er organisert på en slik måte at det sikrer et likeverdig tjenestetilbud til brukerne, høy kvalitet på det faglige arbeidet og effektiv ressursutnyttelse. Etter mitt syn er det i tråd

med loven at det med jevne mellomrom vurderes om familievernet er organisert og arbeider på en slik måte at ressursutnyttelsen og hensynet til den enkelte, til enhver tid er tilstrekkelig ivaretatt, og det uavhengig av offentlig eller kirkelig eierskap.

Familievernkontorene er dimensjonert slik at det er ingen reell valgfrihet mellom kirkelige eller offentlige kontorer. Når det gjelder pålagt mekling, hvor familievernkontorene utgjør en grunnstamme, er det viktig at den enkelte borger har adgang og rett til å velge et livssynsnøytralt meklingssted dersom vedkommende ønsker det. Dette er blant annet grunnen til at enkelte regioner har flere meklere utenom familievernet enn andre. Dersom endring av kontorenes geografiske plassering kan sikre et mest mulig helhetlig tilbud til hele befolkningen, er dette etter min mening positivt. Grunnleggende endringer i organiseringen av familievernet er imidlertid ikke aktuelt uten politisk behandling. Jeg vil holde meg orientert om utviklingen og om hvilke tiltak som iverksettes i regionen. Eventuelle nye signaler om regionenes styring av familievernet må skje gjennom de etablerte styringsverktøyene for etatsstyring, budsjettvedtak eller gjennom lovendring.

Jeg legger avslutningsvis til at departementet har iverksatt en gjennomgang av familievern tjenesten på nasjonalt nivå. Ressursbruken vil også i denne sammenheng være et av de forhold som vil bli vurdert i tillegg til behovet for oppgavemessige, strukturelle og organisatoriske endringer slik at familievernet blir rustet til å imøtekomme framtidens behov.

SPØRSMÅL NR. 1244

Innlevert 21. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 1. juni 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Når vil den varslede gjennomgangen av ordningen med rettferdsvederlag foreligge, og har statsråden lagt opp til å inkludere vurderingen av de norske skolene i utlandet i forbindelse med denne gjennomgangen?»

BEGRUNNELSE:

Ved behandlingen av dokument 8:78 (2008-2009) skrev barne- og likestillingsdepartementet til komiteen at "det vil være naturlig at det foretas en utredning av forholdene ved de norske skolene i utlan-

det som forslaget gjelder, før Stortinget eventuelt treffer vedtak om utvidelse av ordningen."

Det vises også til brev fra Stortingets presidentskap til justis- og politidepartementet i forbindelse med samme sak, hvor det påpekes at det er mest naturlig at den varslede gjennomgangen av ordningen gjøres på initiativ fra regjeringen.

Svar:

Når det gjelder spørsmålet om når den varslede gjennomgangen vil foreligge, henvises til det svaret som justisminister Knut Storberget ga 29. mars 2010

på spørsmål fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjølie. Spørsmålet gjaldt regjeringens varslede gjennomgang av billighetserstatningsordningen og når den vil legges frem for Stortinget. Svaret fra justisminister Knut Storberget lød som følger (svaret her kursivert):

Rettferdsvederlagsordningen står overfor store utfordringer i tiden fremover. Antall søknader om rettferdsvederlag samt størrelsen på utbetalt vederlag har økt sterkt de senere årene som følge av vedtakelsen av de ulike særordningene. Stadig nye grupper påberoper seg forhold de mener bør omfattes av ordningen. I 2006 ble det gitt rettferdsvederlag i 895 saker og utbetalt vederlag med til sammen 19,9 mill. I 2009 behandlet utvalgene i alt 1 673 saker, hvorav 1287 ble innvilget og det ble utbetalt 203 mill. kr i vederlag. Ut fra hva vi vet pr. i dag, antas saksvolumet å stabiliseres rundt dette nivået. Stortingets presidentskap tok i forbindelse med oppnevningen av rettferdsvederlagsutvalg II opp behovet for en gjennomgang av rettferdsvederlagsordningen, jf. Innst. S. nr. 64 (2005-2006). I Innst. S. nr. 107 (2008-2009), uttalte justiskomiteen: "Komiteen er enig med Regjeringen og Presidentskapet sitt syn på at man nå trenger en prinsipiell gjennomgang av ordningen. Det er grunn til å se nærmere på om det er andre grupper enn de som i dag har fått en utvida og tilpasset ordning, også burde hatt det samme. Det er også grunn til å se på om denne ordningen passer sammen med de andre velferdsordningene." I etterkant av dette har Stortingets presidentskap fremhevet at problemstillingene i en prinsipiell gjennomgang i det vesentlige er av en slik art at det vil være mest naturlig at Regjeringen tar initiativ til å utrede dem. En utredning av rettferdsvederlagsordningen er en stor og komplisert oppgave som involverer flere departementer. Gjennomføringen av en

slik utredning vil nødvendigvis ta tid. Jeg viser til at også tidligere prosesser, der rettferdsvederlagsordningen har blitt utvidet, har vært tidkrevende. For eksempel tok det flere år fra den første kartleggingen startet til stortingsmeldingen om erstatningsordningene for barn i barnehjem og spesialskoler for barn med atferdsvansker ble avgitt (jf. St.meld. nr. 24 (2004-2005) og Innst. S. nr. 217 (2004-2005)). Det er mange sammensatte og kompliserte spørsmål som bør belyses i en prinsipiell gjennomgang av rettferdsvederlagsordningen. Ikke minst er det viktig å se på hvordan rettferdsvederlagsordningen passer sammen med de andre velferdsordningene, jf. ovenfor. Det er derfor viktig og riktig at en slik prosess forberedes grundig. Slik kan vi sikre at alle spørsmål blir vurdert på best mulig måte. Ansvar for de ulike gruppene som kan være aktuelle å vurdere ligger i flere departement. For øyeblikket arbeider jeg med å forberede den nærmere organiseringen av utredningen, herunder utforme et mandat der det fastsettes hvilke spørsmål gjennomgangen skal omfatte samt hvilke elementer av utredningen som skal foretas i det enkelte departement. Dette har vist seg å være en tidkrevende prosess. Så snart organisering og mandat er klart kan selve utredningen starte. Det er av essensiell betydning at departementene får tilstrekkelig tid til å foreta utredningene av disse viktige spørsmålene. Jeg vil likevel tro at Stortinget kan forvente seg en orientering fra Regjeringen om utredningen i løpet av stortingsperioden.

Jeg legger til grunn at en del av mandatet til en slik gjennomgang blant annet vil være å se på om billighetserstatningsordningen bør utvides til å omfatte andre grupper enn de som i dag er omfattet. Barn som har vært utsatt for overgrep ved norske skoler i utlandet kan være en slik gruppe.

SPØRSMÅL NR. 1245

Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 4. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Tannhelsetjenesten i Buskerud fylkeskommune har med støtte fra Helsedirektoratet hatt et samarbeid med de privatpraktiserende tannlegene i Hallingdal for gruppene eldre, uføre og langtidssyke i institusjoner og hjemmesykepleie, samt pasienter innenfor psykisk helsevern gjennom "Fasttannlegeprosjektet i Hallingdal. Prosjektet er nå avsluttet.

Vil statsråden videreføre denne vellykkede ordningen i Hallingdal og eventuelt andre steder i landet?»

BEGRUNNELSE:

Alle som har hatt rettigheter etter Lov om tannhelsetjenester § 1-3, gruppe c, har fritt kunnet velge tannlege. Det har betydning at pasientene har kunnet fortsette hos den tannlegen de "alltid" har gått hos, også etter at de faller inn under denne gruppen, - en gruppe som skal ha fri tannbehandling. Pasientene er blitt behandlet etter tannhelsetjenestens takster og retningslinjer, - og hos privatpraktiserende tannleger. Ordningen har klart bidratt til å øke antallet som har fått tannbehandling i Hallingdal, bekostet av det offentlige.

Prosjektet har videre vært i tråd med intensjonene i Stortingsmelding nr 35. Det er etablert samarbeidsrutiner mellom privatpraktiserende tannleger og Den offentlige tannhelsetjenesten i Buskerud. Det er videre blitt etablert et godt samarbeid mellom hele tannhelsetjenesten og pleie- og omsorgssektoren i Hallingdal. Det er laget en sluttrapport fra prosjektet. Denne er publisert i Den norske Tandlægeforenings Tidende. Prosjektet har vært unikt, og kan vise til svært gode resultater.

I 2009 ble bidraget fra Helsedirektoratet redusert. Prosjektperioden ble avsluttet høsten 2009. I møte 23.03.2010 i styret for Tannhelseforetaket i Buskerud, ble det besluttet at ordningen skulle opphøre.

I henhold til brev av 25.03.2010 fra fylkestannlegen i Buskerud, skal igangsatt behandling før 01.04.2010 gjøres ferdig innen ordningen. Nye pasienter, og pasienter som tidligere er behandlet under ordningen, skal heretter henvises til Den offentlige tannhelsetjenesten. Hvis de ikke ønsker å bli overført til offentlig behandling, må de selv betale for behandlingen.

Fylkestannlegen begrunner avgjørelsen med høyere kostnader og manglende statlig støtte.

Konsekvensene for pasientene blir at de blir stilt overfor valget mellom å bytte tannlege, og bli behandlet av en offentlig ansatt tannlege, eller å selv betale for en tannbehandling som de ellers og etter loven skal få gratis. Dette synes urimelig for pasienter som de siste tre årene har fått gå til den tannlegen som de selv har ønsket å gå til. Alle tillitsforhold må brytes. Dette synes urimelig over for gamle og psykisk syke pasienter på institusjoner eller i hjemmebasert omsorg.

Det må i denne sammenhengen ellers legges til at Den offentlige tannhelsetjenesten i Hallingdal har flere vakante stillinger. Videre må det bemerkes at de offentlige tannlegenes primær oppgave er å behandle barn. I tillegg har de en viss forventning til også å behandle betalende klientell for å skaffe inntekter til Den offentlige tannhelsetjenesten. Således skal pasientene vises til tannleger, hvis stillingene er besatte, som i all vesentlig grad behandler barn, og som dessuten må skaffe plass til behandlingen innenfor en stram tidsplan hvor det også skal være rom for betalende pasienter. Det kan føre til at færre betalende pasienter kan bli behandlet i offentlig regi for å skaffe rom for det nye frie klientellet.

Svar:

Helsedirektoratet ga tilskudd til fasttannlegeprosjektet i Hallingdal i perioden fra 2005 til 2009. Prosjektet har hatt som mål å gi nødvendig tannhelsehjelp til alle eldre, langtidssyke og uføre i institusjon og hjemmesykepleie og innen psykisk helsevern som har rett til vederlagsfri tannhelsehjelp etter tannhelse-

tjenesteloven. Dette skulle skje gjennom etablering av et hensiktsmessig samarbeid mellom offentlig og privat tannhelsetjeneste ved kjøp av tjenester fra privatpraktiserende tannleger i området, og gjennom å rekruttere flere tannpleiere til den fylkeskommunale tannhelsetjenesten i Hallingdal.

I hele prosjektperioden har det vært en forutsetning at tilskuddsmidlene skulle dekke kostnader til prosjektorganisasjonen, i hovedsak lønn til prosjektleder og til drift av prosjektet som prosjekt. I tillegg har tilskuddsmidlene dekket et basisbeløp knyttet til fylkeskommunens avtale med privatpraktiserende tannleger i Hallingdal. Dette er tannleger som har inngått avtale om å yte nødvendig tannhelsehjelp på vegne av fylkeskommunen, slik tannhelsetjenesteloven § 1-1 åpner for. På det meste har det årlige tilskuddet fra Helsedirektoratet utgjort drøye 500 000 kroner.

De største kostnadene i prosjektet har vært honorarer til de privatpraktiserende tannlegene. Dette er honorarer for undersøkelse og behandling av de aktuelle pasientene som har rett til nødvendig tannhelsehjelp. Under hele prosjektperioden har det vært en forutsetning at dette er kostnader som fylkeskommunen skal bære. Det følger av tannhelsetjenesteloven § 5-1.

Det er i samsvar med regelverket for forvaltning av tilskuddsmidler at tilskudd til forsøk og aktiviteter av prosjektkarakter skal være tidsavgrenset. Det er derfor rimelig at tilskuddet fra staten opphører etter 3-5 år. Så er det opp til fylkeskommunen som ansvarlig forvaltningsorgan å ta stilling til videreføring av den driftsformen som har blitt prøvd ut i forsøket. Så langt departementet har forstått innholdet i sluttrapporten fra prosjektet, har samarbeidet gjennom kjøp av tjenester fra privatpraktiserende tannleger bidratt til at andelen eldre, langtidssyke og uføre i hjemmesykepleien, som har mottatt gratis tannhelsehjelp, blitt doblet. Før prosjektstart var det ca 30 pst av pasientene i de aktuelle gruppene som mottok nødvendig tannhelsehjelp. Gjennom prosjektet har dette økt til over 60 pst, og det er etablert gode samarbeidsrutiner med de kommunale pleie- og omsorgstjenestene. Hele 65 pst av brukerne i psykisk helsevern har gjennom prosjektet fått tannhelsehjelp av privatpraktiserende tannlege. Disse tannlegene er som regel deres "gamle" tannlege eller den tannlegen de tidligere har gått til, inntil de fikk rettigheter etter tannhelsetjenesteloven.

Jeg synes det er beklagelig at ikke Buskerud fylkeskommune viderefører det som har vært vellykket i prosjektet, med mindre de på annen måte sikrer at minst like høy andel av de aktuelle pasientgrupper kan motta nødvendig tannhelsehjelp. Fylkeskommunens kostnader er, slik jeg forstår det, ikke lenger knyttet til prosjektet som prosjekt, men til de mer-

kostnader det innebærer at andelen eldre, langtidssyke og uføre i hjemmesykepleien som har mottatt og takket ja til en rettighet til gratis tannhelsehjelp, har økt til det dobbelte. Denne rettigheten er fylkeskommunen forpliktet til å ivareta, og har siden 1984 blitt finansiert gjennom statens rammefinansiering til fylkeskommunene. Det er således innenfor fylkeskommunens ansvar å beslutte eventuell videreføring av samarbeidet med de privatpraktiserende tannleger i Hallingdal.

Siden tannhelsetjenesteloven trådte i kraft i 1984 har det vært opp til den enkelte fylkeskommune i hvilket omfang de ønsker å inngå avtale med privatpraktiserende tannleger for å løse de lovpålagte oppgavene. I forbindelse med oppfølgingen av Stortingets bevilgning av midler til fylkeskommunene for å yte gratis tannhelsehjelp til rusmiddelavhengige som er under organisert rusomsorg, har mange fylkes-

kommuner inngått avtale med privatpraktiserende tannleger. Resultatene fra prosjektet i Hallingdal er godt formidlet til de andre fylkeskommunene, og både departementet og Helsedirektoratet oppfordrer fylkeskommunene i ulike sammenhenger til å involvere de privatpraktiserende tannlegene i det offentlige tannhelsearbeid. Samarbeid mellom fylkeskommunene og de privatpraktiserende tannlegene om oppgaveløsning er også belyst i St.meld. nr 35 (2006-2007) *Framtidas tannhelsetjenester*. I forbindelse med regjeringens oppfølging av Stortingets behandling av meldingen, har departementet igangsatt et arbeid med revisjon av lov om tannhelsetjenesten. Erfaringene fra prosjektet i Hallingdal og med kjøp av tjenester knyttet til tannbehandling av rusmiddelavhengige, utgjør et viktig kunnskapsgrunnlag i disse vurderingene. I tillegg vil jeg se på hvordan ordningen med fritt valg fungerer i våre naboland.

SPØRSMÅL NR. 1246

Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 31. mai 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Ser statsråden faren for kapasitetsproblemer og økte ventelister for sjukehuset i Ålesund, dersom føde og akutt ved Volda sjukehus nedlegges, samtidig som pasienter fra Rauma og Vestnes velger seg Ålesund sjukehus dersom de to sjukehusene i Molde og Kristiansund erstattes med et felles sjukehus, beliggende mellom de to byene, og kan statsråden garantere at dette ikke vil gi et dårligere tilbud for befolkningen i områdene Ørsta, Volda og i Romsdalen?»

BEGRUNNELSE:

I Sunnmørsposten 22. mai, kunne en lese at Helse Midt legg opp til total nedlegging av Volda sjukehus, ved at både føden og akutt fjernes. Uttalen bygger på en skriftelig orientering fra Helse Midt sin prosjektleder for Strategi 2020, Daniel Haga. Helseforetaka har nå hatt utkastet til høring, og fått i oppgave å sjå på økonomiske konsekvenser. Føringen som Helse Sunnmøre fikk presentert var: "Beregningene har tatt utgangspunkt i at fødetilbudet i Helse Sunnmøre samles i Ålesund og akuttberedskap innenfor kirurgi

og ortopedi samles i Ålesund." Når det her blir vist til at endringene skal ses på utifra økonomiske konsekvenser, er det all grunn til å minne om at et samlet Storting har sagt at det ikke skal foretas økonomisk motiverte omstillinger som fører til et dårligere fødetilbud. Det er også på sin plass å påpeke at en før det eventuelt gjøres omstillinger som får så store konsekvenser for befolkningen, må en ha helt klart for seg at Ålesund sjukehus som eventuelt skal ta imot mellom 400 og 500 flere fødende i tillegg til akuttberedskap innenfor kirurgi og ortopedi fra Volda, har nødvendig plass og kapasitet til dette på en god og forsvarelig måte. Samtidig må en være våken for at dersom det blir vedtatt å bygge et nytt felles sjukehus for Molde og Kristiansund, slik Regjeringen nå har under utredning og at dette plasseres midt mellom de to byene, vil mest trulig en stor del av pasientene på Sunnmørssiden av Romsdalsfjorden som i dag sokner til Molde sjukehus, naturlig bli en del av Ålesund Sjukehus. Samtidig vet vi at Volda sjukehus allerede i dag har pasienter fra Sogn og Fjordane, og at når Kvivsvegen mellom Volda og Førde er på plass om to år, vil Volda sjukehus kunne styrke seg ytterligere. Jeg mener at det som nå gjøres er forhastet, og at både

Statsråden og De Regionale Helseforetakene plikter å se totalbildet av de strukturendringene som regjeringen har igangsatt, og på den måten sikre at både sikkerhet og kvalitet opprettholdes på minst like godt nivå som i dag. Det forventes også at helsekøene reduseres fremfor å øke slik de har gjort under dagens regjering. Det forventes også at kvaliteten på helsetilbudet ikke blir svekket fordi den totale behandlingsskapasiteten bygges ned i vår del av helseregionen.

Svar:

Et godt helsevesen handler om god kvalitet og trygge tjenester. Regjeringens politikk er klar: Ingen lokalsykehus skal legges ned.

I Soria Moria-erklæringen åpner regjeringen for at enkelte sykehus skal kunne gjøre andre arbeidsoppgaver enn i dag, bl.a. sett i sammenheng med Samhandlingsreformen. Dagens desentraliserte sykehusstilbud skal opprettholdes. Dette vil sikre nærhet til akuttfunksjoner og fødetilbud, selv om slike tilbud ikke gis ved alle sykehusene.

I oppdragsdokumentene til regionale helseforetak for 2010 har jeg pekt på at det er nødvendig med fortsatt utvikling og omstilling av tilbudet i spesialisthelsetjenesten, dette for å møte endringer i sykelighet, endringer i alders- og befolkningssammensetning, ny medisinsk teknologi og endret pasientrolle. Arbeidet med bedre arbeidsdeling mellom sykehus skal videreføres. Regionale helseforetak har satt i gang prosesser for å utvikle og omstille spesialisthelsetjenesten, herunder funksjonsdeling mellom sykehusene. Arbeidet med strategi 2020 i Helse Midt-Norge er en del av dette arbeidet.

Som kjent har jeg gitt nylig gitt tilbakemelding til Helse Midt-Norge RHF om nye Molde sjukehus hvor jeg har bedt om at det utredes to tilleggsalternativer:

ett hvor driften videreføres i nåværende sykehuslokaler og ett hvor det utredes et felles sykehus for befolkningen i Nordmøre og Romsdal. I tillegg har jeg bedt om at det foreliggende konseptet for nye Molde sjukehus tilpasses samhandlingsreformens grunnintensjon om at flere skal behandles utenfor sykehus og de forutsetningene om endringer i funksjons- og oppgavefordelingen som er lagt til grunn i helseregionens egen strategiprosess.

Stortinget er tidligere underrettet om at det ikke skal foretas strukturendringer i fødetilbudet før regionale flerårige og helhetlige planer er utarbeidet i tråd med Innst. S. nr 240 (2008-2009), jf St.meld. nr 12 (2008-2009) En gledelig begivenhet – om en sammenhengende svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg.

Jeg informerte Stortinget 10. april i år om at jeg har utsatt fristen for de regionale helseforetakene til 1. oktober 2010 for å sikre lokal forankring, og at planene er i samsvar med Regjeringens politikk. Jeg understreket at lokale prosesser må ha bred deltakelse fra brukere, ansattes representanter og lokale politiske myndigheter sammen med berørte kommuner. Videre har jeg bedt om at de regionale planene skal forelegges departementet.

Det som gjengis i avisen Sunnmørsposten 22. mai er en vurdering fra fagnettverket i gynekologi og obstetikk i forbindelse med Helse Midt-Norge RHF's arbeid med strategi 2020.

Helse Midt-Norges Strategi 2020 vil også legge premisser for regionens plan for fødselsomsorg. Jeg har gitt tydelige signaler til Helse Midt-Norge RHF om at det ikke er aktuelt å endre eller flytte funksjoner før alle utredninger er ferdige. Dette gjelder også regional plan for fødselsomsorg.

SPØRSMÅL NR. 1247

Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Stine Renate Håheim

Besvart 3. juni 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Hva vil norske myndigheter gjøre for å beskytte dette humanitære initiativet og bidra til at denne konvoien kan ankomme Gaza i sikkerhet?»

BEGRUNNELSE:

En og en halv million palestinere har i flere år vært holdt under blokadet på Gazastripen. Siden krigen mot Gaza for halvannet år siden har Israel systematisk nektet tilgang til nødvendige humanitære for-

syninger for gjenoppbygging, for ikke å snakke om regulær import og eksport.

For å bryte blokadene har den internasjonale Free Gaza-bevegelsen planlagt en konvoi sjøveien til Gaza som i disse dager samles i Middelhavet. Om bord vil det også være norske representanter, fra solidaritetsorganisasjoner og fra Hamar kommune. Konvoien vil ha med humanitære forsyninger, fra Norge flere tonn med papir, som er mangelvare i Gaza. Israel har truet med å stanse denne konvoien med makt.

Svar:

Jeg er sjokkert over det utfallet den israelske bordingen av ett av skipene i flåten på vei til Gaza fikk. Norge har, sammen med store deler av det internasjonale samfunn, krevd en granskning av hendelsen. I går (2. juni 2010) stemte Norge i FNs menneskerettighetsråd for opprettelsen av en internasjonal granskning. Vi forventer at denne granskningen utføres i tett samarbeid med FNs generalsekretær og FNs sikkerhetsråd. Granskningen vil danne grunnlaget for vurderinger om hvorvidt det er begått folkerettslige brudd.

Jeg har ved flere anledninger gjort det klart overfor israelske myndigheter at blokaden av Gaza ikke tjener Israels interesser og kun bidrar til å undergrave De palestinske selvstyremyndigheter (PA) og styrke Hamas-regimet – og at det er Gazas sivilbefolkning som til syvende og sist betaler prisen for denne politikken.

Det har skjedd gradvise endringer i positiv retning, og humanitær hjelp tillates i stadig økende grad innført til Gaza. Dette setter blant annet FN i stand til å igangsette flere prosjekter. Men den utviklingen vi har sett den siste tiden – med flåten av forsyningsskip på vei til Gaza – er et klart signal om frustrasjonen og maktesløsheten som mange humanitære organisasjoner opplever ved situasjonen. Slik sett har initiativet bidratt til å opprettholde søkelyset på behovene i Gaza.

Vi må samtidig erkjenne at situasjonen i Gaza bunner i politiske motsetninger mellom Israel og den palestinske siden og i motsetninger mellom palestinske fraksjoner, og at en varig løsning bare kan finnes gjennom forhandlinger. Regjeringens holdning er å støtte partene i forhandlinger om en politisk løsning.

SPØRSMÅL NR. 1248

Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 7. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Geir Bårli har vært bilmekaniker i 36 år og har hatt eget bilverksted i 23 år, nå må han gi seg hvis han ikke tar fagbrev som bilmekaniker. Bårlis verksted er offentlig godkjent og godkjent for å ta inn lærlinger av fylkeskommunen. Vegdirektoratet er lite fleksible og vil ikke bidra til overgangsordninger for folk som kan dokumentere god realkompetanse. Bårli blir derfor utsatt for regelverksendringer med urimelig tilbakevirkning.

Vil statsråden rydde opp i saken slik at realkompetanse blir verdsatt?»

Svar:

Kravene til godkjenning og drift av kjøretøyverksteder er nærmere regulert i forskrift 13. mai 2009 nr. 589 om kjøretøyverksteder. Regelverket stiller ingen spesifikke krav til den som eier verkstedet. Ved godkjenning av kjøretøyverksted stilles det imidlertid

krav om at verkstedet har teknisk leder som oppfyller nærmere angitte kompetansekrav, og nødvendig utstyr/lokaler egnet for reparasjonsformålet og kvalitetsstyringssystem.

Det har siden 2004 vært et vilkår for godkjenning av kjøretøyverksteder at verksted har teknisk leder som – foruten å ha relevant praksis – har ervervet fagbrev som mekaniker/reparatør. Praksis og fagbrev skal være tilpasset den verkstedkategori som det søkes godkjenning for. Kompetansekravet er begrunnet i at det er teknisk leder som representerer virksomheten utad. Kompetansekravet er også begrunnet med at vedkommende har et særlig ansvar med å veilede og kontrollere øvrige mekanikere, for på denne måten å sikre at reparasjonene er fagmessige. Kravet har således en trafiksikkerhetsmessig begrunnelse.

Ordningen ved revisjonen i 2004 var at verksteder som hadde teknisk leder uten fagbrev – noe som var tillatt etter regelverket som gjaldt frem til 2004 –

fikk beholde sin godkjenning uten å oppfylle kompetansekravene i den nye forskriften, nærmere bestemt kravet om fagbrev i tillegg til relevant praksis.

Forskrift om kjøretøyverksteder ble revidert i 2009 med ikrafttreden 1. juli 2009. Det ble da besluttet at verksteder godkjent og i drift før 1. juli 2009, på samme måte som verksteder som søkte om godkjenning etter 1. juli 2009, måtte oppfylle kravene som oppstilles i ny forskrift. Det ble ikke åpnet for unntak for kompetansekravet.

Hensikten med å kreve at både verksteder godkjent før 1. juli 2009 og verksteder som søker om godkjenning etter dette tidspunktet oppfyller vilkåret om at teknisk leder har fagbrev, er å sikre dokumentasjon for at alle verksteder i drift har tekniske ledere som minst oppfyller nivået som fastsettes gjennom fagbrevet. Det er også viktig å ivareta hensynet til likebehandling og like konkurransevilkår. Etter gjeldende regelverk kan fagbrev erverves som privatist på grunnlag av praksis, enten etter realkompetansevurdering eller som praksiskandidat.

Departementet er kjent med at vilkåret om fagbrev for teknisk leder kan skape vansker for enkelte etablerte verksteder. Vegdirektoratet har derfor ved fastsettelsen av forskriften og ved praktiseringen av denne utvist en viss fleksibilitet. Det følger av selve forskriften at verksteder som var i drift før 1. juli 2009, har tiden frem til 1. juli 2011 med å tilpasse seg de skjerpete kravene. Direktoratet har videre i retningslinjer til regionene bedt om at det føres en libe-

ral dispensasjonspraksis i de tilfeller verkstedene har eldre tekniske ledere med kort tid igjen i yrkeslivet, og der særlige grunner taler for at det gjøres unntak fra kravet om fagbrev. Det er også lagt opp til en lempelig praksis med hensyn til å akseptere annen opplæring enn det fagbrevet representerer som likeverdig med fagbrevet. For de som likevel må erverve fagbrevet, aksepteres det at fagprøven gjennomføres etter 1. juli 2011. Forutsetningen er at vedkommende er oppmeldt før denne datoen, og at det gis gode grunner for at prøven ikke kan avlegges innen nevnte dato. Retningslinjene er gitt i samråd med bransjeorganisasjonene.

I forhold til de hensyn som kompetansekravet skal ivareta, er jeg av den oppfatning at kravet om dokumentasjon av ervervet fagbrev for tekniske ledere ved verksteder i drift før 1. juli 2009, ikke kan karakteriseres som en regelverksendring med urimelig tilbakevirkning. Jeg mener videre at en overgangsperiode på to år bør gi tilstrekkelig tid for de fleste til å tilpasse seg dette kravet. Jeg finner også at Vegdirektoratet gjennom retningslinjer til regionene har lagt opp til en lempelig dispensasjonspraksis som gir mulighet til å få godkjent dokumentert opplæring/kurs som å være likeverdige med fagbrevet.

Jeg legger til grunn at Vegdirektoratet gjennom de omtalte overgangsordninger og lempelig dispensasjonspraksis vil søke å bidra til en god løsning i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1249

Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 25. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Vil statsråden se på saken og eventuelt gjøre noe slik at hverdagen kan bli bedre for alle involverte?»

BEGRUNNELSE:

I Ba 25. mai kan en lese om en hjemmesykepleier som fikk parkeringsbot da hun var i akuttoppdrag til en bruker. Dette er ikke en ukjent problemstilling i Bergen by og kan hende at det også er et problem andre steder i landet. Det blir helt feil at i en travel hverdag der målet er å hjelpe brukere må man i enkelte tilfelle måtte "betale" for å utføre en tjeneste i en arbeidssituasjon. Derfor må det kunne være mulig å se

på dette å kanskje frita enkelte kjøretøy som er i slike oppdrag for parkeringstid. Det kan jo løses med tydelige signal, skilt eller farge på bilene det er snakk om slik at parkeringsvaktene tar enkelt hensyn.

Svar:

I akuttsituasjoner hvor liv og helse står på spill vil parkering i strid med parkeringsreglene kunne være rettmessig ut fra nødrettsbetraktninger. Det utvises også skjønn både i håndhevingen på stedet og ved klagebehandlingen. Særlig ved klagebehandlingen vil det gjøres en vurdering av om det foreligger tilstrekkelig tungtveiende grunner til at gebyret kan frafalles av rimelighetsgrunner.

Jeg kan ikke uttale meg om den enkeltsaken det vises til i begrunnelsen for spørsmålet. Generelt bør imidlertid den som er uenig i et ilagt gebyr benytte muligheten til å klage slik at de kan få gitt en begrunnelse for sin parkering og få en ny vurdering av om det er sterke nok grunner for å frafalle gebyret av rimelighetshensyn.

La meg ellers opplyse at det er mange yrkesgrupper som mener de utfører oppgaver som medfører behov for unntak fra reglene for stans og parkering. Re-

glene skal ivareta hensyn til sikkerhet og fremkommelighet for alle trafikanter og det er derfor ikke mulig å gi alle grupper som ønsker det slikt unntak.

I alminnelighet bør det for disse og andre grupper lokalt legges til rette ved utforming og skilting av gatenettet og tilknyttede områder slik at det tillates stans og parkering for å dekke de lokale behov.

Jeg finner ikke med bakgrunn i denne saken, grunn til å arbeide for at flere grupper skal få adgang til å fravike stans- og parkeringsbestemmelsene.

SPØRSMÅL NR. 1250

Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 4. juni 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«I folkehelse rapporten 2010 kjem det fram at gamle vassrøyr som lek kan medføre meir mage- og tarmsjukdommer i Noreg dei neste åra. Tall viser også at utskiftningstakten er svært lav. Dette gjer at det naudsynt å ta grep frå sentralt hald for å få forgang i nyinvesteringar på dette området. I tillegg til tydelige minstekrav og økonomiske incentiv bør det også vurderast ulike sanksjonar mot kommunar som ikkje prioriterer dette sterkt nok.

Vil statsråden snarast ta initiativ for å sikre for-svarleg vasskvalitet?»

GRUNNGJEVING:

Tal tyder på at det er dei minste kommunane som har størst problem med gamle og helsefarlege vassrøyr. Fordi mange kommunar er svært små er det viktig at staten legg klare føringar for minstekrav og sikrar at dei ulike kommunane får naudsynte midlar til å finansiere slik utbygging, f.eks. rentefrie lån. I tillegg bør det også vurderast sanksjonar mot kommunar som ikkje oppfyller sine plikter på dette området, f.eks. ved å slå tydeleg fast at forbrukarar som ikkje får kvalitativt godt vatn kan sleppe å betale vassavgift. Underteikna forventar at kommunalministeren snarast tar tak i dette og sikrar at folk flest også i framtida kan være trygg på at vatnet som kjem ut av springen heime kan drikkast utan at ein treng vere redd for å bli sjuk.

Svar:

Det stemmer at det i Folkehelse rapporten 2010 fremkommer at dårlig ledningsnett - med mulighet for forurensning av drikkevannet - kan komme til å medføre øket forekomst av mage- og tarmsjukdommer i Norge. Det er kommunene som har ansvar for vedlikeholdet av ledningsnett. De har også virkemidler til å finansiere vedlikeholdet, blant annet via det kommunale avgiftssystemet.

Helse- og omsorgsdepartementet vil følge tett med på hva som skjer på dette feltet fremover og har bedt Mattilsynet ha sin oppmerksomhet rettet mot drikkevannsfeltet.

Det er vannverkens ansvar at vannet oppfyller drikkevannsforskriftens krav. Helse- og omsorgsdepartementet har overordnet ansvar for regelverksutviklingen på drikke-vannsområdet. De fleste i Norge har tilgang på drikkevann av god kvalitet, men det gjenstår en del utfordringer med kvaliteten på drikkevannet - spesielt for de små vannverkene. I tillegg er det som kjent behov for økt utskiftningstakt for dårlige ledningsrør.

Norge er medlemsland av "Protokollen om vann og helse for Europaregionen". Medlemmer av protokollen er forpliktet til å sette nasjonale mål for forebygging, kontroll og reduksjon av vannrelatert sykdom i Europa. Utkast til nasjonale mål for Norge er under utarbeiding i disse dager.

SPØRSMÅL NR. 1251**Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 4. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre bedre kontroll av kvalifikasjoner hos utenlandsk helsepersonell?»

BEGRUNNELSE:

En gransking av praksis ved Statens Autorisasjonskontor for Helsepersonell (SAFH) viser svikt i rutinene for kontroll av de faglige kvalifikasjonene hos helsepersonell som søker om autorisasjon i Norge. Dette fører til at helsearbeidere utfører oppgaver som de ikke er kvalifisert for, noe som truer pasientenes helse og sikkerhet. Det er avgjørende at SAFH har gode rutiner for undersøkelse av kvalifikasjoner hos de som søker om autorisasjon, for å oppnå formålet med autorisasjonsordningen. Videre er det avgjørende at helseforetakene og andre offentlige helseinstitusjoner er sitt arbeidsgiveransvar bevisst, og sjekker kvalifikasjoner i forbindelse med ansettelser og forøvrig når det er behov for dette.

Svar:

La meg innledningsvis slå fast at jeg er svært opptatt av å opprettholde tilliten til helse-tjenesten, og at pasienter skal ha trygghet for at de får et forsvarlig helsetjenestetilbud. Helsepersonell med utenlandsk bakgrunn utgjør en viktig ressurs i den norske helsetjenesten, men vi må sikre oss at både autorisasjonsvurderinger og ansettelsesprosesser skjer på en profesjonell og for alle parter betryggende måte.

Det er svært viktig at vi kan stole på at de som utgir seg for helsepersonell har de nødvendige kvalifikasjoner når de får sin autorisasjon. Formålet med den offentlige godkjenningsordningen er å ivareta pasientenes sikkerhet og sikre befolkningens tillit til helsetjenesten.

Granskningen det vises til i spørsmålet er en rapport som er utarbeidet på initiativ fra Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAFH) som ledd i deres arbeid med risikovurderinger. Bakgrunnen for arbeidet er at det ble avslørt dokumentforfalskning i

enkelte saker. Det er riktig at det i rapporten framkommer alvorlige påstander om svakheter ved håndtering av autorisasjonsgodkjenninger. Helsedirektoratet har ansvar for å følge opp saken, og dermed sikre at autorisasjon av helsepersonell foregår på en effektiv, forsvarlig og betryggende måte. Det foretas nå en bred evaluering av alle interne og eksterne forhold for å få full oversikt over hvordan SAFH har jobbet med godkjenning av utenlandsk helsepersonell, og for å sikre at det er gode systemer for håndtering av autorisasjonsområdet i SAFH.

Arbeidsgiver har ansvar for å sikre at helsepersonell som ansettes i stilling i helsetjenesten har den nødvendige kompetanse til å kunne praktisere forsvarlig. I dette ligger både å sikre at helsepersonellet har nødvendig faglig kompetanse, men også at helsepersonellet for øvrig har nødvendige kvalifikasjoner til å utøve yrket forsvarlig. Arbeidsgiver kan få opplysninger om eventuelle tilsynssaker hos Statens helsetilsyn.

For å bistå arbeidsgivere, har jeg bedt Helsedirektoratet om å lage en veileder som vil gjøre det enklere å kvalitetssikre ansettelser av helsepersonell med utenlandsk bakgrunn. Videre har jeg tatt initiativ overfor helseforetakene og minnet om viktigheten av gode rutiner og referansesjekk ved ansettelse av helsepersonell. KS har likeledes presisert ansvaret for kommunene som arbeidsgiver på sine nettsider.

God informasjonsutveksling mellom tilsynsmyndigheter på tvers av landegrensene er også svært viktig. Tilsynsmyndighetene i Skandinavia arbeider nå med et system for å kunne utveksle informasjon også om personer som er gitt advarsler eller lignende reaksjoner, selv om disse ikke har resultert i tap av autorisasjon.

Pasienter skal være trygge på at behandlingen de får i helsetjenesten gjennomføres av kvalifisert personell. Jeg tar sakene som er presentert i media om svikt i kontrollrutiner med hensyn til utenlandsk helsepersonell på største alvor, og vil følge opp tiltak som nå er satt i gang for å bedre systemene.

SPØRSMÅL NR. 1252**Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Laila Gustavsen****Besvart 2. juni 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Hva gjøres for å sikre at arbeidsinnvandrere får tilfredsstillende boforhold når de kommer for å jobbe i Norge?»

BEGRUNNELSE:

I Drammensområdet har vi alle et forhold til "Gulskogenbrannen", den tragiske brannen der 7 polske menn, som arbeidet i Norge, mistet livet. På den aktuelle adressen var det iflg. Brønnøysundregisteret (gjengitt i Drammens Tidende) registrert 20 enkeltmannsforetak, alle polske arbeidsinnvandrere.

Etter brannen på Gulskogen har myndighetenes tilsyn med utleiebygg blitt bedre. Samarbeidsprosjektet mellom Arbeidstilsynet, brannvesenet, kommunene og Eltilsynet er forbedret lokalt og prosjektet "Innkvarteringsprosjektet i Drammensdistriktet" er en suksess. I Drammens Tidende kunne vi den 21. mai i år lese at det i 2009 ble kontrollert 85 brannobjekter i ca 50 ulike tilsyn. Det alvorlige derimot, er at det ble avdekket feil på alle stedene, som hovedsakelig er utleiebygg. Fem av byggene ble umiddelbart stengt på grunn av fare for liv og helse.

Det er ingen tvil om at huseiere har ansvaret for boligen de leier ut. Dette ansvaret må de ta på alvor. Noen ganger kan huseier ha manglende kunnskaper om brannfarer, hvilke regler som gjelder og hvilket ansvar de selv har. Andre ganger kan dårlige boliger komme av ren kynisme og spekulasjon for å tjene mest mulig penger på kortest mulig tid og med minst mulig vedlikehold av boligen. Arbeidsinnvandrere ender da i livsfarlige brannfeller i så dårlige boliger at folk flest ikke vil leie dem.

I Regjeringens handlingsplan mot sosial dumping fra 2006 er tiltaket "Bedre samordning av innsatsen fra statelige etater landet over" et av tiltakene. Vi kan lese i handlingsplanen:

"Dagens samarbeid og fellesprosjekter mellom Arbeidstilsynet, Petroleumstilsynet, skattemyndighetene, politiet og andre berørte etater videreføres og styrkes. Det skal settes økt fokus på å sikre at samarbeidet fungerer godt lokalt."

Jeg mener erfaringene fra Drammensprosjektet er viktig å synliggjøre til andre regioner i Norge og at en bør ha enda tettere systematisk kontroll ovenfor utleiende og arbeidsgivere landet over for å forhindre nye tragiske branner der liv går tapt.

Svar:

Ettersom spørsmålet også hører inn under Justisministerens ansvarsområde vil jeg aller først presisere at dette svaret er utarbeidet i samarbeid med Justisdepartementet.

Regjeringens grunnleggende målsetting i brannvernarbeidet er en nullvisjon, at ingen skal omkomme i brann. Dette fremgår av St.meld. nr. 35 (2008-2009) Brannsikkerhet, jf. Innst. 153 S (2009-2010). Meldingen skisserer en rekke tiltak som også vil ha innvirkning på brannsikkerheten til arbeidsinnvandrere.

Som representanten påpeker, viste brannen i Drammen at det er knyttet en del utfordringer til brannsikkerheten til utenlandske gjestearbeidere. Disse problemstillingene vil blant annet inngå som en viktig del av det planlagte arbeidet med å utarbeide en nasjonal strategi for informasjon og holdnings-skapende arbeid på brannområdet. Arbeidet med strategien vil starte opp høsten 2010.

Mange arbeidsinnvandrere bor i eldre leilighetsbygg. En rekke av disse bygningene har potensial til at en brann kan kreve mange menneskeliv. Dette så vi i brannene i Oslo og Drammen i 2008, hvor til sammen 13 mennesker omkom. Regjeringen er opptatt av å bedre brannsikkerheten i denne type bygninger. I mai i år ble det derfor foretatt en presisering i brannregelverket, slik at eldre leilighetsbygg nå er å betrakte som såkalte særskilte brannobjekter. Dette innebærer at de kommunale brannvesenene nå har en plikt til å registrere eldre leilighetsbygg som særskilt brannobjekt – og dermed også en plikt til å føre tilsyn med brannsikkerheten i slike bygninger. Presiseringen av regelverket gir brannvesenene mulighet til å benytte nødvendige sanksjonsmidler, som pålegg om utbedring av mangler, bruksnekt og tvangsmulkt.

Justisdepartementet har også bedt DSB nedsette en arbeidsgruppe som skal gjennomgå boligeieres forståelse og ivaretagelse av ansvaret for brannsikkerhet i egen bolig samt vurdere om dagens brannvernkrav knyttet til boliger og de ordningene vi har for informasjon, tilsyn og kontroll er hensiktsmessige. Arbeidsgruppens rapport er forventet å foreligge innen utgangen av 2010.

Det følger av arbeidsmiljøloven at innkvartering som arbeidsgiver stiller til rådighet for arbeidstaker skal være forsvarlig utført, innredet og vedlikeholdt og i samsvar med vanlig god standard. Arbeidstilsynet og Petroleumstilsynet er tilsynsmyndigheter når det gjelder dette.

Som en oppfølging av Regjeringens handlingsplaner mot sosial dumping, har tilsynsetatene økt oppmerksomhet rettet mot arbeidsinnvandrere. Dette medfører at det drives utstrakt tilsyn med arbeidsplasser hvor det er et stort innslag av utenlandske arbeidstakere. Dette gjelder også innkvartering som stilles til rådighet av arbeidsgiver.

I oppfølgingen av handlingsplanene samarbeider Arbeidstilsynet med partene i arbeidslivet og med bransjeorganisasjonene, i tillegg til andre myndigheter som skatteetaten, politiet og Utlendingsdirektoratet (UDI).

Der Arbeidstilsynet får mistanke om at brannsikkerhet ikke er ivaretatt på en tilfredsstillende måte varsles brannvesenet rutinemessig. I flere regioner har det skjedd en styrking av samarbeidet mellom Arbeidstilsynet, brannetaten og den kommunale plan- og bygningsetaten. Dette gjelder blant annet i Oslo og i Drammensregionen.

Sosial dumping vil fortsatt være et satsingsområde for denne regjeringen. Samarbeidet mellom ulike myndigheter både når det gjelder brannvern og på andre områder skal fortsette og videreutvikles.

SPØRSMÅL NR. 1253

Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen

Besvart 31. mai 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Mener statsråden en eventuell utnevnelse av Liv Helen Sæter som leder er lovlig etter reglene for oppnevning av Gjenopptakelseskommisjonens medlemmer?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til prosessen som nylig er gjennomført for å få på plass ny leder i Gjenopptakelseskommisjonen og hvor det ser ut til at Liv Helen Sæter blir utnevnt.

Sæter har vært varamedlem til kommisjonen fra 2004 til 2009 for deretter å gå inn som nestleder av kommisjonen. Hvis hun sitter ut det åremålet hun nå ser ut til å bli tildelt, vil hun således ha hatt en rolle i kommisjonen i til sammen 13 år.

Min oppfatning av forarbeidene til bestemmelsene om organiseringen av kommisjonen er at åremål og begrensede muligheter for forlengelse av disse, er begrunnet i at medlemmene ikke skal være der for lenge.

Jeg mener Gjenopptakelseskommisjonen hadde hatt godt av "friske øyne" på toppen, noe reglene legger opp til. I så måte er utnevnelsen av Sæter spesiell.

Svar:

Helen Sæter ble oppnevnt som varamedlem i Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker fra 8. oktober 2004 til og med 7. oktober 2007. Hun ble gjenoppnevnt som varamedlem for en ny periode fra 8. oktober 2007. Helen Sæter ble 10. november 2009

konstituert som leder av kommisjonen i påvente av at ny leder skulle ansettes. Stillingen ble lyst ut med søknadsfrist 8. januar 2010. Helen Sæter ble utnevnt til leder av kommisjonen på åremål for 7 år uten mulighet for forlengelse fra 1. april 2010 til og med 31. mars 2017.

Det fremgår av straffeprosessloven § 395 at kommisjonens leder utnevnes av Kongen i statsråd for en periode på 7 år uten adgang til gjenutnevning. Kommisjonens øvrige medlemmer og varamedlemmer oppnevnes av Kongen i statsråd for en periode på 3 år med adgang til én gjenoppnevning.

Loven skiller mellom leder og medlemmer/varamedlemmer. Lederstillingen er en heltidsstilling, mens medlemmer og varamedlemmer oppnevnes til et verv de innehar ved siden av sin opprinnelige stilling og trer bare sammen i de regelmessige kommisjonsmøtene. Gjenopptakelseskommisjonens leder har også en helt annen rolle, som leder av både kommisjonen og sekretariatet.

Det å ha vært medlem eller varamedlem i Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker, utelukker ikke at man kan utnevnes til leder. Helen Sæter har ikke vært leder av kommisjonen tidligere, og dermed kunne hun utnevnes til leder etter straffeprosessloven § 395.

Gjenopptakelseskommisjonen er organ som skal sikre at rettssikkerheten ivaretas ved behandling av begjæring om gjenåpning av straffesaker. Erfaringen fra å være medlem eller varamedlem i kommisjonen gir en god faglig bakgrunn for stillingen som leder. At kommisjonen bare har virket siden 2004, er et fak-

tum som gjør lederstillingen ekstra krevende og jeg mener det er nyttig for kommisjonen at den nåværende lederen har erfaring fra kommisjonens arbeid.

At det er viktig med kontinuitet i ledelsen av kommisjonen var også en vesentlig del av begrunnelsen for at kommisjonsleders funksjonstid den 1. janu-

ar 2008 ble endret fra 5 til 7 år ved endring i bestemmelsen i § 395, jf. Ot.prp. nr. 6 (2007-2008).

Jeg er for øvrig av den oppfatning at kommisjonens medlemmer og varamedlemmer bør skiftes ut med jevne mellomrom for å sikre tilliten til kommisjonen, slik straffeprosessloven forutsetter.

SPØRSMÅL NR. 1254

Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 31. mai 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for at lensmannskontorene som varsler sommerstengning kan benytte seg av studenter fra politihøgskolen som vikarer i sommer?»

BEGRUNNELSE:

Det kan dessverre se ut som at det også i sommer stenges flere lensmannskontor. Lensmannskontoret på Hitra og Frøya et er eksempel. Det kan være vanskelig å få dekt opp turnusen i løpet av sommeren. Bruk av studenter fra politihøgskolen kan derfor være et godt alternativ for å løse publikums behov samtidig som det er ferieavvikling.

Svar:

Mange politidistrikt tar inn politistudenter som vikarer i sommerukene for å styrke den operative polititjenesten. Særlig gjelder dette politidistrikt som har mye ferietrafikk og som får økte operative oppgaver på grunn av dette. Disse studentene benyttes i hovedsak i patruljetjeneste sammen med tjenestemenn med full utdanning fra Politihøgskolen. Dette er god ressursutnyttelse i en tid på året med redusert politikapasitet.

Politi- og lensmannsetaten er en desentralisert etat med 27 politidistrikt og ca 380 tjenesteenheter (lensmannskontor og politistasjoner) over hele landet. Mange av disse tjenesteenhetene er svært små og med kun noen få ansatte. Politiet, som andre private og offentlige virksomhet, må avvikle ferie i henhold til avtaler og regelverk.

I perioder med ferieavvikling eller annet tjenestefravær, er det politimesterens ansvar å sørge for en omfordeling av ressursene. I mange politidistrikt har man funnet det mest hensiktsmessig å redusere åp-

ningstiden ved enkelte tjenesteenheter i ferietiden, eller at man holder de helt stengt i perioder. Dette for å konsentrere politiressursene til kriminalitetsbekjempelse og forebyggende politiarbeid, samt å opprettholde gode tjenesteordninger som kan sikre en best mulig operativ polititjeneste i ferietiden. Bruk av politistudenter vil i en slik sammenheng inngå i politimesterens vurdering.

Regjeringen har prioritert økt bemanning, og lagt til rette for en betydelig stillingsvekst, både gjennom nye stillinger og ved å øke opptak på Politihøgskolen til 720 elever i år. Politiets budsjett er økt fra 8,7 milliarder kroner i 2006 til 11,6 milliarder kroner i 2010. Dette er en vekst på 2,9 milliarder kroner (32,8 %). I 2010 ble budsjettet økt med hele 1,3 milliarder kroner (trekker man fra pris og lønnsjustering er veksten nærmere 1,2 milliarder kroner). Dette er tidenes største økning i politibudsjettet.

I budsjettene for 2009 og 2010 er det tatt høyde for ansettelsen av 104 nye stillinger fra høsten 2009, 460 sivile stillinger i forbindelse med tiltakspakken i 2009, samt 106 nye stillinger fra høsten 2010. I tillegg kommer en betydelig satsing på utlendingsfeltet med godt over 100 stillinger. Den nye arbeidstidsavtalen har bidratt til å øke den operative kapasiteten i politi- og lensmannsetaten med 230 årsverk med virkning fra høsten 2009. I budsjettet for 2009 og 2010 er det lagt inn lønns- og driftsmidler til dekning av samtlige stillinger. Tall fra Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet (FAD) viser en økning på 525 årsverk i politi- og lensmannsetaten fra 1.3.09-1.10.09. 230 årsverk fra den nye arbeidstidsavtalen er da ikke iberegnet.

Det er politimesteren som innenfor sin tildelte budsjettramme prioriterer ressursene og legger opp tjenesten på en måte som gir best mulig service og trygghet for publikum.

SPØRSMÅL NR. 1255**Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Hadia Tajik****Besvart 31. mai 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Er lagring av e-poster å regne som personopplysninger i henhold til personopplysningsloven § 2 første ledd 1), og krever det i så fall at kriteriene i personopplysningslovens § 8 eller § 9, jfr. § 11 er innfridd for at man skal kunne lagre dem?»

BEGRUNNELSE:

På ulike nettsider kan man abonnere på nyhetsbrev som jevnlig gir oppdateringer fra den nettsiden. Noen slike nettsider kobler i dag e-postadressen man oppgir for et slikt abonnement til besøksloggen til den besøkende. I praksis gir det eieren av nettsiden mulighet til å knytte identiteten til den besøkende til hva vedkommende er inne på av nettsider, også i lang tid etter at man har oppgitt e-postadressen sin. Ikke alle nettsider som operer på denne måten gir informasjon om denne praksisen på sine sider. Det vil være nyttig å avklare om dette kan være å regne som et brudd på personopplysningslovens § 28 om forbud mot å lagre unødvendige personopplysninger, noe som vil avhenge av forståelsen av paragrafene omtalt i spørsmålet.

Svar:

Personopplysningsloven kommer blant annet til anvendelse på behandling av personopplysninger som helt eller delvis skjer med elektroniske hjelpemidler, jf. personopplysningsloven § 3 første ledd bokstav a. Det fremgår av lovens § 2 nr. 2 at ”enhver bruk av personopplysninger, som f.eks. innsamling, registrering, sammenstilling, lagring og utlevering eller en kombinasjon av slike bruksmåter” er å anse som behandling av personopplysninger. Samtidig er personopplysningsbegrepet svært vidt og defineres som ”opplysninger og vurderinger som kan knyttes til en enkeltperson”, jf. lovens § 2 nr. 1. Både lagring av innholdet i en e-post og lagring av e-postadressen, vil følgelig kunne innebære behandling av personopplysninger, såfremt slik informasjon kan knyttes til en enkeltperson.

Jeg forstår videre at noe av bakgrunnen for representantens spørsmål er spesielt relatert til at lagring av e-postadressen kan gjøre det teknisk mulig å samle opp og lagre en identifiserbar persons trafikk på internett. Også slike handlinger vil omfattes av lovens virkeområde, såfremt trafikken kan knyttes til en enkeltperson.

For det tilfellet at en handling, for eksempel slike

som er nevnt ovenfor, innebærer en behandling av personopplysninger, kommer blant annet personopplysningsloven §§ 8, 9 og 11 til anvendelse. Her stilles det blant annet vilkår om at det må foreligge samtykke fra den registrerte, at det må foreligge lovhjemmel for behandlingen eller at behandlingen er nødvendig ut fra andre spesielt oppregnede formål. Det er også et krav at personopplysningene bare skal nyttes til uttrykkelig angitte formål som er saklig begrunnet i den behandlingsansvarliges virksomhet. Videre skal ikke personopplysninger lagres lenger enn nødvendig for å gjennomføre formålet med behandlingen, jf. personopplysningsloven § 28 første ledd. Ved behandling av personopplysninger med elektroniske hjelpemidler, skal det dessuten i forkant av behandlingen meldes fra til Datatilsynet, jf. personopplysningsloven § 31 første ledd bokstav a, jf. annet ledd.

Jeg finner for øvrig grunn til å nevne at brudd på loven etter omstendighetene kan medføre overtredelsesgebyr eller straff, jf. personopplysningsloven §§ 46 og 48. Videre kan Datatilsynet gi pålegg om at behandling av personopplysninger i strid med personopplysningsloven skal opphøre, eller stille vilkår som må være oppfylt for at behandlingen skal være i samsvar med loven, jf. personopplysningsloven § 46 fjerde ledd. Manglende oppfyllelse av pålegg, kan resultere i tvangsmulkt, jf. personopplysningsloven § 47.

For ordens skyld tilføyer jeg at behandling av personopplysninger til rent personlige eller andre private formål faller utenfor personopplysningslovens virkeområde, jf. lovens § 3 annet ledd.

I Ot.prp. nr. 92 (1998-99) side 100 understreket Justisdepartementet at reglene i personopplysningsloven skal anvendes på en teknologi som er i stadig utvikling. Dette stiller særlige utfordringer til utformingen av reglene. I tråd med proposisjonen og Justiskomiteens behandling av den, jf. Innst. O. nr. 51 (1999-2000) side 26, er Justisdepartementet i gang med en etterkontroll av loven.

For øvrig vil jeg nevne at både Europarådet og EU jobber aktivt med personvernrelaterte problemstillinger. Justisdepartementet følger denne utviklingen nøye, og deltar i flere ulike fora. 1. – 4. juni 2010 skal justisdepartementet møte i Europarådets personvernkomite, TP-D, for å fremme en anbefaling om personprofilering. Lagring av trafikkdata som nevnt ovenfor benyttes av enkelte nettsteder til å lagre en personprofil som kan danne grunnlag for henvendelser til og avgjørelser om en person. Slik personprofilering omfattes av personopplysningsloven.

SPØRSMÅL NR. 1256**Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 1. juni 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Norge har over en rekke år bygd opp en betydelig oljevernberedskap langs kysten i form av både mannskap og utstyr. Dette gjelder både i offentlig regi gjennom Kystverket samt flere private aktører.

I forbindelse med den oljekatastrofen som nå utspiller seg i Mexicogulften ønsker jeg å spørre statsråden om, og i hvilket omfang, har Norge tilbudt bistand i denne situasjonen, dette være seg i form av mannskap og utstyr enten i offentlig regi eller i samarbeid med private?»

BEGRUNNELSE:

Oljeutslippet i Mexicogulften har nå foregått i ca 1 måneds tid, og katastrofen vi nå ser utspinner seg langs den amerikanske kysten har et enormt omfang. Norge som oljenasjon har over en årrekke bygget opp en betydelig oljevernberedskap, både i form av lenser, båter og godt utdannet personale som kan settes inn i slike katastrofer. Dette er utstyr som befinner seg både i offentlig (Kystverket) og privat eie. Dette er selvfølgelig utstyr som også kan fraktes til Mexicogulften for å bistå i den pågående katastrofen dersom dette skulle være ønskelig. Det er derfor grunn til å stille spørsmål om hvorvidt norske myndigheter har tilbudt denne formen for bistand, og eventuelt i hvilket omfang det da er snakk om. Videre er det også grunn til å stille seg spørsmål om hvorvidt norske myndigheter har vært i kontakt med private aktører for å sjekke ut om også de kan være med å bidra.

Svar:

Norge har, etter forespørsel fra amerikanske myndigheter, oversendt en oversikt over aktuelt ma-

teriell og ekspertise Norge kan bidra med under oljevernaksjonen i Mexico-gulften. Kystverket har tilbudt amerikanske myndigheter fem systemer med kraftige havgående lenser og fire systemer med mellomtunge lenser fra produsenten Norlense. Det er lagt opp til at personell fra leverandør vil følge med dersom utstyret oversendes. Jeg vil understreke at det i denne omgang kun er bedt om en oversikt over aktuelle lenser og dispergeringsmiddel, og ikke oversendelse av utstyr. Kystverket vil følge opp en eventuell konkret forespørsel om ressurser basert på oversikten den amerikanske kystvakten har mottatt.

I forbindelse med tilbudet om støtte har jeg forsikret meg om at hensynet til vår nasjonale oljevernberedskap er ivarettatt.

Kystverket har også, etter samråd med departementet, svart positivt på en forespørsel fra leverandøren All Maritim om utsatt levering av utstyr som er bestilt av Kystverket, slik at dette kan tilbys British Petroleum, som er ansvarlig for ulykken. For Kystverket betyr dette at leveransen av tre såkalte Harbour bustere og to Current bustere (lensesystemer) utsettes til oktober.

Jeg er videre kjent med at Norsk Oljevernforening for Operatørselskap (NOFO) har tilbydd British Petroleum 150 m³ med dispergeringsmiddel.

Norge har også mottatt en henvendelse fra EUs Monitoring and Information Senter (MIC) om å kartlegge aktuelle ressurser som kan frigis ved en eventuell forespørsel fra USA. Kystverket har koordinert dette arbeidet i Norge og tilbakemelding er gitt til EU MIC. Det har foreløpig ikke vært aktuelt å bistå med norske ressurser via denne kanalen.

SPØRSMÅL NR. 1257**Innlevert 25. mai 2010 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 8. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Hva vil det koste å få oppgradert E39 på strekningene Stavanger-Bergen-Ålesund-Trondheim til gul midtstripe?»

BEGRUNNELSE:

I Nasjonal transportplan har regjeringen som langsiktig mål å få gul midtstripe på hele E39. Det bes om de totale kostnadene, spesifisert på de kostnadene som er en del av Nasjonal transportplan og de som ikke er en del av planen.

Svar:

Statens vegvesen har grovt vurdert kostnadene for tiltak på de strekningene av E39 mellom Stavanger og Trondheim som ikke har gul midtlinje til om lag 5,6 mrd. kr. Av disse ligger om lag 4,8 mrd. kr inne i Nasjonal transportplan 2010-2019.

For flere av strekningene som ikke har gul midtlinje vil det være aktuelt å utbedre eksisterende veg framfor å bygge helt ny veg. En slik utbedringsstrategi innebærer flere ulike typer tiltak som for eksempel breddeutvidelse, kurveutbedringer, forsterkinger og avkjørselssaneringer. Det er derfor vanskelig å trekke ut kostnaden for breddeutvidelser isolert sett. Angitte kostnader er derfor de totale prosjektkostnadene for aktuelle strekninger og ikke et isolert kostnadstall for å få gul midtlinje på hele E39. Jeg vil understreke at for flere av prosjektene på strekningen er kostnadene usikre fordi planleggingen ikke har kommet så langt.

I tabellen nedenfor vises de strekninger hvor det i dag helt eller delvis mangler gul midtlinje på E39 fra Stavanger til Trondheim. I tabellen er det også gitt en grov vurdering av prosjektkostnadene samt informasjon om midler satt av i Nasjonal transportplan 2010-2019.

Mill 2010-kr

Strekning	Fylke	Kostnad*	Satt av i NTP 2010-2019	Etter 2019
E39 Jektevik - Sandvikvåg	Hordaland	160	160	
E39 Vikanes - Romarheim bru	Hordaland	700	700	
E39 Lavik - Torvund	S&F	80		80
E39 Torvund - Teigen	S&F	340	340	
E39 Vadheim - Sande - Førde	S&F	500	500	
E39 Førde S	S&F	40		40
E39 Førde - Skei - Hornindal	S&F	1500	1500	
E39 Hjartåberga	M&R	460	460	
E39 Parsell nord for Ørsta	M&R	200		200
E39 Lønset - Hjelset	M&R	250		250
E39 Øygarden - Kanestraum	M&R	200		200
E39 Leirvika - Renndalen	M&R	100	100	
E39 Renndalen - Staurset	M&R/S-Tr.	230	230	
E39 Staurset - Vinjeøra	S-Trønd.	100	100	
E39 Betna - Klettelva - Hestneset	S-Trønd.	400	400	
E39 Høgkjølen - Harangen	S-Trønd.	370	370	
Sum	5630	4860	770	

* I kostnadstallet inngår alle typer tiltak på strekningen.

SPØRSMÅL NR. 1258**Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Tore Nordtun****Besvart 3. juni 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«I flere netter har parkerte biler blitt herjet med og ødelagt i Ålgård sentrum. Blant annet natt til 18. mai. En verkstedseier som varslet politiet er fortvilet over innsatsen. Han opplyser til Stavanger Aftenblad at da han ringte politiet om hærverket fikk han beskjed om at de hadde bare to mann til å passe på hele Sandnes. De hadde ikke kapasitet til å dekke nabokommunen: Gjesdal og Ålgård. I Sandnes og Gjesdal bor det om lag 73000 innbyggere.

Hvilken kommentar har justisministeren til politiets beredskap her?»

BEGRUNNELSE:

Bilene som ble ramponert sto ved verkstedet til NN. Tre personer er observert mens de herjet med bilene. Nå sier verkstedeieren til Stavanger Aftenblad at det er rene Texas på Ålgård om nettene fordi det ikke finnes politifolk her. Han opplyser at flere bileiere ikke vil politianmelde forholdene fordi de ikke tror at politiet vil gjøre noe for å få saken oppklart.

Forutsatt at informasjonen i Stavanger Aftenblad er korrekt, mener jeg beskrivelsen og opplevelsen er meget alvorlig. Alvorlig fordi den avdekker en minimal beredskap i forhold til en stor befolkningsgruppe. Og alvorlig fordi den tilsynelatende avdekker manglende tro og respekt for politiet.

Svar:

Politidirektoratet har forelagt spørsmålet for politimesteren i Rogaland, som sier at det i operasjonsloggen i politidistriktet fremgår at politiet fikk melding om skadeverk på Ålgård kl 23.58, og at patrulje ble satt på oppdraget få minutter etterpå. Det fremgår videre av loggen at politiet har undersøkt de aktuelle bilene. Oppdraget er registrert avsluttet kl 01.01.

Patruljen opplyser at den var i Sandnes sentrum da meldingen kom, og at de kjørte direkte til Ålgård. Kjøretiden er ca 15 minutter. På vei til Ålgård fikk de kl 00.21 melding om nok et forhold. De prioriterte å ta dette først, da de så det i sammenheng med den første meldingen. Etter at dette forholdet var avklart, kjørte de umiddelbart til Ålgård Bil & Mek. De fikk kontakt med melder og ble vist bilene det var utøvet skadeverk på. Det opplyses for øvrig at det var tre tjenestemenn som bemannet patruljen.

Det er "politiet i Rogaland" som tar oppdrag, og ikke den enkelte drifts- eller tjenesteenhet. Det trenger ikke være feil når det opplyses at det er så og så

mange tjenestemenn knyttet til en enkelt enhet på tjeneste. Samtidig gir slike opplysninger nødvendigvis ikke en fullstendig beskrivelse av beredskapen etter som det kan være patruljer fra en andre drifts- eller tjenesteenheter i distriktet som er nærmest til å ta oppdraget.

Redegjørelsen fra politimesteren i Rogaland tyder på at politiet ga rask og adekvat respons på oppdraget. Når det er sagt, så er jeg veldig enig i din begrunnelse for spørsmålet, som er at befolkningens oppfatning av politiets evne til å skape trygghet, ro og orden er en av de viktigste forutsetningene for tilliten til politiet. Politidirektoratets innbyggerundersøkelse i 2009 viser at mer enn åtte av ti har tillit til politiet, tilsvarende som for 2008. Tillit til politiet er viktig i kampen mot kriminalitet, og det er viktig at den høye tilliten opprettholdes.

Innbyggerundersøkelsen for 2009 viser videre at kun fire av ti mener politiet gjør en god innsats i etterforskning av tyveri, innbrudd og hærverk. Her har vi etter min oppfatning en av hovedutfordringene til politiet. Politiet må bli flinkere til å oppklare kriminalitet. Særlig den typen kriminalitet som rammer flest. Politiet må i tillegg bli flinkere til å informere både i den enkelte sak, og om egen innsats generelt.

Tall fra førstekvartal 2010 viser en meget gledelig utvikling i oppklaringsprosenten så langt i år. I perioden 2003-2010 har oppklaringsprosenten i første kvartal bare en gang tidligere vært høyere. Det var i 2006 hvor den var på 42,3 %, sammenlignet med 41,8 % første kvartal 2010. Spesielt gledelig er økningen på hele 2,8 prosentpoeng for vinningsforbrytelsene, siden oppklaringsprosenten for vinning har vært i jevnt fall over flere år.

Regjeringens utgangspunkt er at trygghet for befolkningen forutsetter et mer nært og sterkt politi. En solid grunnbemanning med god kompetanse er en viktig forutsetning for et mer nært og sterkt politi, en mer effektiv kriminalitetsbekjempelse og økt trygghet for befolkningen. Regjeringen har i perioden 2006-2010 prioritert en påkrevd styrking av politi og påtalemyndighet. Budsjettet er økt fra 8,7 milliarder kroner i 2006 til 11,6 milliarder kroner i 2010. Dette er en vekst på 2,9 milliarder kroner (32,8 prosent). I 2010 ble budsjettet økt med hele 1,3 milliarder kroner (trekker man fra pris og lønnsjustering er veksten nærmere 1,2 milliarder kroner). Dette er tidenes største økning i politibudsjettet. Budsjettet til Rogaland politidistrikt har økt fra 399 millioner kroner i 2009 til 447,5 millioner i 2010, en økning på noe over 13 prosent.

Deler av den budsjettmessige styrkingen har gått til å øke bemanningen. Regjeringen har i perioden valgt å legge til rette for økt bemanning gjennom rekordhøye studentopptak til Politihøgskolen, en ny særavtale om arbeidstidsbestemmelser inngått i 2009 som representerer en ressursøkning på anslagsvis 230 årsverk og 460 nye sivile årsverk i regjeringens tiltakspakke. Politidirektoratet melder at de 460 sivile årsverkene har frigjort 288 politiårsverk. Til sammen gir dette et betydelig løft for politiet.

Regjeringens kriminalpolitiske mål kan ikke baseres på økte ressurser alene, men må også følge av

struktur- og fornyingstiltak. Her vil jeg vise til den resultatreform som er igangsatt. Reformen, som skal gjennomføres i perioden 2010-2013, skal bidra til en mer effektiv og målrettet utnyttelse av de til enhver tid tilgjengelige ressurser. Reformen er bredt anlagt, og omfatter tiltak på en rekke områder som eksempelvis en gjennomgang av distriktsstrukturen og innkjøpsfunksjonen i politi- og lensmannsetaten og tiltak for å utnytte bemanning og kompetanse bedre. Hovedmålene for reformen er redusert kriminalitet, økt oppklaring og et mer nært og sterkt politi.

SPØRSMÅL NR. 1259

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 1. juni 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden bidra til at elever med ME kan oppnå generell studiekompetanse uten avleggelse av norskeksamen eventuelt med tilstrekkelig tilpasset norskeksamen over flere dager eller med skrivehjelp?»

BEGRUNNELSE:

Elever med kronisk utmattelsessyndrom (ME) har rett til tilpasset opplæring. I Vestfold mottar flere elever med ME tilpasset hjemmeundervisning og de har hatt undervisningsopplegg som skal ende med generell studiekompetanse. Eksamen har vært tilpasset elevenes sykdom og har kunnet bli gjennomført som hjemmeeksamen med skrivehjelp.

I forbindelse med avleggelse av eksamen i norsk er jeg gjort kjent med ett konkret eksempel hvor eleven har en god standpunktkarakter i norsk, men hjemmeeksamen med skrivehjelp i faget norsk er ikke blitt godkjent eksamensform. Dette fikk eleven opplyst tre dager før eksamen skulle avlegges.

Dersom kravet til gjennomføring av eksamen blir opprettholdt, mister eleven muligheten til å oppnå generell studiekompetanse. Årelange studier blir i tilfellet bortkastet for eleven som allerede har fått tilgang til høyskoleplass forutsatt at vedkommende oppnår generell studiekompetanse.

Det er flere elever i videregående skole som står ovenfor denne utfordringen og det er nødvendig å finne raske løsninger for de elevene som vil fortsette sitt utdanningsløp.

Svar:

Retten til videregående opplæring innebærer at også funksjonshemmede og syke skal kunne velge det utdanningsprogrammet som passer deres interesser og evner, herunder at elevene skal få tilstrekkelig tilpassninger i opplæringen og eksamenssituasjonene slik at det blir mulig å oppnå den ønskede sluttkompetansen. For å få generell studiekompetanse må det avlegges eksamen i norsk.

Når det gjelder gjennomføring av eksamen, fremgår det av § 3-32 i forskrift til opplæringsloven at elever med behov for særskilt tilrettelegging skal få forholdene lagt til rette slik at de kan få vist sin kompetanse i fag, knyttet til kompetansemålene slik disse fremgår av Læreplanverket for Kunnskapsløftet. Det blir vist til at elever har et rettskrav både på opplæring og vurdering, herunder gjennomføring av prøver og eksamener.

Utgangspunktet er at tilrettelegging skal være basert på elevens behov så langt som mulig. Eventuell tilpassning skal imidlertid ikke gå lengre enn det som er nødvendig for å skape en likeverdig prøve- og eksamenssituasjon. Det vil blant annet si at eleven ikke skal få en tilpassning som gir eleven fordeler fremfor andre. Det må heller ikke gis så vidtrekkende tilpassninger at eleven ikke blir prøvd i kompetansemålene i læreplanverket, eksempelvis at eleven ikke blir prøvd i skriftlige eller muntlige ferdigheter der prøving av slike ferdigheter er fastsatt i eksamensformen for faget. I faget norsk prøves ulike deler av skrivekompetansen til eksamen, så spørsmålet om f.eks.

bruk av sekretærhjelp må vurderes i forhold til hvilken kompetanse som skal prøves.

Tiltakene for å tilrettelegge en prøve- eller eksamenssituasjon kan likevel være mange, og må gjøres lokalt etter en konkret vurdering. I visse situasjoner kan det for eksempel være aktuelt å gjennomføre prøver og/eller eksamener med hjelp av tolk i tegnspråk, sekretær/skrivehjelp eller bruk av særskilt digitalt tale/skriveverktøy. Andre eksempler på tiltak er opplesing av oppgaveteksten og ekstra tid.

I tillegg kan en aktuell tilpasning av eksamen være at eksamen gjennomføres i et annet lokale enn eksamenslokalet. Også denne avgjørelsen må tas ut fra elevens særlige behov, der det blir tatt hensyn til hvorvidt en slik tilpasning innebærer en fordel sammenlignet med de andre elevenes eksamensgjennomføring.

Det er rektor som treffer avgjørelsen om tilpasning på den enkelte skole ut fra rammene i regelverket, sin kjennskap til eleven og ut fra sin faglige vurdering. Det fremgår videre av nevnte forskriftsbestemmelse at avgjørelsen om tilpasning av eksamen er et enkeltvedtak, noe som krever skriftlighet og begrunnelse. Dette enkeltvedtaket kan påklages til Fylkesmannen som skal gjøre en selvstendig vurdering av saken. Dersom skoleeier er usikker på gjeldende regelverk, så kan Fylkesmannen bes om å gi veiledning. Det finnes også fremstillinger av regelverkets anvendelse innenfor særlige områder, for eksempel rundskriv Udir-5-2009 om særskilt tilrettelegging av sentralt gitt skriftlig eksamen i matematikk, kjemi, fysikk og biologi.

SPØRSMÅL NR. 1260

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 2. juni 2010 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Det har den siste tiden vært flere mediaoppslag om sikkerheten til våre styrker som deltar i utenlandsoperasjoner. Det har vært vist til gamle uegnede lastebiler, mangel på sikkerhetsutstyr og svakheter i kjøretøyparken.

Mitt spørsmål til statsråden blir derfor om hun mener at de kjøretøy norske styrker i utlandet bruker, er optimale mht. operativitet og sikkerheten til den enkelte?»

BEGRUNNELSE:

Jeg forutsetter at regjeringen har nasjonens - og mannskapenes omdømme og sikkerhet i tankene når utvelgelse av sikkerhetsutstyr og kjøretøy skal velges når vi er med i operasjoner ute. Alt annet vil være å påføre mannskapene en unødvendig risiko som kan ramme dem og ikke minst, rekrutteringen fremover. Jeg ser derfor fram til stastrådens svar på mitt spørsmål.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 26. mai 2010, med spørsmål fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen om hvorvidt de kjøretøy norske styrker bruker er optimale med hensyn til operativitet og sikkerheten til den enkelte.

Regjeringen er klar på at våre styrker i Afghanistan skal ha godt materiell og være godt trent for å løse sin oppdrag, samtidig som sikkerheten ivaretas på en god måte. I gjennomføringen av oppdraget er derfor beskyttelse av personellet høyt prioritert. Regjeringen baserer behovet for budsjettmidler til trening, øving og utstyr på blant annet forsvarsjefens vurdering av sikkerhetssituasjonen og hans anbefaling av nødvendige ressurser for å kunne ivareta oppdraget så vel som personellens sikkerhet.

Kjøretøy som sendes til Afghanistan er alltid i god stand. Rent funksjonelt er kjøretøyet godt egnet til de oppdrag det er satt til å løse, og egnetheten av kjøretøyet, samt personellens sikkerhet, blir hele tiden vurdert i forhold til trusselbildet, oppdragets art og kjøretøyets egenskaper. Slitasjen på kjøretøy i Afghanistan er imidlertid stor grunnet operasjonsmønster, veistandard og klima, og vedlikeholdet er derfor krevende. Jeg synes vårt personell gjør en meget god innsats for å holde flest mulig av kjøretøyene operative til enhver tid.

Det er ikke kjent at lastevogner har en hyppigere havariprosent enn andre typer kjøretøy som benyttes av norske styrker i Afghanistan, og det er ikke rapportert om havari av denne type kjøretøy i løpet av de siste månedene. Dog er det ikke uvanlig at kjøretøy kommer tilbake fra oppdrag med feil som medfører behov for betydelig vedlikehold. Dette gir utfordrin-

ger hva gjelder operativiteten på spesielt en type lastevogn, Scania P113 Krokloft. Dette er et kjøretøy som ble anskaffet for andre forhold enn det de utsettes for i Afghanistan, og dette medfører at kjøretøyet har relativt stor "nedetid" hvor det ikke er tilgjengelig for oppdrag.

Forsvarsdepartementet har under planlegging et prosjekt som skal anskaffe nye lastevogner for bruk i utenlandsoperasjoner. Disse vognene vil bl.a. gi økt beskyttelse for personellet.

Et annet viktig aspekt ved sikkerheten for våre soldater er bruken av pansrede og upansrede kjøretøy. I denne forbindelse viser jeg til svar på spørsmål

nr. 71 fra Fremskrittspartiets fraksjon i forbindelse med RNB 2010, der jeg går nærmere inn på status for anskaffelse av nye pansrede kjøretøy, samt beskyttelsestiltak på disse. Bruk av pansrede og upansrede kjøretøyer må sees i sammenheng med de oppdrag våre avdelinger skal gjennomføre. De lokale militære sjefene planlegger sine aktiviteter og oppdrag etter de til enhver tid gjeldende situasjoner. Det vil alltid være en utfordring å finne den rette balansen mellom egenbeskyttelse under krevende sikkerhetssituasjoner og ønsket om nærhet til den afghanske befolkningen lokalt.

SPØRSMÅL NR. 1261

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 4. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hva vil ministeren gjøre i forhold til å få flere spesialister på området slik at også pet-scanneren på Vestlandet kan være i aktivitet hele uken og at flere blir diagnostisert tidlig og dermed også redde flere liv hos de som får kreft?»

BEGRUNNELSE:

Pet/CT-skannere redder liv og gjør kreftbehandlingen så riktig som mulig. Det at vi i Norge har tre slike scannere er bra. Det som ikke er bra er at den ene som befinner seg på Haukeland sykehus ikke blir brukt fullt ut. Noe som kan medføre at pasienter dør fordi kreft ikke blir oppdaget tidlig nok og behandlet. På Haukeland sykehus er det spesialister som mangler som gjør at man kun bruker scanneren to dager i uken. På Østlandet har man tydeligvis ikke dette problemet med at spesialister mangler og pasienter får diagnostisering tidlig. Altså blir det en forskjellsbehandling av pasienter på Vestlandet og Østlandet. Dette må en kunne gjøre noe ved.

Svar:

Det er en målsetting at alle skal ha tilgang på en kvalitativt god diagnostikk og behandling. For å få til dette, må vi sikre at diagnostikk og behandling har dokumentert effekt. Samtidig må vi vurdere dette opp mot hensynet til en likeverdig tilgang til ny behandling, forventet nytte og kostnader sammenlignet med eksisterende diagnostikk, behandling, risiko og

bivirkninger for pasienten. Når det gjelder bruken av PET-skanning som undersøkelsesmetode, bør denne skje styrt og planlagt, fordi unødige bruk av metoden kan skje på bekostning av billigere og like gode metoder som er tilgjengelige i sykehusene. I tillegg er det slik at dokumentasjon for at PET-diagnostikk er bedre enn andre etablerte metoder, eller fører til konsekvenser for valg av behandling, foreløpig bare gjelder for noen kreftformer. De tre PET-skannerne som i dag finnes i Norge kan ta i mot pasienter fra hele landet.

Jeg har på bakgrunn av dette spørsmålet bedt Helse Vest RHF om å redegjøre for kapasiteten ved PET-skanneren i Helse Bergen HF. Jeg siterer følgende svar derfra:

”Senter for nukleærmedisin/PET i Helse Bergen flyttet inn i nye lokaler i oktober 2008. I løpet av 2009 er mye nytt utstyr tatt i bruk og gjenstående bygningsarbeid er i hovedsak gjennomført. Disse vil bli fullført i 2010. Senteret har derfor vært, og er fortsatt, i en oppbyggingsfase. Denne fasen har tatt lenger tid enn planlagt blant annet på grunn av bygningsmessige utfordringer. Senteret er derfor ennå ikke i en stabil og fullt utviklet driftsfase.

For å utnytte kapasiteten fullt ut må man blant annet kunne produsere legemiddelet F-18-FDG som benyttes ved undersøkelsene. Dette legemiddelet har ekstremt kort holdbarhet og foreløpig blir disse kjøpt og flydd inn fra kommersiell aktør i Oslo. Driften vil bli mer effektivt når dette kan produseres lokalt. Helse Bergen må ha godkjenning av Statens legemiddelverk (SLV) for å kunne gjøre dette, og det er en omfattende prosess å få alle elementer på plass som det

har vært jobbet med over flere år. En regner med at egenproduksjon kan starte i november 2010.

Den største utfordringen for å kunne utnytte kapasiteten fullt ut er mangel på spesialister på dette området. Helse Bergen har lykket med å rekruttere høyt kompetente fagpersoner innen en rekke fagområder knyttet til virksomheten, men ettersom det er få legespesialister innen dette feltet i Norge har Helse Bergen også en utdanningsstilling for å forbedre rekrutteringssituasjonen. Helse Vest vil i samarbeid med Helse Bergen videre legge til rette for en mest mulig utnyttelse av PET-senteret og prioriterer utdanningsstillinger innen dette fagområdet.”

Departementet tildeler hvert år et bestemt antall nye legestillinger og spesialistutdanningsstillinger til de regionale helseforetakene. De regionale helseforetakene skal deretter vurdere fordelingen av disse stillingene innenfor sin region med hensyn til hvilke spesialister de vil tilsette. Det skal tas hensyn til nødvendig behandlingsskapasitet, rekruttering til utsatte spesialiteter og en optimalisering av spesialistutdanningskapasiteten. Gjennom fordeling av legestillinger og tilrettelegging av effektive utdanningsløp, har de regionale helseforetakene ansvar for at det utdannes et tilstrekkelig antall legespesialister innenfor de ulike spesialitetene i hver region. I oppdragsdokumentet for 2010 har jeg gitt de regionale helseforetakene i oppdrag å iverksette tiltak for å bidra til økt utdanning i rekrutteringsutsatte legespesialiteter på områder med diskrepans mellom forventet behov og tilgang på spesialister. Et eksempel på dette er behovet for onkologer. Jeg har videre sagt at det vil være

hensiktsmessig at de regionale helseforetakene samarbeider om denne oppgaven.

Jeg har i oppdragsdokumentet for 2010 videre bedt de regionale helseforetakene, innenfor sine økonomiske rammer, sørge for at virksomheten i helseforetakene innrettes slik at ventetidene til utredning/diagnostikk og behandling reduseres.

Nasjonalt råd for kvalitet og prioritering gir råd i saker om ny teknologi og nye metoder. I tillegg vektlegges andre lands erfaringer i vurdering av innføring av nye metoder. Kunnskapssenteret kom i 2009 med en rapport om behovet for PET i 2020. Rapporten ble behandlet i Nasjonalt råd for kvalitet og prioritering i helsetjenesten i desember 2009. Rådet anbefaler at man i Norge tar sikte på en oppbygging av PET slik at man har de syklotroner med det antall scannere som betraktes nødvendig lokalt/regionalt. I sitt vedtak uttaler Rådet videre at de forventer at de regionale helseforetakene i samarbeid med universitetene styrer den fremtidige utviklingen av syklotroner og PET-scannere i tråd med vedtaket, og at de regionale helseforetakene bidrar til at nytten ved bruken av denne teknologien kan evalueres på en god måte. Jeg er kjent med at Kunnskapssenteret vil gjennomføre beregninger for PET-behovet i 2020 for alle de fire helseregionene.

Jeg forutsetter at Helse Vest RHF videreutvikler sitt spesialisthelsetjenestetilbud, herunder sikrer tilgang på en kvalitativt god diagnostikk og behandling, i tråd med de styringssignaler som er gitt.

SPØRSMÅL NR. 1262

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 2. juni 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Kan utenriksministeren bekrefte at det er regjeringens mål at det innad i, og fra, NATO-land, skal kreves sluttbrukererklæringer for alle overførslar av militært materiell, og på hvilken måte arbeider utenriksministeren for at sluttbrukererklæring fra alle land skal bli normen i NATO?»

BEGRUNNELSE:

I regjeringens politiske plattform 2009-2013 - Soria Moria 2 - fremgår det at regjeringen vil opprettholde og videreutvikle et strengt regelverk for norsk

våpeneksport. Blant annet slås det fast at "regjeringen har som mål å innføre sluttbrukererklæring fra alle land, og arbeide for at dette blir norm i NATO."

I et leserinnlegg i Ny Tid 14. mai d.å. skriver utenriksministeren og miljø- og utviklingsministeren at Norge ved salg av våpen til land "utover våre nærmeste allierte" krever sluttbrukererklæring, og at regjeringen jobber for at dette skal bli normen for alle NATO-land.

Det er således uklart om hvorvidt dette innebærer at det er regjeringens mål at det skal kreves sluttbrukererklæringer for alle overførslar av militært materiell - også mellom NATO-land og nære allierte.

Svar:

Slik det fremgår av Soria Moria II, vil Regjeringen

”...oppretholde og videreutvikle et strengt regelverk for norsk våpeneksport. Regjeringen har som mål å innføre sluttbrukererklæring fra alle land, og arbeide for at dette blir norm i NATO”.

Regjeringen er opptatt av at Norge skal ha en streng eksportkontroll med utførselen av forsvarsmateriell, og jeg kan forsikre om at all eksport av forsvarsmateriell fra Norge er gjenstand for en omfattende sluttbrukerkontroll. Dette betyr bl.a. at det alltid kreves sluttbrukerdokumentasjon før eksport kan skje.

Ved eksport til medlemsland i NATO, nordiske land eller til nærstående land som er godkjent som mottakere av forsvarsmateriell fra Norge, kreves dokumentasjon som godtgjør sluttbrukeren før lisens kan innvilges. Omfanget av dokumentasjonen som skal til for å godtgjøre sluttbrukeren, vil avhenge av den enkelte sak, f.eks. i hvilken grad det foreligger et etablert samarbeidsforhold, avtaler, kontrakter, o.l.

I slike tilfeller legges det til grunn at mottakere ikke videreselger materiell kjøpt fra Norge uten forhåndskonsultasjoner. Dersom det ikke foreligger slikt etablert samarbeid og begrunnet tillitsforhold, kreves mer omfattende dokumentasjon og forsikringer fra sluttbrukeren før tillatelse til eksport kan innvilges.

Ved eksport av forsvarsmateriell til land utenfor NATO og den nærstående landgruppen, kreves det dokumentasjon som bekrefter sluttbrukeren, opplyser hvor materiellet skal installeres og brukes, samt forsikrer at materiellet ikke skal videreselges uten norske myndigheters samtykke.

Regjeringen vil videreføre denne politikken.

I lys av målet i Soria Moria II, vil vi arbeide innenfor rammen av NATO og sammen med allierte og nærstående land, for å få plass en felles norm når det gjelder sluttbrukersertifikater. Regjeringen arbeider nå med å kartlegge hvordan andre NATO-land praktiserer kravene til sluttbrukererklæring når det gjelder sine nasjonale beslutninger om eksport av forsvarsmateriell. På grunnlag av denne informasjonshenting vil vi vurdere konkrete skritt innenfor NATO med sikte på å utvikle en felles norm når det gjelder kravene til sluttbrukerdokumentasjon.

Regjeringens målsetting tar utgangspunkt i at land som eksporterer forsvarsmateriell har et stort ansvar for å forsikre seg om at disse ikke havner ”i gale hender”. Dette kan først og fremst sikres gjennom en streng eksportkontroll, både når det gjelder vurderinger av hvilke land som kan godkjennes som mottakere av forsvarsmateriell, og gjennom sluttbrukerforsikringer. Regjeringen legger derfor vekt på at et normarbeid ikke må lede til at eksisterende retningslinjer for eksportkontroll svekkes.

SPØRSMÅL NR. 1263

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 4. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil statsråden sikre nødvendige prosjektmidler, slik at det kan gjennomføres kunnskapsarbeid og kurs om diagnosen transseksualisme og kjønnsidentitet?»

BEGRUNNELSE:

Det er omtrent 500 til 600 kjønnsopererte i Norge. Rikshospitalet ivaretar landsfunksjoner for transseksualisme. Harry Benjamin ressursenter, HBRS, jobber for kjønnsoperertes interesser. De siste ukers medieoppslag om transpersoner avdekker at det er behov for mer kunnskap om diagnosen transseksua-

lisme og kjønnsidentitet. HBRS har tidligere mottatt prosjektmidler til dette formålet.

Svar:

Oslo universitetssykehus HF Rikshospitalet er, som representanten viser til, tillagt landsfunksjonen for transseksualisme (GID-klinikken). Helse- og omsorgsdepartementet har sett behovet for en gjennomgang av tilbudet til transseksuelle og transpersoner, herunder kompetansesenterfunksjonens informasjonsansvar og rolle. Departementet har derfor, gjennom tildelingsbrevet for 2010, gitt Helsedirektoratet i oppdrag å gjennomgå helsetjenestens tilbud til den-

ne gruppen. Denne gjennomgangen skal utføres i dialog med aktuelle fagmiljøer, herunder relevante interesseorganisasjoner. Helsedirektoratets arbeid med dette er nå i startfasen, og jeg imøteser direktoratets rapport innen utgangen av året.

Jeg er enig med representanten Høybråten i at spredning av kunnskap om kjønnsiden-titetsforstyrrelser er en viktig oppgave. Her er GID-klinikken tillagt en særskilt rolle gjennom lands- og kompetansesenterfunksjonen. I tillegg er selvsagt brukerorgani-

sjasjonene viktige når det gjelder kunnskaps- og kompetansespredning i samfunnet forøvrig. I den forbindelse kan jeg opplyse at Harry Benjamin ressurscenter får støtte fra Helsedirektoratet med kr. 199 805 i 2010. Jeg vil også nevne at ressurscenteret dette året mottar kr. 650 000 i driftstilskudd over Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets budsjett. Når det gjelder innretningen av tilbudet, vil jeg komme tilbake til det når direktoratets rapport foreligger.

SPØRSMÅL NR. 1264

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide

Besvart 3. juni 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Det er 10 år siden den norske kornpolitikken ble liberalisert og kornlagrene avskaffet. Manglende beredskapslagring av korn gjør oss sårbare hvis for eksempel et stort vulkanutbrudd på Island skulle legge kornåkrene svarte. Også naturlig variasjon i kornhøsten truer matvaresikkerheten. Etter den dårlige kornhøsten i 2009 anslo Felleskjøpet at vi hadde behov for å importere drøyt 234 000 tonn matkorn og 315 000 tonn korn til kraftfôr.

Vil statsråden gjeninnføre beredskapslagring av korn?»

Svar:

Det er Nærings- og handelsdepartementet som har koordineringsansvaret for matvareberedskap i Norge. Landbruks- og matdepartementet (LMD) og Fiskeri- og kystdepartementet har fagansvar for deler av verdikjeden.

LMD hadde fram til 2003 beredskapslager av korn og mel forskjellige steder i Norge. Under Bondevik II regjeringen ble det i St.prp. nr. 1 (2002-2003) for LMD varslet en utfasing av eksisterende ordning for lager av korn og mel. Fra 2004 har en hatt

en sterkt redusert ordning med lagring av mel til bakeribransjen nord for Ofoten, tilsvarende 20 dagers salg til bakeriene i området. Forsyningsberedskapen her de senere årene vært basert på at både nasjonal produksjon og import langt på vei kan opprettholdes også i kriser.

Sikkerhet for mat er et grunnleggende behov som jeg som landbruks- og matminister legger stor vekt på. Høsten 2007 og våren 2008 fikk vi se en kraftig stigning i prisen på bl.a. korn på verdensmarkedet. Flere land innførte eksportrestriksjoner på korn. Dette minnet oss igjen på hvor sårbar matsikkerheten kan være. Klimaendringer og sterk befolkningsvekst forsterker matsikkerhetsutfordringene.

Det illustrerer også hvor viktig det er at Norge satser aktivt på landbruket, har et restriktivt jordvern og vedlikeholder produksjonsressursene. Dette legger Regjeringen til rette for.

Det er viktig å debattere spørsmål knyttet til beredskapslagring av korn. Jeg vil legge til rette for en debatt om dette i Melding til Stortinget om landbruks- og matpolitikken som LMD arbeider med og som planlegges framlagt våren 2011.

SPØRSMÅL NR. 1265**Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 3. juni 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Vil statsråden sette ned en uavhengig gransking for å undersøke, og rydde opp for å finne ut hvor stor tapet av tamrein som blir drept av fredet rovvilt egentlig er?»

BEGRUNNELSE:

Den nåværende erstatningsordningen baseres i stor grad på krav om dokumentasjon av tap. På landsbasis blir det innvilget erstatning for ca 25 % av det som søkes erstattet som drept av fredet rovvilt. Av antallet som blir erstattet er igjen ca 6 % dokumentert. Anslagsvis 80 000 dyr har gått tapt av ulike årsaker det siste reindriftsåret. Av disse har reieneierne søkt om erstatning for ca 65 000 dyr. Siste reindriftsår har reieneierne klart å dokumentere 50 % mere tap enn året før.

Svar:

Jeg viser til spørsmål nr. 1265 fra representanten Torgeir Trældal. Spørsmålet er rettet til landbruks- og matministeren, men oversendt Miljøverndepartementet ettersom rovviltforvaltning tilhører miljø- og utviklingsministerens ansvarsområde.

Jeg er opptatt av at vi skal legge best mulig kunnskap til grunn for miljøvernmyndighetenes avgjørelser, og vil vise til at det er gjort en rekke tapsundersøkelser på tamrein for å øke kunnskapsgrunnlaget om andelen skader forvoldt av rovvilt. Det pågår nå

blant annet forskning på gaupe og jerv i Nord-Norge hvor det gjøres studier av skadeomfanget på tamrein grunnet disse rovviltartene. Videre har det skandinaviske bjørneprosjektet denne våren iverksatt undersøkelser i svenske studieområder for å se nærmere på bjørnens uttak av tamrein. Kunnskapen som fremkommer fra ulike tapsundersøkelser er en viktig del av miljøforvaltningens grunnlag blant annet i behandlingen av søknader om erstatning for tamrein tatt av rovvilt.

Gjeldende erstatningsordning for tamrein er basert på skadedokumentasjon. I tillegg til utbetaling av erstatning for dokumenterte rovviltskader gis det erstatning for sannsynliggjorte tap etter nærmere skjønnsvurderinger av hver enkelt søknad. Jeg er kjent med at gjeldende erstatningsordning for tamrein i mange tilfeller er omdiskutert. Blant annet er det slik at andelen dokumenterte rovviltskader generelt utgjør en relativt liten andel av det omsøkte tapet fra reindriftsutøverne, og følgelig blir hoveddelen av erstatningene utbetalt på bakgrunn av skjønnsvurderinger og sannsynliggjøring av rovvilttap.

På denne bakgrunn mener jeg det på nåværende tidspunkt ikke vil være aktuelt å nedsette en uavhengig gransking av tapsomfanget for tamrein som blir tatt av rovvilt.

Jeg mener likevel det er grunnlag for å se på om erstatningsordningen for tamrein bør endres, og jeg er i drøftinger med landbruks- og matministeren og finansministeren om dette spørsmålet.

SPØRSMÅL NR. 1266**Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Kari Kjønnaas Kjos****Besvart 4. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Er statsråden komfortabel med en ordning som bidrar til at pasienter i psykiatrien som ikke ønsker å ta store mengder medisin blir utskrevet viss de nekter dette, og hvordan vil statsråden sørge for et bedre tilbud til psykisk syke enn beskrivelsen skisserer?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har blitt kontaktet av en pasient som har hatt ulike diagnoser, og som har vært under oppfølging på grunn av psykisk sykdom i 12 år.

Pasienten er ikke under tvangsbehandling.

Denne pasienten viser til at hun over tid får foreskrevet store mengder tabletter, uten at annet tilbud er blitt gitt.

Denne pasienten har store bivirkninger av medikamentbruk, men får i realiteten bare tilbud om mer medikamenter eller ingen behandling.

Dersom dette ikke bare er et enkeltstående tilfelle er dette en åpenbar svakhet i systemet. Alle er enige om at medisinerings over tid i mange tilfeller kan være et nødvendig onde, men at det skal medføre at annet behandlingstilbud ikke blir gitt er utilfredsstillende.

Svar:

I likhet med representanten Kjos er jeg opptatt av at pasienter skal ha god behandling uansett hvilke lidelser de oppsøker helsetjenesten for. Dersom det er riktig som representanten Kjos skriver, at den aktuelle pasienten ikke får et tilbud om annen frivillig behandling for sin psykiske lidelse enn medisiner, vil jeg råde vedkommende til å ta problemstillingen opp med helsetilsynet i fylket. Utover dette ber jeg om forståelse for at jeg vanskelig kan uttale meg om enkeltsaker, ei heller konkludere om tjenestens generelle praksis basert på enkeltpersoners erfaringer.

Som representanten Kjos sikkert er klar over, følger det av både regelverk, styringssignaler, veiledere og retningslinjer at pasienter skal gis individuelt tilpasset behandling basert på en faglig vurdering av personens behandlingsbehov (jf prioriteringsforskriften og pasientrettighetsloven). Pasientene skal også involveres i behandlingsprosessen, og så langt som mulig kunne delta i beslutningene som tas. For å understøtte målet om brukermedvirkning har departementet i oppdragsdokument til de regionale helseforetakene for 2010 stilt som krav at gode erfaringer med brukerrettede tiltak skal implementeres i helseforetakene.

Når det gjelder innhold i behandling, vil dette kunne variere fra sted til sted, avhengig av variasjoner i sykdomspanorama/behov i befolkningen, institusjoners valg av fagprofil, personellsammensetning, kompetanse m.v. Det hører med til de regionale hel-

seforetakenes ”sørge for”-ansvar å påse at befolkningen i regionene har et helsetilbud som i henhold til lovverk, styringssignaler og helsefaglige anbefalinger er forsvarlig. Helsetilsynet, direktoratet og departementet har på sin side et løpende ansvar for å følge med på, kontrollere og styre utviklingen.

Det finnes i dag flere retningslinjer og veiledere til hjelp for tjenestene i arbeidet med pasienter. Noen av disse er ”Nasjonale retningslinjer for diagnostisering og behandling av voksne med depresjon i primær- og spesialisthelsetjenesten” (IS-1561, Helsedirektoratet 2009), ”Psykisk helsevern for voksne. Distriktpsikiatriske sentre – med blikket vendt mot kommunene og spesialiserte sykehusfunksjoner i ryggen” (IS-1388/2007), ”Psykisk helsearbeid for voksne i kommunene (IS-1332/2005)”, ”Prioriteringsveileder - Psykisk helsevern for voksne” (IS-1582/2008) og ”Veileder for poliklinikker i psykisk helsevern for barn og unge” (IS-1570/2008). Helsedirektoratet arbeider for tiden i tillegg med nasjonale retningslinjer for utredning og behandling av bipolare lidelser, samt retningslinjer for utredning og behandling av ikke-affektive psykoselidelser. Utgitte retningslinjer og veiledere er fritt tilgjengelig på direktoratets nettsider.

Jeg vil også vise til det nylig oppnevnte lovutvalget som skal utrede etiske, faktiske og rettslige sider av dagens regler og praksis om tvang innen psykisk helsevern. Utvalget skal som del av mandatet gjennomgå vilkårene for tvangsmedisinering.

Avslutningsvis vil jeg understreke at retten til fritt sykehusvalg også gjelder for psykisk helseområdet, jf. pasientrettighetsloven § 2-4. Retten gjelder all planlagt undersøkelse eller utredning og behandling, og omfatter alle offentlige sykehus og distriktpsikiatriske sentre som eies av et regionalt helseforetak, samt private sykehus som har inngått avtale med et regionalt helseforetak.

SPØRSMÅL NR. 1267

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos

Besvart 3. juni 2010 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken

Spørsmål:

«Synes statsråden det er en god og tilfredsstillende behandling av et barn at de blir flyttet rundt fra sted til sted som om de skulle være en pakke?»

BEGRUNNELSE:

En gutt på 10 år, har en tid bodd i fosterhjem men dette fungerte etter en stund svært dårlig. Derfor ble gutten flyttet til Gullhella i Asker.

Etter 2 måneder på denne barnevernsinstitusjonen har gutten nå fått beskjed om at den skal legges ned. I påvente av at barnevernet skal finne egnet bosted, må gutten nå flytte til et beredskapshjem.

Gutten som i utgangspunktet har kommet i en vanskelig situasjon han selv ikke er skyld i, får enda en belastning han ikke fortjener.

Folk som står gutten nær stiller spørsmålsteget ved hvorfor han ble flyttet til et sted man visste skulle legges ned med det første, av den grunn er de naturlig nok bekymret for videre tilbud for denne gutten.

Svar:

Jeg vil begynne med å takke stortingsrepresentant Kjønås Kjos for at hun reiser et viktig spørsmål. Utilsiktete flyttinger er ikke bra for barn.

Jeg håper stortingsrepresentanten har forståelse for at jeg ikke kan gå inn å kommentere enkeltsaker. På generelt grunnlag kan jeg si følgende:

For de aller fleste barn og unge er hjelp i hjemmet eller fosterhjem den beste løsningen. Samtidig er det også dokumentert at et institusjonstilbud er det beste tiltaket for noen barn. Faglige vurderinger med ut-

gangspunkt i barnets beste skal alltid ligge til grunn for valg av tiltak.

Dessverre er flyttinger noen ganger ikke til å unngå. Det kan være fordi barnet har vansker som fosterfamilien ikke greier å håndtere, eller fordi samspillet i fosterfamilien blir skadelidende. For å kunne forebygge og i størst mulig grad forhindre at dette skjer, bygger det statlige barnevernet opp tilbud som skal støtte og veilede fosterfamilier når situasjonen blir vanskelig. For eksempel styrkes beredskapsavdelingen ved Gullhella barnevernsenter med fire hjem. Gjennom omstillingen av barnevernssenterets akutt- og korttidsavdeling til en familieavdeling med fem plasser for foreldre og barn, vil et ressursteam følge opp forsterkede fosterhjem ved barne- og familiesenteret. Arbeidet inkluderer aktivt miljøterapeutisk arbeid med barna og deres ulike nettverk, og skal sikre kvaliteten i omsorgstilbudet og forhindre utilsiktede brudd i beredskaps- og forsterkede fosterhjem.

I alt barnevernsarbeid er det barnets beste som skal veie tyngst. Barne-, ungdoms- og familieetaten skal gjennomføre plasseringer på en måte som i første rekke ivaretar dette.

SPØRSMÅL NR. 1268

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 4. juni 2010 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Heimevernet har en viktig rolle i vårt samfunn som en del av Forsvaret og som bidragsyter ved kriser. HV er satt opp med personlige våpen og selv om deler av disse er levert inn, er det å ha et våpen et beredskapsfortrinn. Selv om HV ikke øver så mye som de burde pga. manglende driftsmidler er det likevel viktig at de er klare til å løse oppgavene sine på en god og forsvarlig måte.

Mitt spørsmål til statsråden er om det foreligger planer om innlevering av personlige våpen og når et slikt vedtak eventuelt er fattet?»

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 27. mai 2010, med spørsmål fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen om Heimevernets oppbevaring av våpen.

Lagring av håndvåpen og personlig bekledning og utrustning hjemme hos den enkelte er en del av

Heimevernets egenart, og har vært en hensiktsmessig ordning for å gi beredskap, korpsånd og rimelig lagring der hvor soldaten er.

Lokale forhold har ført til sentrallagring av deler av håndvåpenmengden i noen distrikter. I tillegg har Heimevernets innsatsstyrker til forskjell fra forsterknings- og oppfølgingsstyrkene, allerede materiell og våpen sentrallagret de fleste steder for å korte ned klargjøringstiden.

Sikring av heimevernsvåpen som er lagret hjemme hos heimevernspersonell, har vært behandlet av Stortinget flere ganger de senere årene. Formålet har vært å iverksette tiltak for å hindre misbruk av våpnene. Ved behandlingen av Budsjettinnstilling S. nr. 7 (2006-2007), jf. St.prp. nr. 1 (2006-2007), samtykket Stortinget i regjeringens forslag om å gjøre en midlertidig ordning med inndragning av tennstempler permanent. Siden inndragningen av tennstempler hadde vist seg å ha så god effekt, ble det også besluttet at en planlagt ordning med kammerlås ikke skulle iverksettes.

Dagens operasjonskonsept bygger på at heimevernspersonellet uansett skal møte på et sentralt oppsetningssted, og gjennomføre eventuell nødvendig trening før de løser oppdragene. Ved oppmøtet deles tennstempel og ammunisjon ut. Generalinspektøren for Heimevernet opplyser at det, fra ulike hold internt i heimevernsorganisasjonen, har blitt hevdet at det vil være mest praktisk om også våpnene deles ut samtidig. Selv om sentrallagring har sine fordeler, kan kostnader forbundet med lagerkapasitet og vakthold bli betydelige.

Med dagens trusselbilde som bakgrunn, samt de ovenfor beskrevne forhold, opplyser generalinspek-

tøren for Heimevernet nylig å ha gitt et oppdrag om å nedsette en arbeidsgruppe som skal vurdere de operative og økonomiske konsekvensene av sentral våpenlagring i Heimevernet. Rapporten etter denne analysen ventes å foreligge til høsten.

Kvalitetsreformen har gitt Heimevernet et etterlengtet løft. Heimevernet er nå en relevant operativ kapasitet i det nye sikkerhetsbildet. Forsvarsdepartementet vil sørge for at Heimevernets våpen også i fremtiden vil oppbevares på en måte som både er sikker, praktisk og gjør Heimevernet i stand til å reagere raskt.

SPØRSMÅL NR. 1269

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 8. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Vik kommune ønsker eit samarbeid mellom Statens Vegvesen og Statkraft om utbetring av rv 13 Vangsnes-Vik, ei strekning det har vore mange dødsulukker på. Statkraft treng store masseuttak til utbetring av Refsdalsdammen. Samfunnsnyten av eit samarbeid mellom Vegvesenet og Statkraft kan gje ei utbetring av denne vegstrekninga.

Vil statsråden ta initiativet til eit møte mellom Vik kommune, Statens Vegvesen, Statkraft og Samferdsledepartementet, med det mål å få til eit samarbeid om utbetring av denne vegstrekninga?»

GRUNNGJEVING:

Eg viser til brev frå Vik kommune til Samferdsleministeren, datert 13.04.10, og til tidlegare korrespondanse om denne saka.

Dette gjeld vegstrekninga RV 13 Vangsnes - Vik og masseuttak kombinert med utbetring av vegen.

Det gjeld ei strekning på om lag 800 meter, ei vegstrekning det har vore mange dødsulukker på tidlegare.

Statkraft treng no store masseuttak til utbetring av Refsdalsdammen, som ligg i Vik kommune, og samfunnsnyten av eit samarbeid mellom Statens Vegvesen og Statkraft vil kunne resultere i utbetring av denne vegstrekninga.

Statens Vegvesen skriv i brev, datert 15.02.10, til Vik kommune at dei har kostnadsrekna vegutvidinga og trekt frå gevinst av sal av stein til Statkraft frå veg-

anlegget og bede om ei løyving på 5 - 8 millionar kroner for å utbetre denne strekning på omlag 800 meter frå Gotevik sørover mot Vik.

Denne vegstrekning ligg ikkje inne i prioriteringane i handlingsprogrammet 2010-2019 i NTP. Statens Vegvesen disponerer difor ikkje økonomiske midlar til dette prosjektet. Statens Vegvesen skriv vidare at dette er eit godt høve for å selje steinmassane til Statkraft.

At ikkje vegstrekninga ligg inne i NTP bør ikkje hindre at dette gode samfunnsøkonomiske prosjektet kan realiserast. Det er no Statkraft har behov for stein, og det er no Statens Vegvesen har høve til å selje steinen.

Det har tidlegare vore mange dødsulukker på denne vegstrekninga, og eg fryktar at nyttar ein seg ikkje av denne muligheita til eit samarbeid mellom staten og Statkraft, vil det vere stor fare for fleire dødsulukker i framtida.

Eg vil difor innstendig oppmode statsråden om å ta initiativet til eit fellesmøte mellom dei aktuelle aktørane, for å sjå om det er mulig til å få til eit samarbeid som kan resultere i utbetring av denne vegstrekninga.

Svar:

Rv 13 mellom Vik og Vangsnes er om lag 12 km lang. Utbetringa som følgje av eit ev. uttak av massar til Statkraft vil omfatta 500-800 meter av denne strekninga. I følgje Statens vegvesen har det vore 6

trafikkulykker med lettare personskade på strekninga Vik – Vangsnes i løpet av dei siste 8 åra. Ei av desse ulykkene var ved Gotevik, der det kan vera aktuelt med masseuttak. Ei ev. utbetring av denne strekninga vil såleis ikkje føra til store endringar i trafikktryggleiken på rv 13 mellom Vik og Vangsnes. Eg har likevel forståing for at Vik kommune har teke opp den-

ne saka og har i svarbrev til kommunen meldt frå om følgjande:

Dersom det skulle visa seg at masseuttak og tilhøyrande utbetring av ei kort strekning av rv 13 ved Gotevik er den beste løysinga samla sett, vil eg stilla meg positiv til dette. Statens vegvesen vil ta initiativ til ei nærare avklaring.

SPØRSMÅL NR. 1270

Innlevert 26. mai 2010 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 3. juni 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hvordan anser statsråden at boplikt er i overensstemmelse med Den europeiske menneskerettighetserklæringens artikkel 13 (om borgernes frihet til å velge oppholdssted) og artikkel 17 (om eiendomsrett og at ingen vilkårlig må fratras sin eiendom)?»

BEGRUNNELSE:

Bo- og driveplikt er et særegent rettsfenomen i Norge. For mange innebærer denne plikten en innskrenkning i personlig frihet, blant annet ved at man tvinges til å melde flytting til og bosette seg et visst sted i landet og at, hvis man ikke etterkommer dette, kan ens eiendom legges ut for tvangssalg.

Svar:

Ved lov 19. juni 2009 nr. 98 ble det gjort visse endringer i reglene om boplikt. I den forbindelse ble begrunnelsen for reglene kommentert, og forholdet til EØS-retten og menneskerettighetene ble drøftet, se Ot.prp. nr. 44 (2008-2009) Om lov om endring av lov om odelsretten og åsetesretten, lov om konsesjon ved erverv av fast eiendom mv. og lov om jord mv. I proposisjonen punkt 4.5 vises det blant annet til bosettings- og distriktpolitikken og til hensyn til en helhetlig ressursforvaltning.

Etter det som er opplyst i proposisjonen punkt 5.1, finnes det regler om bo- og driveplikt knyttet til ervervssituasjonen også i Danmark og Østerrike. Om forholdet til EØS-retten heter det i punkt 5.2 blant annet:

”Siden det ved manglende oppfyllelse av boplikten i Norge i alle situasjoner skal foretas en individuell avveining av behovet for bosetting i den konkrete saken, er reguleringen i Norge vesentlig annerledes enn i Danmark og vesentlig annerledes enn den forståelsen

av de østerrikske reglene som EF-domstolen underkjente. De norske reglene har derimot klare likhetstrekk med den alternative forståelsen av de østerrikske reglene som EF-domstolen aksepterte i Ospeltsaken. De norske bestemmelsene er imidlertid mer nyanserte og gir større forutberegnelighet enn tilfellet var også ved denne lovlige forståelsen av reglene i Østerrike. Det er videre grunn til å nevne at norske forhold også på andre måter skiller seg fra situasjonen i Danmark på en måte som kan ha betydning for blant annet virkningen av boplikt, for eksempel med hensyn til topografi og geografi.

Innholdet i EØS-avtalen artikkel 40 og den domstolspraksis det er redegjort for gir ikke et klart bilde av de krav lovgivningen må oppfylle for å være akseptabel sett i lys av EØS-retten. Dette er en ulempe når det skal utformes nasjonal lovgiving. Gjeldende regler er imidlertid ikke angrepet av EØS, EØS-avtalens kontrollorgan, i den dialogen som har blitt gjennomført med Landbruks- og matdepartementet siden 2001.”

I punkt 5.3 står det blant annet følgende om forholdet til menneskerettighetene:

”I EF-domstolens avgjørelse i Festersensaken finnes også uttalelser om forholdet mellom personlig boplikt på landbrukseiendom og Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen. EF-domstolen legger til grunn at det ved vurderingen av om boplikten oppfyller proporsjonalitetsprinsippet i EF-retten, skal tas hensyn til at plikten ikke bare begrenser den frie kapitalbevegelsen, men også erververens rett til fritt å velge sitt oppholdssted. Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen protokoll nr. 4 gjelder bevegelsesfrihet, og det går fram av artikkel 2 nr. 1 at enhver som lovlig befinner seg på en stats territorium, skal ha rett til bevegelsesfrihet innenfor dette territorium, og til fritt å velge sitt bosted.

Uttalelsene i EF-domstolens avgjørelse må forstås slik at domstolen ikke har ment å ta stilling til spørsmålet om personlig boplikt er i strid med menneskerettighetene. Siden boplikt gjelder et område som grenser opp mot en rettighet som er sikret ved en pro-

tokoll til Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen, kan det imidlertid argumenteres for en mer inngående overprøving av virkemidlet ved proporsjonalitetsvurderingen etter EF-retten. Dette synet er lagt til grunn i den redegjørelse den danske statsministeren har gitt til Folketinget om saken.”

I tillegg nevner jeg at det er anført også for norske domstoler at konsesjonsplikt utgjør et brudd på menneskerettighetene, uten at jeg kjenner til eksempler på at anførselen har ført frem. I en avgjørelse 6. april 2010 fra Gjøvik tingrett om nektet konsesjon, heter det blant annet:

”Med hensyn til EMK protokoll 1 artikkel 1 viser retten til at retten til å bli eier ikke er beskyttet av konvensjonen. Det vises her til Rt-2005-607 avsnitt 55 der det fremgår at « Den som nektes konsesjon etter de reglene som gjelder på avtaletidspunktet - eller innvilges konsesjon på vilkår om overdragelse av en del av eiendommen - kan vanskelig sees å ha blitt « fratatt sin eiendom » eller utsatt for et inngrep i lys av prinsippregelen ». Det fremgår av brev av 19. juli 2007 fra EMD at klagen videre til EMD ble erklært «inadmissible». Retten finner på denne bakgrunn at vedtaket ikke er i strid med EMK protokoll 1 artikkel 1.”

Jeg er for øvrig ikke kjent med at den norske boligplikten har vært oppe for Den europeiske menneskerettsdomstolen eller for FNs menneskerettskomité.

SPØRSMÅL NR. 1271

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker

Besvart 7. juni 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Vil statsråden bidra til snarlig fornyet behandling i NVE slik at rasvarslingssystemet for Nordnesfjellet i Kåfjord kan komme på plass i 2010 som forventet og til at de viktige kjerneboringene kan gå som planlagt inneværende år?»

BEGRUNNELSE:

Nordnesfjellet i Kåfjord kommune i Troms er et av Norges farligste fjell med fare for store fjellskred som vil utløse livstuende flodbølger for befolkningen ved Kåfjorden og Lyngenfjorden.

Måleutstyr er utplassert oppe på fjellet, men befolkningen i Kåfjord og Lyngen som lever med rastrusselen tett på seg, venter nå på et permanent varslingssystem for fjellskred. En søknad til NVE om 30 mill. til dette formål er blitt redusert til 1/10, dvs. 3 mill. Det innebærer at varslingssystemet ikke lar seg realisere.

Ordføreren i Kåfjord har på vegne av befolkningen gitt uttrykk for stor uro over situasjonen og mener det er uakseptabelt at NVE ikke vil imøtekomme søknaden i sin helhet når målinger viser at Nordnesfjellet faktisk er i bevegelse. Behovet for et varslingssystem er overhengende, og det er dessuten i søknaden tatt høyde for at det i 2010 er behov for å gjennomføre dype kjerneboringer for å få mer kunnskap om fjellets bevegelser. Mer voldsomt og omskiftelig vær som kan påvirke sprekkdannelse i fjellet, taler

også for at det er viktig å få etablert det omsøkte varslingssystemet så raskt som mulig.

Svar:

NVE overtok 1. januar 2009 det statlige ansvaret for forebygging av skredulykker. Dette var et tiltak for å sikre mer helhetlig, effektiv og styrket statlig bistand til skredforebygging. NVE skal bistå kommuner med kunnskap og ressurser innen kartlegging, arealplanlegging, overvåking og varsling, sikring og bistand ved beredskap. Den statlige bistanden endrer imidlertid ikke på kommunenes ansvar for å ta hensyn til sikkerhet mot skred ved både ny og eksisterende bebyggelse.

NVEs bistand til skredforebygging omfatter bl.a. støtte til overvåking og varsling av fjellskredfare. Regjeringen har gitt NVE føringer om at de skal prioritere sikring av områder der risikoen er høy og der investeringen i sikring gir størst samfunnsøkonomisk nytte. For prioriterte objekt med fare for store fjellskred og høy risiko vil NVE kunne bistå kommuner med kompetanse og ressurser.

I 2010 ble rammen for bistand til fjellskredovervåking doblet fra 10 mill. kroner i 2009 til 20 mill. kroner. Midlene skal dekke drift av eksisterende overvåkings- og varslingssystemer og etablering av nye systemer. NVE er ansvarlig for å prioritere hvilke fjellskredobjekter som skal få midler innen den gitte rammen, basert på føringer gitt av Storting og regjering.

Storfjord, Lyngen og Kåfjord kommuner har de fire foregående år mottatt til sammen 24 mill. kroner i statlig støtte til oppbygging av overvåkings- og varslingsystemer ved Nordnes. I 2010 er kommunene blitt tildelt 3,1 mill kroner. Kommunene har gjen-

nom Fjellskred Troms påklaget NVEs vedtak. Klagen er nå under behandling hos NVE som vil gjøre en fornyet vurdering før klagen oversendes til departementet. Ettersom klagen er under behandling kan jeg ikke kommentere saken ytterligere.

SPØRSMÅL NR. 1272

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 4. juni 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«I forbindelse med forhandlinger i WIPO i mai 2009 lanserte Brasil, Ekvador og Paraguay et forslag om at publikasjoner som er produsert for blinde, svaksynte og andre lesehemmede - i blant annet formatene punktskrift, stor skrift, på lyd eller i digitalt format - skal kunne benyttes i andre land enn der de er produsert.

Hva er regjeringens posisjon i forhold til dette forslaget?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til Dokument nr. 15:1290 (2008-2009), hvor det bl.a. fremgår at regjeringen er opptatt av å finne gode internasjonale løsninger for blinde og svaksynte.

Blinde og svaksynte, samt en del andre som har lesevansker, bør i størst mulig grad få produsert tekst i punktskrift, stor skrift, på lyd eller i digitalt format for å kunne nyttiggjøre seg av disse. Imidlertid utkommer bare en liten del av publikasjoner som blir produsert i ett eller flere av disse formatene. Publikasjoner av denne art innen de store språkområdene vil etter det undertegnede erfarer kunne benyttes i flere land, men på grunn av dagens opphavsrettslige regler lar dette seg ikke uten videre gjøre.

Svar:

I den tid som er gått siden representanten Skei Grande stilte spørsmål om det samme temaet i juni 2009 (spørsmål til skriftlig besvarelse nr.1290 (Dokument nr. 15:8 (2008-2009))) har WIPOs opphavsrettskomité hatt et ordinært møte og har avholdt en uformell konsultasjon. Norges innlegg fra disse to møtene ligger vedlagt: det samme gjør konklusjonene fra det ordinære møtet i opphavsrettskomiteen SCCR fra desember 2009.

Norge har forholdt seg nøytralt positivt til traktatforslaget fra Brasil, Ecuador og Paraguay; uten å gi det

direkte støtte. World Blind Union – som var organisasjonen som utarbeidet traktatforslaget - har gjort et stort arbeid og fortjener honnør for at de har fått spørsmålet så høyt opp på dagsordenen. Samtidig antar jeg at spørsmålet ikke tjent med å forseres i et allerede vanskelig forhandlingsklima. Det er også sannsynlig at det vil bli fremmet alternative forslag på det ordinære møtet i opphavsrettskomiteen i slutten av juni i år.

Det har blitt hevdet at traktatforslaget til Brasil m.fl. gir noe ufullstendige løsninger mht. det som kanskje er hovedproblemet internasjonalt: nemlig å sikre distribusjon over landegrensene av åndsverkbeskyttet materiale i blindeskrift eller i annen tilpasset form for lesehemmede. Sannsynligvis er det ikke utelukkende dagens opphavsrettslige regler som skaper det World Blind Union kaller ”bokhungersnøden” (the book famine) men også tekniske og økonomiske faktorer. Norge har støttet og vært involvert i det fortsatte arbeidet med den frivillige samarbeidsplattformen der synshemmedes organisasjoner, forlagsbransjen og WIPO-sekretariatet arbeider med å finne praktiske løsninger.

I Norden har det nylig blitt mulig for funksjonshemmede å låne tilpassede lydbøker også fra de andre nordiske land. Dette er helt i tråd med gjeldende internasjonal opphavsrett. Etter gjeldende opphavsrettskonvensjoner er det en vid adgang til å ha omfattende unntak og avgrensinger til fordel for funksjonshemmede: noe som Norge og svært mange andre land har i dag. Det er også full anledning til å inngå avtaler om distribusjon over landegrensene slik som de nordiske lands lyd- og blindeskriftsbibliotek har gjort.

Jeg legger stor vekt på å finne en god og velfungerende løsning; men som ellers i WIPO-samarbeidet må vi dessverre være forberedt på at det kan ta tid. Norge vil fortsette arbeidet for at det internasjonalt skal finnes gode og praktiske løsninger for at blinde, svaksynte og andre lesehemmede skal sikres tilgang til åndsverk over landegrensene.

SPØRSMÅL NR. 1273**Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 9. juni 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Under behandlingen av Innst. O. nr. 35 (2008-2009) ble det vedtatt at ved tilbakebetaling til NAV etter feilutbetaling til en bruker skulle hele beløpet samt skattetrekket, tilbakebetales. Det ble lagt til grunn at skatten ville bli betalt brukeren etter skatteoppgjøret den påfølgende vår/sommer. Personer som opplever dette finner det svært urimelig å måtte betale tilbake større beløp enn de har mottatt.

Vil statsråden vurdere å endre dette regelverket slik at tilbakebetalingen ikke overstiger utbetalt beløp?»

BEGRUNNELSE:

Det virker urimelig for en bruker å måtte betale tilbake beløp som aldri er mottatt - kanskje særlig i de tilfeller feilutbetalingen skyldes NAV. En bruker som gikk over fra en ytelse til en annen mottok en måned utbetaling fra begge ordningene. Hun hadde selv utrykkelig informert NAV om overgangen og at hun håpet det ikke ble vanskeligheter med utbetalingen i forbindelse med overgangen. Den ene ytelsen skulle selvfølgelig tilbakebetales - noe brukeren var helt inneforstått med. Hun ble sjokkert da hun fikk krav om å betale tilbake også skattetrekket som var direkte innbetalt til Skatteetaten fra NAV. Kravet gjorde et dypt innhugg i hennes rettmessige utbetaling og gjorde det vanskelig for henne å klare seg økonomisk angjeldende måned. Tilbakebetalingen fra Skatteetaten - hvis den i det hele tatt inntreffer - vil ikke skje før om et år hvis feilen oppstår tidlig i året. Det virker svært urimelig at brukerne skal måtte ta ansvaret og belastningen for at NAV gjør feil. Isteden burde, i slike tilfeller, tilbakebetalingen foregå fleksibelt og med respekt for at det er NAV som har gjort feilen - ikke brukeren!

Svar:

En feilutbetaling vil som regel føre til at stønadstakeren må betale høyere skatt enn om feilutbetalingen ikke hadde skjedd. Ved tilbakekreving ble det tidligere gjort fradrag for denne merskatten. Fra januar 2009 ble dette endret, slik at feilutbetalingen kreves tilbake med bruttobeløp. Mottakeren må selv ta opp de skattemessige konsekvensene av feilutbetalingen.

Bakgrunnen for endringen var at ordningen med fradrag for merskatt var komplisert. I den forbindelse

gjør jeg oppmerksom på at fradraget ikke gjaldt foretatt skattetrekk, men merskatten ved den endelige skatteligningen. Som kjent kan det være betydelige forskjeller her. Dette betyr at samspillet mellom skatt og feilutbetaling er vesentlig mer sammensatt enn foretatt skattetrekk. For å få riktig fradrag på grunn av merskatt, må det blant annet tas hensyn til om stønadstakeren ble pålagt restskatt eller fikk tilbakebetalt skatt fra skatteetaten. Den beste garantien for et riktig resultat får man derfor ved den ordningen som ble gjennomført, nemlig at Arbeids- og velferdsetaten krever tilbake hele feilutbetalingen, og stønadstakeren selv ordner opp i forhold til skatteetaten.

Jeg tviler ikke på at den enkelte kan oppleve det som urimelig å måtte betale tilbake også den delen av den feilutbetalte ytelsen som er sendt skatteetaten. Tilbakekreving av feilutbetalinger forutsetter imidlertid at stønadstakeren ikke har vært i aktsom god tro ved mottak av det aktuelle beløpet. Dette gjelder enten stønadstakeren har framkalt utbetalingen eller utbetalingen skyldes en ren feil i Arbeids- og velferdsetaten. I begge tilfellene vil man finne alle skyldgrader fra forsett til vanlig uaktsomhet.

Ifølge folketrygdloven § 22-15 fjerde ledd skal vurderingen av spørsmålet om tilbakebetaling skje som følger:

”Det skal settes fram krav om tilbakebetaling etter første til tredje ledd med mindre særlige grunner taler mot det. Det legges blant annet vekt på graden av uaktsomhet hos den som kravet retter seg mot, størrelsen av det feilutbetalte beløpet, hvor lang tid det er gått siden utbetalingen fant sted og om feilen helt eller delvis kan tilskrives Arbeids- og velferdsetaten, Helse- og omsorgsdepartementet eller organ underlagt Helse- og omsorgsdepartementet. Tilbakebetalingskravet kan herunder settes til en del av det feilutbetalte beløpet. Når den som kravet retter seg mot har opptrådt forsettlig, skal krav alltid fremmes, og beløpet kan ikke settes ned.”

Det er dermed i stor grad åpnet for å ta rimelige hensyn ved fastsettingen av tilbakebetalingskravet. Når tilbakebetalingskravet først er fastsatt, er imidlertid utgangspunktet at feilutbetalingen skal kreves tilbake.

Jeg er likevel enig med stortingsrepresentant Robert Eriksson i at Arbeids- og velferdsetaten generelt bør kunne vise fleksibilitet når beløp skal tilbakebetales, og forventer at slik fleksibilitet utføres når bruker åpenbart har vært utsatt for feil fra Arbeids- og velferdsetatens side.

SPØRSMÅL NR. 1274**Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Anders B. Werp****Besvart 3. juni 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hva anser statsråden som akseptabel tidsbruk for saksbehandlingen i rettfærdsvederlagsutvalgene, herunder offentlige organers tidsbruk i sine bidrag for at utvalgene skal kunne utføre sitt arbeid?»

BEGRUNNELSE:

Utgangspunktet for rettfærdsvederlagsutvalgene er at saksbehandlingstiden ikke bør overskride 12 måneder. På tross av dette opplever mange at saksbehandlingstiden blir svært mye lengre. I tilfellene hvor dette skyldes mangelfulle søknader er dette ikke utvalgenes ansvar. Når det derimot skyldes manglende uttalelser fra de offentlige organer som skal belyse søkers historie, andre historiske forhold som er av betydning for søknaden eller sammenligninger med tidligere praksis er dette svært kritikkverdige.

Svar:

Regjeringen er opptatt av at det skal gis kompensasjon for de forhold som ligger til grunn for Stortingets rettfærdsvederlagsordning. Det er viktig at sakene får en grundig og betryggende behandling slik at søkerne sikres den kompensasjon de tilkommer ut fra det eller de grunnlag som kan være tilstede. Søknader om rettfærdsvederlag stilles til Statens sivilrettsforvaltning, som blant annet er sekretariat for Stortingets rettfærdsvederlagsordning. Enkelte sakstyper behandles utelukkende av Statens sivilrettsforvaltning, mens de fleste sakstyper oversendes til og behandles i en eller flere fagetater alt etter hvilket/hvilke grunnlag som påberopes. Når sakene er ferdig forberedt oversendes de et av Utvalgene for Rettfærdsvederlag til avgjørelse.

Behandling av rettfærdsvederlagssøknader er en omfattende prosess. Jeg er klar over at det for søkerne er vanskelig å vente lenge på svar. Det dreier seg imidlertid oftest om kompliserte forhold langt tilbake i tid som det kan være utfordrende å få tilstrekkelig belyst. Jeg er derfor opptatt av at saksbehandlingen skal være forsvarlig samtidig som saksbehandlingstiden skal være så kort som mulig.

Regjeringen Stoltenberg II har fastsatt mål for saksbehandlingstiden i saker om rettfærdsvederlag. For ferdigstilling av saker hos Statens sivilrettsforvaltning er målet 1 måneds saksbehandlingstid etter at alle dokumenter er mottatt. Videre er målet at in-

gen saker som utelukkende behandles i Statens sivilrettsforvaltning skal ta mer enn 12 måneder. For saker som har vært til utredning hos faginstanser, er det et mål at saken ikke skal overgå totalt 14 måneders saksbehandlingstid, 12 måneder for faginstansens forberedende arbeid og til sammen 2 måneder for Statens sivilrettsforvaltnings arbeid forut for og etter behandlingen i faginstansene.

Saksbehandlingstiden i Statens sivilrettsforvaltning er i overensstemmelse med målet som er satt. Når det gjelder saksbehandlingstiden i fagetatene, varierer denne noe. Helsedirektoratet har en saksbehandlingstid på om lag 12 måneder i de fleste av sakene, og saksbehandlingstiden der er således i tråd med målene. Det samme gjelder saker som behandles av NAV. Når det gjelder saker som behandles av Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet, ligger saksbehandlingstiden normalt på 12 måneder, men i enkelte kompliserte saker bruker direktoratet noe mer tid. Når det gjelder Utdanningsdirektoratet er målet også her 12 måneders saksbehandlingstid for alle sakstyper. For de fleste sakstyper er saksbehandlingstiden der ca. 24 måneder. Dette skyldes i det vesentlige et stort etterslep fra tidligere år og et særlig stort tilfang av saker i 2007. For 2009 og hittil i 2010 er imidlertid antallet innkomne saker til Utdanningsdirektoratet lavere enn antallet uttalelser sendt fra samme sted til Statens Sivilrettsforvaltning. Hvis denne tendensen fortsetter, er det håp om at saksbehandlingstiden på sikt vil bli kortere hos Utdanningsdirektoratet.

Med unntak av saker som behandles av Utdanningsdirektoratet, ligger altså saksbehandlingstiden hos faginstansene normalt på 12 måneder. Dette innebærer at flertallet av sakene blir sendt videre til rettfærdsvederlagsutvalgene innen 14 måneder etter søknad er mottatt. Avvik fra angitt saksbehandlingstid kan imidlertid forekomme, avhengig av de konkrete forholdene i den enkelte sak. Dette gjelder særlig der søknaden skal vurderes av flere faginstanser.

Etter at sakene er ferdig forberedt i faginstansen(e) og/eller Statens sivilrettsforvaltning oversendes de Utvalg for Rettfærdsvederlag I, II eller III til beslutning. Saksbehandlingstiden her er om lag 2 måneder, men enkelte saker/saksområder har blitt liggende lenger hos Utvalgene fordi det har vært viktige prinsipielle spørsmål som måtte avklares. Regjeringen har ingen mulighet til å påvirke Utvalgenes prioriteringer og arbeid i disse sakene.

SPØRSMÅL NR. 1275**Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Dagrun Eriksen****Besvart 3. juni 2010 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for at 15 elever med sterkt nedsatt hørsel får den utdanningen på Briskeby skole som PPT og spesialister innen øre, nese, hals mener de har behov for?»

BEGRUNNELSE:

Briskeby Skole og kompetansesenter er en del av det statlig pedagogiske støttesystem. Den 26. mars ba skolen i brev til Utdanningsdirektoratet om å få øke fra 7 til 9 grupper neste år grunnet flere søkere. Søknadene er vurdert av Vestre Viken HF, Buskerud sykehus, som har godkjent samtlige i forhold til hørsel. Det ble bedt om en snarlig tilbakemelding fordi inntaksmøtet var satt til 8. april og at søkerlisten skulle gjennomgås på Nettverksmøte den 20. april. I nytt brev datert 22. april ble det videre innformert om at det økte elevtallet ville føre til behov for økt tilskudd. Det ble igjen bedt om rask behandling da de er avhengige av svar for videre arbeid med inntak og planlegging av neste skoleår.

Skolen har ennå ikke mottatt noe svar fra Utdanningsdirektoratet.

15 elever med sterkt nedsatt hørsel venter dermed fortsatt på tilbakemelding fra Utdanningsdirektoratet om de får den utdanningen PPT og spesialister innen øre- nese- hals på faglig pedagogisk og medisinsk grunnlag, mener de har behov for. Disse enkeltmenneskene har gjennom en tiårig grunnskole grunnet sin

funksjonsnedsettelse og manglende kommunal tilrettelegging i nærskolen, opparbeidet seg store faglige hull. De mangler ofte begrepsforståelse og har i mange tilfeller vanskeligheter med å oppnå de samme sosiale nettverk som øvrige elever.

På Briskeby skole og kompetansesenter får disse elevene en tilrettelagt undervisning i små grupper. Dette er den eneste fullt ut tilrettelagte videregående utdanningen i Norge, som ivaretar disse elevenes behov og deres behov for talespråklig opplæring. Her får hjelp til å etablere sikre sosiale rammer rundt seg og komme seg videre i livet på en god måte. For disse er det helt avgjørende å få denne muligheten til å gjennomføre sin lovfestede rett til videregående utdanning. Tilbudet som i dag gis ved de fylkeskommunale videregående skolene vil ikke kunne gi den opplæringen disse 15 elevene har behov for.

Svar:

Briskeby skole og kompetansesenter as eies av Hørselshemmedes Landsforbund. Skolen får årlig tildeling fra Utdanningsdirektoratet for det staten kjøper tjenester for. Bakgrunnen for Briskeby skole og kompetansesenters søknad til Utdanningsdirektoratet er økt innsøking av elever for skoleåret 2010/2011.

Utdanningsdirektoratet har behandlet og innvilget søknaden om ekstra midler inneværende budsjettår.

SPØRSMÅL NR. 1276**Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 4. juni 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Undertegnede viser til medieoppslag der kjente idrettspersonligheter har synliggjort en situasjon knyttet til indre konflikter og uenigheter i Olympiatoppen. Norge bruker store summer gjennom tippemidlene knyttet til drift av Olympiatoppen. Det er derfor viktig at man sikrer seg at disse midlene blir brukt på en fornuftig måte.

Vil statsråden ta et initiativ ovenfor Norges Idrettsforbund og Olympiatoppen, med sikte på en gjennomgang av situasjonen, slik at offentlige midler blir brukt på en fornuftig måte?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til medieoppslag der kjente idrettspersonligheter har synliggjort en situasjon

knyttet til indre konflikter og uenigheter i Olympiatoppen. Norge bruker store summer gjennom tippemidlene knyttet til drift av Olympiatoppen. Det er derfor viktig at man sikrer seg at disse midlene blir brukt på en fornuftig måte.

Undertegnede er av den oppfatning at Olympiatoppens rolle er å bidra til en god og fornuftig videreutvikling av norsk idrett generelt, og norsk toppidrett spesielt. Medieopplagene den senere tiden tyder på store interne uenigheter om hvilke prosesser og retninger Olympiatoppen skal jobbe ut fra. I denne sammenheng mener jeg det er fornuftig om statsråden tar et initiativ ovenfor Norges Idrettsforbund og Olympiatoppen med sikte på en gjennomgang av situasjonen, slik at man kan komme frem til løsninger som kommer norsk idrett til gode.

SPØRSMÅL NR. 1277

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide

Besvart 3. juni 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I sin redegjørelse om viktige EU- og EØS-saker nevnte utenriksministeren at Europakommisjonen nylig har lagt frem forslag om endrede komitologi-prosedyrer.

Hvilke endringer er foreslått; hvordan vil dette påvirke norsk deltakelse i komitologiarbeidet, og hva har utenriksministeren foretatt seg for å sikre EØS-landenes interesser i arbeidet med forslaget?»

BEGRUNNELSE:

Utenriksministeren sa i sin redegjørelse 4. mai:

"Kommisjonen har også nylig lagt fram forslag om endrede komitologiprocedyrer, som det heter, dvs. prosedyrer for regelverk der kommisjonen blir delegert myndighet og ansvar fra rådet og Europaparlamentet til å utforme og vedta utfyllende regelverk. Norsk deltakelse i dette arbeidet er viktig, da det gir mulighet til å fremme norske synspunkter i EUs arbeid med videreutvikling av regelverk som enten er eller vil bli innlemmet i EØS-avtalen. Vi arbeider for at Norge og de øvrige EØS/EFTA-landene kommer i inngrep med disse prosessene i EU, for å sikre at våre rettigheter til deltakelse ivaretas på en tilfredsstillende måte."

I debatten om redegjørelsen ba jeg om mer utfyllende informasjon langs de linjer spørsmålet over skisserer, uten at dette ble besvart.

Svar:

Norge har hevdet seg godt i internasjonale mesterskap innenfor en rekke idretter de senere årene, f.eks. i årets vinter-OL og Paralympics i Vancouver. Jeg mener at Olympiatoppen, i samarbeid med de enkelte særretter, gjør et godt arbeid med utvikling av toppidrett og tilrettelegging av toppidrettssatsing i Norge.

Meningsutveksling og debatt om hvordan arbeidet best kan utføres er positivt. Jeg har full tillit til at idrettens organisasjoner håndterer dette på en god og konstruktiv måte. Jeg anser det derfor ikke som nødvendig å ta et initiativ verken overfor Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) eller Olympiatoppen med sikte på en gjennomgang av situasjonen.

Svar:

Norsk deltakelse i komitologiarbeidet er viktig, da det gir mulighet til å fremme norske synspunkter i forhold til videreutvikling av EU-regelverk som enten er eller vil bli innlemmet i EØS-avtalen. EØS-avtalen artikkel 100 gir Norge mulighet til å delta i relevante komitologikomiteer. Komitologikomitéene har en formell rolle i EUs beslutningsprosess og Norge har derfor kun observatørstatus og kan ikke delta i voteringer.

Lisboa-traktaten har innført nye traktatbestemmelser som endrer rammene for komitologisystemet i EU. Ett sentralt element er at Europaparlamentet nå er sidestilt med Rådet med hensyn til delegasjon av gjennomføringsmyndighet til Europakommisjonen. Det er også innført et skille mellom delegerte rettsakter (art. 290) og gjennomføringsrettsakter (art. 291):

Delegerte rettsakter er definert som tiltak av lite omfattende og "ikke-lovgivningsmessig" karakter, som for eksempel endringer i vedlegg til vedtatte rettsakter. I henhold til art. 290 kan Kommisjonen selv treffe slikt vedtak uten å gå veien om formell komitéprosedyre, dvs. komitologi. Det antas at Kommisjonen likevel vil foreta uformelle konsultasjoner. Norsk deltakelse i de regulære ekspert- og arbeidsgruppene vil derfor i stor grad kunne ivareta norske interesser.

Gjennomføringsrettsakter er bestemmelser som

videreutvikler eller supplerer "basisrettsakter" som er vedtatt av Europaparlamentet og Rådet. Disse vedtas av Kommisjonen etter konsultasjon med medlemslandene gjennom en formell komitéprosedyre (komitologi). Det reviderte kvotedirektivet er et eksempel på en slik rettsakt. Art. 291 fastsetter at Kommisjonen fortsatt skal konsultere medlemslandene gjennom en komitéprosedyre før den kan vedta en gjennomføringsrettsakt. Dagens komitéregelverk vedtatt i 1999 vil bli endret for å tilpasses de nye traktatbestemmelsene. Et forslag til reform ble lagt frem av Kommisjonen i mars 2010. Det foreslås blant annet en forenkling av komitéprosedyrene – fra fem til

to prosedyrer. Det nye regelverket skal vedtas i form av en Parlaments- og rådsforordning og forventes å tre i kraft i oktober 2010.

Det gjenstår å se hvordan den endelige utformingen av forordningen blir etter behandlingen i Rådet og Parlamentet. Våre rettigheter i henhold til EØS-avtalens art. 100 vil uansett fortsatt gjelde. Denne vurderingen bekreftes også av Kommisjonen. Det er imidlertid viktig at Norge og EØS/EFTA-landene har en aktiv tilnærming for å sikre at våre rettigheter ivaretas på en tilfredsstillende måte. Det er derfor etablert kontakt mellom EØS/EFTA-landene og Kommisjonen om dette.

SPØRSMÅL NR. 1278

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide

Besvart 3. juni 2010 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I sin redegjørelse 4. mai nevnte utenriksministeren at avstemningsreglene i EUs programkomiteer har endret seg som følge av Lisboa-traktaten, og at dette har ført til at norske stemmer ikke blir hørt på samme måte som tidligere.

Hva er endringene som er innført; hvor mange og hvilke programkomiteer påvirkes av disse endringene; hvilke konkrete konsekvenser får dette for norske representanter og hva skal til for at utenriksministeren, som han sier, skal anse det nødvendig å ta spørsmålet opp med EU-siden?»

BEGRUNNELSE:

I sin redegjørelse 4. mai sa utenriksministeren:

"Avstemningsreglene i programkomiteer er en annen sak som har endret seg som følge av Lisboa-traktaten. Norske representanter har opplevd at våre stemmer ikke blir hørt på samme måte som tidligere. Vi vil følge denne problemstillingen nøye fremover og ta det opp med EU-siden i den grad vi anser det nødvendig."

Spørsmål langs linjene over ble også tatt opp i debatten om EØS-redegjørelsen 6. mai, men ikke besvart.

Svar:

Norsk deltakelse i programkomiteer er viktig da det gir mulighet til å fremme norske synspunkter og interesser i forbindelse med deltakelse i EUs pro-

grammer. Programkomiteene bistår Kommisjonen med råd om faglig innhold og aktiviteter innen programmene, kriterier for og tildeling av prosjektstøtte. Norge bidrar gjennom EØS-avtalen med økonomiske tilskudd til de EU-programmer som vi deltar i. I EØS-avtalen heter det at EFTA-statenes status i disse komiteene "skal fullt ut ta hensyn til tilskuddene" (art. 81B).

Programkomiteene er en av flere typer komitologikomitéer, men i EØS-avtalen er deltakelse i programkomiteer hjemlet særskilt (art. 81). Dette har medført at vi på norsk side ofte skiller denne deltakelsen fra andre komitologikomitéer som er hjemlet i EØS-avtalens art. 100. EØS/EFTA-landene deltar i utgangspunktet ikke i stemmegivning fordi programkomiteene i likhet med øvrige komitologikomitéer har en formell rolle i EUs beslutningsprosess. På enkelte områder har det imidlertid utviklet seg en praksis med at EØS/EFTA-landene likevel deltar i stemmegivningen. Dette har for eksempel vært praksis i programkomiteen for Livslang læringsprogrammet, med unntak av spørsmål knyttet til budsjett.

Lisboa-traktaten har endret stemmevektingen i Rådet og dermed også i komitologikomiteene. I forbindelse med overgang til nye stemmevekter har Europakommisjonen ønsket å gjøre et tydeligere skille mellom medlemsland og ikke-medlemsland. Dette har medført at praksisen med at EØS/EFTA-landene på noen områder har kunnet delta i voteringer ikke vil bli videreført. Det er imidlertid viktig å understreke at programkomiteene kun unntaksvis går til avstemning.

EØS-avtalens art. 81 er tydelig på at EØS/EFTA-landene har de samme rettighetene som medlemslandene med unntak for deltakelse i stemmegivning i programkomitéene. Vi følger utviklingen nøye for å sikre disse rettighetene. Når det gjelder de pågående

reformene av komitologisystemet, herunder programkomitéer, er det ikke grunn til å anta at disse vil føre til vesentlige endringer i rammene for norsk deltakelse gjennom EØS-avtalen. Se også mitt svar på skriftlig spørsmål 1277 (2009-2010)).

SPØRSMÅL NR. 1279

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen

Besvart 4. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Viser til vedtak 484 i Stortinget den 16. juni 2009 om behandling av nakkeskader. Hvor bruken av ICD-10 og ICF og WHO's retningslinjer blir etterlyst i helsevesenet/ jus og forsikringsmiljøer blir etterlyst fra Stortingets side. Organisasjoner blir avvist av helsedirektoratet som partnere i et samarbeid og det mangler informasjon om bruken av ICD-10-ICF.

Hvilke fagmiljøene er relevante /irrelevante og essensielle å bruke for denne gruppen og hva er egentlig allment akseptert medisin?»

BEGRUNNELSE:

Det er nå straks et år siden Stortinget vedtok at både Helsevesenet/ jus og forsikringsområdet skulle forholde seg til WHO's retningslinjer for behandling av nakkeskader i Norge. I debatten ble det både fra stortingsrepresentanter og Statsråden hevdet at det var særdeles viktig å samarbeide med de ulike organisasjoner og pasienter med nakkeskader for å oppnå et best mulig resultat. Har informasjon om dette vedtaket nådd de ulike helseinstitusjoner og pasienter på

en ønsket måte, og hva er statusen i dag i Norge hva gjelder bruken av ICD-10 og ICF i jus og forsikringsverdenen.

Oversettelser av ICD-10 og ICF er i så måte særdeles viktig, ikke minst på TRAUME området. Spørsmålet er om dette er gjennomført.

Svar:

Jeg viser til tidligere spørsmål til skriftlig besvarelse om denne saken fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen besvart av tidligere statsråd Bjarne Håkon Hanssen og til spørsmål nr. 151 og nr. 259 til skriftlig besvarelse fra 2009 som begge ble besvart av undertegnede.

Når det gjelder spørsmålet om hvilke fagmiljøer som vil være relevante i forhold til pasienter med nakkeskader, må dette vurderes i det enkelte tilfelle av spesialisthelsetjenesten. Det er blant annet slik at problemets kompleksitet vil ha betydning for hvilke fagmiljøer som er aktuelle. Det er for øvrig ingen nye momenter i forhold til tidligere svar på spørsmål om denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1280

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 7. juni 2010 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Vil statsråden følge opp fattede vedtak gjort i Stortinget og sørge for å opprettholde driften av Forsvarets musikk?»

BEGRUNNELSE:

Det har den senere tid kommet bekymringer i forhold til den økonomiske situasjonen i Forsvarets musikk (FMUS). Det kan vise seg at en kan spore en

konsekvent undergraving av de siste årenes politiske vedtak om styrkning av driftsbudsjettene til Forsvarets musikk fra Forsvarsdepartementet (FD) og Forsvarsstaben (FST). Dette gjøres ved at FD/FST fortar rammekutt eller omprioriterer/øremerker budsjettet slik at de politiske vedtakene ikke får den ønskede effekt og budsjettnivået holdes nede.

Konsekvensene av en slik prioritering og praksis i FD/FST rammer de frie produksjonsmidlene til FMUS, slik at konsertene og aktiviteten som var planlagt i store deler av 2010 utgår. Dette har allerede fått alvorlige faglige og personellmessige konsekvenser, samt at det også rammer evnen til forsvarlig forvaltning av landets største arbeidsplass for musikere.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 28. mai 2010 med spørsmål fra stortingsrepresentant Solveig Horne om forsvarsministeren vil følge opp vedtak gjort i Stortinget og sørge for å opprettholde driften av Forsvarets musikk (FMUS).

Denne våren har det vært en del oppmerksomhet rett mot utfordringer i FMUS. Situasjonen er et resultat av et merforbruk i 2009 hvor aktivitetsnivået var høyere enn det var budsjettmessig dekning for. Departementet forholder seg til statens økonomireglement som stiller krav om at fellesskapets verdier forvaltes på en god og bærekraftig måte. Dette kravet gjelder selvsagt også innenfor kulturfeltet i Forsvaret. Jeg har likevel forståelse for at situasjonen kan oppleves som vanskelig for de ansatte.

Det er avgjørende at aktiviteten holdes innenfor de bevilgninger som er til disposisjon, for å ivareta forsvarlig forvaltning. For å håndtere merforbruket i 2009, og sikre en forsvarlig drift videre fremover, har forsvarssjefen iverksatt tiltakspakker i 2010 i Forsvarets avdeling for kultur og tradisjon, som blant annet omfatter Forsvarets musikk. I dette arbeidet har Forsvarsdepartementet gitt føringer om at tiltakene skal skjerme de utøvende musikerne.

Tiltakene er både av varig og midlertidig karakter. De varige tiltakene medfører noe færre produksjoner, begrenset innleie av vikarer, og redusert bruk av eksterne solister og dirigenter. De kortsiktige tiltakene vil opphøre i 2011 og innebærer kansellering av enkelte planlagte produksjoner, kutt i administrativ og faglig reisevirksomhet, utsettelse av instrumentkjøp og midlertidig stans av offiserskurs og inntak av vernepliktige.

Målene i St.meld. nr. 33 (2008-2009) om kulturvirksomheten i Forsvaret ligger fast, og stortingets vedtak følges dermed opp. De siste fire årene er bevilgningene til Forsvarets musikk blitt styrket med over 21,5 mill. kroner, og utgjør i 2010 124,2 mill. kroner. For å kunne fylle rollen som en militær kulturbærer er det viktig å sørge for at FMUS har forutsigbare budsjetttrammer og god økonomiforvaltning. Jeg har stor tiltro til at forsvarssjefen, gjennom de iverksatte tiltakene, vil håndtere fjorårets merforbruk på en god måte og sørge for bærekraftige vilkår for Forsvarets kulturvirksomhet i tiden fremover.

SPØRSMÅL NR. 1281

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 4. juni 2010 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Forsvarts Veteransenter på Bæreia i Hedmark trenger utbedringer. Matsalen er ifølge brukerne iskald, og bygningsmassen har diverse lekkasjer. Malingen flasser og ventilasjonsanlegget har gått ut på dato. Først i år 2016 skal man utbedre de store manglene.

Er statsråden fornøyd med at et sted som Bæreia, som alle var glad for ble gjenåpnet, nå forfaller så mye?»

BEGRUNNELSE:

Jeg er klar over at det gjøres noe med brannsikkerheten og andre mindre utbedringer, men dette er ikke nok på lang sikt.

Svar:

Arbeidet med å styrke oppfølgingen av våre veteraner ble påbegynt gjennom St. prp. nr. 48 (2007-2008) "Et forsvar til vern om Norges sikkerhet, interesser og verdier", og fulgt opp gjennom St.meld. nr. 34 (2008-2009) "Fra vernepliktig til veteran – Om

ivaretagelse av personell før, under og etter deltakelse i utenlandsoperasjoner”. I denne meldingen er det foretatt en helhetlig gjennomgang av tiltak og ordninger som er etablert for å ta vare på personell før, under og etter deltakelse i utenlandsoperasjoner. Ett av de mange tiltak regjeringen har iverksatt er tilbud om rekreasjons- og velferdsopphold for Forsvarets veteraner. Ved etableringen av Forsvarets veteransenter på Bæreia har veteranene et sted å møtes for gjensidig støtte og vennskap. Forsvarsbygg og Landsforeningen for Hjerte- og lungesyke v/Bæreiasenteret inngikk avtale om kjøp av Bæreia 11. april 2008. Senteret har vært i full drift fra 1. august 2009, og er i dag en arena der veteraner kan samles, dele sine erfaringer, delta i familieaktiviteter og arrangere gjensynstreff i regi av de frivillige veteranorganisasjonene.

Det er sentralt med en helhetlig tilnærming og planlegging av fornyelses- og vedlikeholdsbehov for alle forsvarsektorens anlegg. Når det gjelder de konkrete forholdene stortingsrepresentanten Bredvold refererer til på Bæreia, vil maling av fasader etter planen bli gjennomført i 2010. Jeg er kjent med at det har vært utfordringer knyttet til bl.a. innetemperatur og mindre lekkasjer i taket. Forsvarsbygg, som har

det løpende ansvaret for vedlikeholdet av forsvarsektorens bygningsmasse, har funnet gode løsninger på disse problemene.

På Bæreia er det iverksatt umiddelbare tiltak knyttet til bl.a. reparasjoner og brannsikring innenfor en ramme på 7,9 mill. kroner. Fremdeles bærer en del av standarden, herunder ventilasjonsanlegget i hovedbygningen, preg av at store deler av bygningsmassen er fra slutten av 50-tallet. Vi er kjent med at det er utfordringer vedrørende inneklimate. Det vil være behov for å gjennomføre tiltak på Bæreia for å forhindre forfall både på kort og lengre sikt. Noe vil utføres som en del av det årlige vedlikeholdet, mens andre tiltak vil innebære større investeringer som må ses opp mot øvrige behov i forsvarssektoren. Det vil nå igangsettes arbeid med å vurdere en fremskynding av tiltak for å løse noe av behovet på Bæreia, blant annet når det gjelder inneklimate.

Regjeringens ambisjon er at Bæreia skal videreutvikles som et rekreasjons- og velferdsenter for våre veteraner og deres pårørende. Jeg legger stor vekt på at Bæreia, som Forsvarets primære samlingssted for veteraner, skal være et senter som stimulerer til sosialt fellesskap og bidrar til å understøtte veteranenes anerkjennelse.

SPØRSMÅL NR. 1282

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Torkil Åmland

Besvart 3. juni 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Mener statsråden det er akseptabelt at Fylkesmannen legger inn klage 7 måneder etter at det er fattet vedtak i kommunen, og vil statsråden vurdere å gi fylkesmennene instruks om å holde seg til de lovpålagte frister slik at man unngår denne type saker i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

I Bergens Tidende 27.05.10. er det et oppslag om en sak der Alvøen Båtservice har fått godkjent utbygging av flytebrygge av Bergen kommune. Alvøen innrettet seg i god tro etter vedtaket, og inngikk avtaler om utleie og innkjøp av brygge for 1,2 millioner kroner. På grunn av rot i kommunikasjonen mellom kommunen og Fylkesmannen la Fylkesmannen inn klage på vedtaket 7 måneder etter at vedtaket ble fattet - 4 måneder etter den lovfestede fristen. Klagen

ble nettopp tatt til følge av Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Det innebærer at Alvøens godkjenning er opphavet. På grunn av de store investeringer som allerede er gjort står Alvøen Båtservice nå i fare for å gå konkurs.

Det vises til at den lovfestede fristen på 3 måneder er satt for å gi utbygger forutsigbarhet i saksbehandlingen, og at dette er en frist som i prinsippet ikke kan overskrides. En så stor overskridelse som er foretatt i denne saken er en klar svekking av søkerens rettsikkerhet og forutsigbarhet i forhold til forvaltningen. Det er åpenbart urimelig dersom manglende kommunikasjon mellom kommunen og Fylkesmannen skal påføre søker store tap, og evt. konkurs.

Svar:

Den aktuelle saken gjelder en søknad om dispensasjon fra gjeldende kommuneplan for oppføring av

flytebrygge med 36 plasser og tilhørende kai/gangbro på eiendommen bnr. 129 bnr. 21 og 566 i Bergen kommune.

For å besvare det skriftlige spørsmålet, må jeg gjengi litt fra et langt og komplisert saksforhold:

Søknaden ble avslått av Bergen kommune i april 2008. Avslaget ble påklaget, og kommunen besluttet den 12.02.2009 å ta klagen til følge på visse vilkår. Den 26.02.2009 fant det sted et møte med ansvarlig søker/tiltakshaver og kommunen, der det ble opplyst at oppfølging av vedtaket ble stilt i bero i påvente av at søker oppfylte de aktuelle vilkårene og sendte en ny søknad om dispensasjon. Søknad om dispensasjon ble sendt fra Westplan AS den 22.09.2009, og Bergen kommune ga deretter tillatelse til tiltaket i vedtak datert 05.10.2009. Fylkesmannen i Hordaland varslet om klage og klaget i brev datert 28.10.2009 og 25.11.2009, og Fylkesmannen i Sogn og Fjordane vedtok den 28.04.2010 å ta klagen til følge.

Jeg er enig i at Bergen kommunes beslutning av 12.02.2009 burde ha vært formulert på en bedre må-

te. Av referat fra møtet den 26.02.2009 synes det imidlertid klart at saken ble stilt i bero til søkeren sendte inn en ny søknad om dispensasjon. Det er uvisst for meg hvorfor slik søknad om dispensasjon først ble sendt inn den 22.09.2010, dvs. syv måneder senere.

Det formelle vedtaket om dispensasjon ble gitt ved Bergen kommunes vedtak datert 05.10.2009, og det var først på dette tidspunktet fylkesmannen fikk anledning til å klage. I henhold til forvaltningsloven var det tre ukers klagefrist på vedtaket av 05.10.2009, og som det fremgår over klaget fylkesmannen innen denne fristen.

Slik jeg ser det har det ikke funnet sted noen manglende kommunikasjon mellom Bergen kommune og Fylkesmannen i Hordaland i dette tilfellet. Det er først når kommunen har fattet endelig vedtak i en sak at forvaltningslovens klagefrist begynner å løpe. Det er derfor ikke noe grunnlag for å kritisere fylkesmannens for ikke å ha overholdt klagefristen i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1283

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 8. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«I VG 26.mai kan vi lese at Trafikketaten benyttet handikapparkering da de skulle bøtelegge en feilparkert bil.

Mener statsråden at enhver oppgave som Trafikketaten utfører er så viktig at de skal få benytte parkeringsplasser som er spesielt avsatt til funksjonshemmede, eller vil statsråden vurdere å endre loven slik at handikapplassene ikke blir benyttet av kjøretøy som kun utfører kontrolltjenester?»

BEGRUNNELSE:

Norges Handikappforbund har reagert på at Trafikketaten benytter handikapplassene når de skal skrive ut parkeringsbøter. Selv om Trafikketaten skal håndheve parkeringsbestemmelsene betyr ikke det at de har et større behov enn andre funksjonsfriske til å parkere på handikapplassene. Mange funksjonsfriske personer som har nødvendige ærender enten privat eller i jobbsammenheng vil også ofte ha stor fordel av å parkere i umiddelbar nærhet, men det er ingen unnskyldning for å benytte plasser som er avsatt til funk-

sjonshemmede. Det kan også virke demoraliserende at de som skal håndheve parkeringsbestemmelsene selv benytter plasser som er avsatt til grupper som har spesielt behov for å finne en ledig plass. Jeg ber derfor statsråden vurdere om loven bør endres slik at kontrollører fra Trafikketaten i fremtiden må finne ordinære parkeringsplasser på lik linje med andre funksjonsfriske selv om det medfører at de ikke kan kjøre helt frem til der de skal kontrollere eller bøtelegge.

Svar:

Fører av kjøretøy som benyttes til offentlig parkeringskontrolltjeneste kan fravike enkelte av trafikkbestemmelsene, herunder særlig parkeringsbestemmelser, når det er nødvendig eller til vesentlig lette i tjenesten, jf. trafikkreglene (forskrift 21. mars 1986 nr.747) § 2 nr. 4 bokstav c) og vegtrafikkloven (lov 18. juni 1965 nr.4) § 11.

Bestemmelsen er gitt fordi personer i den kommunale parkeringshåndhevingen i spesielle tilfeller har behov for å fravike reglene for å kunne utøve oppgaven de er tillagt på en hensiktsmessig måte.

Utgangspunktet er likevel at også personer i slik kontrolltjeneste skal følge de alminnelige reglene og finne en egnet lovlig parkeringsplass der dette er tilgjengelig, selv om det innebærer at en må gå et stykke. Det er som det fremgår kun når det er "nødvendig eller til vesentlig lette i tjenesten" at reglene kan fravikes. Om dette vilkåret er oppfylt beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle.

Det er særlig viktig at parkeringsplasser avsatt for forflytningshemmede er tilgjengelig for denne gruppen, og at det i parkeringskontrolltjeneste derfor vises varsomhet med å benytte slike plasser til parkering. Jeg kan ikke uttale meg om den konkrete saken

i artikkelen, men generelt er det beklagelig dersom personer i offentlig parkeringskontrolltjeneste parkerer på slike plasser når vilkårene for dette ikke er oppfylt. Jeg vil likevel peke på at det i den nevnte artikkelen fremgår at det tilhører sjeldenhetene at Trafikketaten benytter slike plasser, og at de i tilfelle der dette skjer flytter seg dersom det befinner bilister seg i umiddelbar nærhet som trenger plassen.

Jeg ser derfor ikke grunn til å endre disse bestemmelsene, men forutsetter at det utøves forstandig skjønn i praktiseringen av adgangen til å fravike trafikkbestemmelsene.

SPØRSMÅL NR. 1284

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 3. juni 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«På hvilken måte forsikrer finansministeren seg om at det ikke skjer slike feilklassifiseringer ved tollvedtak og hvordan vil statsråden bidra til å løse den aktuelle saken?»

BEGRUNNELSE:

Tollklassifisering av importerte varer er både komplisert og viktig. Viktig fordi feilklassifisering kan medføre at produkter med stort markedspotensiale i Norge ved feilplassering i tolltariffen ikke blir importert og at de politiske intensjonene ved Stortingets tollvedtak i realiteten ikke følges opp.

Ved tollklassifisering vil det i enkelte saker være rom for skjønn i forhold til hvordan man betrakter den konkrete varen som tollklassifiseres. I forbindelse med søknad om tollklassifisering av et strø brukt i dyrehold (hest, fjærkre, gris, kyr mv) som er mykere enn sagflis med større oppsugingsevne og som bidrar til forbedring av dyrevelferden, har tollregion Sør-Norge benyttet et noe merkelig skjønn etter spørrens syn.

Produktet er ment importert av Norgesfór og er laget av ren hvetealm som er hakket, presset og på ny hakket opp. Dette er nå klassifisert av Tollregion Sør-Norge som et produkt som fremkommer ved behandling av korn, jf tolltariffen varenummer 23.02. Der omtales

"Kli, spissmel og andre restestoffer, også i form av pelleter, fra sikting, maling eller annen behandling av korn eller belgfrukter."

Halm er imidlertid ikke et produkt som kan falle inn under denne tolltariffen slik jeg ser det. Imidlertid passer produktet godt inn i tolltariffens kap 12, varenummer 12.13.0009 slik:

"Halm og agner av korn, ubearbeidd, også hakket, malt, presset eller i form av pelleter."

Ved produksjon av dette produktet hakkes halmen, den presses (uten tilførsel av varme, men pressingen medfører selvsagt varmgang), blir gjort til pelletser og hakkes opp igjen.

I slike saker vil feilklassifisering av produktet i tråd med vedtaket fra Tollregion Sør-Norge medføre at produktet ikke vil bli konkurransedyktig på pris, potensiell forbedret dyrevelferd oppnås ikke, og staten går glipp av inntekter i form av toll og øvrig beskatning. Tollen på produktet vil utgjøre mer enn produktprisen.

Svar:

Når tollregionene fatter vedtak om en vares klassifisering i tolltariffen, legges vedtaket inn i en database (TASS). TASS fungerer som et elektronisk presedensregister. Før en tollregion fatter vedtak om en vares klassifisering, undersøkes det om det finnes en bindende forhåndsuttalelse for den aktuelle varen i dette registeret for å unngå at det fattes forskjellige

vedtak for samme vare. Dersom tollregionene har forskjellig oppfatning om en vares klassifisering, bringes saken inn for Toll- og avgiftsdirektoratet for endelig avgjørelse.

For å holde tollregionene faglig oppdatert og som et ledd i å oppfylle målet om lik klassifisering for identiske produkter i tollregionene, arrangerer Toll- og avgiftsdirektoratet et årlig klassifiseringsseminar for tollregionene. Deltagerne på seminaret er hoved-

sakelig tjenestemenn som til daglig fatter bindende forhåndsuttalelser om klassifisering av varer i tolltariffen.

Når det gjelder den konkrete saken det vises til, opplyser Toll- og avgiftsdirektoratet at dette er en pågående klagesak i tollregion Sør-Norge. På bakgrunn av at saken er under behandling i tollregionen, finner jeg det ikke riktig å kommentere denne nærmere.

SPØRSMÅL NR. 1285

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 4. juni 2010 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Regjeringen har i klimadebatten vektlagt at man skal kjøpe klimakvoter for å kompensere for CO₂-utslipp ved flyreiser. Staten er en betydelig kjøper av strøm. Den norske kraftmiksen har tidvis betydelige innslag av kullkraft. Gjennom ordningen med opprinnelsesgarantier kan strømforbrukere sikre at de bare kjøper fornybar strøm.

I hvilken grad benytter staten seg av en slik ordning, og hvilken produksjonsmiks er det strømforbruket til offentlig sektor?»

Svar:

I statlige sektor er det i all hovedsak den enkelte virksomhet eller leietaker som har ansvaret for kjøp av strøm. Det finnes således ingen oversikt over i

hvilken grad statlige virksomheter benytter ordningen med opprinnelsesgaranti ved kjøp av strøm. Når det gjelder hvilken produksjonsmiks det er i strømforbruket i offentlig sektor finnes det heller ingen oversikt over dette for statens del.

I lov om offentlige anskaffelser heter det at: Statlige, kommunale og fylkeskommunale myndigheter og offentligrettslige organer skal under planleggingen av den enkelte anskaffelse ta hensyn til livssykluskostnader, universell utforming og miljømessige konsekvenser av anskaffelsen.

Jeg legger derfor til grunn at den enkelte virksomheter vurderer spørsmålet om opprinnelsesgarantier som en av flere komponenter ved planlegging av innkjøp.

SPØRSMÅL NR. 1286

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 10. juni 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Det vises til Dokument nr. 15:963 (2009-2010). Utfordringen er Enovas manglende mulighet til å behandle søknad om støtte til to ENØK-prosjekt som skal gjennomføres samtidig i samme bygning. Personen i mitt eksempel har nå ringt Enova, etter statsrå-

dens oppfordring i sitt svar. Vedkommende får samme beskjed - de kan bare behandle søknad om et tiltak ad gangen. Vedkommende bygger nytt hus, og da er det naturlig å gjøre alt samtidig mens man bygger.

Vil statsråden nå se på saken fremfor å henvise til Enovas kundetelefon?»

Svar:

Jeg viser til mitt svar på Dokument 15:963 (2009-2010) av 16.4.2010:

»Gjennom tilskuddsordningen for elektrisitetssparing i husholdninger gis det støtte til private husholdninger som ønsker å investere i pelletskamin, pelletskjel, varmpumpe i vannbårent system, styringssystem

for strømsparing eller solfangere. Det gis støtte til flere tiltak i samme husholdning».

I gjeldende kriterier for ordningen framgår det at en husholdning til enhver tid bare kan ha registrert én søknad om tilsagn. Departementet evaluerer nå ordningen. I oppfølgingen vil det være naturlig også å vurdere søknadskriteriene.

SPØRSMÅL NR. 1287

Innlevert 27. mai 2010 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 2. juni 2010 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Regjeringspartiene som også har stortingsflertall tapte sitt Grunnlovstridige vedtak om tomtefesteinstruksjonen. Vedtaket som påla Opplysningsvesenets fond å selge festetomter til langt under markedspris har gitt kirkefondet stort tap.

Er ministeren innstilt på å erstatte dette tapet hurtigst mulig og slik at OVF slipper å gå til rettssak mot staten for å få dekket tapet?»

BEGRUNNELSE:

Kirkefondet har i følge beregninger fra OVF tapt 271 millioner på vedtaket som regjeringspartiene fattet i denne saken. Dette er en betydelig sum som det er stort behov for i kirkelig sammenheng.

Svar:

Tomtefesteinstruksjonen av 14. september 2007 inneholdt bestemmelser om innløsning av festetom-

ter og om regulering av festeavgifter for festere av boligtomter. Høyesteretts dom av 12. mai 2010, som kjente tomtefesteinstruksjonen ugyldig i forhold til OVF, har virkning både for innløsning av festetomter og for nedregulerte festeavgifter.

En eventuell oppregulering av festeavgifter, som har vært regulert ned i henhold til tomtefesteinstruksjonen, reiser en rekke juridiske spørsmål. Departementet er i kontakt med Regjeringsadvokaten og Justisdepartementets lovavdeling for å få bistand til hvordan disse spørsmål skal løses. Størrelsen på OVF's tap er dermed ikke endelig avklart.

Som ledd i departementets etatsstyring er det en løpende dialog mellom departementet og OVF. Når tapets størrelse er avklart, er jeg innstilt på å ta opp og drøfte kompensasjonsspørsmålet med OVF på samme måte som jeg drøfter andre løpende spørsmål med OVF.

SPØRSMÅL NR. 1288

Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 4. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«I forrige periode ble det gjennom NTP 2010-2019 åpnet for at ferjeavløsningsprosjekter skal få utvidet statlige bidrag ved at staten øker tilskudd fra ferjedrift fra 15 år til 30 år. Det ble fra daværende samferdselsminister åpnet for at også tidligere vedtatte prosjekter kunne få utvidet tilskuddsperiode.

Har Samferdselsdepartementet fulgt dette opp eller vil det evt. bli gjort?»

Svar:

Jeg viser til at ordningen med alternativ bruk av ferjetilskudd ble etablert gjennom behandlingen av St.prp. nr. 67 (2002-2003), jf. Innst. S. nr. 272 (2002-

2003). Det ble lagt til grunn at tilbakebetalingsperioden skal være 15 år. Med unntak av Hardangerbrua på rv 7/rv 13 inngår alle prosjekter der ordningen benyttes og som til nå er lagt fram for Stortinget, i fylkesvegnettet etter gjennomføring av forvaltningsreformen fra 2010. Etter forvaltningsreformen er fylkeskommunen ansvarlig for å utbetale ferjetilskudd til disse prosjektene. For nye prosjekter på fylkesvegnettet er det opp til den enkelte fylkeskommune å vurdere om det er hensiktsmessig å benytte ordningen med alternativ bruk av ferjetilskudd.

Gjennom behandlingen av St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010-2019, jf. Innst. S. nr. 300 (2008-2009), ble tilbakebetalingsperioden økt til maksimalt 30 år. Det ble også åpnet for at lo-

kale myndigheter kan ta initiativ til fornyet behandling av saker som er lagt fram for Stortinget. Samferdselsdepartementet vil følge opp evt. initiativ fra lokale myndigheter. For Hardangerbrua foreligger det en søknad fra bompengeselskapet om å få finansieringsbidraget fra alternativ bruk av ferjetilskudd vurdert på nytt. Søknaden vil bli lagt fram for Samferdselsdepartementet etter at den er behandlet av Statens vegvesen.

Det må påpekes at ved en forlenging av perioden øker finansieringsbidraget til prosjektet fra ordningen, men samtidig øker også rentekostnadene knyttet til forskottingen. Rentekostnadene skal i hht. retningslinjene for ordningen dekkes av bompengeselskapet eller lokale myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 1289

Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 3. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Bybanen i Bergen åpner 22.6.2010. Den vesentligste delen av prosjektet er betalt med bidrag fra veibrukerne gjennom bompengordningen i Bergen. Gjennom media er det kommet frem opplysninger om at markeringen av Bybanens åpning vil koste anslagsvis 2 mill.kr.

Vil samferdselsministeren som en del av Samferdselsdepartementets kontroll/tilsynsarbeid med bruken av bompenger forsikre seg om at kostnadene ved åpningsmarkeringen av Bybanen i Bergen ikke finansieres med bompenger?»

Svar:

Det er tradisjon for at åpningen av nye samferdselsprosjekter blir markert. Omfanget av markerin-

gen avhenger av størrelsen på prosjektet. Det har vært praksis for at kostnadene ved en nøktern markering blir belastet prosjektkostnadene. Om dette er bompenger, statlige eller fylkeskommunale midler, ev. en deling, beror på finansieringen av prosjektet. Det er også tilfeller der kommuner eller andre bidrar til kostnadene ved åpningen eller gjennomfører egne markeringer som de selv bekoster.

Det er lagt opp til en markering ved åpningen av første byggetrinn av Bybanen. Bergen kommune, som har byggherreansvaret ved første byggetrinn, ønsker en mer omfattende åpning. Kommunen har derfor lagt opp til å finansiere deler av kostnadene selv.

SPØRSMÅL NR. 1290**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 4. juni 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Vil finansministeren sørge for at arbeidsrutine-
ne i Skatteetaten blir gjennomgått og effektivisert slik
at skattyterne får behandlet både sine klager og andre
henvendelser innen rimelig tid?»

BEGRUNNELSE:

Staten har meget strenge regler for eksempelvis
innbetaling av skatt, moms, bilavgifter, kringkast-
ningsavgift med mer. Dersom disse ikke blir innbe-
talt til riktig tid møtes man med kraftige reaksjoner.
Det samme gjelder de mange ulike skjema som man
pålegger både næringslivet og andre å besvare; blir
ikke disse innlevert til riktig tid, risikerer man reak-
sjoner i form av gebyr.

Man skulle tro at staten derfor gikk foran som et
godt eksempel og innen rimelig tid utførte de mange
oppgaver de skal ivareta overfor landets befolkning.
Så er dessverre ikke tilfelle og det finnes dessverre
altfor mange eksempler på at man ofte har en svært
avslappet holdning til dette.

Jeg kom nylig over et nytt skrekkeeksempel på
hvor galt det er mange steder. I et brev datert
11.02.2009 blir en skatteyder tilskrevet av Skatt Vest
(2008/665253) med beskjed om at man ikke kunne
ferdigbehandle hans klage på grunn av at deres sys-
tem ikke taklet slike hendelser. "På grunn av system
problemer vedrørende registrering" har man ikke
lykkes å rette opp skatteyers oppgaver for 2006 og
2007, og av samme grunn blir også skatteyers opp-
gaver for 2008 feil.

Det skulle ikke vært mulig å behandle en skatte-
yder på denne måten.

Svar:

Gjennomføringsperioden for reorganiseringen av
skatteetaten (ROS) utløp 31. desember 2009, og mar-
kerte slutten på etatens andre fulle driftsår etter om-
organiseringen i 2008. Om lag 2 000 medarbeidere
har fått nye oppgaver etter omorganiseringen, og be-
hovet for kompetanseheving har vært stort på flere
områder. Slik departementet også redegjorde for i
St.prp. nr. 1 (2009-2010) for budsjettåret 2010 (s.
82), har omstillingen vært krevende. Dette har påvir-
ket resultatoppgjøret negativt på flere områder i
2008. Også 2009 har vært et krevende år for etatens
ansatte, men på viktige områder som etatens behand-
ling av klager og andre henvendelser (saksbehand-
lingstider), er resultatene til dels betydelig forbedret

i 2009 sammenliknet med 2008. Jeg er videre kjent
med at skatteetaten har satt i gang en større gjennom-
gang av gjeldende arbeidsrutiner på utvalgte områder
i etaten gjennom programmet Kontinuerlig forbe-
dring. Hensikten med programmet er å forbedre ef-
fektivitet, kvalitet og kundevennlighet. På sikt er in-
tensjonen at alle sentrale arbeidsprosesser i skatteeta-
ten skal gjennomgås og forbedres.

I begrunnelsen til spørsmålet er det vist til en
konkret sak som er behandlet i Skatt vest. Saken gjel-
der fastsettelse av inngangsverdi på aksjer i Aksjo-
nærregisteret (AR) for et selskap som ble stiftet i for-
bindelse med en trekantfusjon i 2006. I oppstartsfa-
sen av registeret ble det oppdaget enkelte systemtek-
niske feil, særlig ved registrering og behandling hvor
spesielle selskapsrettslige problemstillinger gjorde
seg gjeldende, herunder trekantfusjonstilfeller. Sys-
temet taklet ikke disse selskapsrettslige problemstil-
lingene, og det medførte at skattyter fikk tilsendt
skjema hvor inngangsverdien var satt til kr 0,- pr ak-
sje. I forbindelse med selvangivelsesbehandlingen i
2007 ble korrigering av inngangsverdien som skatt-
yder hadde opplyst om, forsøkt registrert inn i AR,
men dette lyktes dessverre ikke.

Skatteetaten har siden oppstarten lagt ned et be-
tydelig arbeid med å heve kvaliteten i AR, men det
har tatt lengre tid enn forutsatt å utbedre enkelte tek-
niske feil rundt spesielle selskapsrettslige problem-
stillinger. Dette har medført at skattyter beklageligvis
har fått tilsendt oppgaver med feil inngangsverdi
både i 2007, 2008 og i mars 2009. Den aktuelle feilen
i AR er nå rettet opp, og Skattedirektoratet har opp-
lyst at inngangsverdien på de aktuelle aksjene er fast-
satt i tråd med skatteyers påstand. Vedtak om dette
ble sendt skattyter 30. april 2009. Direktoratet har vi-
dere opplyst at feilen ikke har hatt noen betydning for
utlignet skatt for de aktuelle årene, verken for skatt-
yder eller selskapet.

Jeg er tilfreds med at antall oppgaver med feil har
blitt vesentlig redusert de senere årene. Det er imid-
lertid fortsatt behov for å videreutvikle funksjonalite-
ten og heve kvaliteten i registeret. Jeg kan opplyse at
skatteetaten planlegger utviklingsaktivitet i AR som
vil gi bedre service til aksjonærene (i form av bedre
oppgaver) og høyne kvaliteten på dataene i systemet.
I 2010 er det avsatt en øremerket bevilgning på 24,8
mill. kroner til videreutviklingen av AR. Deler av
dette er avsatt til oppretting og klagebe-
handling i regionene.

SPØRSMÅL NR. 1291**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 2. juni 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Er finansministeren tilfreds med måten Finanstilsynet praktiserer tilsynet overfor børsen, og mener finansministeren at henvendelser til Finanstilsynet om klager på børsen blir behandlet på en tilfredsstillende måte som skaper tillit til børsen for alle aktører i markedet.»

BEGRUNNELSE:

I skriftlig spørsmål (15:1097) datert 27. april 2010, stilte jeg finansministeren spørsmål om han ville gjennomgå Finanstilsynets instruks og praksis med hensyn til tilsyn overfor børsen og foreta nødvendige tiltak som styrker tilliten til børsen for alle aktører i markedet.

I begrunnelsen viste jeg til Finanstilsynets instruks og påpekte at tilsynet hadde en betydelig del av ansvaret for at børsen skal inneha den nødvendige tillit blant både små og store aktører i markedet. Jeg viste også til at jeg var kontaktet av ulike aktører som hevdet at henvendelser til tilsynet om uheldig virksomhet ved aksjehandel svært ofte ikke ble tatt på alvor. Jeg påpekte ulik tilgang på informasjon, skjulte ordres, flasht trading, bruk av nominekonti, mangel av shortregister, samt etterhandel som eksempler på ting man hadde klaget på. Påstander om manipulasjon av aksjeverdier ble ved henvendelser svært ofte ikke tatt alvorlig og avvist, noe som vanskelig kunne være forenlig med tilsynets målsetting om å bidra til å skape et tillitsvekkende aksjemarked.

I sitt svar lister finansministeren opp tilsynets instruks, mandat og lovhjemmel for virksomheten.

Han viste videre til Finansmarkedsmeldingen og Finanstilsynets årsmelding og listet opp noen av tilsynets aktiviteter og reaksjoner på uregelmessigheter. Han hevdet også at departementet løpende vurderte om det er behov for nye tiltak når det gjelder tilsyn på dette området.

Hans svar berører i svært liten grad tilsynets tilgjengelighet, oppfølging av henvendelser samt prak-

tisering av det lovverket man har til rådighet for å skape den nødvendige tillit i markedet.

Svar:

Mange av de sakene der Finanstilsynet foretar nærmere undersøkelser for å avdekke hvorvidt det foreligger overtredelser av verdipapirlovgivningen, starter med at Finanstilsynet mottar informasjon fra markedsovervåkningen på Oslo Børs. Flere saker blir også rapportert til Finanstilsynet fra verdipapirforetakene. Finanstilsynet iverksetter dessuten en rekke undersøkelser ut fra egne observasjoner i markedet. Henvendelser til Finanstilsynet fra privatpersoner om mulige overtredelser av adferdsreglene i verdipapirhandelloven, fører også i flere tilfeller til at Finanstilsynet foretar nærmere undersøkelser.

Som det er redegjort for i mitt svar 5. mai 2010 på skriftlig spørsmål nr. 1097, legges flere av sakene som undersøkes vekk etter en foreløpig gjennomgang fra Finanstilsynets side, fordi det ikke er tilstrekkelig grunnlag for å forfølge saken videre. Disse sakene blir normalt ikke kjent for offentligheten. Andre saker blir fulgt opp gjennom politianmeldelser eller andre reaksjoner. De sakene som blir politianmeldt, men som henlegges av politiet, blir normalt ikke kjent for offentligheten.

Enkelte av henvendelsene som Finanstilsynet mottar, gjelder tvister mellom privatpersoner og virksomheter, som det ligger utenfor Finanstilsynets mandat å gå inn i.

Hvordan henvendelser til Finanstilsynet følges opp, beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle fra Finanstilsynets side. Jeg har tillit til at Finanstilsynet foretar en hensiktsmessig prioritering av de ulike sakene ut fra retningslinjer, rammeverk og instruks. Jeg har også tillit til at Finanstilsynet fører tilfredsstillende tilsyn med adferdsreglene i verdipapirhandelloven. Dette bidrar til å sikre det norske verdipapirmarkedets omdømme og dermed dets funksjon som velfungerende kapitalkilde.

SPØRSMÅL NR. 1292**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 4. juni 2010 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Alt tyder nå på at politiets tilgjengelighet for publikum i Oslo blir klart redusert i sommer ved at åpningstidene ved de ulike politistasjoner må begrenses av budsjettmessige årsaker. Så vidt vites må for eksempel ikke befolkningen i Oslo Sør regne med at deres politistasjon lenger kan ha åpent på kveldstid.

Kan justisministeren bekrefte at dette er tilfelle og hvordan rimer det med regjeringens målsetting om et mer tilgjengelig politi?»

Svar:

Spørsmålet har vært forelagt Politidirektoratet og politimesteren i Oslo.

Oslo politidistrikt innfører sommertid på alle stasjoner f.o.m. 21. juni og ut sommeren. Bortsett fra Sentrum politistasjon, som fortsatt skal være døgnåpen, vil de andre stasjonene i denne perioden være åpne mellom kl. 0800 - 1600 i ukedagene og stengt i helgene. Alle stasjonene vil få en kontakttelefon som publikum kan ringe til slik at patruljen kan svare på spørsmål eller kjøre inn på stasjonen og foreta nødvendig arbeid derfra. Politiets kriminalvakt, som ligger i Politihuset, er døgnåpen hele året. Åpningstidene for sommeren blir kunngjort på Oslo politiets internetsider i nær framtid.

Denne ordningen har Oslo politidistrikt hatt siden sommeren 2006 og den er ikke begrunnet i budsjettsituasjonen. Politiet, som andre private og offentlige virksomheter, må avvikle ferie i henhold til avtaler og regelverk. I perioder med ferieavvikling eller annet tjenestefravær, er det politimesterens ansvar å sørge for en omfordeling av ressursene. Det viktigste for politiet i Oslo i denne perioden er å ha synlig politi ute i byen, i stedet for å binde opp mannskaper inne på en publikumsvakt der besøksantallet reduseres til et minimum i disse ukene.

Oslo politidistrikt har hatt en budsjettøkning på 12 % det siste året og disponerer nå et totalbudsjett på 1,8 milliarder kroner. Dette er en økning på over 460 millioner kroner fra 2006 (34,5 %). Politidirektoratet opplyser at Oslo politidistrikt hadde 2515 årsverk i april 2010, mens det var registrert 2339 årsverk i januar 2009. Dette viser en økning på 176 årsverk i perioden, herav 48 polititjenestemenn. Den nye arbeidstidsavtalen har dessuten bidratt til å øke den

operative kapasiteten i politi- og lensmannsetaten med totalt 230 årsverk med virkning fra høsten 2009. For Oslo politidistrikt er dette beregnet til 48,9 årsverk, noe som i realiteten betyr at politidistriktet har øket sin kapasitet med nærmere 100 politiårsverk.

Politidistriktet fikk 100 av de 460 nye sivile årsverkene som ble opprettet i 2009. Det frigjør om lag 60 årsverk som i dag brukes til transport og vakthold ved Oslo tinghus til operativ polititjeneste. Oslo politidistrikt får dessuten 20 årsverk fra høsten 2010 for å tilsette nyutdannede polititjenestemenn og -kvinner.

Oslo politidistrikt viser til svært gode resultater når det gjelder kriminalitets-bekjempelse. Antall innbrudd i villa er halvert og innbrudd i leilighet er redusert med 27,1 %. Pr. 1. april i år var det registrert 2,5 % færre anmeldelser enn på samme tidspunkt i fjor og vinningskriminaliteten var redusert med 9,2 % sammenlignet med samme tidspunkt i fjor. Oslo politidistrikt har samtidig økt oppklaringsprosenten med 5,5 % og redusert saksbehandlingstiden med 28 dager.

Politi- og lensmannsetatens budsjett er økt fra 8,7 milliarder kroner i 2006 til 11,6 milliarder kroner i 2010. Dette er en økning på 2,9 milliarder kroner (32,8 %). I 2010 ble budsjettet økt med hele 1,3 milliarder kroner (trekker man fra pris og lønnsjustering er veksten nærmere 1,2 milliarder kroner). Dette er tidenes største økning i politibudsjettet.

Regjeringen har prioritert økt bemanning og lagt til rette for en betydelig stillingsvekst, både gjennom nye stillinger og ved å øke opptak på Politihøgskolen til 720 elever i år.

I budsjettene for 2009 og 2010 er det tatt høyde for ansettelsen av 104 nye stillinger fra høsten 2009, 460 sivile stillinger i forbindelse med tiltakspakken i 2009, samt 106 nye stillinger fra høsten 2010. I tillegg kommer en betydelig satsing på utlendingsfeltet med godt over 100 stillinger. I budsjettet for 2009 og 2010 er det lagt inn lønns- og driftsmidler til dekning av samtlige stillinger. Tall fra Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet (FAD) viser en økning på 525 årsverk i politi- og lensmannsetaten fra 1.3.09-1.10.09. 230 årsverk fra den nye arbeidstidsavtalen er da ikke iberegnet.

SPØRSMÅL NR. 1293**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark****Besvart 7. juni 2010 av forsvarsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Denne Regjeringen la ned HV07. Nå trues HVs innsatsstyrke på Sørlandet, VARG. Hele ledelsen av innsatsstyrken foreslås flyttet fra Sørlandet til Rogaland. Det er stikk i strid med Stortingets intensjon da sammenslåingen mellom HV07 og 08 ble vedtatt, mot Høyres stemmer. Dette kommer som følge av at Forsvaret har svært trange budsjetter, bare innen 2011 skal 400 årsverk fjernes.

Vil statsråden sørge for at VARG opprettholdes med lokal ledelse?»

BEGRUNNELSE:

Flere lokale media har sitert HV-soldat Sivert Svane på at flertallet av mannskapene i VARG ikke kommer til å følge med flyttelasset til Rogaland. Der- som det skjer er flyttevedtaket også et vedtak om nedleggelse.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 31. mai 2010 med spørsmål fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark om Heimevernets innsatsstyrke Varg, på Sørlandet.

Som del av arbeidet for å nå hovedmålene i langtidsplanen har forsvarssjefen identifisert ulike tiltak som vurderes implementert, herunder justering til riktig personellramme. I denne sammenheng vurderes også tiltak i Heimevernet. Det er blant annet foreslått å omorganisere innsatsstyrkestaber, hvor en er lokalisert til Kjevik. Forsvaret har opplyst at det planlegges med at eventuelle endringer skal drøftes med tjenestemannsorganisasjonene ultimo juni i år, og endringene vil være gjenstand for en normal prosess med videre drøftinger og forhandlinger internt i Forsvaret.

Forsvaret opplyser at de foreslåtte endringene tilknyttet innsatsstyrke Varg medfører at det fortsatt vil være innsatsstyrkesoldater som er rekruttert fra Agder-fylkene. Troppene fra innsatsstyrke Varg vil bli integrert i innsatsstyrke Ospray, tilhørende Heime-

verns-distrikt 08. Det vil være viktig for Forsvaret å tilstrebe at troppene som i dag tilhører innsatsstyrke Varg, videreføres, samt å legge til rette for fortsatt rekruttering av personell fra Agder-fylkene. Forsvaret uttrykker at det vil være hensiktsmessig ut fra operative, ressursmessige og praktiske forhold at treningen også i fremtiden vil foregå lokalt. Forsvaret har opplyst at for troppene i innsatsstyrke Varg vil en omorganisering i stort ikke medføre andre kommando- messige endringer enn at troppsledelsen vil måtte forholde seg til andre mennesker, og at treningen til styrken vil bli planlagt fra et annet sted enn i dag.

Disse vurderingene og beslutningene tilligger forsvarssjefen og generalinspektøren for Heimevernet. Det foreligger ingen politiske vedtak eller føringer fra departementet som tilsier at forsvarssjefen eller generalinspektøren for Heimevernet ikke bør foreta denne type vurderinger eller tilpasninger.

Forsvarssjefen har et betydelig ansvar for å bidra til at hovedmålene i langtidsplanen nås innen utgangen av 2012. I dette arbeidet forutsettes forsvarssjefen å drive sin organisasjon mest mulig målrettet og kostnadseffektivt. Jeg mener det er viktig at forsvarssjefen til en hver tid har et slikt fokus, og at han også har en viss fleksibilitet når det gjelder å tilpasse sin organisasjon innenfor rammen av politiske vedtak og føringer.

Når det gjelder motivasjonen til personellet i innsatsstyrkene, håper jeg at de fortsatt vil finne tjenesten motiverende og interessant nok til å fortsette sin tjeneste som innsatsstyrkesoldater. De utgjør en særdeles viktig del av vårt forsvar. Under en heimevernsøvelse forrige uke fikk jeg selv se hvilket høyt kvalitetsnivå personellet innehar, samt hvilke viktige oppgaver de utfører. Jeg er sikker på at Heimevernet vil legge til rette for at personellet vil ønske å fortsette sin viktige tjeneste i Heimevernet uavhengig av endringer som har til hensikt å utnytte de tildelte ressurser best mulig, og på den måten oppnå en best mulig effekt i en større sammenheng, også for Heimevernet.

SPØRSMÅL NR. 1294**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 9. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hvor mange av de pasientene som ventet på tverrfaglig rusbehandling i Helse Sør-Øst ved utgangen av 2009 var hjemmehørende i kommuner i regionen, og hvilke kommuner er de hjemmehørende i?»

BEGRUNNELSE:

I henhold til Helsedirektoratets rapport "Ventetider og pasientrettigheter 2009" har den gjennomsnittlige ventetiden for rusbehandling i Helse Sør-Øst økt fra 51 dager ved utgangen av 2007 til 70 dager ved utgangen av 2009. Samtidig viser oversikten at en større andel av pasientene i Helse Sør Øst tildeles rett til tverrfaglig spesialisert rusbehandling, sammenliknet med pasienter fra Helse Nord og Helse Vest. Disse to regionene har også betydelig lengre ventetid for behandling enn Helse Sør-Øst, noe som kan forsterke presset på tilbudet i sistnevnte region. Det er derfor interessant å få oversikt over tilstrømningen av pasienter som fra andre helseregioner som søker om rusbehandling i Helse Sør-Øst. Det bes om en oversikt over hvilke kommuner pasienter som venter på rusbehandling i Helse Sør-Øst er hjemmehørende i, og hvor mange som er hjemmehørende i de ulike kommunene.

Slik Høyre tidligere har påpekt, er det avgjørende å redusere ventetider for rusbehandling i alle helseregioner. Videre må rusmiddelavhengige i hele landet sikres en mer likeverdig tilgang til behandling og bedre rettsikkerhet i forhold til pasientrettighetene.

Svar:

Rusmiddelavhengige fikk ved rusreformen de samme pasientrettigheter som andre pasientgrupper i spesialisthelsetjenesten, noe som også var en del av begrunnelsen for å innføre denne reformen. Pasientrettighetene innebærer blant annet at rusmiddelavhengige har rett til å få vurdert sitt behov for nødvendig helsehjelp, og at de skal tilbys behandling innen forsvarlige frister.

Den seneste tiden har man dessverre registrert at ventetidene til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelavhengige (tsb) for hele landet sett under ett har økt. Dette er urovekkende, og jeg har derfor bedt alle de regionale helseforetakene gjennom årets oppdragsdokument om at ventetidene innen tsb skal reduseres.

Når det gjelder representanten Høie sitt spørsmål, har jeg blitt informert av Helse Sør-Øst RHF i sakens anledning. Her fremgår det at ventetiden for tsb har økt fra 2007 til utgangen av 2009. I denne perioden økte imidlertid antall nyhenvisninger med 24 prosent. Dette var en ikke forutsatt økning og vurderes av Helse Sør-Øst som en viktig årsak til økning i ventetider. Videre har Helse Sør-Øst i 1. tertial 2010 registrert at økningen i antall nyhenvisninger samlet sett har avtatt betydelig sammenliknet med 1. tertial 2009. Samtidig har det vært en økning på antall avviklede pasienter i 1. tertial 2010 på 5,9 prosent sammenliknet med 1. tertial 2009. Etter Helse Sør-Øst sin vurdering synes det nå å være et bedre forhold mellom kapasitet og tilstrømning av nye pasienter enn tidligere.

Når det gjelder representanten Høie sitt spørsmål om hvor mange pasienter som ikke er hjemmehørende, men som venter på behandling i helseregion sør-øst, og hvilke kommuner pasientene er hjemmehørende i, foreligger det ikke informasjon om dette i norsk pasientregister og heller ingen helhetlig statistikk eller registreringer på dette området i henhold til orienteringen gitt av Helse Sør-Øst.

Imidlertid opplyser Helse Sør-Øst at de gjennom gjestepasientoppkjørene med de andre helseregionene i alt har fakturert disse for om lag 2700 oppholdsdøgn for 2009. Dette innebærer at pasienter fra andre helseregioner utgjør i overkant av 1 % av det samlede antall oppholdsdøgn innen tsb i helseregion sør-øst for 2009.

SPØRSMÅL NR. 1295**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen****Besvart 7. juni 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«I 2008 behandlet Stortinget en sak krigspensjon, Dok. nr. 8:64 (2006-2007). Et samlet Storting ønsket at søknader om krigspensjon skulle gjennomgås på nytt. Henvendelser viser at Nav Pensjon oppgir å ikke ha kapasitet til å gjennomgå ankesaker, som kan bli liggende opp mot 3 år. Tidligere ble det oppgitt at ankebehandling kunne ta 6 - 9 måneder. Nå er dette informasjonen fjernet.

Hva vil statsråden gjøre for at Nav Pensjon følger opp Stortingets vedtak og forutsetninger i behandling av krigspensjonssaker?»

BEGRUNNELSE:

I Innst. S. nr. 267 (2007-2008) går en samlet arbeids- og sosialkomité inn for at søkere som har fått avslag på søknader om krigspensjon etter bombing av Holen skole i 1944 eller som offer for "brent jord" i Finmark og Troms i 1944/45, skulle gis rett til å anke og få sine saker behandlet i forhold til kriteriet om presumpsjon. I innstillingen legger flertallet vekt på at

"[...] dette arbeidet gis høy prioritet og at relativt like tilfeller får en mest mulig lik behandling. Det må vektlegges at mange har måttet vente lenge på å få sine saker vurdert for krigspensjon, og at mange nå er i høy alder."

Når vi er kjent med ankesaker som har ligget ubehandlet i 3 år, og Nav pensjon oppgir at de hverken har kapasitet til å behandle disse eller kan gi tilbakemelding på når sakene vil bli behandlet, vil det uten at statsråden griper inn nå, ta minst 5 år å få sakene ferdigbehandlet. Dette er etter min mening ikke forenelig med det vedtak og de forutsetninger som Stortinget har gitt i krigspensjonssaken, både gjennom Innst. S.264 (2007-2008) og gjennom Revidert nasjonalbudsjett for 2008, hvor det står om krigspensjon:

"Regjeringen foreslår at omleggingen av praksis gjøres gjeldende fra 1. mars 2008, og gis virkning inn til tre år tilbake i samsvar med vanlig praksis."

De sakene som nå ligger til behandling, som Nav pensjon ikke har kapasitet til å behandle, faller inn under denne definisjonen.

Svar:

I brev av 4. mars 2010 stilte stortingsrepresentant Robert Eriksson et spørsmål om samme tema som

stortingsrepresentanten her tar opp. Jeg finner det derfor hensiktsmessig å gjenta noe av svaret fra den gang.

I mitt svar av 10. mars 2010 til Stortingets president opplyste jeg at Arbeids- og velferdsetaten har gjennomgått alle avslåtte krav om krigspensjon fra 2008 og fremover fra personer som unndro seg tvangsevakueringen i Nord-Norge (de såkalte huleboersakene) og fra personer som opplevde bombing av Holen skole. Gjennomgangen ble gjort for å unngå at disse personene måtte sende inn ny søknad eller på annen måte ta eget initiativ for å få sin sak vurdert på nytt. Til sammen ble 207 tidligere avslag gjennomgått, og 36 vedtak ble omgjort. Gjenopptaking av sakene medførte 50 klager. I en periode bidro dette til økte restanser i klagesaksbehandlingen.

Krav om krigspensjon fra personer som unndro seg tvangsevakueringen i Nord-Norge, og fra personer som opplevde bombing av Holen skole, er med andre ord gjennomgått på nytt i tråd med Stortingets intensjoner. Enkelte klager over vedtakene som følge av gjenopptakingen er imidlertid fortsatt til behandling.

Saksbehandlingen av saker om krigspensjon er ofte kompleks, og flere forhold utenfor Arbeids- og velferdsetatens kontroll påvirker saksbehandlingstiden. Det er ofte nødvendig at søker medvirker til å dokumentere egen sak, for eksempel ved å la seg undersøke av helsepersonell, og det kan ta tid å fremskaffe spesialisterklæringer eller annen dokumentasjon. Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at enkelte klagesaker kan ha ligget ubehandlet opp mot tre år. Dette må bl.a. sees i lys av at et betydelig antall saker de senere år er gjenopptatt.

Pr 10. mars 2010 hadde Arbeids- og velferdsetaten til sammen 60 saker til klagebehandling. Mange av disse sakene knyttet seg til gjenopptak av tidligere avslag.

Jeg har på nytt vært i kontakt med Arbeids- og velferdsdirektoratet som opplyser at hovedtyngden av de omtalte klagesakene vil være ferdigbehandlet i løpet av september 2010. Direktoratet opplyser videre at behandlingen av klagesaker fortsatt prioriteres. Dette er i tråd med det jeg opplyste i mitt brev til Stortingets president av 10. mars. Foreløpig er 22 av sakene som ligger til klagebehandling, oversendt klager til uttalelse, og åtte saker er ferdig utredet av førsteinstans og oversendt NAV Klageinstans for endelig avgjørelse. Saksbehandlingstiden for eventuelt nye klager er normalt 6 måneder. Informasjon om saksbehandlingstiden blir gitt ved innlevering av klage.

SPØRSMÅL NR. 1296**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 9. juni 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«I presseheftet til statsbudsjettet 2010 er VW Tiguan 2.0-140 D 4M ført opp med et CO₂-utslipp på 199 gram/km. Det finnes for tiden ingen modell med denne betegnelsen på hjemmesiden til Volkswagen Norge, men vi finner derimot en VW Tiguan 2,0 140 TDI 4M med CO₂-utslipp på 164 gram/km. En bensindreven modell med 30 hk mer og 7-trinns automatkasse har riktignok et utslipp på 199 gram/km, men en helt annen modellbetegnelse.

Hvilken Tiguan-modell ligger til grunn for Regjeringens kalkyle i 2010-budsjettet?»

Svar:

Utviklingen av nye og eksisterende bilmodeller skjer i høyt tempo. Det kommer stadig nye bilmodeller, samtidig som eksisterende bilmodeller blir forbedret. Forbedringene kan eksempelvis knyttes til at bilene får stadig lavere CO₂-utslipp, noe som bidrar til en mindre forurensende bilpark.

I presseheftet til statsbudsjettet 2010 vises det en tabell med beregnet avgiftsendring fra 2009 til 2010, på bakgrunn av Regjeringens forslag til avgiftssatser, for de 20 mest solgte bilene i perioden januar-september 2009. Oversikten over de mest solgte bilene, med tilhørende egenskaper, er hentet fra Opplysningsrådet for veitrafikk (OFV). I denne oversikten inngår det en VW Tiguan 2.0-140 D 4M, som er oppgitt med en effekt på 103 kW, egenvekt på 1 604 kg og CO₂-utslipp på 199 g/km. I OFVs utgivelse "Bilpriser pr. 15. februar 2009" finnes en VW Tiguan Variant med disse egenskapene. Det er en dieseldrevet bil med automatisk girkasse. I "Bilpriser pr. 15. mai 2010" har samme bilvariant et CO₂-utslipp på 169 g/km og en egenvekt på 1 600 kg, mens effekten er uendret. Det ser altså ut til at denne bilvarianten har fått redusert CO₂-utslippet med 30 g/km i løpet av et års tid, mens vekten er redusert med 4 kg. En så kraftig reduksjon av CO₂-utslippet blir premiert med en betydelig reduksjon i engangsavgiften.

SPØRSMÅL NR. 1297**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 2. juni 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«I henhold til svar på spørsmål nr 1073 vil ikke finansministeren gi skattefradrag for fagforeningskontingent for arbeidstakere som er tilsluttet Fellsforbundet for Sjøfolk (FfS). Dette fordi slike skattefradrag, i følge finansministeren, er forbeholdt foreninger som er tilsluttet en av hovedsammenslutningene.

I den forbindelse kan jeg be om å få oversendt en oversikt over fagforeninger hvor medlemmene får skattefradrag for medlemskapet, og hvor fagforenin-

gen samtidig ikke direkte eller indirekte bidro til Arbeiderpartiets valgkamp i 2009?»

Svar:

Dette spørsmålet gjelder den bidragspraksis som noen av landets ulike hovedsammenslutninger for arbeidstakere har overfor ett av regjeringspartiene. Jeg finner det ikke naturlig at et slikt faktaspørsmål rettes til meg som finansminister, idet spørsmålet heller bør rettes direkte til hovedsammenslutningene eller til vedkommende partikontor.

SPØRSMÅL NR. 1298**Innlevert 28. mai 2010 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 11. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«I ett av tilsagnsbrevene for 2010 fra helsedirektoratet til en ideell institusjon står det at institusjonen ikke kan påregne og finansieres i like stor grad fra helsedirektoratet neste år.

Howdan kan helsedirektoratet som underliggende etat gi budsjett signaler for neste år, som tilsier at de vil nedprioritere enkelte rusinstitusjoner innen ideell sektor?»

BEGRUNNELSE:

I brev til helse- og omsorgskomiteen datert 21.5 2010 i forbindelse med Dok. nr. 8:68 S (2009-2010) skriver statsråden i siste avsnitt følgende:

"Det finnes ulike modeller for utvikling av samarbeid mellom offentlig og frivillig sektor. Jeg er opptatt av at vi i samarbeid med berørte aktører må finne fram til de gode løsningene som sikrer forutsigbarhet og langsiktighet i samarbeidet mellom offentlig og frivillig sektor. Regjeringen vil som oppfølging av regjeringserklæringen komme tilbake til samarbeidet med ideell sektor."

Det er oppsiktsvekkende at statsråden sier en ting, samtidig som en underliggende etat gjør det stikk motsatte, nemlig skaper uforutsigbarhet.

Flere institusjoner innen ideell sektor er nedlagt de siste årene, både innen rus og psykiatri. Mange har fått betydelig redusert kapasitet, og mange står i fare for nedleggelse i disse dager. Dette skyldes et anbudsregime der vektlegging av økonomi foran kvalitet står høyt, og der verdien av ideell sektor som sådan ikke lenger verdsettes.

Svar:

I rusfeltet har frivillig og ideell sektor en sentral rolle. Historisk er det ideell sektor som har stått for hjelpe- og behandlingstiltak innen rusomsorgen, og har i mange tilfeller bidratt til utvikling av nye tilbud.

Representanten Dāvøy reiser spørsmål om Helsedirektoratets håndtering av en ikke navngitt tilskuddsmottaker. Innledningsvis ber jeg om forståelse for at jeg ikke kan svare i forhold til den konkrete saken, men isteden svarer på generelt grunnlag.

Tilskudd til frivillig rusarbeid gis til oppfølging, omsorg og rehabilitering i regi av frivillige organisasjoner og private virksomheter (Prop 1 S kap 763 post 71). Totalt disponibelt beløp for 2010 er 158 mill. kroner, og det er mottatt søknader tilsvarende ca 253 mill. kroner. Dette viser at det er nødvendig å foreta en streng prioritering i henhold til de formål som gjelder for ordningen.

Det er Helsedirektoratet som forvalter tilskuddsordningen på vegne av Helse- og omsorgsdepartementet. Det foreligger et regelverk for tilskuddsordningen som er godkjent av Helse- og omsorgsdepartementet. Søkeren har anledning til å klage på vedtak om tildeling av tilskudd. Dersom Helsedirektoratet opprettholder sitt vedtak, oversendes saken til Helse- og omsorgsdepartementet som overordnet klageinstans. Dette innebærer at den virksomheten representanten viser til, har anledning til å klage, og at Helsedirektoratet i tråd med tilskuddsregelverket oversender saken til Helse- og omsorgsdepartementet.

Jeg vil understreke at Helsedirektoratet forsøker å legge til rette for at tilskuddsmottakerne gis forutsigbare rammer i overensstemmelse med Stortingets intensjoner. Det er i mange tilfelle en fordel og kanskje nødvendig for den enkelte virksomhets drift å motta signaler ut over inneværende budsjettår, men uten at det gis bindende tilsagn om senere års bevilgninger.

Avslutningsvis vil jeg gjenta at organisasjonene har mulighet til å påklage vedtak gjort i Helsedirektoratet knyttet til denne konkrete tilskuddsordningen, og at det i siste omgang er helse- og omsorgsministerens ansvar å ta stilling i slike saker.

SPØRSMÅL NR. 1299**Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 7. juni 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Vil statsråden se på hvorfor Norge ikke har samme regelverk som ellers i verden, og vil statsråden ta grep for å hjelpe næringslivet innenfor oppdrett av kongesnegle?»

BEGRUNNELSE:

Nordic Intermaritim A/S ble etablert på Skjervøy i 2004. Selskapets formål er å produsere og eksportere sjømat fra Norge til USA og Østen.

Dette er en bedrift som har stor betydning for lokalsamfunnet i Skjervøy. Bedriften har bygd opp en produksjonslinje til rundt 13 millioner. Mattilsynet stoppet fangst og eksport av kongesneglen etter å ha funnet for høyt kadmiuminnhold i skallet til kongesneglen. I de land som eksporten går til opplyser at de har samme krav til kadmiuminnhold i skallet som i Norge. Forskjellen er at de aldri måler skallet da det ikke er menneskeføde.

Svar:

Sjømat som omsettes i Norge og i utlandet må være trygg i forhold til potensielt skadelige stoffer som kadmium. Norge følger internasjonalt/EU regelverk når det gjelder sjømattrygghet, og alle involverte aktører er ansvarlige for å følge regelverket. Virksomhetene må selv legge fram for Mattilsynet, som er tilsynsmyndighet på området, hvilke vurderinger som er gjort og hvilke tiltak som er iverksatt for å etterleve kravet om trygg sjømat. I henhold til regelverket kan de delene av kongesneglen som er beregnet

på konsum ikke inneholde giftige eller skadelige forbindelser i slike mengder at det overstiger internasjonale aksepterte grenseverdier. Grenseverdien gjelder altså spiselig del av sneglen, og skallet til sneglen er dermed unntatt fra regelen. Undersøkelser viser at kongesnegl likevel kan overstige EUs grenseverdi for kadmium, og nye resultater viser at mye av kadmiumet i kongesnegl finnes i sneglens mage/tarmsystem. Det er ikke tillatt å omsette næringsmidler med innhold av fremmedstoff som er høyere enn grenseverdien. For å kunne opprettholde eksporten av kongesnegl på tross av det høye nivået av kadmium, har Mattilsynet foreslått to løsninger:

1. Eksportvirksomheten kan fjerne kongesneglens magesekk/fordøyelsesorgan før eksport
2. Mattilsynet kan dispensere fra regelverket dersom virksomheten kan dokumentere importlandets godkjenning av import etter å ha blitt fullt ut informert om årsakene til at sneglene egentlig ikke kan omsettes i EØS-området. Mattilsynet vil utarbeide en retningslinje som skal benyttes ved behandling av dispensasjonssøknader for eksport av kongesnegl med for høyt innhold av kadmium.

Jeg er opptatt av at myndighetene skal legge til rette for økt utnyttelse av ressursene i havet. Jeg håper derfor at den løsningen det nå legges opp til fra Mattilsynet side vil gjøre det mulig å eksportere kongesnegl samtidig som vi oppfyller regelverket på mattrygghetsområdet.

SPØRSMÅL NR. 1300**Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 7. juni 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Hva er begrunnelsen for at dokumenter knyttet til forvaltning av statens interesser i CO₂-handteringsprosjekt hos Gassnova SF er unntatt offentlighet og blir det vurdert om det skal gis merinnsyn i disse sakene?»

BEGRUNNELSE:

I Bergens Tidende 28. mai i år kan vi lese at staten ble informert om to Mongstad-saker i oktober 2009. I avisen viser administrerende direktør i Gassnova, Bjørn-Erik Haugan, til at selskapet ikke er underlagt offentleglova.

Undertegnede kan ikke se at selskapet som helhet er unntatt fra offentleglova, men har merket seg at

"...dokument knyttet til forvaltning av statens interesser i CO₂-håndteringsprosjekt hos Gassnova SF..."

er unntatt fra offentleglova, jf forskrift til offentleglova (offentlegforskrifta) § 1, annet ledd, litra f.

CO₂-håndteringsprosjektet på Mongstad har stor samfunnsinteresse og driver ikke i direkte konkurranse med og på same vilkår som private. Det vises til at formålet med offentleglova er

"...å leggje til rette for at offentlig verksemd er open og gjennomiktig, for slik å styrkje informasjons- og yringsfridommen, den demokratiske deltakinga, rettstryggleiken for den enkelte, tilliten til det offentlege og kontrollen frå ålmenta."

Dette formålet gjør seg ekstra sterkt gjeldende i saker som angår viktige samfunnsspørsmål av dette slaget.

Svar:

Lov av 19. mai 2006 nr 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova) trådte i kraft 1. januar 2009. Ved samme tid trådte forskriften til loven i kraft (offentlegforskrifta). Virkeområdet til loven er regulert i offentleglova § 2. Etter § 2 tredje ledd kan det i forskrift fastsettes at loven ikke skal gjelde for visse selvstendige rettssubjekter eller for visse dokumenter hos selvstendig rettssubjekt. I offentligforskrifta § 1 reguleres hvilke rettssubjekter som er holdt helt eller delvis utenfor loven.

Offentlegforskrifta § 1 lister opp flere rettssub-

jekter som helt eller delvis er unntatt fra lovens virkeområde. Bakgrunnen for de fleste unntakene er at virksomhetene enten helt eller delvis arbeider typisk forretningsmessig i tett samarbeid med private aktører. Etter offentligforskrifta § 1 tredje ledd bokstav f er "dokument knytte til forvaltning av statens interesser i CO₂-håndteringsprosjekt hos Gassnova SF" unntatt fra lovens virkeområde. Dette innebærer at verken innsynsretten eller journalføringsplikten gjelder for nevnte dokumenter.

Bakgrunnen for å unnta disse dokumentene fra virkeområdet til offentleglova er CO₂-håndteringsprosjektene art, der Gassnova arbeider tett med private kommersielle aktører og forretningshensyn tilsier derfor at loven ikke bør gjelde disse dokumentene, jf. kongelig resolusjon 17. oktober 2008 side 21. En stor del av disse dokumentene vil på grunn av kommersielle hensyn uansett omfattes av de generelle unntaksbestemmelsene i loven.

Da disse dokumentene hos Gassnova SF er unntatt fra lovens virkeområde, får ikke bestemmelsen om meroffentlighet anvendelse, jf. loven § 11. Der som Gassnova likevel velger å gi innsyn i enkelte dokumenter, har foretaket anledning til det, forutsatt at de ikke offentliggjør taushetsbelagt informasjon.

Avslutningsvis vil jeg understreke at dokumenter knyttet til forvaltningen av statens interesser i CO₂-håndteringsprosjektene bare er unntatt fra virkeområdet til offentleglova når de befinner seg hos Gassnova SF. Det innebærer at de generelle reglene i offentleglova, herunder bestemmelsen om meroffentlighet, får anvendelse på dokumenter som befinner seg i Olje- og energidepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1301

Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Laila Dávøy

Besvart 7. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Det foreligger forslag om at Sunnaas sykehus ikke lenger skal være et eget helseforetak i Helse Sør-Øst, men inngå i Oslo Universitetssykehus HF. Det er grunn til å frykte at det vil kunne svekke rehabiliteringstilbudet i hele landet fordi fagmiljøet vil bli splittet opp, og spesialisert rehabilitering vil kunne tape i prioriteringskampen med andre fagfelt.

Vil statsråden sikre at Sunnaas sykehus fortsatt

vil være et eget helseforetak fremover, slik at rehabilitering kan ha den prioritet feltet fortjener?»

BEGRUNNELSE:

I regjeringens rehabiliteringsstrategi står det at rehabilitering ikke har den plass i helsetjenesten som den burde. Det er et tverrpolitisk mål å bygge opp rehabiliteringstjenestene for å sikre den enkelte bedre livskvalitet i hverdagen. Sunnaas sykehus er Norges

største spesialsykehus for rehabilitering og fysikalsk medisin. Sykehuset har en viktig funksjon med å sikre spesialisert rehabilitering av mennesker som har vært utsatt for alvorlige ulykker eller sykdom. Sykehuset bidrar også med forskning, utvikling og undervisning på fagfeltet. De senere årene har Sunnaas hatt et overordnet ansvar for å videreutvikle rehabiliteringsfeltet faglig. I dag er det opparbeidet spisskompetanse innenfor viktige felt som: behandling av hjerne-skader, ryggmargskader, multitraumer, sjeldne diagnoser, nevroklinisk rehabilitering og ikke minst viktig er forskningsavdelingen med kliniske laboratorier. Skapes det usikkerhet om fremtiden, vil pasientene bli de som blir hardest rammet. Dyktig kompetanse vil fort forsvinne fra sykehuset og det sterke faglige miljøet som i dag er til stede vil kunne smuldre bort.

Svar:

Som representanten er kjent med, er Sunnaas sykehus HF Norges største spesialsykehus innen rehabilitering og fysikalsk medisin til pasienter med komplekse funksjonstap etter sykdom og skade. Sykehuset har gode fagmiljøer som er bygd opp over mange

år og representerer et kompetansemiljø både nasjonalt og i nordisk perspektiv.

Styret i Helse Sør-Øst RHF gjorde i november 2008 vedtak om at Sunnaas sykehus HF skulle videreføres som eget helseforetak. Helse Sør-Øst RHF igangsatte samtidig et arbeid med videreutvikling og styrking av rehabiliteringsområdet i regionen.

Rehabilitering er et prioritert satsningsområde for Helse Sør-Øst RHF. Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at det framtidige tilbudet ved Sunnaas sykehus planlegges ut fra behovet for spesialisert rehabilitering til pasienter fra hele landet og behovet for regionale funksjoner for pasienter fra Oslo, Akershus og Østfold. Sykehuset vil også i framtiden ha en sentral posisjon innen forskning på rehabiliteringsfeltet. Jeg legger til grunn, slik Helse Sør-Øst RHF har forsikret om, at vedtaket om at Sunnaas sykehus HF skal videreføres som eget helseforetak, ligger fast. Jeg har tillit til at Helse Sør-Øst RHF videreutvikler og organiserer rehabiliteringstjenestene i regionen i tråd med dette vedtaket, og slik at pasienter med komplekse funksjonstap fortsatt skal være sikret et godt tilbud innen rehabilitering og fysikalsk medisin.

SPØRSMÅL NR. 1302

Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Sylvi Graham

Besvart 4. juni 2010 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å bidra til at befolkningen i Follo får tilbud om en helseekspress til Ahus?»

BEGRUNNELSE:

Fra 1.04.2011 skal Folloregionen omfattes av opptaksområdet for Ahus. For en del pasienter, særlig eldre, kan det være problematisk å reise med kollektivtransport fra kommunene Oppegård, Vestby, Ås, Frogn, Ski og Vestby til Ahus. Dette krever bytte av transportmidler, fordi de fleste kollektivlinjene går via Oslo.

Etablering av en helseekspress for innbyggerne i disse kommunene til Ahus kan være et godt tilbud til pasientene, ved at reiseveien blir kortere og mindre komplisert. I tillegg kan bemanning med helsepersonell gjøre reisen tryggere for pasientene. Dette kan samtidig innebære en mer rasjonell ressursbruk for

helseforetaket enn refusjon av enkeltreiser. Det bør også være anledning for pårørende og besøkende å benytte helseekspressen, dersom det er kapasitet til dette.

Svar:

Jeg er enig i at bruk av helseekspress er god service for mange som skal til og fra behandling på sykehus og andre helseinstitusjoner. Vi har registrert at mange, både pasienter og helseinstitusjoner, har gitt uttrykk for tilfredshet vedrørende denne tjenesten flere steder i landet.

Dette er også bakgrunnen for at Oslo universitetssykehus HF, som har ansvaret for pasientreiser i Oslo og Akershus, planlegger å opprette en helseekspress mellom Follo og Ahus. Anbudsdokumenter er allerede under utarbeidelse og avhengig av tilgjengelig bussmateriell i markedet, tas det sikte på å etablere et slikt transporttilbud senest 1.1.2011.

Når det gjelder muligheten for pårørende og besøkende til å benytte helseekspressen, vil en i utgangspunktet ha en restriktiv holdning til dette. Årsaken er først og fremst å sikre at de pasientene som ønsker plass på helseekspressen får plass. Det er imid-

lertid erfaring for at det kan være formålstjenlig at ledsagere til pasienter får plass på helseekspressen dersom det er mulig. Besøkende må normalt finne andre måter å reise på, og det må fremheves at transporttilbudet generelt i Oslo og Akershus er godt.

SPØRSMÅL NR. 1303

Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Peter N. Myhre

Besvart 7. juni 2010 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«I følge NORAD ble det brukt 729 millioner kroner i bistandstiltak til Tanzania i 2008.

Hvor mye er benyttet hvert år siden den norske bistanden til Tanzania begynte?»

BEGRUNNELSE:

Det er delte meninger om hva slags strategi som skal brukes i norsk bistand til land som er i vanskeligheter, og hvor stort omfang slik hjelp skal ha. Imidlertid later det til å være en alminnelig oppfatning at hjelpen er ment å skape fremgang, vekst og velstand, slik at hjelpetiltakene over tid kan trappes ned og til slutt avvikles. Tanzania er et land som over svært lang tid har mottatt store beløp. Det er derfor grunn til å studere ressursinnsats og virkning spesielt når det gjelder dette landet.

Svar:

I tabellen under gis det en oversikt over norsk bistand til Tanzania for årene 1962-2009. Tallene kommer fra Norads statistikkportal. Det understrekes at tallene i tabellen er i løpende kroner.

Tanzania har satt seg som mål å gå fra å være et utviklingsland til å bli et mellominntektsland innen år 2025. I dag utgjør bistand 34 % prosent av statsbudsjettet. I følge de siste tilgjengelige tall fra OECD/DAC mottok Tanzania i overkant av NOK 13 mrd. i bistand fra det internasjonale samfunn i 2008. Norge var samme år den sjette største giveren. Sverige var den 7. største giveren.

Norske bistandsmidler brukes til å øke statens egne inntekter, blant annet gjennom tiltak som skal

hindre at penger forsvinner gjennom kapitalflukt til skatteparadiser og tiltak for bedret beskatning og høyere inntekter fra Tanzanias naturressurser. De siste årene har det vært en betydelig økning i landets egne skatteinntekter. Tanzanias økonomi har vist en stabil vekst på 6-8 % det siste tiåret, og den økonomiske veksten vil på sikt kunne danne grunnlaget for mindre bistandsavhengighet.

Fra norsk side konsentreres innsatsen på energi og miljø/klima, samt barne- og mødrehelse. Dette er områder som både Tanzania og Norge ser viktigheten av og hvor begge land er enige om at Norge kan bidra med reell merverdi.

Tanzania kan vise til resultater: Mens om lag bare halvparten av jentene hadde tilgang på barneskoleutdanning for ti år siden, er andelen nå over 95 %. Norsk budsjettstøtte har vært med på å gjøre dette mulig. I løpet av de siste ti år har barnedødeligheten (før fylte fem år) blitt redusert med nær 40 %.

Norge har gjennom en partnerskapsavtale om klima og skog bidratt til at Tanzania ligger foran mange andre afrikanske land i å legge til rette for reduserte klimautslipp fra avskoging. Vi har gjennom mange år bidratt til utdanning og forskning innen naturressurser og landbruk, og bygget opp et sterkt innenlandsk fagmiljø som nå bidrar i avgjørende grad til arbeidet med redusert avskoging.

Tanzania vil også i årene som kommer være et fattig land som trenger internasjonal støtte. Fra norsk side jobber vi kontinuerlig for at bistandspengene skal komme dit hvor det er mest behov og der hvor vi kan gjøre en størst mulig forskjell. Målsettingen er at vi skal bidra til at Tanzania på sikt skal klare seg med egne midler.

Norsk bistand til Tanzania (i løpende kroner, avrundet opp til nærmeste tusen før 1999)

Årstall	Beløp (NOK)
2009	730 937 244
2008	728 521 082
2007	666 775 827
2006	483 481 684
2005	388 571 154
2004	401 636 560
2003	476 955 006
2002	372 709 982
2001	314 161 343
2000	309 419 364
1999	387 688 108
1998	336 312 000
1997	360 290 000
1996	351 159 000
1995	330 779 000
1994	354 982 000
1993	486 659 000
1992	510 149 000
1991	554 637 000
1990	643 682 000
1989	396 694 000
1988	528 182 000
1987	506 942 000

Årstall	Beløp (NOK)
1986	531 234 000
1985	390 467 000
1984	378 778 000
1983	400 295 000
1982	335 049 000
1981	230 135 000
1980	218 075 000
1979	177 064 000
1978	160 834 000
1977	136 654 000
1976	79 010 000
1975	90 021 000
1974	59 431 000
1973	40 127 000
1972	23 126 000
1971	20 457 000
1970	9 929 000
1969	5 357 000
1968	2 929 000
1967	2 764 000
1966	2 857 000
1965	2 000 000
1964	929 000
1963	857 000
1962	286 000

SPØRSMÅL NR. 1304

Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold

Besvart 7. juni 2010 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Jeg registrerer at fiskeriministeren på sitt besøk i Telemark/Langesund i uke 21 også ble orientert om oppryddingen etter Full City-havariet.

For å trekke lærdom, som gjør at vi så langt det er mulig unngår lignende ulykker, med et slikt stort skadefang, hvordan vil fiskeriministeren sørge for at det foretas en uavhengig granskning av alle aktørers rolle - før, under og etter Full City-havariet utenfor Langesund i Telemark sommeren 2009?»

Svar:

Jeg er enig med stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold i at det er viktig å trekke lærdom av ulykker, og at grundige undersøkelser vil gi oss økt kunnskap til å kunne iverksette effektive tiltak, slik at risikoen for at liknende situasjoner oppstår igjen reduseres. Det er derfor gjennomført en evaluering av den statlige oljevernaksjonen, og det pågår en undersøkelse av årsakene til ulykken.

Evalueringen av den statlige oljevernaksjonen er

gjennomført av Pricewaterhouse-Coopers (PWC), på oppdrag fra Kystverket. PWC-rapporten går igjen om aksjonens hendelsesforløp fra grunnstøtingen og frem til aksjonen ble foreløpig avsluttet for vinteren 2009, analyserer håndteringen av aksjonen, identifiserer endringsbehov og foreslår tiltak. Rapporten fremhever at det er viktig å styrke samordningen mellom de ulike aktørene som er involvert i statlige aksjoner, og peker særlig på behov for å tilrettelegge for et felles styringssystem, styrke Kystverkets kapasitet til å støtte de interkommunale utvalgene mot akutt forurensing (IUA) og at Kystverket får et aktivt ansvar for kravstilling og oppfølging av IUAEne. Rapporten anbefaler til sammen 31 tiltakspunkter. Kystverket har kommentert hvert enkelt forslag, og slutter seg til de fleste.

Jeg mener denne evalueringen gir gode innspill med hensyn til å styrke aksjonsapparatet som etableres under statlige aksjoner mot akutt forurensing, og ser ikke behov for at det igangsettes en ny evaluering av aksjonen. Det viktigste nå er, etter min vurdering, å få fulgt opp de områder der evalueringen har påpekt svakheter i dagens organisering. Jeg har derfor bedt Kystverket utarbeide en handlingsplan for oppfølging av rapportens tilrådninger.

Når det gjelder undersøkelse av selve ulykken, vil jeg vise til at Statens havarikommisjon for transport, i samarbeid med undersøkelsesmyndigheten i Panama, gjør en felles undersøkelse av selve skipsu-

lykken. Undersøkelsen ledes av Panama. Hensikten med undersøkelsen er å klarlegge hendelsesforløpet, samt avdekke de direkte og bakenforliggende årsaksfaktorene som førte til at ulykken oppstod. Målsetningen er å forbedre sikkerheten til sjøs, og å unngå liknende ulykker i fremtiden. En foreløpig rapport er fremlagt, hvor det pekes på enkelte områder som krever videre undersøkelser, herunder undersøkelse og analyse av fartøyets ankerarrangement, og kommunikasjon og samarbeid mellom fartøy, Brevik trafikk-sentral og andre. Også fartøyets og rederiets sikkerhetssystem og besetningens handlemåte krever videre undersøkelser. Endelig rapport fra undersøkelsesmyndigheten i Panama er ikke ferdigstilt. Først når denne foreligger, kan det være hensiktsmessig å vurdere om det er behov for en ytterligere undersøkelse av enkelte forhold innen mitt ansvarsområde.

Avslutningsvis vil jeg også nevne at Fiskeri- og kystdepartementet, som en direkte oppfølging etter havariet av MV "Full City", har bedt Kystverket foreta en gjennomgang av oppankringsplasser langs kysten. Departementet avventer et svar fra Kystverket på denne saken innen 1. juli 2010. Konkret for området ved Såstein kan det nevnes at i forslaget til justering av lospliktforskriften, som Kystverket nå har ute på høring, er det foreslått en justering av det geografiske området for losplikt slik at det blir losplikt i ankringsområdet.

SPØRSMÅL NR. 1305

Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 7. juni 2010 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«En bedrift i østlandsområdet er truet av streik. Bedriften har ca. 60-70 ansatte. Fire av arbeidstakerne er ikke organisert og ønsker ikke å streike. Det er arbeidsoppgaver for dem som kan utføres selv om de øvrige arbeidstakere er i streik. Arbeidsgiver har valgt å sende permitteringsvarsel til de fire som ikke er organisert. De vil da motta dagpenger fra NAV.

Er dette riktig og lovlig fremgangsmåte i forhold til permitteringsreglementet?»

BEGRUNNELSE:

Det er sannsynlig at streikevakter vil sørge for at de fire som ikke er organisert ikke får adgang til ar-

beidsplassen selv om de skulle ønske å arbeide i bedriften under en streik. Arbeidsgiver ville antagelig i en slik situasjon måtte betale lønn til de fire selv om de ikke kom inn på arbeidsplassen. Det virker urimeleg at arbeidsgiver, ved å sende ut permitteringsvarsel, kan unngå å betale lønn til dem som ikke er i streik.

Svar:

Arbeidsgivers rett til å permittere er ikke lovregulert, men følger av ulovfestet rett. Permitteringsadgangen kan også følge av tariffavtale, eller bygge på avtale mellom virksomheten og den enkelte arbeidstaker. I de tilfellene hvor arbeidsgivers permitterings-

adgang følger av en tariffavtale eller individuell avtale, er det disse avtalene som fastsetter de nærmere vilkårene for permittering.

Ettersom permitteringsadgangen ikke er lovfestet er det heller ingen lovbestemmelser som angir vilkårene for å kunne permittere. Det følger imidlertid av den praksis som har utviklet seg på bakgrunn av ulovfestet rett, at en arbeidsgiver kan permittere sine ansatte dersom det er saklig grunn. Kravet til saklig grunn må vurderes ut fra om det foreligger driftsforstyrrelser på virksomhetens side som medfører at behovet for arbeidskraft bortfaller helt eller delvis. Hva som vil være saklig grunn beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle, men kan for eksempel være ordre- eller råstoffmangel, defekt utstyr og arbeidskonflikter. Permittering kan videre bare benyttes dersom driftsstansen eller driftsforstyrrelsen er av midlertidig karakter.

En permittert arbeidstaker kan ha rett til dagpenger under permittering, jf. folketrykkløven § 4-7. Vil-

kåret er at permitteringen skyldes mangel på arbeid eller andre forhold som arbeidsgiver ikke kan påvirke. Arbeidstakere som er omfattet av lock-out eller annen arbeidstvist, har likevel ikke krav på dagpenger, jf. folketrykkløven § 4-22. Dette gjelder selv om de ikke selv deltar i streiken/arbeidstvisten, når det må antas at deres lønns- eller arbeidsvilkår er nært knyttet til de streikendes lønns- og arbeidsvilkår, eller at de har lik eller liknende utdanning, stilling eller yrkespraksis som de streikende, og dermed vil få sine lønns- og arbeidsvilkår påvirket av streikens utfall. Dette vurderes konkret ved det enkelte arbeids- og velferdskontor.

Arbeidsgiver har som hovedregel lønnsplikt de første fem dagene av en permitteringsperiode ved minst 40 prosent permittering, og i 15 dager ved mindre enn 40 prosent permittering, jf. lov om lønnsplikt under permittering § 3 første ledd. Lønnsplikten gjelder likevel ikke ved permitteringer som følge av arbeidskamp, § 3 siste ledd.

SPØRSMÅL NR. 1306

Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 10. juni 2010 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken

Spørsmål:

«Mener statsråden at IMDi's behandling av saken mot HRS gjennomføres på en tilfredsstillende måte, jf. at IMDi gikk bort fra granskning, at rapporten nå hevdes ikke å eksistere og at saken fremdeles står uavklart, og kan statsråden presisere hvilke etiske retningslinjer IMDi er underlagt for denne type arbeid?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har i to runder forsøkt å få forståelige svar fra statsråden hva gjelder situasjonen for Human Rights Service (HRS), men må beklage at jeg ikke mener å ha fått tilfredsstillende svar. Som kjent har FrP støttet opp om HRS' finansiering og også etterspurt en granskning av organisasjonen etter Amal Adens påstander. Vi var således fornøyd med at Regjeringen tok dette alvorlig og sommeren 2009 bebudet en granskning via IMDi. Når det nå er kjent at IMDi likevel ikke utførte noen granskning og i tillegg trakk rapporten de jobbet med i trekvart år, dertil uten at det kommer noen konklusjoner eller forklaringer på dette, finner jeg grunn til å sette spørsmålsteget ved saksbehandlingen og ivaretagelsen av partsrettighe-

tene. I statsrådets første svar het det at det foreligger et utkast til rapport, mens det i det andre svaret understrekes fra statsrådets side at det ikke foreligger noen rapport om HRS i denne saken. Det er i seg selv forvirrende. Etter at kritikken mot HRS ved Adens utspill ble kjent i offentligheten, har negative påstander om organisasjonen versert i media. Dette svekker selvsagt HRS' som organisasjon, og spørsmålet er om det er berettiget. Det var IMDi's oppgave å avklare situasjonen, noe jeg ikke ser er blitt gjort og vi er nå nesten halvveis inne i budsjettåret 2010, og saken er fremdeles uavklart.

Inntrykket man sitter igjen med i offentligheten er derimot at HRS ikke har fulgt de gitte retningslinjer og instruksjoner som følger av bevilgningen, uten at IMDi har tatt ansvar for å avslutte det arbeidet de er pålagt på en tilfredsstillende måte for begge parter. Slik sett stilles det spørsmål ved om hvilke etiske retningslinjer IMDi jobber etter.

Svar:

Jeg viser til mine to tidligere brev av 23. april 2010 på spørsmål nr. 1015 og 7. mai 2010 på spørsmål nr. 1133, som omhandler den samme saken som

det nå stilles spørsmål om. Jeg siterer fra mitt svar i brev av 7. mai 2010 på spørsmål nr. 1133:

”Det er IMDi som har vært ansvarlig for å besvare henvendelsen fra Aden, og som blant annet har vurdert hva slags dokumenter som er nødvendig å utarbeide som underlag for besvarelsen. Etter å ha gjennomgått tilgjengelig dokumentasjon og fakta i saken, og innhentet uttalelser fra partene, var det IMDis vurdering at en detaljert gjennomgang i rapporters form ikke ville være formålstjenlig og anvendelig, men at en oppsummering av IMDis konklusjoner i brevets form ville være bedre og mer velegnet. IMDis anliggende har vært hvilke fakta som er relevant for spørsmålet om nåværende og fremtidig tilskudd til HRS. Underveis i arbeidet kom IMDi til den konklusjon at en del av dokumentasjonen i saken ikke var relevant for dette spørsmålet. Jeg vil understreke at det ikke foreligger noen rapport om HRS i denne saken.”

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) ble i brev av 6. juli 2009 fra departementet, bedt om å besvare henvendelsen fra Amal Aden som gjaldt Human Rights Service (HRS). IMDi ble ikke bedt om å foreta noen granskning. IMDi ble bedt om å besvare henvendelsen fra Aden ut fra sin rolle som forvalter av tilskudd til HRS. IMDi foretok således en saksforberedelse med sikte på å opplyse saken best

mulig. Som jeg i tidligere brev har understreket, foreligger det ikke noen rapport om HRS i denne saken.

IMDi uttaler i pressemelding av 8. april 2010 at de foreliggende opplysningene i saken ikke gir grunnlag for krav om tilbakebetaling av tilskudd som HRS tidligere har mottatt fra IMDi i perioden 2006–2009. Det uttales videre at en gjennomgang av dokumenter knyttet til tilskuddsaken i IMDis arkiv, viser at HRS har innfridd de formelle kravene som har vært stilt fra IMDis side ved tildeling av tilskudd fra og med 2006 til og med 2008.

Når det gjelder spørsmålet om å presisere hvilke etiske retningslinjer IMDi er underlagt for denne type arbeid, så er IMDi underlagt de samme etiske retningslinjer som den øvrige statstjenesten. Disse retningslinjene er nedfelt av Moderniseringsdepartementet den 7. september 2005, ”Etske retningslinjer for statstjenesten”. Jeg viser for øvrig til at saksbehandlingsreglene i forvaltningsloven gjelder også IMDi.

På denne bakgrunn mener jeg at IMDi har behandlet saken og besvart henvendelsen fra departementet i henhold til den myndighet IMDi er tillagt.

SPØRSMÅL NR. 1307

Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 7. juni 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Mener statsråden at regelverket ved installasjon av gasstanker i dag følges når tanker godkjennes med en designtemperatur på -20 grader celsius og hvordan vil departementet følge opp at godkjenninger skjer i henhold til regelverket?»

BEGRUNNELSE:

Alle LPG-tanker som installeres i Norge skal være sertifisert for å tilfredsstille de essensielle krav til materiale tilsvarende - 40 grader celsius når omgivelsestemperaturen kan bli lavere enn - 20 grader celsius, jf. statsrådets svar av 1. mars 2010.

Alle områder i Norge kan oppleve en lavere omgivelsestemperatur enn -20 grader celsius i perioder. Selv fyr som ligger ytterst i havgapet kan oppleve lavere temperaturer i perioder.

Problemet er, etter det jeg har fått opplyst, at stor-

parten av de 5000 tankene som er installert i Norge de siste 10 årene kun tilfredsstiller de generelle krav til designtemperatur på -20 grader celsius. Disse anleggene tilfredsstiller dermed ikke kravene som er nedfelt i regelverket.

Svar:

Jeg vil innledningsvis få vise til mitt svar 1. mars 2010 i samme sak. Igjen må jeg tillate meg å bli noe teknisk for å svare på representant Anundsens spørsmål når det gjelder LPG-tanker.

Direktoratet for samfunnsikkerhet og beredskap (DSB) har opplyst meg om følgende når det gjelder designtemperatur på LPG-tanker og krav til materialet for å tåle lave temperaturer i omgivelsene:

- Dersom omgivelsestemperaturen synker vil trykket i en tank med LPG reduseres.

- Trykket i tanken vil være bestemmende for spenningsnivået i materialet i tanken.
- En LPG-tank er designet for et trykk på 16 bar. En tank med LPG vil være nærmest trykkløs ved -20 grader C. Ved -40 grader C vil den på samme måte også være nærmest trykkløs.
- Det er således en svært god margin mellom trykket som benyttes for å designe tanken og trykket ved de temperaturene det her refereres til.
- Det har derfor vært en innarbeidet praksis i Norge, som også er underbygget i standarder, for å akseptere en designtemperatur ved -20 grader C som en svært god referanse for å bestemme egnetheten også ved -40 grader C.

Det må også nevnes at det ikke er registrert uhell eller ulykker som kan forklares med temperaturer lavere enn -20 grader C.

Som jeg nevnte for Stortinget i mitt svar 1. mars 2010 er det igangsatt i et arbeid i regi av Standard Norge for å klargjøre bruken av og forståelsen av standarder som regulerer disse problemstillingene. Dette arbeidet gjennomføres i samarbeid mellom bransjen og myndighetene. Jeg har tidligere bedt DSB om å lede gruppen som skal utrede denne problemstillingen.

SPØRSMÅL NR. 1308

Innlevert 31. mai 2010 av stortingsrepresentant Kari Kjønnaas Kjos

Besvart 15. juni 2010 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Er det virkelig slik at det er de psykisk utviklingshemmede som skal betale prisen for regjeringens omlegging av tilskuddsordningen for ressurskrevende brukere, og mener helseministeren det er riktig at regjeringens manglende forutsigbarhet i finansieringen av kommunene skal gå ut over dem som har størst behov for tjenester?»

BEGRUNNELSE:

I Lørenskog kommune står 4 psykisk utviklingshemmede mennesker ferdig pakket til å flytte inn i en omsorgsbolig de er lovet plass i lengre tid.

Dette skjer som en konsekvens av omleggingen av tilskuddsordningen for ressurskrevende brukere, noe som har ført til at kommunen får 6,6 millioner kroner mindre. 5 av 16 nyetablerte boliger blir ikke tatt i bruk på grunn av kutt i rammene.

Svar:

Kommunene har plikt til å yte tjenester overfor sine innbyggere når innbyggerne har rettigheter i henhold til for eksempel kommunehelsetjenesteloven eller sosialtjenesteloven, uavhengig av hvordan tjenestene er finansiert. Slik sett skal alle som har krav på omsorgstjenester være sikret tjenestene gjennom de lover og forskrifter som gjelder.

Omsorgstjenestene i kommunene er i hovedsak finansiert gjennom de frie inntektene. De siste fem årene har regjeringen reelt sett tilført kommunesektoren om lag 20 milliarder kroner i frie inntekter. I tillegg har toppfinansieringsordningen blitt betydelig styrket de siste årene. I 2005 ble det utbetalt 1,85 milliarder kroner i toppfinansieringsordningen, mens det for 2009 ble utbetalt 4 milliarder kroner. I tillegg til at utbetalingene har økt betydelig, er også ordningen lagt om slik at den er mer forutsigbar enn tidligere. For 2010 er kompensasjonsgraden utover innslagspunktet blitt redusert fra 85 til 80 prosent, men bevilgningen til ordningen har likevel økt til 4,35 milliarder kroner i budsjettet for 2010.

SPØRSMÅL NR. 1309**Innlevert 1. juni 2010 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 10. juni 2010 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken****Spørsmål:**

«Jeg ber om at statsråden redegjør for hvorfor Human Rights Service (HRS) enda ikke har blitt tildelt driftsmidler over kap. 821, post 71, for 2010, til tross for at halve budsjettåret snart er gått.

Utsettes HRS for usaklig forskjellsbehandling?»

BEGRUNNELSE:

I flere runder, første gang 15.04.2010, har jeg prøvd å få svar av statsråden om behandlingen av Human Rights Service (HRS) etter at de har blitt gjenstand for det som skulle være en granskning av tilskuddsforvalter Integrerings- og Mangfoldsdirektoratet (IMDi), iverksatt juli 2009, etter påstander fra Amal Aden. Nå er snart halve budsjettåret for 2010 gått, og IMDi har enda ikke kommet til noen konklusjon, og det selv om IMDi selv har endret prosessen for "granskningen" underveis. Har IMDi noen god grunn for å holde tilbake, eventuelt ikke å tildele HRS driftstilskudd for 2010, må statsråden påse at IMDis etterprøvbare begrunnelse offentliggjøres. Jeg viser til at IMDis budsjettplikt også må ivaretas. Videre er det åpenbart at dette er en uholdbar situasjon for HRS, da det antas at de som andre organisasjoner har en rekke forpliktelser og kontrakter som må forvaltes, for eksempel knyttet til personalkostander, skatter og avgifter, husleie, IT/telefoni og annet. Spørsmålet er således om HRS utsettes for usaklig forskjellsbehandling.

Det kan jo også være på sin plass å minne om at HRS tilførte det som nå er kap. 821, post 71, i underkant av 2 millioner kroner da de kom under denne ordningen etter anmodningsvedtak 176 (Budsjettinnst. S. nr. 5 (2004-2005)).

I Nettavisens omtale av saken 18.04.2010 fremkom det at statsråden mener at HRS har en annen agenda enn det statsråden selv har, hvorpå det også kobles til Fremskrittpartiet. Det er vel liten tvil om det er forskjell på SVs og FrPs politikk, men om

statsråden mener at HRS skal straffes for dette, er en annen sak. Det kan videre tolkes dit hen at statsråden vil stoppe tilskudd til organisasjoner som ikke sammenfaller med hans syn, hvilket ikke er forenelig med vårt demokrati og som aktualiserer spørsmålet om HRS utsettes for usaklig forskjellsbehandling.

Svar:

Det er Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) som behandler søknaden fra HRS om tilskudd for 2010.

I forbindelse med vurdering av søknaden om tilskudd for 2010 ba IMDi i brev av 8. april 2010 om HRS sin uttalelse til fire punkter som vedrører påståtte arbeidsmetoder i HRS, som IMDi ble kjent med gjennom henvendelsen fra Amal Aden og omtale i media. I brev av 3. mai 2010 besvarte HRS henvendelsen fra IMDi av 8. april 2010.

IMDi skriver i brev av 8. juni 2010 til HRS at årsrapport for 2009 sammen med forsinket regnskapsrapport er vurdert og funnet i orden. Når det gjelder HRS sine svar på de fire spørsmålene om påståtte arbeidsmetoder, skriver IMDi at svarene på noen punkter er oppklarende og tilfredsstillende, mens det på andre punkter bes om nærmere utdypning og konkretisering av enkelte elementer. IMDi skriver i brevet til HRS at søknaden om tilskudd for 2010 vil bli ferdigbehandlet så raskt som mulig etter at direktoratet har mottatt HRS sine kommentarer til de punktene der direktoratet har behov for nærmere utdypning og konkretisering.

Verken jeg eller departementet er involvert i behandlingen av søknaden fra HRS.

Departementets rolle vil være som klageinstans ved en eventuell klage på den beslutningen IMDi treffer om søknaden om tildeling av tilskudd for 2010. Jeg har nå gitt IMDi frist innen utgangen av juni 2010 til å gi HRS et svar på deres søknad om tilskudd for 2010.

SPØRSMÅL NR. 1310**Innlevert 1. juni 2010 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 11. juni 2010 av olje- og energiminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Vil statsråden sørge for at ingen av utlysningene i 21. konsesjonsrunde vil være i strid med de miljøfaglige rådene fra Direktoratet for Naturforvaltning, Klima- og forurensningsdirektoratet og Havforskningsinstituttet?»

BEGRUNNELSE:

Forslag til utlysning gjennom 21. konsesjonsrunde ble sendt ut på høring 16. mars 2010. Av de 100 blokkene som ble foreslått utlyst frarådet de statlige miljødirektoratene utlysning i 18 av disse på bakgrunn av hensyn til sjøfugl, sårbare korallrev, nasjonale klimaforpliktelser og kort avstand til kysten. Havforskningsinstituttet frarådet utlysning i hele 39 blokker på bakgrunn av beliggenhet i sårbare gyteområder for blant annet uer og hyse. En gjennomgang som Norges Naturvernforbund har gjort viser at Stoltenberg II-regjeringen siden 2005 har utlyst 121 blokker eller deler av blokker i strid med de miljøfaglige rådene fra egne miljødirektorat.

Svar:

Gjennom forberedelsene til utlysning av 21. konsesjonsrunde har jeg mottatt mange gode råd. Jeg har, i tråd med gjeldene praksis, spurt industrien om hvilke blokker de synes er interessante. På bakgrunn av industriens synspunkter er det utarbeidet et forslag om blokker til utlysning. Dette forslaget har vært gjenstand for en offentlig høringsrunde, der blant annet miljø- og fiskerietater har fremmet sine synspunkter. Alle de disse rådene skal balanseres før endelig utlysning av 21. konsesjonsrunde.

Jeg er svært opptatt av gode løsninger som tar hensyn til miljø- og fiskerierinteressene, andre næringsinteresser og ivaretar en forutsigbar petroleumspolitikk. Jeg mener at det er viktig med grundige prosesser, der kunnskap står sentralt og at alle har mulighet til å uttale seg. Gjennom en slik prosess kan man finne frem til balanserte, helhetlige løsninger.

Jeg vil derfor særlig fremholde viktigheten av forvaltningsplanarbeidet for havområdene hvor regjeringen og Stortinget finner frem til helhetlige løsninger for bruk av våre havområder.

Regjeringen har lagt frem to meldinger til Stortinget om bruk av våre havområder. 31. mars 2006 la Regjeringen frem stortingsmelding nr. 8 (2005-2006) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten (forvaltningsplanen) og 8. mai 2009 la Regjeringen frem stortingsmelding nr. 37 (2008-2009) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Norskehavet (forvaltningsplanen). Regjeringens formål med forvaltningsplanene er å legge til rette for verdiskaping og sameksistens mellom de enkelte næringene gjennom bærekraftig bruk av ressurser og økosystemtjenester. Forvaltningsplanen klargjør de overordnede rammene for eksisterende og ny aktivitet i havområdet. Regjeringen informerte Stortinget gjennom forvaltningsplanene for Norskehavet og Barentshavet, at forvaltningsplanene er regjeringens styringsverktøy for bruk av havområdene.

I tråd med tidligere praksis med nummererte runder har jeg etterspurt faglige råd fra direktoratene som er ansvarlig for miljø-, fiskeri- og petroleumsspørsmål. Dette sikrer at mulig ny og viktig informasjon kan bli avdekket, og utfylle det beslutningsgrunnlaget som lå til grunn for arbeidet med forvaltningsplanene.

Under høringsrunden kommer ulik informasjon, vurderinger og synspunkter frem. Disse inngår som en del av beslutningsgrunnlaget til regjeringen. Vårt ansvar er å se totalbildet. Dette sikrer at alle hensyn blir ivaretatt, herunder hensynet til miljø- og fiskerierinteressene, andre næringer og hensynet til petroleumsvirksomheten. Regjeringen skal finne frem til en balansert, helhetlig løsning som tar hensyn til alle interesser og som bidrar til en fortsatt bærekraftig bruk av våre havområder. Vi har oppnådd gode resultater på dette området i Norge. Det skal vi også få til i framtiden.

Denne regjeringen viderefører tidligere praksis for utlysning av nummererte konsesjonsrunder. Jeg ønsker i dette å presisere at regjeringen vil forholde seg til de rammer for petroleumsvirksomhet som er kommunisert til Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 1311**Innlevert 1. juni 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen****Besvart 9. juni 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«ESA har i brev av 16. desember gitt en grunnlagt uttalelse om at de norske reglene om fradrag for gave til visse frivillige organisasjoner er i strid med EØS-avtalen. ESA uttaler at det er i strid med EØS-avtalens regler om fri flyt av kapital å begrense skattefradraget for gaver til organisasjoner med sete i Norge.

Hva er finansministerens vurdering av saken?»

Svar:

Etter skatteloven § 6-50 gis det fradrag i alminnelig inntekt på visse vilkår for pengegaver inntil kr 12 000 i året til visse frivillige organisasjoner. Blant vilkårene for fradrag er at organisasjonen som mottar gaven, er et selskap, stiftelse, tros- eller livssynssamfunn eller sammenslutning som har sete her i landet, dvs. er en norsk organisasjon, og som oppfyller visse krav til aktivitet. Aktiviteter som omfattes av ordningen er bl.a. omsorgs- og helsefremmede arbeid for barn, ungdom, syke eller svakstilte grupper, barne- og ungdomsrettet arbeid innen musikk, teater, idrett og lignende, religiøs eller annen livssynsrettet aktivitet, vern av menneskerettigheter eller utviklingshjelp, kulturvern, miljøvern, naturvern mv.

I brev av 16. desember 2009 har EFTA Surveillance Authority (ESA) gitt en grunnlagt uttalelse om at de norske reglene i skatteloven § 6-50 om fradrag for gave til visse frivillige organisasjoner er i strid med EØS-avtalen art. 40. ESA uttaler at det er i strid med EØS-avtalens regler om fri flyt av kapital å begrense fradraget for gaver til organisasjoner med sete i Norge. Det er fordi støtteordningen er utformet som et personskattetiltak, som diskriminerer givere i Norge med givervilje overfor utenlandske organisasjoner framfor norske. Dersom Norge ikke retter seg etter ESAs grunnlagte uttalelse, har ESA anledning til å bringe saken inn for EFTA-domstolen ved stevning.

Det pågår en vurdering hvor en ser på ulike løsninger i lys av ESAs krav. Det er foreløpig ikke tatt noen beslutning i saken.

Slik jeg ser det foreligger det tre aktuelle løsninger i denne saken. Norge kan enten fortsette å argumentere mot ESA (som da må forventes å bringe saken inn for EFTA-domstolen), vi kan etterkomme ESAs krav om å utvide fradragsordningen til å omfatte organisasjoner i hele EØS-området, eller fradragsordningen kan avvikles.

ESA viser i sin grunnlagte uttalelse i stor grad til EU-domstolens avgjørelse i sak C-318/07 Persche v

Finanzamt Lüdenscheid. Saken omhandlet den tyske ordningen med skattefradrag for gaver til visse frivillige organisasjoner som, i likhet med den norske ordningen, stilte krav om at organisasjonene hadde sete i landet. EU-domstolen la til grunn at kravet i den tyske skattelovgivningen om at de aktuelle frivillige organisasjonene måtte ha sete i Tyskland for at gaver skulle få rett til fradrag for gave, innebar en restriksjon på den frie bevegelighet av kapital. Norge kan velge å stå på sitt standpunkt til tross for dommen i EU-domstolen, men dette innebærer en prosessrisiko. Skal man være på den sikre siden i forhold til EØS-avtalen, må vi enten treffe beslutning om utvidelse av ordningen til tilsvarende organisasjoner innenfor EØS-området eller avvikling av fradragsordningen.

En utvidelse av ordningen vil være krevende ut fra kontrollhensyn. Skattelovens krav om sete her i landet (dvs. norske organisasjoner) er bl.a. begrunnet med behov for kontroll med at organisasjonen oppfyller lovens vilkår på gavetidspunktet eller tidspunktet for forhåndsgodkjenning, og med at pengene er anvendt til det formålet som faller innenfor ordningen. Ettersom ikke-norske organisasjoner befinner seg i en annen jurisdiksjon, vil det bli mer utfordrende for skatteetaten å kontrollere om disse oppfyller vilkåret om nasjonalt omfang, og om det drives den form for aktivitet som faller inn under ordningen (eksempelvis kulturvern, vern av menneskerettigheter, omsorgs- eller helsefremmende arbeid for barn mv.).

Skatteetatens etterfølgende kontroll med om gavebeløp faktisk er benyttet til de ideelle formål som er lagt til grunn i godkjenningsfasen, vil også bli vanskeligere ettersom Norge ikke har kompetanse til å foreta stedlig regnskapskontroll i utlandet. Manglende mulighet for kontroll kan medføre at det gis fradrag uten at midlene blir brukt slik loven krever.

Ved en eventuell utvidelse antas det at utenlandske organisasjoner i tilfelle må følge det samme systemet for forhåndsgodkjenning og registrering i skatteetaten som gjelder for norske organisasjoner. På bakgrunn av det som er omtalt foran vil dette påføre skatteetaten både merarbeid og nye kontrolloppgaver.

En utvidelse av ordningen kan medføre et økende provenytap for staten etter hvert som utenlandske organisasjoner etablerer seg på det norske "givermarkedet". Ved en utvidelse kan det derfor etter en tid bli vanskelig å komme utenom innstramninger i ordningen, herunder reduksjon i maksimalt fradragsberettiget beløp.

Ved en eventuell avvikling av fradragsretten er det naturlig at organisasjoner som omfattes av dagens ordning vil frykte for reduserte gaveinntekter som følge av bortfall av skatteincentivet for å yte gave. En vet imidlertid ikke med sikkerhet hvordan fradragsretten virker inn på selve giverviljen. Dersom det skulle bli bestemt å foreslå en avvikling av statsstøtten under dagens skatteordning, vil en foreslå kompensasjonstiltak for frivillig sektor.

Som nevnt har Regjeringen ennå ikke tatt stilling til hvordan man best kan møte ESAs krav om endring

av den gjeldende fradragsordningen for gaver til frivillige organisasjoner. Norges idrettsforbund, den olympiske og paraolympiske komité, samt Frivillighet Norge har i brev av henholdsvis 26. mai 2010 og 27. mai 2010 bedt om Finansdepartementets vurdering av denne saken. I den fasen vi er i nå ser vi det som verdifullt at disse deltar i en dialog med Kulturdepartementet og Finansdepartementet om dette, og vi har derfor anmodet dem om å komme med deres vurderinger av saken.

SPØRSMÅL NR. 1312

Innlevert 1. juni 2010 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 15. juni 2010 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Vil justisministeren foreta seg noe for å sikre årets avgangskull ved Polithøgskolen jobb fra høsten 2010?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har foretatt en prisverdig økning av antall studenter ved Polithøgskolen, for å sikre flere politifolk og slik folks trygghet. Dessverre virker det som om disse konsekvensene uteblir i og med at 3 av 4 av de uteksaminerte ved årets kull risikerer å stå uten jobb på grunn av dårlig økonomi i politidistriktene. Det meldes fra flere politidistrikt at stillinger holdes vakante i mangel på penger, og media har meldt at 360 politistillinger må kuttes på grunn av økonomihensyn.

Svar:

Regjeringen har prioritert økt bemanning, og lagt til rette for en betydelig stillingsvekst fra 2006 og frem til i dag, både gjennom nye stillinger og økt opptak på Polithøgskolen. Bemanningssituasjonen i politiet har vært en utfordring i flere år, først og fremst fordi det er utdannet for få politifolk. Fra et årskull på 360 studenter i 2006, har regjeringen økt antallet politistudenter til 552 i 2009 og rekordhøye 720 studenter i år. Dette gjør vi for å følge opp behovene som ble avdekket i Politidirektoratets bemanningssrapport "Politiet mot 2020" fra 2008.

Det utarbeides en prognose for hvor mange polititjenestemenn/-kvinner som slutter i etaten og hvor mange som går av med pensjon. Dette tallet sammen-

holdes med det antall studenter som forventes uteksaminert fra Polithøgskolen. I 2009 var prognosen at 104 flere studenter ble uteksaminert enn det antall som sluttet/gikk av med pensjon. I 2010 var tilsvarende tall 106. Det ble i budsjettet for 2009 og 2010 lagt inn lønns- og driftsmidler til hhv 104 og 106 nye årsverk slik at det var mulig å tilby jobb til de som gikk ut av Polithøgskolen. I tillegg er det lagt inn lønns- og driftsmidler til de 460 årsverkene som ble bevilget ifm. tiltakspakken og en betydelig satsing på utlendingsfeltet med godt over 100 årsverk. I budsjettet for 2009 og 2010 er det lagt inn lønns- og driftsmidler til dekning av samtlige årsverk.

Ut fra erfaringstall fra 2008 ble prognosen over det antall som slutter i etaten satt til 140. Oppdaterte tall viser imidlertid at disse prognosene ikke slår til i år, fordi turnoveren er mindre enn forventet. Det er gledelig at flere fortsetter lengre i politiet.

Politidirektoratet opplyser at det pr 14. mai i år var 209 politistillinger i politidistrikt og særorgan som ikke var besatt. Disse stillingene er enten kunngjort, besluttet kunngjort eller under tilsetting. Blant disse stillingene er det også stillinger som krever erfaring, men gjennom opprykk og ny kunngjøring i grunnstilling vil nyutdannede i neste omgang kunne søke.

I en direktesendt TV-debatt på NRK torsdag 10.6. uttalte politidirektøren at det er en prioritert oppgave å sikre alle de nyutdannede politifolkene jobb i politiet. Politidirektoratet følger nøye med på antall ledige politistillinger og hvor mange nyutdannede som får jobb i politiet. Tall som er innhentet av Politidirektoratet medio mai viser at 130 av de 430

politistudentene som uteksamineres i 2010 allerede har fått jobb i politiet. Neste rapportering om ledige stillinger vil foreligge medio juni.

Når det gjelder politistillinger og – ressurser, er det viktig å merke seg at politiets budsjett er økt fra 8,7 milliarder kroner i 2006 til 11,6 milliarder kroner i 2010. Dette er en vekst på 2,9 milliarder kroner (32,8 %). I 2010 ble budsjettet økt med hele 1,3 milliarder kroner (trekker man fra pris og lønnsjustering er veksten nærmere 1,2 milliarder kroner). Dette er tidenes største økning i politibudsjettet. Selv fratrukket den ekstraordinære satsingen på IKT i 2010 har politidistriktene likevel fått en gjennomsnittlig økning i budsjettet på 9,3 % fra 2009 til 2010.

Da Politidirektoratet ble opprettet i 2001 ble ansvaret for etatsstyring og ressursfordeling delegert

fra Justisdepartementet. Politidirektoratet fordeler budsjettet etter en fordelingsmodell basert på en rekke kriterier for å få en riktigst mulig fordeling mellom politidistriktene. Når politidistriktene får sin årlige rammetildeling, er det distriktets ledelse som kjenner de lokale utfordringene og har ansvaret for at ressursene disponeres slik at innbyggerne får en best mulig polititjeneste.

For å få mer kunnskap om ressursfordeling og disponering i politi- og lensmannsetaten, har Politidirektoratet gjennomført en driftsanalyse. Rapporten ble overlevert 26. april, og vil bli fulgt opp gjennom en resultatreform. Resultatreformen skal gjennomføres i perioden 2010 – 2013, med formål å sikre en positiv resultatutvikling i politi- og lensmannsetaten.

SPØRSMÅL NR. 1313

Innlevert 1. juni 2010 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 14. juni 2010 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«I TV2 den 31. mai i år fremkom det opplysninger om at skuddsikre vester fra produsenten NFM-gruppen hadde falsk dokumentasjon.

Vil statsråden iverksette en uavhengig undersøkelse av kvaliteten på de skuddsikre vestene som er levert til Forsvaret fra leverandøren NFM-gruppen, og hvilke konsekvenser vil denne saken få for NFM-gruppens leverandørforhold til Forsvaret?»

BEGRUNNELSE:

Avsløringene i TV2 den 31. mai i år viser at skuddsikre vester fra leverandøren NFM-gruppen ikke holder hva de lover i dokumentasjonen. Forsvarets logistikkorganisasjon (FLO) uttaler i denne sammenheng at de har gjennomført en kvalitetskontroll av produktene. Det er da grunn til å stille spørsmål ved kvaliteten på de skuddsikre vestene og de tester FLO og Forsvaret ellers har gjennomført av kvalitets-sikring av vestene. I denne sammenheng vil det være nødvendig å nyttegjøre seg av uavhengige testinstitutter for å sikre en objektiv vurdering av kvalitet på produktet.

Svar:

Anskaffelser av materiell for å bedre soldatens sikkerhet er høyt prioritert i tillegg til kvalitetskravet på produktene. Forsvaret har anskaffet vester av typen M-07 fra NFM-gruppen som er tatt i bruk. Disse vestene er testet under produksjon i henhold til standarder Forsvaret har satt som krav. Testene er utført ved det uavhengige TNO laboratoriet i Nederland. Forsvaret har valgt ut et stort antall vester til testing under produksjon for å verifisere kvaliteten. Resultatet av testene viser at alle krav er oppfylt i henhold til Forsvarets spesifikasjon. Forsvaret har derfor ingen indikasjon på at vestene som er levert, ikke har den riktige kvalitet.

Forsvaret opplyser at NFM-gruppen har utvist åpenhet og samarbeidsvillighet, noe som vurderes som tillitsvekkende. Forsvarets logistikkorganisasjon gjennomfører en revisjon av anskaffelsen av vester fra NFM-gruppen, og har i den forbindelse fått full tilgang til all dokumentasjon fra NFM-gruppen. Således anser Forsvarsdepartementet at Forsvaret har grunnlag for å videreføre et normalt forhold til NFM-gruppen som tilbyder også i fremtidige anskaffelser til Forsvaret.

SPØRSMÅL NR. 1314**Innlevert 1. juni 2010 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 10. juni 2010 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Ifølge Ringerikets Blad 17.02.2010 så har kirkeminister og miljøvernminister sendt brev til alle kommuner og kirkelige fellesting i Norge, der de ber om at tiltak som øker brannsikkerheten settes i gang. Feil og mangler ved elektriske anlegg må rettes opp. Det vises til brannen i Hønefoss kirke. Nå er også dessverre Kopervik kirke gått tapt i brann.

Hva og hvilken oppfølging vil ministeren foreta for at kommunene følger opp innholdet i rundskrivet for å motvirke nye branner?»

BEGRUNNELSE:

Kirkene våre er viktige samlingssteder for kirkelige handlinger i tillegg til at de er en stor og viktig del av vår norske kulturarv.

Dessverre så opplever vi at kirker går tapt i brann og til eldre de blir til større fare for at ulykken inntreffer.

Med bakgrunn i dette er det positivt at ministeren har sendt brev til kirkeansvarlige om å ha fokus på brannsikkerheten. Dessverre er ikke alltid et brev nok.

Svar:

Med bakgrunn i ulike tilstandsrapporter og undersøkelser, bl.a. i regi av den kirkelige arbeidsgiver- og interesseorganisasjonen KA, er det avdekket et betydelig etterslep i vedlikeholdet av kirkebyggene. For å utbedre dette forholdet, er det fra statens side iverksatt en rekke særskilte tiltak. Det økonomiske ansvaret for vedlikehold og sikring av kirkebyggene er imidlertid et lokalt ansvar. Kirkebyggenes situasjon ble særskilt omtalt i Prop. 1 S (2009-2010) Kultur- og kirke departementet, der det bl.a. heter (side 178-179):

”De senere år er det fra statens side iverksatt tiltak for å stimulere til god forvaltning og vern av kirkebyggene. Tiltakene er basert på at kirkebyggene er et ansvar for lokalsamfunnet, slik det har vært fra gammelt av. Uklarheter i ansvarsfordelingen mellom staten og kommunene på dette området vil kunne svekke den samlede innsatsen på feltet. Gjennom en betydelig styrking av kommuneøkonomien, kombinert med tiltak spesielt rettet mot kirkebyggene, har det vært lagt til rette for å styrke den lokale innsatsen.”

Det framgår at statens engasjement for sikring og istandsetting av kirkebyggene bygger på at det er kommunene som har det lovfestede ansvaret for kirkebyggene. Jeg mener det er viktig å fastholde dette.

De tiltak som er iverksatt fra statens side, skal derfor stimulere og sette kommunene bedre i stand til å ivareta sitt ansvar. Jeg mener vi kan konstatere at styrkingen av kommuneøkonomien de senere årene, i kombinasjon med rentekompensasjonsordningen for kirkebygg, har gitt betydelige resultater med hensyn til forsterket innsats til fordel for kirkebyggene. Jeg viser her til at vedlikeholds- og investeringsinnsatsen overfor kirkebyggene er økt fra et nivå på 2-300 mill. kroner i 2006 til det dobbelte i 2008, jf. oversikten som er presentert i Prop. 1 S (2009-2010) for Kultur- og kirke departementet (side 180).

Når det spesielt gjelder sikringstiltak, nevner jeg at tiltak for brann- og tyverisikring og utskiftning/ omfattende rehabilitering av elektrisk anlegg og VVS omfattes av rentekompensasjonsordningen. Investeringsrammen for ordningen for 2010 er nylig fastsatt til 500 mill. kroner. Den samlede investeringsrammen er dermed kommet opp i 2,5 mrd. kroner.

I tillegg er det over statsbudsjettet gjennom flere år bevilget betydelige tilskudd til oppbygging og drift av den nasjonale kirkebygdatabasen, til brann- og innbruddsforebyggende tiltak, energiøkonomiseringstiltak og forskningsbasert dokumentasjonsarbeid om kirker, jf. omtalen under kap. 340 i Prop 1 S (2009-2010). Over statsbudsjettet har det også vært tildelt betydelige midler til etablering av en sentral forsikringsordning for kirkebygg, som nå omfatter ca. 1200 av landets kirker med en samlet forsikringssum på ca. 25 mrd. kroner.

Jeg nevner videre at Prosjektet ”Kirkekontroll 2009/2010”, som pågår i regi av KA i samarbeid med Riksantikvaren, i hovedsak er finansiert ved statlige midler. Prosjektet, som omfatter alle landets kirkebygg, omfatter bl.a. kontroll av elektriske anlegg, lynvernanlegg, elektriske varmeovner og for øvrig kirkenes tilstand med hensyn til vedlikehold og istandsetting. Per i dag er ca. 90 pst. av kirkene kontrollert innenfor dette prosjektet.

Jeg mener brannen i Hønefoss kirke gjorde det naturlig i et fellesbrev fra miljøvernministeren og meg å minne kommunene og fellestingene om det ansvaret disse har for at kirkene sikres på best mulig måte, og samtidig informere om at de foreløpige resultater av ”Kirkekontroll 2009/2010” viser at ca. 35 prosent av kirkene mangler brannvarslingsanlegg, og at flere kirker har feil i det elektriske anlegget. Fordi det er kommunene og kirkeieier som er ansvarlig for å følge opp de feil og mangler som undersøkelsen av-

dekker, ønsket vi å bevisstgjøre kommuner og kirkeiere om viktigheten av at slike feil blir rettet opp, slik at brann og skader unngås.

Når det spesielt gjelder Kopervik kirke, er jeg informert om at brann- og tyverialarm var installert og at kirken hadde kontroll av elektrisk anlegg høsten 2009. Alle merknader var fulgt opp og utbedret.

Som det framgår, har staten tatt et betydelig ansvar for å stimulere kommunene til å ivareta sitt ansvar for sikring og vern av kirkene. Jeg tror det er viktig at staten slik bidrar med økonomiske støtteordninger, men også at vi gjennom informasjon og lignende kan skape økt lokal bevissthet om viktigheten av at kirkene sikres.

SPØRSMÅL NR. 1315

Innlevert 1. juni 2010 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 10. juni 2010 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«I mai 2001 fattet Stortinget vedtak om veipricing gjennom ny bestemmelse § 7a i Veitrafikkloven. Både i proposisjonen fra Regjeringen om saken og under debatten i Odelstinget ble det understreket at forskriftene skulle komme fort på plass. Heldigvis mangler det fortsatt forskrifter til lov om veipricing men jeg forstår der slik at SD nå arbeider med dette.

Kan statsråden orientere om arbeidet og hoved-

innholdet i påtenkt forskrift?»

Svar:

Bestemmelsen § 7a i vegtrafikkloven er ennå ikke satt i kraft. Som varslet i NTP 2010-2013, er arbeidet med utfyllende forskrifter i gang. Lovbestemmelsen i vegtrafikkloven § 7a vil settes i kraft når forskriftene er ferdigstilt. Et utkast til forskrifter vil på vanlig måte bli sendt på bred offentlig høring.

SPØRSMÅL NR. 1316

Innlevert 1. juni 2010 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 9. juni 2010 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«I Drammens Tidende den 27/5-10 kommer det frem at Svelvik kommune har vedtatt å takke nei til spillemidler for finansiering av svømmebassenget og velger isteden å ta opp lån med avdragstid på 40 år. Bakgrunnen for dette skal være at kommunen på denne måten slipper de kravene om åpningstider som følger med spillemidler.

Hvilke refleksjoner gjør kommunalministeren seg når lokalpolitikere finner det for dyrt å ta i mot spillemidler for opprustning av svømmebasseng og isteden ønsker å låne samme beløp med 40 års avdragstid?»

Svar:

Spørsmålet er rettet til kommunal- og regionalministeren, men overført til meg å besvare, ettersom forvaltningen av spillemidlene er tillagt Kulturdepartementet.

Spillemidler til bygging og rehabilitering av idrettsanlegg, for eksempel svømmebasseng, tilkommer søkere etter søknader som er gjenstand for først kommunal behandling og innstilling og dernest fylkeskommunal behandling og avgjørelse. Kulturdepartementet har fastsatt prosedyrer og detaljregler for fordelingen av spillemidler i form av "Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet".

I bestemmelsene er det fastsatt krav til drift av anlegg som blir tildelt spillemidler. Et av kravene er at anleggene holdes åpne for allmenn idrettslig aktivitet i 40 år fra ferdigstilling. Dette innebærer plikt for den enkelte anleggseier til å drive anlegget på årsbasis eller, for idretter som har faste sesonger, på sesongbasis.

Tildeling av spillemidler medfører plikt for anleggseier til å tilrettelegge driften av anlegget, slik at

allmennheten får størst mulig bruk av anlegget. Et anlegg som ikke i tilstrekkelig grad holdes åpent for allmenn idrettslig aktivitet, tilkommer ikke spillemidler.

En kommune som ønsker å bygge anlegg som ikke tilfredsstillter kravene til åpningstider for allmennheten, må derfor finne andre løsninger for finansiering.

SPØRSMÅL NR. 1317

Innlevert 2. juni 2010 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 11. juni 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Innovasjon Møbel trenger statlig støtte for å kunne videreføre sitt utviklingsprogram til blant annet; internasjonalisering, design og teknologi.

Kan statsråden garantere at han vil sørge for fullfinansiering av prosjektet "Innovasjon Møbel" på det nivå som bransjen ber om, og som han selv har sagt er uproblematisk i forhold til Innovasjon Norge sine budsjetter?»

BEGRUNNELSE:

Etter år med nedgang i produksjon, sysselsetting og eksport, stod norsk møbelindustri i 2002 overfor en vanskelig situasjon. Et krafttak måtte til, industrien trengte en kursendring som kunne gi reell langsiktig konkurransekraft. Innovasjon Norge, Møre og Romsdal Fylke og Norsk Industri Møbel ble enige om behovet for å etablere et klyngeprosjekt: Innovasjon Møbel. Forprosjektet startet i 2003. Programmet ble en nasjonal pilot i Innovasjon Norge sitt arbeid med nasjonale innovasjonssystemer og klynger. Norsk Møbelindustri er i dag Norges største designindustri, og norske møbelbedrifter og designere har i etterkant vunnet flere designpriser.

"Norsk møbelindustri har bevist gjennom Innovasjon Møbel at den har potensiale til å ta posisjoner i globale nisjer. Næringen har et momentum som må utnyttes, ikke minst som et viktig virkemiddel i omdømebyggingen av Norge som en moderne designnasjon."

Sitat Innovasjon Møbel, prosjektleder Oscar Kipperberg.

"Gjennom programmet Innovasjon Møbel har en rekke bedrifter utviklet en ny strategi, kompetanse og nye måter å arbeide på. I sum har dette gitt et løft for deltagerbedriftene og gjennom insidenorway.no har bransjen utviklet et redskap for internasjonal profilering."

Sitat, Norsk Industri Møbel, bransjesjef Egil Sundet. Møbelindustrien er fortsatt i vansker som følge av redusert etterspørsel i eksportmarkedene og fall i byggeinvesteringene her hjemme. De har derfor bedt om å få videreføre utviklingsprogrammet Innovasjon Møbel med 50 mill kroner over 3 år, bl.a. til internasjonalisering, design og teknologi. Regjeringen gikk ut og støttet dette allerede i fjor høst, men statsråden fulgte opp med kun en mill kroner i ørmerkning, noe som betyr at en videreføring av Innovasjon Møbel ikke kan starte opp. Møbelindustrien er nå bekymret for satsingen på programmet Innovasjon Møbel. I Sunnmørsposten 23.03.2010, (sammen med statsråden) vises det til at det på statsbudsjettet er ørmerket en million til Innovasjon Møbel, noe de mener er altfor lite. Jeg siterer følgende fra samme avis:

"næringsministeren mener at det nå er så mye penger i Innovasjon Norge-systemet at det ikke bør være problemer å fullfinansiere dette arbeidet."

Og:

"Innovasjon Norge har i år et så stort budsjett at dette burde ikke by på problemer."

Dessverre så har vi sett at det i denne saken har blitt lovet penger fra regjeringens side, samtidig som Innovasjon Norge hevder at de ikke har fått penger til å videreføre Innovasjon Møbel prosjektet.

Svar:

Regjeringen ønsker å støtte opp om innovasjon og internasjonalisering av norsk møbelindustri. Vi har derfor i vårt oppdragsbrev til Innovasjon Norge for 2010 gitt Innovasjon Norge i oppdrag å legge til rette for en videreføring av Innovasjon Møbel gjennom en fortsatt satsing på nyskaping og innovasjon innenfor og i samarbeid med aktørene i bransjen. Det er satt av 1 mill. kroner til programmet for 2010. Øremerkingen på 1 mill. kroner er en videreføring av det beløpet Nærings- og handelsdepartementet har bidratt med til programmet gjennom Innovasjon Norge de senere årene.

Samtidig er det slik at dette programmet har vært finansiert både med midler fra Innovasjon Norge og fra industrien selv. Videre har midlene fra Innovasjon Norge vært bevilgninger både fra Nærings- og

handelsdepartementet og Møre og Romsdal fylkeskommune. For at programmet skal kunne videreføres på samme nivå som tidligere er man derfor avhengig av at øvrige aktører også opprettholder sin finansiering. Basert på dette vil det være opp til Innovasjon Norge og møbelindustrien å se på mulighetene for å videreføre samarbeidet.

Bransjen har videre, på lik linje med andre, mulighet til å søke om støtte gjennom eksisterende programmer og tjenester i det offentlige virkemiddelapparatet, bl.a. innenfor nettverk, rådgivning og kompetanse.

Regjeringen har fulgt opp sine løfter med å videreføre bevilgningen til programmet til Innovasjon Norge for 2010, men kan ikke garantere for at de øvrige aktørene i programmet opprettholder sin finansiering.

SPØRSMÅL NR. 1318

Innlevert 2. juni 2010 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 8. juni 2010 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Tirsdag 1. juni i Nationen kan vi lese at Senterungdommen slakter Statsministeren og utaler at Stoltenberg er kunnskapsløs og uengasjert i landbrukspolitikken.

Er statsråden enig med Senterungdommen at statsminister Stoltenberg er kunnskapsløs og uengasjert i landbruksdebatten?»

Svar:

Dersom det er riktig at Senterungdommen har uttalt det som sies i spørsmålet, er jeg uenig i det. Svaret på spørsmålet er altså nei.

SPØRSMÅL NR. 1319

Innlevert 2. juni 2010 av stortingsrepresentant Svein Flåtten

Besvart 11. juni 2010 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Regjeringen lovte i valgkampen 2009 en garantiordning for norsk kraftkrevende industri som skulle bidra til å trygge finansiering av langsiktige kraftkontrakter. Ingen har så langt sett noe til gjennomføring

av løftene. Ordningen er ikke notifisert til ESA, nødvendige lovendringer er heller ikke gjennomført. Bl.a. Norske Skog, Skogn må ha en avklaring i løpet av 2 måneder ellers er de uten kontrakter ved årsskiftet og må stanse fabrikkene.

Er statsråden komfortabel med å ha satt bransjen i en slik situasjon?»

Svar:

Regjeringen varslet i Prop. 1 S (2009-2010) at det skal etableres en ny garantiordning for kraftintensiv industri kraftkjøp. I 2010-budsjettet ble rammen for ordningen satt til 20 mrd. kroner, og forvaltningen er lagt til Garantiinstituttet for eksportkreditt (GIEK). Garantiordningen har som formål å gjøre det lettere for industrien å inngå langsiktige kommersielle kraftavtaler og på den måten bidra til investeringer i norsk industri. Den kraftintensive industrien i Norge har i dag en stor andel av sitt kraftbehov sikret gjennom langsiktige avtaler. Regjeringen mener at slike avtaler må utgjøre et bærende element i industriens kraftdekning også framover. Etableringen av garantiordningen viser at vi tar den kraftintensive industriens utfordringer på dette området på alvor.

Garantiordningen skal være på ordinære forretningsmessige vilkår og i tråd med EØS-avtalen. Dette innebærer at GIEK vil ha en risikobasert tilnærming ved inngåelse av garantier og ved fastsettelse av ga-

rantipremier som sikrer at ordningen går i balanse. Regjeringen har varslet at ordningen skal notifiseres til EFTAs kontrollorgan ESA før den gjøres operativ.

Nærings- og handelsdepartementet har god dialog med ESA om notifisering av ordningen, men har foreløpig ikke sendt en formell notifikasjon. En god prosess med ESA nå gir økt rettslig sikkerhet for at ordningen er i tråd med EØS-avtalen samtidig som ESA antakelig vil kunne gjennomføre en raskere behandling av notifikasjonen når den sendes.

Regjeringen arbeider for at den innkjøpte kraften, ved siden av andre eiendeler, skal kunne stilles som sikkerhet for garantier i ordningen. Aktuelle sikkerhetsstillelser kan begrense GIEKs tap ved mislighold og vil således redusere risikoen ved GIEKs ekspensjonering i de enkelte garantiavtalene.

Regjeringen arbeider for å få garantiordningen operativ så snart som mulig. Gjennomføring av den igangsatte prosessen med ESA er viktig for å sikre at ordningen er i tråd med EØS-avtalen og at den imøttekommer industriens behov for finansiering av langsiktige kraftavtaler.

SPØRSMÅL NR. 1320

Innlevert 2. juni 2010 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 9. juni 2010 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Hvordan begrunner finansministeren at kildeskatt på pensjoner ikke er i strid med EØS-avtalen og de fire friheter dvs. den frie bevegelsen av varer, tjenester, personer og kapital?»

BEGRUNNELSE:

EØS-avtalen er i prinsippet gjennomført i norsk rett gjennom EØS-loven av 27.11.92 nr. 109, herunder at de fire friheter skal gjelde som norsk lov, jf brev fra Finansdepartementet av 23.12.04 om norsk skatterett og EØS-avtalen og brev fra Finansdepartementet av 30.03.06 om norsk skatterett og EØS-avtalen - endret rettsoppfatning.

I brevet av 30.03.06 går det klart frem at departementets endrede rettsoppfatning gjelder generelt, og da bør den også gjelde pensjoner.

Dette er ikke lagt til grunn i Ot.prp. nr. 20 (2008-2009) om kildeskatt på pensjoner, og problemstillingen er heller ikke berørt i dokumentet. Det er av den grunn ønskelig med en redegjørelse om dette.

Svar:

Kapittel 8 i Ot.prp nr. 20 (2008-2009) gjelder hvilke av EØS-avtalens krav som er av betydning for reglene om kildeskatt på pensjoner:

Skatteområdet er i utgangspunktet ikke omfatta av EØS-avtala. Likevel vil skatteområdet kunne bli råka av dei alminnelege reglane om fri flyt av arbeid, tenester, kapital og varer, fri rett til etablering og forbodet mot statsstøtte.

I sak C-520/04 Turpeinen tok EF-domstolen stilling til dei finske reglane om kjeldesatt på pensjonar. Etter dei finske reglane blei kjeldesatten lagd på sjølv pensjonsyttinga utan rett til frådrag. Den som budde i Finland, hadde rett til diverse frådrag. EF-domstolen bygde på unionsborgarskapen og kom til at pensjonistar som bur utanlands, skal ha rett til å bli skatta etter dei same reglane som pensjonistar som bur innanlands, dersom dei har heile eller nesten heile inntekta si frå vedkomande stat. I slike tilfelle vil pensjonisten kunne miste høvet til å få personlege letter og frådrag i nokon stat dersom ikkje kjeldestaten ga dei.

Praksis frå EF-domstolen frå tida etter underteikninga av EØS-avtala gir ikkje bindande uttrykk for pliktene etter EØS-avtala. Dette gjeld særleg i saker som byggjer på unionsborgarskapen, som ikkje gjeld for EØS. Departementet legg til grunn at dei norske reglane vil halde seg klart innanfor pliktene etter EØS-avtala dersom dei held seg innanfor EF-domstolen sine retningslinjer for medlemsstatane i EU.

Konsekvensene av denne domstolskjennelse ble beskrevet i avsnitt 10.4 i Ot. prp. nr. 20 (2008-2009). Der foreslås det at pensjonister som skattlegges til Norge for hele eller det vesentlige av sin inntekt, skal ha rett til å bli skattlagt etter de alminnelige skattereglene, under forutsetning av at pensjonisten bor i en EØS-stat Norge har avtale om utveksling av skatteopplysninger med.

De nevnte avsnittene i proposisjonen reflekterer departementets oppfatning av EØS-avtalens forpliktelser på dette området. Jeg kan ikke se på hvilken måte EØS-avtalen skulle stille krav til de vedtatte reglene ut over dette.

EØS-loven og brevene fra departementet av 23. desember 2004 og 30. januar 2006 gjelder tilfellet der norske skatteregler skulle vise seg å være i strid med EØS-avtalen. Denne problemstillingen kommer etter det ovenstående ikke opp når det gjelder de vedtatte reglene om kildeskatt på pensjoner. Det er ingen tvil om at EØS-avtalens hoveddel er inkorporert i norsk rett gjennom EØS-loven, og at dette gjelder på skattemrådet.